

TORSDAG DEN 20. NOVEMBER 2008

FORSÆDE: HANS-GERT PÖTTERING

Formand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.05)

*

* *

Formanden. – Mine damer og herrer! Jeg beder Dem undskylde, at jeg kommer et par minutter for sent. Vores tidligere kollega i Parlamentet, Otto von Habsburg, fylder 96 år i dag. Han var medlem af Europa-Parlamentet fra 1979 til 1999. Hans mødestatistik og kvaliteten af hans arbejde var et eksempel for os alle. Jeg har lige talt med ham i telefonen, hvilket er årsagen til, at jeg kommer et par minutter for sent, og jeg har ønsket ham hjertelig tillykke med 96-årsfødselsdagen på vegne af Dem alle – det håber jeg, at jeg gerne må – og selvfølgelig på vegne af hans politiske venner fra Bayern.

2. Finansiell støtte til medlemsstaterne (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

3. Forelæggelse af Revisionsrettens årsberetning – 2007

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forelæggelse af Revisionsrettens årsberetning for 2007.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, *formand for Den Europæiske Revisionsret.* – (EN) Hr. formand! Det er mig en ære at deltage i Deres forhandling om Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2007, som jeg forelagde for Budgetkontroludvalget allerede den 10. november.

Samlet set afgiver Retten nu en revisionserklæring uden forbehold – positiv, om De vil – om regnskabet, men dens erklæring om de underliggende transaktioner er i store træk ligesom sidste år.

Med hensyn til regnskaberne konkluderer Retten, at de i alt væsentligt giver et retvisende billede af De Europæiske Fællesskabers finansielle stilling og pengestrømme ved udgangen af året. På grund af de forbedringer, der er sket, er de forbehold, der blev udtrykt sidste år, ikke længere nødvendige.

Med hensyn til lovligheden og den formelle rigtighed af de underliggende transaktioner afgiver Retten erklæringer uden forbehold om indtægterne samt om forpligtelserne og betalingerne vedrørende gruppen økonomiske og finansielle anliggender og gruppen administrationsudgifter og andre udgifter.

Med hensyn til administrationsudgifter og andre udgifter, som udgør 8 mia. EUR i 2007 anerkender Retten de beslutninger og forholdsregler, der er truffet af institutionerne for yderligere at forbedre den økonomiske styring på baggrund af Rettens anbefalinger, herunder beslutninger og forholdsregler, der er truffet af Parlamentet. Retten vil vurdere deres virkning i de kommende år.

Hvad angår landbrug og naturressourcer, samhörighed, forskning, energi og transport, bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse samt uddannelse og medborgerskab, konkluderer Retten imidlertid, at der stadig er fejl, som indvirker væsentligt på betalingerne, om end i forskelligt omfang. Overvågnings- og kontrolsystemerne på disse områder anses i bedste fald for at være kun delvis effektive, selv om Retten bemærker, at overvågnings- og kontrolsystemerne er blevet bedre med hensyn til forskning og, på kommissionsniveau, bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse.

Hvad angår samhörighed, som udgjorde 42 mia. EUR af budgetudgifterne, anslår Retten på baggrund af sin revision af en repræsentativ stikprøve af transaktioner, at mindst 11 % af de udbetalte beløb ikke skulle have været godtgjort. De fleste fejlkilder var omkostninger, som ikke var støtteberettigede, for højt ansatte beløb i udgiftsanmeldelserne og alvorlige tilfælde af manglende overholdelse af reglerne for offentlige indkøb.

Hvad angår landbrug og naturressourcer, hvor der i 2007 blev brugt 51 mia. EUR, fandt Retten, at udvikling af landdistrikter fortsat tegner sig for en uforholdsmæssig stor del af den samlede fejlforekomst, mens Retten anslår, at fejlforekomsten i EGFL-udgifterne ligger lidt under væsentlighedstærsklen.

Men hvorfor har vi stadig denne situation, og hvorfor er situationen for de underliggende transaktioner i det store og hele den samme som sidste år? Jo, de samlede fejlforekomster er stadig betydelige, fordi der er en høj, iboende risiko forbundet med mange af EU's udgiftsområder og svagheder i forbindelse med overvågning og kontrol.

En stor del af budgettet, herunder på de områder, der er under delt forvaltning, udbetales til millioner af støttemodtagere i hele Unionen på grundlag af modtagernes egne opgivelser og ofte i henhold til komplekse regler og forordninger. Disse ifølge sagens natur risikofyldte omstændigheder medfører fejl hos dem og også hos dem, der udbetaler midlerne.

For at disse risici kan kontrolleres, er der adskillige overvågnings- og kontrolniveauer: for det første kontrol hos støttemodtagere, for det andet sikring af, at der etableres funktioner til kontrol af krav, og at disse fungerer effektivt, og endelig overvågning fra Kommissionens side til sikring af, at alle systemerne fungerer som helhed.

Da de fleste fejl sker på støttemodtagerniveau, kan de ofte kun påvises med pålidelighed ved grundige kontroller på stedet. Kontroller af den art er omkostningskrævende, hvorfor det sædvanligvis kun er en lille del af de individuelle udbetalinger, der dækkes.

Under sit revisionsarbejde vedrørende regnskabsåret 2007 konstaterede Retten igen, at medlemsstaterne ikke altid er effektive med hensyn til at klarlægge de fejl, der er i foranstaltningerne til kontrol af individuelle udbetalinger. Retten fandt også nogle svagheder i Kommissionens efterprøvende regnskabsafslutning på landbrugsområdet.

På mange budgetområder findes der mekanismer, som gør det muligt at inddrive forkerte udbetalinger fra støttemodtagerne eller at "udelukke" udgifter, dvs. afvise at betale dem over budgettet, når det er medlemsstaterne, der har forvaltet udgiftsordningerne forkert.

Der er imidlertid endnu ingen pålidelige oplysninger om effekten af korrigerende foranstaltninger, og Retten har konkluderet, at de korrigerende foranstaltninger endnu ikke kan anses for effektivt at mindske forekomsten af fejl.

Når dette er sagt, er det rimeligt at anerkende, at Kommissionen siden 2000 har gjort sig store anstrengelser for at afhjælpe svaghederne i overvågningen og kontrollen, først og fremmest ved at udvikle og gennemføre et internt reformprogram og ved i 2006 at lancere en handlingsplan, som skulle forbedre overvågnings- og kontrolsystemerne i hele Unionen.

De årlige aktivitetsrapporter og erklæringer, som er en væsentlig del af reformprogrammet, herunder dem, der vedrører samhørighed og landbrug, viser nu et billede, der stemmer mere overens med Rettens egne vurderinger, men i nogle forbehold synes man stadig at undervurdere problemerne.

Med hensyn til handlingsplanen fra 2006 mener Retten, trods det fremskridt, Kommissionen har noteret sig, at det stadig er for tidligt at sige noget om, hvilken effekt den vil få på de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. F.eks. var 2007 kun det første år, hvor medlemsstaterne skulle fremlægge en årlig oversigt over de foreliggende revisioner og erklæringer. Som anført i Rettens udtalelse nr. 6/2007 kan de årlige oversigter med tiden være med til at forbedre forvaltningen og kontrollen af EU-midlerne. Men de giver endnu ikke nogen pålidelig vurdering af systemernes funktion og effektivitet.

Sådan er situationen nu. Men vi skal også se fremad og spørge, hvad der mere bør gøres, og hvilke fremtidige foranstaltninger man bør overveje. Retten foreslår, at sådanne foranstaltninger skal vælges under hensyntagen til følgende overvejelser.

For det første skal fordelene ved at nedbringe antallet af fejl afvejes mod omkostningerne i forbindelse hermed.

For det andet skal alle deltagere i budgetprocessen erkende, at en vis risiko for fejl er uundgåelig.

For det tredje skal der aftales et passende risikoniveau for de forskellige, individuelle budgetområder på politisk niveau af budget-/dechargemyndigheden på vegne af borgerne.

For det fjerde bør ordninger, der ikke kan gennemføres på tilfredsstillende vis inden for et acceptabelt omkostningsniveau og med en tolerabel risiko, tages op til fornyet overvejelse.

Endelig er der behov for forenkling, ikke mindst på områder som udvikling af landdistrikter og forskning, for veludformede regler og forordninger, som er utvetydige og enkle at anvende, mindsker risikoen for fejl og muliggør strømlinede og omkostningseffektive forvaltnings- og kontrolordninger.

Retten opfordrer derfor Kommissionen til at afslutte sin analyse af omkostningerne i forbindelse med kontroller og af de iboende risikoniveauer på de forskellige udgiftsområder. Retten anbefaler også, at Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at forbedre sin overvågning og rapportering, herunder sit arbejde med medlemsstaterne, så de årlige oversigter kan bruges effektivt i de årlige aktivitetsrapporter, og så den kan følge op på tiltag til forbedring af inddrivelsessystemerne.

Ud over forenkling og brug af begrebet tolerabel risiko foreslår Retten i sit svar på Kommissionens meddelelse "Reform af budgettet – EU i forandring", at man anvender principperne entydige mål, realisme, gennemsigtighed samt regnskabspligt og ansvarlighed ved udformningen af EU-udgiftsordninger. Retten opfordrer også de politiske myndigheder til at undersøge mulighederne for at omarbejde udgiftsprogrammerne med vægt på output og at se kritisk på de nationale, regionale og lokale myndigheders skønsmæssige beføjelser i forbindelse med forvaltningen af programmerne.

Afslutningsvis understreger Retten, som anerkender, at der sker fremskridt, at yderligere forbedringer i EU's finansielle forvaltning vil afhænge af, om det i kraft af eksisterende og fremtidige tiltag vil lykkes at reducere risiciene til et acceptabelt niveau og udvikle omkostningseffektive systemer til forvaltning af dem.

I tider med finansiell turbulens og økonomisk ustabilitet er Revisionsrettens rolle særlig vigtig og relevant. Som EU's eksterne revisor skal vi fungere som den uafhængige beskytter af unionsborgernes finansielle interesser. Med forelæggelsen af denne årsberetning ønsker vi at bidrage til gennemsigtigheden og fremme regnskabspligt og ansvarlighed. Begge disse faktorer betragtes som afgørende for, at EU-borgerne kan have tillid til de institutioner, der holder Unionen i gang og skal videreføre den i fremtiden.

Formanden. – Formand Silva Caldeira! Jeg vil gerne takke Dem for Deres rapport og for det altid meget konstruktive samarbejde mellem Dem, Revisionsretten og Parlamentet.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kommissionen bifalder Revisionsrettens årsberetning. Jeg vil gerne understrege det meget konstruktive samarbejde, vi har haft med Retten. Der er én virkelig god nyhed i beretningen, nemlig at Retten har givet regnskabet en fuldstændig ren helbredsattest, hvilket revisorerne kalder en erklæring uden forbehold. Det er et bemærkelsesværdigt resultat i det nye regnskabssystem kun tredje leveår.

Der er en anden rigtig god nyhed, nemlig at Retten anerkender, at vi styrker vores overvågningssystemer. I 2007 er der for første gang ikke et eneste kapitel med et rødt kort fra den eksterne revisor på grund af kontrolsystemerne. Der gøres meget på dette område. Jeg vil gerne fremhæve de årlige oversigter over foreliggende revisioner af strukturfondene, som medlemsstaterne fremlagde for første gang sidste forår.

Retten anerkender disse bestræbelser, om end resultaterne endnu ikke er omsat i en væsentlig reduktion af fejlforekomsterne. Kommissionen glæder sig over denne anerkendelse.

Det er rigtigt, at billedet af de individuelle transaktioner stadig er blandet. Med hensyn til Den Europæiske Garantifond for Landbruget, den største udgiftspost hvad angår landbrug, anerkender Retten, at fejlforekomsterne igen i år er under væsentlighedsniveau. Dette gælder ikke for resten af kapitlet om naturressourcer, hvor der for udviklingen af landdistrikter er en tilbøjelighed til et højt fejlniveau. Også i forbindelse med samhørighedsfondene finder Retten stadig alt for mange fejl.

Kommissionen prioriterer en reduktion af disse fejlforekomster meget højt og er ikke bange for om nødvendigt at indtage en barsk holdning. I 2008 har vi allerede pålagt EFRU og ESF – samhørighedsfondene – finansielle korrektioner på 843 mio. EUR, og andre ca. 1,5 mia. EUR er under forberedelse.

Lad mig minde om, at bommen er sat meget højt for så vidt angår fejl i de underliggende udbetalinger. Mindst 98 % skal være fejlfrie. Ikke desto mindre nærmer vi os. Revisorerne siger nu, at på alle budgetområder undtagen ét er der ingen alvorlige, finansielle fejl i hele 95 % eller flere af betalingerne.

Med hensyn til bistand til tredjelande og interne politikker som f.eks. transport og energi såvel som uddannelse og medborgerskab noterer Retten visse forbedringer. Administration samt økonomiske og finansielle anliggender klarer sig endda bedre. Disse områder forvaltes direkte af Kommissionen, hvilket til dels kan forklare, hvorfor de bestræbelser, der gøres, har en mere øjeblikkelig virkning. For at opsummere er

Kommissionen af den opfattelse, at Revisionsrettens årsberetning for 2007 viser, at der sker konstante og gradvise fremskridt.

Vi er kommet langt de seneste fem år. Når man ser på de fremskridt, der er gjort, kan jeg forsikre Dem om, at Kommissionen på ingen måde fortryder at have sat sig selv det mål at opnå en positiv erklæring om sikkerhed vedrørende de underliggende transaktioner. Vi håber, at Parlamentet vil anerkende den positive udvikling og fortsat støtte op om bestræbelserne for at opnå forenkling, bedre forvaltning og mere ansvarlighed fra medlemsstaternes side.

Jean-Pierre Audy, for PPE-DE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. næstformand i Kommissionen, hr. formand for Revisionsretten, mine damer og herrer! Jeg vil allerførst takke Dem, hr. formand for Retten, for den enorme opgave, De har udført sammen med Rettens revisorer. Jeg finder, at dette er et vigtigt dokument for os.

Som vi ved, er denne decharge den første decharge for det finansielle overslag for 2007-2013. Den er den første med det nye forvaltnings-, autorisations- og revisionskontrollsystem, som Kommissionen har indført. Endelig er dechargen den sidste for den embedsperiode, der nærmer sig sin afslutning, for vi skal nu påbegynde seks måneders arbejde, og vi skal stemme i april før EU-valget, på et tidspunkt hvor Kommissionen har lovet os en positiv erklæring om sikkerhed. Det er nu 14 år siden, vi sidst fik en positiv erklæring om sikkerhed, hvilket giver Parlamentet anledning til bekymring.

For det første, med hensyn til regnskabet får jeg at vide, at det er en erklæring uden forbehold. Hvorfor blev Galileo ikke integreret? Og jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg aldrig værner mig til regnskaber med en negativ egenkapital på 58 mia. Det er én af mine bekymringer.

Så dette er godt nyt. Vi skal være glade for, at der med hensyn til administrationsudgifter foreligger en positiv erklæring med lave fejlforekomster og, efter hvad vi har fået at vide, ingen besvigelser. Den delte forvaltning i medlemsstaterne inden for landbrug, samhørighed og strukturfondene fungerer dog for dårligt, idet der her er for mange fejl – undertiden over 60 % i nogle medlemsstater. Rådet er ikke til stede, og det ville være interessant at høre, hvad medlemsstaterne og Rådet mener om denne situation, når de ikke underskriver de nationale erklæringer, set i lyset af, at borgerne vil være krævende på grund af de aktuelle problemer med de offentlige finanser.

Jeg mener, Formanden har ret, og vi bør overveje denne dechargeprocedure sammen med udvalgene, Kommissionen, Rådet, Parlamentet, de nationale parlamenter og de nationale revisionsretter, som i høj grad glimrer ved deres fravær under denne forhandling.

Med Deres tilladelse, hr. formand, vil jeg gerne bruge 30 sekunders taletid som ordfører til i lighed med mine kolleger at udtrykke min forbløffelse over, at Rådet er fraværende. Jeg har imidlertid forstået, hr. formand for Den Europæiske Revisionsret, at De skal forelægge Deres beretning for Økofinrådet om nogle få dage, og at Rådet derfor ikke kan udtrykke sin holdning, før der er sket en udveksling af synspunkter mellem de forskellige medlemsstater.

Da det forholder sig således, og da der peges fingre ad medlemsstaterne med hensyn til delt forvaltning, håber jeg, at vi snart modtager Rådets holdning, og jeg vil tillade mig, hr. formand for Parlamentet, at anmode om et skriftligt spørgsmål til spørgetiden, hvori Rådet bliver bedt om straks at udtrykke sin holdning, så snart det har haft lejlighed til at udveksle synspunkter om denne fremragende beretning fra Den Europæiske Revisionsret.

Herbert Bösch, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Jeg vil meget gerne ønske Revisionsretten tillykke med det arbejde, det fremlægger for Parlamentet i form af årsberetningen for 2007. I en række af årsberetninger, der til stadighed forbedres, er denne beretning efter min mening den bedste, Revisionsretten hidtil har fremlagt. Den er mere informativ, mere farverig så at sige og mere entydig.

Jeg har med tilfredshed bemærket, at De, medlemmerne af Revisionsretten, har modstået den fristelse at tilføje et stænk populisme til dette års beretning.

På baggrund af en række forskellige særlige beretninger og især denne beretning skal vi nu vurdere, om det arbejde, Kommissionen har udført i 2007 for EU-skatteydernes penge, har været tilfredsstillende eller ej. Indtil nu har der været en række opmuntrende præsentationer, især fra kommissæren for Samhørighedsfonden. Kommissæren for Forskning har også antydnet, at kritikken fra Parlamentet og fra Revisionsretten i sidste års beretning er faldet på frugtbar jord.

Et område, hvor tingene endnu ikke fungerer godt, er den samarbejdsmaessige indsats for at styre EU-budgettet, som medlemsstaterne får midler fra. Fire medlemsstater – Danmark, Nederlandene, Det Forenede Kongerige og Sverige – bidrager med et ansporende eksempel på aktivt samarbejde. Det er tilfredsstillende at se, at en national revisionsret som f.eks. den i Tyskland begynder at beskæftige sig på nationalt niveau med de EU-midler, der anvendes i Tyskland, og vi håber, at der kommer en politisk forhandling om dette emne.

Siden Wynn- og Mulder-betænkningerne har vi forsøgt at bygge bro over kløften i traktaten mellem artikel 274 og artikel 5 ved hjælp af dette krav om nationale erklæringer om sikkerhed. Mens vi drøfter dette emne, kommissær Kallas, ville det glæde mig, om Kommissionen ville påtage sig en mere nyttig og aktiv rolle ved at standardisere disse beretninger. Det er noget, De med Deres positive indstilling skulle kunne bidrage til at opnå snart.

Når vi bedømmer kvaliteten af Kommissionens arbejde i vores decharge, vil vi informere skatteyderne, om den i det store og hele er acceptabel. Når vi forventer professionalisme fra andre institutioner, må vi også selv indtage en mere professionel holdning. Jeg synes, det er både utåleligt og grotesk at have forhandlinger her i Parlamentet om, hvorvidt dette udvalg fortsat kan være et såkaldt neutralt udvalg eller ej. Det er ikke acceptabelt, at et kontroludvalg betragtes som blot en slags ekstra udvalg, for det er ikke professionelt. Den tid er for længst forbi, hvor budgettet blev behandlet ét sted i et halvt års tid, hvorefter et andet udvalg var ansvarligt for budgetkontrollen i resten af året.

Vi har ikke engang set på alle agenturerne endnu, og vi skal forestille at forsikre vores skatteydere om, at alt fungerer korrekt. Vi har brug for professionalisme fra de andre institutioner, men som parlament er vi også nødt til at gøre en indsats, ellers vil vi ikke kunne se skatteyderne i øjnene.

Jan Mulder, for ALDE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Revisionsretten for beretningen, og også jeg har bemærket en forbedring hvert år, idet beretningen bl.a. er blevet lettere at læse og opstillet på en måde, der er lettere at forstå. Jo, der er sket en forbedring hvert år, om end kun en mindre én. Vi kan nu i nogen grad tage brødet ud af munden på euroskeptikerne ved at sige, at regnskabet for første gang er blevet godkendt. Hvis vi ser nærmere på forbedringerne i regnskabet, er de dog kun af mindre omfang. Det er lykkedes os at klare skærene med mindst mulig margin. Hvis vi læser, hvad der blev skrevet i 2006 og 2007, så er der faktisk ikke særlig stor forskel, selv om der er sket en forbedring.

Kommissionen understreger, at i årenes løb er budgetgennemførelsen forbedret betydeligt. Den hævder, at i 2002 og 2003 blev kun 4 % af udgifterne godkendt sammenlignet med mere end 45 % nu. Det er absolut en betydelig forbedring, men jeg er bange for, at den hovedsagelig skyldes de drastiske ændringer i landbrugspolitikken. Hvis landbrugspolitikken var fortsat som før, betvivler jeg meget kraftigt, at vi ville have opnået en godkendelsesmargin på over 40 %. Dette forhold giver anledning til stor bekymring, for Kommissionens væsentligste teknikker opfylder endnu ikke internationale standarder og kræver stadig store forbedringer. De seneste fire års fremskridt er efter min mening sket for langsomt.

Det er beklageligt, at vi endnu ikke kan måle resultaterne af handlingsplanen. I starten lagde Kommissionen en hel del kræfter i den. Det var en fremragende metode, hvilket vi alle har anerkendt, men desværre har vi ikke set tilstrækkeligt med resultater.

Jeg deler hr. Böschs skuffelse over, hvad Kommissionen har gjort med hensyn til de nationale erklæringer. Det er så meget mere overraskende, fordi Kommissionen sidste år helt klart udtalte, at den ikke ville gennemføre aftalen. Heldigvis vendte Kommissionen om her. Vi kan dog ikke glemme, at denne aftale er underskrevet af Rådet, Kommissionen og Parlamentet. Når alt kommer til alt, er det uacceptabelt, at én af parterne fremfører sin modvilje mod at gennemføre aftalen. Jeg kan ikke vente med at høre, hvilke retningslinjer Kommissionen har udstedt for at gennemføre aftalen. Hvilke resultater er der indtil nu kommet ud af drøftelserne med medlemsstaterne om at gennemføre artikel 44? Vi vil skulle bruge megen tid og energi på dette emne de kommende måneder. Vi vil også skulle beslutte, om vi ønsker at meddele Kommissionen decharge i april, eller om vi vil udsætte den i seks måneder.

Bart Staes, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Også jeg vil gerne takke Revisionsretten og ikke mindst dens personale. De har endnu en gang udført et fremragende arbejde. Jeg vil gerne minde kommissæren om, at det er sandt, at De i begyndelsen af Deres mandat som kommissær for bekæmpelse af svig lovede og forpligtede Dem til inden udløbet af Deres mandat at fremlægge en erklæring, der bekræfter regnskabets pålidelighed såvel som lovligheden og den formelle rigtighed af alle regnskaber.

Har vi nået dette nu? Tydeligvis ikke. For 14. gang i træk har denne erklæring ikke vist sig. Er vi på vej i den rigtige retning? Uden tvivl, eller det siger Revisionsretten i hvert fald, og De er der til at forsvare dette

standpunkt med næb og kløer. Bør vi bekymre os? Det tror jeg. De har dog endnu præcis et år til at indfri Deres løfte, Deres forpligtelse, og der er stadig en hel del, der skal gøres, som mine medlemskolleger selv har sagt.

Hvad har Revisionsretten bemærket? Der er brister i bogføringssystemet, som delvis kan tilskrives de komplekse lovmæssige og finansielle rammer. Ifølge Revisionsretten er der en risiko i relation til kvalitet og finansielle oplysninger. Hvad siger Revisionsretten om lovligheden og den formelle rigtighed af betalingerne? Sanktionerer den administrationsudgifterne? Der er væsentlige problemer på store budgetområder, herunder landbrug, Samhørighedsfonden, strukturfondene, Regionalfonden, socialpolitik, udvikling af landdistrikter, forskning og udvikling, energi, transport, bistand til tredjelande, udvikling og udvidelse, uddannelse og medborgerskab. Der er foretaget en repræsentativ stikprøve af alt, hvad der har med samhørighed at gøre, nemlig Samhørighedsfonden selv og strukturfondene. Vi bemærker, at Revisionsretten i sin beretning anfører, at i 11 % af tilfældene burde betalinger aldrig være sket. Det er et meget alvorligt resultat, som man skal være meget opmærksom på i dechargen.

Som flere medlemskolleger har påpeget, var 2007 det første år, hvor medlemsstaterne blev bedt om at udarbejde en årlig oversigt over foreliggende revisioner og erklæringer, men ifølge Revisionsretten fungerer det ikke. Oversigterne kan ikke sammenlignes, og de indeholder ikke alle de oplysninger, vi har brug for. Det til trods, og som hr. Mulder med rette påpegede, var der en forpligtelse, en politisk aftale. Det er noget, vi arbejdede hårdt for i Parlamentet. Hvad ser vi så nu? En hel vrimmel af medlemsstater samarbejder kun modvilligt. Det er især de euroskeptiske lande, som lægger sig i selen, dvs. Det Forenede Kongerige, Danmark og Nederlandene i vidt omfang. Det kan da ikke være rigtigt? Vi bør absolut minde Rådet om dets ansvar i denne henseende.

Endelig vil jeg gerne på vegne af Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance understrege det politiske krav, hvad angår medlemsstaterne, nemlig at de absolut bør leve op til deres politiske ansvar for det forbrug, de er med til at forvalte. Det er deres forbandede pligt! Desuden vil vi også gerne se mere gennemsigtighed i relation til slutmodtagerne. Der er måske nok en indbydende hjemmeside, men jeg har bemærket, at en række medlemsstater, herunder mit eget land Belgien, lægger oplysninger på den, som er sørgeligt utilstrækkelige og fuldstændig uigennemsigtige. Også på dette område er der derfor arbejde, der skal gøres, og det er vi nødt til at kæmpe for under dechargen.

Esko Seppänen, for GUE/NGL-Gruppen. – (FI) Hr. formand, hr. kommissær, hr. formand for Den Europæiske Revisionsret! Næstformanden i Kommissionen Siim Kallas har overordnet set gjort et godt stykke arbejde for at forbedre budgetkontrollen og især for at øge den administrative gennemsigtighed. Offentlighedens kendskab til landbrugsstøtteordninger er et godt eksempel herpå.

Den Europæiske Revisionsret er delvis enig. Der er selvfølgelig områder, der kan kommenteres, særlig i forbindelse med landbrugs- og egnsudviklingsstøtte. Ansvar for disse områder ligger hovedsagelig hos medlemsstaterne. En slags spaltning kan måske anes i Revisionsrettens beretning, nemlig mellem de lidt mere korrekte nettobidragydere mod nord og støttemodtagerne mod syd, som er noget mere tilbøjelige til misbrug. De likvide midler, der står på spil, påvirker også åbenlyst spaltningen. Mod syd er der mere at fordele og kontrollere end mod nord. For at sikre, at der ikke sker forkerte generaliseringer, er det vigtigt, at Revisionsretten i sine beretninger viser præcist, hvor alle former for misbrug har fundet sted, således at forvirring og forkerte generaliseringer undgås.

Jeg vil gerne henlede opmærksomheden på et område, hvor Den Europæiske Revisionsret ikke har nogen kompetence, og som også er et gråt område set fra et nationalt synspunkt. Det drejer sig om Athenmekanismen, der blev oprettet i 2004, og som hører ind under medlemsstaternes kompetenceområde, men ikke under EU. Medlemsstaterne betaler til mekanismen fra deres egne forsvarsbudgetter til fælles militære operationer, der ligger uden for EU's kompetenceområde. Disse operationer fungerer på den ene side efter NATO's princip om, at omkostningerne betales efter "costs lie where they fall"-princippet. På den anden side er der denne Athena-ordning, hvis finansiering er hemmelig. Der bør være demokratisk kontrol med denne form for militær operation på EU-landes vegne.

Ved overvejslen af Den Europæiske Revisionsrets beretning vil vores gruppe kigge nøje på lovligheden af Rådets budget, som for Parlamentets vedkommende har været et gråt område indtil nu.

Godfrey Bloom, for IND/DEM-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Det ser da ud til, at kommissær Kallas har læst et helt andet dokument. Jeg kan forsikre ham om, at for et aktieselskab i Det Forenede Kongerige ville dette overhovedet ikke være godt nok. Hvis et hvilket som helst aktieselskab i Det Forenede Kongerige igennem 14 år havde indsendt regnskaber af denne art, som har været fuldstændig uacceptable, og igen i år – og jeg

betragter det ikke, som om Revisionsretten på nogen måde har givet dette en ren helbredsattest, og jeg har læst dokumentet – hvis Kommissionen var bestyrelse for et aktieselskab i Det Forenede Kongerige, ja, så må jeg sige, at så ville de nu sidde i fængsel!

Vi har nu en situation, hvor Parlamentet, hvis det da er et parlament, der bruger det meste af året på at tale om bananers krumning, ujævne pastinakker, standardisering af flaskestørrelser, og i tirsdags stemte vi endog om standardisering af traktorsæder, denne absurde organisation bruger det meste af året på noget, der ikke har nogen større værdi. Vi har kun ét seriøst ansvarsområde, og det er at stille Kommissionen til regnskab for budgettet. Det er det mest seriøse, vi kan foretage os, og det vil blive vedtaget igen for 15. år ved stiltiende overenskomst.

Det er en skandale, og de britiske parlamentsmedlemmer skal vide, at jeg vil iagttage meget nøje, hvordan de stemmer. Jeg vil sørge for, at det bliver kendt hjemme i Det Forenede Kongerige, hvad de gør her, i modsætning til hvad de faktisk siger, når de tager hjem.

Ashley Mote (NI). – (EN) Hr. formand! Vi ved alle, at Kommissionens regnskaber aldrig kan afsluttes, før – og medmindre – to store, underliggende problemer løses endeligt. Ingen af disse problemer er nye. For det første er der ikke nogen sikkerhed med hensyn til åbningsbalancerne i regnskabssystemet, som blev ændret i 2005, fordi der et år senere blev foretaget enorme justeringer, som gjorde det åbenbart, at ingen afstemning var eller er mulig.

For det andet er der problemet med delt forvaltning, der allerede er blevet nævnt, eller med andre ord fordeling af offentlige midler til modtagere, som så bliver gjort ansvarlige for at både at bruge og at aflægge regnskab for dem. Selv de interne revisorer i medlemsstaterne indrømmer, at dette system er umuligt at gennemføre.

I årevis er alt, vi har hørt – og vi har hørt det igen i dag fra Retten og fra kommissæren – gode intentioner, hvor man taler om forbedringer snart, risikostyring, fejlratere – trivialiteter! I virkeligheden sker der ingen ændringer af betydning, og offentligheden er med rette ved at miste tålmodigheden. At pille ved liggestolene på denne særlige Titanic hjælper ikke på at sætte propper i hullerne i bunden.

Hvis vi skal tro de græske tal, er der stadig olivenlunde i Det ægæiske Hav. Det rapporteres, at misbruget af midler i Bulgarien er ude af kontrol. I Nordcypern, der besiddes af Tyrkiet, er der udbetalt 259 mio. EUR af de offentlige midler til økonomisk udvikling, men EU-kontoret i Nicosia indrømmer åbent, at det ikke kan overvåge eller kontrollere det, alene af den grund at vi ikke anerkender det tyrkiske regime. Nogle af disse midler har helt enkelt betalt for nye fortøve i det blomstrende feriested i Kyrenia, hvor kasinoernes forretning går strygende dag og nat. Det lokale regime vælger ikke at udskrive tilstrækkelige skatter og er af den opfattelse, at hvis EU er tåbelig nok til at betale for dem, så er det fint med dem. Men de penge kunne være brugt til noget godt.

Ikke blot er regnskabet uacceptabelt, nogle af vurderingerne af, hvordan offentlige midler anvendes, er også uacceptable.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at takke Revisionsretten for en konstruktiv beretning, der er usædvanlig let at følge. Jeg er sikker på, at den vil danne et godt grundlag for vores igangværende arbejde i Budgetkontroludvalget.

Jeg regner med at begrænse mig hovedsagelig til EU's uafhængige myndigheder, da jeg faktisk er ordfører for dem. Nogle institutioner vokser selvfølgelig i henseende til antal, ansvar og hvor mange penge, de har til rådighed. Jeg vil derfor påstå, at en undersøgelse af disse institutioner også bliver stadig vigtigere.

Hvert år, jeg har været her i Parlamentet, har vi kommenteret de problemer, de uafhængige myndigheder har hvad angår planlægning, budgetgennemførelse, offentlige indkøb, rapportering osv., og desværre ser det ud til, at vi vil være nødt til at gøre det samme igen i år. Det samme gælder problemet med, at de beder om flere og flere penge, på trods af at de har haft svært ved at bruge dem i de foregående år. Jeg mener, dette rejser en række vigtige spørgsmål, da det ser ud til at være et tilbagevendende problem. I hvert fald hvad mig angår, rejser det spørgsmål om ansvar og kontrol. Jeg synes derfor, det er særlig uheldigt, at Rådet ikke er her for at deltage i forhandlingen, da jeg mener, at vi har et fælles ansvar for at sikre, at disse decentraliserede myndigheder bliver kontrolleret og overvåget.

Ud over disse generelle kommentarer, som i hovedsagen gælder et betragteligt antal decentraliserede myndigheder, om end ikke alle, er der fire myndigheder, som jeg finder, at vi har grund til at undersøge nærmere i år. Den første er CEPOL, det europæiske politiakademi, som igen i år har fået anmærkninger for sine offentlige indkøb, og det er et tilbagevendende problem, der endnu ikke er taget op. Desuden er det

endnu mere bemærkelsesværdigt, at Revisionsretten har påpeget, at der er brugt penge til at betale private udgifter. En anden er Galileo, i forbindelse med hvilken Revisionsretten endnu ikke har været i stand til at udsende en erklæring om, hvorvidt de ønsker at afgive en simpel erklæring om sikkerhed, ganske enkelt fordi der er så stor usikkerhed om forholdet mellem Galileo og Den Europæiske Rumorganisation og de andre involverede aktører. Hvor begynder og slutter Galileo? Sidst, men ikke mindst, er der Frontex og Det Europæiske Jernbaneagentur, som begge er klare eksempler på myndigheder, der overvurderer deres omkostninger og kræver for mange penge, men som ikke desto mindre anmoder om flere penge hvert år. Disse forhold agter jeg at kigge nærmere på under dechargeprocessen. Jeg håber at kunne fortsætte det konstruktive samarbejde med både Revisionsretten og Kommissionen, og jeg er skuffet over, at Rådet ikke er her for at bidrage til denne drøftelse.

Bogusław Liberadzki (PSE). – (PL) Hr. formand! Hr. Caldeira talte om risiko som en væsentlig fejlfaktor ved udarbejdelse af denne beretning. Lad mig et øjeblik fokusere på problemer i forbindelse med Den Europæiske Udviklingsfond. Fonden yder bistand til lande i Afrika, Caribien og Stillehavslandene. Risikoen i disse lande er forskellig fra risikoen i medlemsstaterne og er også større end i medlemsstaterne. Det er vigtigt, at Retten har konkluderet, at de transaktioner, der ligger til grund for indtægterne og forpligtelserne i budgetåret, er lovlige og korrekte. Denne generelle konklusion giver os grund til at godkende beretningen som helhed.

På den anden side er der et højt antal fejl i de transaktioner, der ligger til grund for betalingerne. Retten har sat spørgsmålstejn ved Kommissionens dynamiske fortolkning af støtteberettigelseskriterierne, og Rettens synspunkt om, at fortolkningen er fejlbehæftet, må accepteres. Pointen er, at det ikke sætter medlemsstaterne i stand til at overholde standarderne for pålidelig forvaltning af offentlige midler. Kommissionen bør gøre rede for sin holdning ved først givne lejlighed. Parlamentet har faktisk allerede henvendt sig til den om dette spørgsmål.

Et andet spørgsmål, der stilles i beretningen, vedrører samarbejdet med FN og sætter fokus på FN's uvilje eller forsømmelighed med hensyn til at indsende relevante betalingsdokumenter. Retten har påpeget tre hovedområder med betydelige fejl. De omfatter udgifternes støtteberettigelse, forfinansieringsordninger og betaling af ukorrekte beløb. Disse fejl burde og kunne have været fundet og korrigeret meget tidligere af det personale, som godkendte betalingerne. Af den grund er Kommissionens forklaring om, at revisionsomkostningerne er meget høje, som antydte ud fra forholdet mellem omkostningerne og revisionernes effektivitet, ikke overbevisende. Det er svært at være enig i dette synspunkt. I stedet burde Kommissionen have større effektivitet som målsætning og øge antallet af medarbejdere. Fra Parlamentets side henvendte vi os faktisk til Kommissionen om dette for et år siden.

Sammenfattet er dette udsnit af Revisionsrettens oplysninger blandet. Samtidig med at jeg anerkender, at de overordnet set er korrekte, ønsker jeg at henlede opmærksomheden på områder med betydelige fejl. Beretningen indeholder Rettens anbefalinger, som i det store og hele må accepteres.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Jeg vil også gerne takke Revisionsretten for dens udmærkede arbejde. Der har været en række medlemmer, som på netop dette tidspunkt har gjort oprør mod den generelle anvendelse af EU-midlerne.

Jeg vil gerne sige, at jeg håber, at medierne, når de rapporterer fra vores forhandlinger og om resultaterne af Revisionsrettens arbejde, ikke gør, som de sædvanligvis gør og kun taler om de tog, der kom for sent, og intet siger om de tog, der kom til tiden, for det meste af EU's budget er blevet brugt velovervejet. Vi skal kunne se skoven for bare træer.

Når det er sagt, har vi bemærket, at der i denne beretning fra Revisionsretten har været forbedringstendenser. Det er rigtig gode nyheder. De sagde også, at der er millioner af støttemodtagere, hvilket alene illustrerer opgavens omfang og sværhedsgrad.

Jeg for min del ønsker at understrege to ansvarsområder. Jeg ønsker ikke at pege anklagende på nogen specifik organisation. Jeg ønsker blot at sige, at hvis vi i fremtiden ønsker at gøre det bedre, så er de, der har et væsentligt ansvar i spørgsmålet, nødt til at reagere.

Som jeg ser det, er der to kategorier med ansvar. Der er Kommissionen – og Revisionsretten, der jo har sagt, at der er adskillige millioner støttemodtagere, har lige fortalt os, at det første, der skal gøres på et tidligt stadium er at forenkle reglerne. Vi forventer derfor, før vi taler om kontroller, før vi taler om en erklæring, at tingene rent faktisk bliver forenklet på et tidligt stadium for disse støttemodtagere – især foreninger, enkeltpersoner osv.

Den anden kategori af mennesker med ansvar er naturligvis medlemsstaterne. Jeg og mine kolleger i Regionaludviklingsudvalget vil ikke ophøre med at påpege medlemsstaternes ansvar i henhold til strukturfondene. Det er dem, der ofte gør administrationen mere kompleks, og i stedet for at fungere som råd komplicerer de tingene og opkaster sig til dommere.

Ud over denne beretning fra Revisionsretten forventer vi derfor virkelig, at de enkelte medlemsstater lempet adgangen til EU-midlerne, og at de naturligvis indfører mere hensigtsmæssige kontroller i de kommende år.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. formand for Revisionsretten, hr. kommissær, mine damer og herrer! Efter at der er afgivet erklæringer om sikkerhed i 14 år, vil næste år være et jubilæumsår. Vi skal overveje, hvad vi bør gøre i den anledning.

Jeg mener, at vi langsomt er ved at latterliggøre os selv. En af de største risikofaktorer er, at dette vil blive en rutine, at ingen længere vil tage os alvorligt, og at de resultater, vi fremlægger, heller ikke vil blive taget alvorligt. Revisionsrettens beretning er en interessant beretning – princippet om "name and shame" har bevist sit værd – og jeg vil gerne bede Revisionsretten om fortsat at sørge for en sådan klarhed.

Imidlertid står vi nu over for spørgsmålet om, hvad vi gør med de medlemsstater, som har været en del af EU siden 1981 og stadig ikke anvender EU-lovgivningen konsekvent. Jeg vil gerne – og det er én af de ting, jeg har lært af dette – bede Kommissionen erkende, at jo mere konsekvente Kommissionens handlinger er, jo hurtigere vil vi se forbedringer af resultaterne. Jeg vil også gerne se denne konsekvente indstilling på det område, Kommissionen selv har ansvaret for. Jeg er skuffet over, at der er sket så få fremskridt i den direkte forvaltning. Jeg havde forventet, at Kommissionen ville foregå med et godt eksempel og vise, at det er muligt, og hvordan det bør gøres.

Et forhold i beretningen, som jeg fandt særlig interessant, er de nye medlemsstaters position, men der er ikke mange oplysninger på dette område. Nogle af tallene forstår jeg ikke, f.eks. Deres resultater vedrørende de to nye medlemsstater Rumænien og Bulgarien og hvad Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) fandt dér i 2007. OLAF har taget stikprøver af alle midlerne, hvilket afslørede en procentdel af svig og uregelmæssigheder i disse to lande på 76 %. Det er en betragtelig procentdel, og det er på tide, at vi reagerer konsekvent og hjælper disse to lande med at opnå bedre resultater, ellers kan vi aldrig skabe fremskridt.

Denne årsberetning er den sidste fra Barroso-Kommissionen og den første i den nye finansieringsperiode. Jeg vil gerne lykønske kommissær Kallas og Barroso-Kommissionen med deres arbejde på området for finansiel kontrol. Kommissionen har opnået langt mere end nogen af sine forgængere. Det er tankevækkende, at vi trods alle disse aktiviteter ikke har frembragt bedre eller hurtigere resultater. Jeg forventer en hel del af den nye rapporteringsordning for inddrivelse, og jeg håber, at vi næste år ikke længere vil være i den samme situation, hvor vi trækker på skuldrene og siger, at tingene må blive bedre det følgende år.

Formanden. – Kommissær Kallas! Så megen ros fra fru Gräßle er virkelig noget at være stolt af!

Dan Jørgensen (PSE). – (DA) Hr. formand! Vores diskussioner kan godt af og til blive en smule abstrakte, så derfor synes jeg, vi skal starte med at minde hinanden om, hvad det egentlig er vi diskuterer. Det handler om skatteydernes penge. Det handler om de europæiske borgers penge. Penge, som går til ganske fornuftige – og nogen gange knap så fornuftige – formål. Fælles for alle de penge, der bliver brugt i EU's navn, er, at de skal bruges på en forsvarlig og anstændig måde. Fælles for alle de penge, der bruges, er, at der er regler, der skal følges, og hvis de regler ikke bliver fulgt, så bliver det straffet.

Desværre må vi igen i år konstatere, at det ikke har været muligt for Revisionsretten at godkende gennemførelsen af EU's budget, altså godkende regnskaberne. Det er selvfølgelig dybt, dybt uacceptabelt. Spørgsmålet er, hvem skal man kritisere, hvor skal man pege fingre. Der er ingen tvivl om, at det største problem ligger ude i medlemsstaterne. Der er desværre ingen tvivl om, at når man ude i medlemsstaterne får en pose penge fra EU, så er man ikke lige så tilbøjelig til at underkaste de penge så megen kontrol og så mange regler, som hvis det var nationale penge. Det står ifølge traktaten klart, at det er EU-Kommissionen, som er ansvarlig – dvs. det er EU-Kommissionen, som har ansvaret for, at der bliver lagt pres på medlemsstaterne, så de indfører de nødvendige kontroller. Her er det ærgerligt, at Kommissionen ikke har levet op til sin egen målsætning om, at vi skulle godkende regnskaberne inden udgangen af denne periode. Det når vi ikke.

Jeg vil dog også påpege, at der er sket store fremskridt, bl.a. efter pres fra Europa-Parlamentet. Sidste år indførtes en handlingsplan med en lang række meget konkrete tiltag, som vi vil se effekten af – selvfølgelig ikke i dette års beretning, men i næste års beretning. Det kan vi glæde os over. Vi vil selvfølgelig i dette års

procedure arbejde meget målrettet i forhold til de områder, hvor der stadigvæk er problemer. Specielt er det jo meget bekymrende, at vi på landbrugsområdet, hvor der ellers har været positive tendenser, i år desværre har set en noget nedadgående evaluering, fordi man i landdistriktsmidlerne ikke har ordentlig styr på tingene.

Bill Newton Dunn (ALDE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Revisionsretten for dens beretning og kommissæren og hans hold for det arbejde, de udfører.

Dette emne er så vigtigt, fordi der i forskellige dele af verden er så mange stater, der svigter og har svigtet – jeg vil ikke opremse dem, for de er åbenlyse for enhver – og det er her, kriminaliteten blomster og spredes til resten af os. Så vi er nødt til at håndtere disse problemer, og jeg er glad for, at vi bevæger os gradvist i den rigtige retning.

Jeg beklager dybt, at der ikke er nogen til stede fra Rådet, for det er medlemsstaterne, der svigter deres opgave på dette område. Der er ikke én eneste person til stede, og det må vi prøve at rette op på til næste år.

Jeg ønsker at sige et par ord til den fraværende hr. Bloom fra mit land, som holdt en fjollet tale om "ujævne gulerødder" eller lignende og derefter gik ud og ikke var høflig nok til at lytte til resten af forhandlingen. Hvis han var her, ville han høre mig minde ham om, at et stort, britisk regeringskontor, som har med pensioner at gøre, ikke har fået sine regnskaber godkendt i de sidste 14 år. Så i Storbritannien har vi heller ikke noget at prale af. Noget af det, der forbløffer mig ved Det Forenede Kongerige, er, at den britiske regering nægter at samarbejde med OLAF, hvilket synes at være helt meningsløst, og hvilket der skal rettes op på. Jeg ville sætte stor pris på at få et svar fra den britiske regering på dét.

Til slut henvender jeg mig direkte til Dem, hr. formand. Når vi kommer med vores anbefalinger om udvalgene til det nye Parlament næste år, synes jeg, vi bør overveje meget alvorligt, hvordan vi skal styrke Budgetkontroludvalget – give det ekstra beføjelser og ansvarsområder, så vi kan fortsætte med at arbejde meget hårdt på dette problem.

Formanden. – Tak, Bill Newton Dunn. Formanden vil som altid prøve at gøre sit bedste.

Markus Ferber (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. formand for Den Europæiske Revisionsret, hr. næstformand i Kommissionen, mine damer og herrer! Det er blevet tradition, at der endnu en gang ikke kan afgives nogen erklæring om sikkerhed om forholdet mellem udgifterne på EU-niveau og administrationen på nationalt niveau. Jeg husker drøftelser med den tidligere formand for Revisionsretten, professor Friedmann, som en gang sagde til mig, at på grund af strukturerne var det ikke muligt at afgive en erklæring om sikkerhed. Af den grund bør vi overveje, hvordan dette instrument kan bringes til live med det formål at afgive en erklæring om sikkerhed, hvis denne er berettiget.

Det er vigtigt at skelne mellem nogle få, forskellige spørgsmål i denne henseende. For det første er et budget, der består af omkring 95 % subsidier, meget mere udsat for svindel end et budget fra nationale, regionale eller lokale myndigheder. Dette budget for subsidier forvaltes i det store og hele af medlemsstaterne, som har krævet en langt større grad af uafhængighed fra os i den nye finansieringsperiode, fordi de i den seneste støtteperiode klagede over, at der var for meget central kontrol. Det betyder selvfølgelig også, at ansvaret for budgetmidlerne skal overføres til regionalt og nationalt niveau.

Det tredje område ønsker jeg blot at berøre. Vi skal lære at skelne mellem besvigelse og ødselhed. Det er noget, der ofte skæres over én kam. Det ærgrer mig også, når EU-midler bruges til at finansiere projekter, der ikke er absolut nødvendige. Det er dog ikke besvigelse, men ødselhed. Af den grund bør de, der er ansvarlige for projekterne, især på området for strukturforanstaltninger, nemlig medlemsstaterne, også påtage sig ansvaret for at sikre, at pengene ikke ødes bort, og at der kun tildeles subsidier til de projekter, som giver regionen en ægte merværdi. Derfor bør vi også overveje at flytte dele af strukturforanstaltningerne over på rentefrie lån. Hvis medlemsstaterne skal betale pengene tilbage, vil de kun finansiere de projekter, de virkelig har behov for.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Hr. formand! Jeg vil gerne indlede med at lykønske Revisionsretten med dens udmærkede arbejde og også for at have gjort dette arbejde meget mere tilgængeligt for os alle her og endog for EU-borgerne i almindelighed.

Jeg ville dog gerne have set mere specifikke detaljer i Rettens beretning, med navne og sager, der blev analyseret. Det er ikke et spørgsmål om at gøre, hvad nogle medlemmer kalder "naming and shaming", men måske snarere "naming and understanding". Det skyldes, at kun med en beskrivelse af specifikke tilfælde kan vi forstå problemet. Så vidt jeg kan se, især hvad angår strukturfondene, har vi forordningsmæssige rammer,

jf. hvilke der ofte kræves absurditeter. Det er både medlemsstaterne og vi selv skyld i, og vi er nødt til at se meget nøje på disse forordningsmæssige rammer.

Vi skal også drøfte gennemførelsen af Parlamentets budget for 2007. Bygningerne her i Strasbourg blev erhvervet i 2007, og da vi købte dem, blev vi fuldt ud forsikret om, at der ikke var asbest i disse bygninger. Først da købet var gennemført, fandt vi ud af, at der var asbest i omkring 50 værelser i denne bygning. Det er en alvorlig situation, som vi skal have fuld opmærksomhed på.

Det betyder ikke at føre krig mod dem, som ønsker eller ikke ønsker at komme til Strasbourg. Vi kan ikke anvende et helbredsspørgsmål til formål, der strengt taget ikke har nogen relevans. Helbredsspørgsmålet eksisterer imidlertid, og jeg havde gerne set generalsekretæren give klare garantier for, at den foreslåede plan til fjernelse af asbesten er forenelig med fortsat brug af disse bygninger.

Efter adskillige måneder venter jeg stadig på disse garantier. Jeg har læst hundredvis af rapportsider og kigget på utallige fotos, hvoraf nogle har været meget interessante, men jeg har ikke fået disse garantier. Vi har virkelig brug for dem, for uden dem kan vi ikke være sikre på, at vi kan arbejde her i fuldkommen sikkerhed.

Jeg vil derfor gerne påpege, at når vi meddeler decharge for Parlamentets budget, skal dette spørgsmål klarlægges fuldt ud. Ellers vil vi ikke kunne stemme positivt.

FORSÆDE: MIGUEL ANGEL MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Hr. formand! Også jeg vil gerne takke Revisionsretten. Jeg har læst deres beretning og lyttet til forhandlingen her i formiddag, og jeg spørger mig selv: Er glasset halvt tomt, eller er glasset halvt fuldt?

I den første sætning i Rettens konklusion står der, at Retten for 2007 har fundet, at der er sket yderligere fremskridt i Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer, så vi er i det mindste på vej i den rigtige retning. Der er sket forbedringer på visse områder, men fejlforekomsten er stadig alt for høj i nogle sektorer, og disse er blevet skitseret her i formiddag.

Det er et ekstremt vigtigt forhold, at der, ifølge OLAF, er mistanke om besvigelser i strukturfondene, som berører 0,16 % af de betalinger, Kommissionen har foretaget mellem 2000 og 2007, og det er et enormt signifikant tal. Som politiker på gulvet ser jeg imidlertid den anden side af det. Jeg får hele tiden at vide af fællesskabsgrupper, frivillige grupper og ngo'er, hvor enormt svært de har ved at ansøge om finansiering og overholde strenge regler i hver eneste fase. Jeg bliver hele tiden bombarderet i forhold til papirusseriet i Bruxelles og bureaukratiet i Bruxelles, og midt iblandt borgerne og denne forhandling har vi medlemsstaterne – hvoraf mange har behov for alvorligt at forbedre deres handlinger – Kommissionen, som stadig har noget at arbejde på, Parlamentet og Revisionsretten.

Jeg tror dog, at Revisionsrettens anbefalinger vil gøre en forskel, især med hensyn til at forenkle grundlaget for beregningen af støtteberettigede omkostninger og gøre større brug af engangsbetalinger eller betalinger på basis af faste priser. Vi gør fremskridt, men de sker for langsomt.

Så, er glasset halvt tomt eller halvt fuldt? Når jeg tænker over den fulde betydning af EU-finansieringen, de forbedringer, der sker, og forhåbentlig gennemførelsen af anbefalingerne, mener jeg, at glasset er halvt fuldt.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). – (ES) Hr. formand! I henhold til artikel 274 i EF-traktaten har Rådet det samme ansvar for udgifterne, som Kommissionen har. Vi er budgetmyndighed.

Hr. formand, har vi inviteret Rådet til denne forhandling? Jeg ser ingen repræsentanter. Har de undskyldt for ikke at deltage? Har de angivet nogen årsag til, at de ikke er her?

Jeg forstår det ikke. Er det, fordi de ikke ønsker at høre for 14. gang, at Revisionsretten siger, at tingene skal forbedres, eftersom det er dem, der bruger mere end 80 % af EU-borgernes penge? Eller er det, fordi de som medlemsstater er tilfredse med, hvad de bruger, hvorimod vi her i Parlamentet har den frækhed at sætte spørgsmålstejn ved en fraværende gæsts fejl, for jeg antager, at de er blevet inviteret?

(FR) Hr. formand! Jeg siger det på fransk. Vi er i Frankrig. Hvor er det franske formandskab? Hvor er hr. Sarkozy? Hvor er Deres repræsentation i forhandlingen, hr. Sarkozy?

(ES) Hr. formand! Lad os se, om de, med Molières ord, ankommer inden længe.

Dette er uacceptabelt. Alle mine kolleger i Budgetkontroludvalget er enige med mig i, at dette ikke bør ske igen. Jeg troede, at det udmærkede franske formandskab også ville forbedre dette forhold med hensyn til at tage konsekvenserne af sine handlinger. For det er her, de skal tage konsekvenserne af deres handlinger. De kan ikke give ud og så undlade at komme her. For det er også Rådet og ikke kun medlemsstaterne, der er genstand for vores undersøgelse. De er her imidlertid aldrig, fordi de ikke ønsker at høre det samme igen og igen.

Løsningen ville være at indføre nationale erklæringer.

Jeg har to bemærkninger.

Tillykke, hr. Silva Caldeira. I denne seneste forhandling i denne valgperiode har De udarbejdet en meget god beretning. Revisionsretten, som De er formand for, er delvis ansvarlig for, at tingene er forbedret. Overbring endelig vores lykønskninger til alle Deres medlemmer, sådan som flere af mine medlemskolleger har sagt.

Hr. Kallas, denne Kommission har tilvejebragt betydelige forbedringer. Desværre har vi ikke opnået det ultimative mål, en positiv erklæring om sikkerhed, men tingene går godt.

Jeg har et lille forslag, nemlig at vi skal forenkle. Vi skal forenkle og give medlemsstaterne ansvar, og derefter skal de stille op her og tage konsekvenserne af deres handlinger. Forenkling og fjernelse af papirusseri er det, der vil bidrage til forbedringer af, hvordan EU-borgernes penge bruges.

Szabolcs Fazakas (PSE). – (HU) Hr. formand! Tak fordi jeg måtte få ordet. For mig som deputeret fra en af de nye medlemsstater, hvis fravær fru Gräßle beklagede, er den aktuelle decharge vigtig af to grunde. På den ene side er dette første år i perioden 2007-2013, hvilket betyder, at uanset hvilke bemærkninger, vi fremfører nu, vil de indvirke på fremtidig brug. For det andet er i år det år, hvor Parlamentet og Kommissionen vil meddele den sidste decharge, og derfor er det værd at udarbejde en evaluering.

Måske er mine medlemskolleger ikke enige med mig, men jeg er alligevel af den opfattelse, at selv om vores hovedmål, en positiv DAS, ikke er opnået, kan vi se tilbage på vores fælles resultater med stolthed. Kommissionen under næstformand Siim Kallas og Parlamentet under ledelse af COCOBU har sørget for, at ikke blot deres egne fakturaer og udgifter alle sammen var i orden, men med en stor og vedvarende indsats er det lykkedes dem at sikre, at medlemsstater, der tegner sig for 80 % af udgifterne, i stigende grad er parate til at samarbejde, hvad angår inspektioner.

Jeg ved, at vi hvad angår landbrugs- og samhørighedsfondene stadig har alvorlige opgaver foran os i denne henseende, men når vi udfører dem, kan vi ikke desto mindre undlade at tage forandringerne i den globale økonomi i betragtning. Under den aktuelle krise er det altafgørende vigtigt for især de nye medlemsstater at bruge EU-midler så hurtigt som muligt, med så lidt bureaukrati som muligt. Dette mål skal nås uden at øge risikoen for betalingerne. Af den grund bifalder jeg, at Den Europæiske Revisionsret også foreslår forenklinger på dette område. Nu er det op til Kommissionen og medlemsstaterne at gennemføre dem.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Hr. formand! Jeg ønsker at takke Den Europæiske Revisionsret og kommissær Siim Kallas for det vigtige arbejde, De har udført til gavn for EU's skatteydere.

En fejlmargen på 2 % er tilladt i EU's regnskaber. Jeg vil mene, at det burde være muligt at afslutte omkostningerne til løn, husleje og andre administrationsudgifter med en langt større nøjagtighed. Der bør ikke være nogen form for forvirring på disse områder. Der er imidlertid andre omkostningsgrupper, hvor det kan være svært at opnå en nøjagtighed inden for de 2 %. F.eks. taler man i øjeblikket meget om højere tal for omkostninger til det regionalpolitiske område. Måske skal vi være dristige nok til at erkende, at det ikke er realistisk at opnå en nultolerance i disse omkostningsgrupper.

Fremover er vi nødt til at være meget mere omkostningseffektive, ansøgningsproceduren skal forenkles, og det bør også være muligt at overføre regnskabspligt, ansvarlighed og myndighed til nationalt niveau. Det ville være i EU-skatteydernes interesse, og jeg håber, at Revisionsretten vil handle effektivt i dette spørgsmål.

Véronique Mathieu (PPE-DE). – (FR) Hr. formand! Jeg ønsker ikke at tage ordet på vegne af formandskabet, men jeg vil gerne svare min medlemskollega hr. Pomés Ruiz. Jeg tror, at han måske ikke var til stede, da ordføreren talte. Rådet ønskede ikke at være til stede i Parlamentet før mødet i Økofinrådet. Det var ganske velovervejet. Jeg synes ikke, der bør ske nogen udveksling af synspunkter før dette møde.

Hvad beretningen angår, mener jeg, at nøgleordet er forenkling. Jeg finder dog, at delt forvaltning faktisk er en kilde til komplikationer i relation til EU-midlerne, og det niveau af komplikationer, vi ser, skyldes ikke

altid besvigelser, især på landbrugsområdet. Hvad vi har bemærket i dag, især i relation til udviklingen af landdistrikter, skyldes desværre den ekstremt komplekse forvaltning af EU-midlerne.

Vi stemte om FLP i går, og vi er nødt til at indse, at f.eks. miljøbetinget landbrugsstøtte er yderst kompliceret. Parlamentsmedlemmerne kræver, at den miljøbetingede landbrugsstøtte skal forenkles, fordi landmændene arbejder virkelig hårdt på at forvalte denne miljøbetingede landbrugsstøtte. EU-midlerne – især forvaltningen af strukturfondene – skal forenkles, og det er et politisk budskab, som vi er nødt til at komme igennem med. En forenkling af EU-midlerne er nøgleordet i dag, og det skal høres.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). – (BG) Hr. formand! Tillykke med beretningen, som kan tjene som betjeningsvejledning i de komplekse procedurer, der gælder for betaling af udgifter i EU. Jeg har draget en række konklusioner om beretningen: Klarhed og letforståelighed – det afspejler de nye arbejdsmetoder, Revisionsretten har indført. Analyse, der begrundet vigtige anbefalinger, om end disse har været fremme i årevis. Og fokus på resultaterne. Lad os se ud over beretningens kvaliteter og vurdere resultaterne vedrørende den formelle rigtighed i og effekten af EU's udbetalinger. Det fører til følgende konklusioner: svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer og, i nogen udstrækning, effektiv overvågning via Kommissionen. Fordelingen af fejl i udbetalingerne pr. område er ganske høj, ligesom de udbetalte beløb er det. Vi er nødt til at se det betragtelige fejlniveau på visse områder i øjnene. Der er sket væsentlige fremskridt, men det er stadig ikke nok. Beretningens hovedresultater er indeholdt i anbefalingerne, der burde kunne bidrage til at forbedre systemet til forvaltning af udbetalingerne af EU-midler, nemlig forbedring af kontrolsystemerne på forskellige niveauer – første, andet og tredje – og forbindelserne imellem dem, hvilket er medlemsstaternes særlige forpligtelse, og forenkling af procedurerne, så de bliver lettere at kontrollere og også lettere at gennemføre uden risiko. Og eftersom det ofte drejer sig om de nye medlemsstater, tror jeg, at der er behov for et bedre samarbejde med og hjælp til de nye medlemmer, så de bliver i stand til at oprette klare og præcise, nationale kontrolordninger.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Revisionsretten for dens fremlægning her i formiddag, som var yderst detaljeret og meget nyttig. Jo, fejlforekomsterne er for høje – og vi stræber alle efter at opnå perfektion – men der er sket fremskridt, og EU har generelt gjort fremskridt, så det må bifaldes.

Generelt vil jeg sige, at medlemsstaterne måske er mere omhyggelige med deres egne penge end med EU's penge, og den indstilling er vi nødt til at ændre. Som andre har sagt, skal vi dog ikke gøre regler og forordninger for komplicerede med hensyn til overholdelse, for det afskrækker folk, og især dem, der måske kunne have brug for adgang til finansiering.

Jeg holder her i hånden – frisk fra trykkeriet – det helbredstjek af den fælles landbrugspolitik, som der blev enighed om i de tidlige morgentimer. En ting, der slår mig meget klart fra fremlæggelsen i formiddag, er, at det blev sagt tydeligt, at når det gælder udviklingen af landdistrikter, er der store problemer hvad angår overholdelse, når vi jf. helbredstjekket nu tager flere penge fra udbetalingerne til individuelle landbrug for at hælde dem i udviklingen af landdistrikter. Det er et spørgsmål, der skal tages op. Når alt kommer til alt, er det i teorien en meget god idé at putte penge i programmer til udvikling af landdistrikter for at tackle klimaændringer, biodiversitet og forvaltning af vandressourcer, men hvordan måler man disse ting og ansætter deres værdi? Det er noget, vi skal se meget omhyggeligt på.

Jeg er bekymret for, at denne beretning ligesom tidligere vil blive brugt til at banke løs på EU – sige dårlige ting om den – snarere end til det, den burde bruges til, nemlig at sige: Se, vi har gjort fremskridt, og vi peger på områder, hvor vi skal skabe yderligere forbedringer, så vi bruger EU-midlerne på en måde, der er god for EU-borgerne, og undgår at gøre det overkompliceret.

Det mest anvendte ord i Parlamentet her i formiddag har været "forenkling". Hvis det var så enkelt, ville vi allerede være i gang med det. Jeg tror ikke, tingene er helt så lette, men hvis de, der kontrollerer og inspicerer var mere i tråd med problemerne på gulvet, så ville det måske hjælpe processen lidt på vej. Jeg giver således ros til fremlæggelsen og håber, at vi fortsat vil bruge midlerne godt.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Hr. formand! Jeg vil allerførst gerne bifalde Rettens beretning, der bekræfter, at dens arbejde er gennemført og konsekvent.

Jeg vil også gerne påpege, at disse beretninger altid analyseres i en specifik sammenhæng. Denne sammenhæng er meget relevant lige nu, idet vi for det første arbejder på at give vores politikker en ny udformning efter 2013. For det andet forhandler vi om overvågningsmetoder, og vi bedømmer effektiviteten af vores politikker.

Og for det tredje arbejder vi alle med EU's reaktion på finanskrisen og på at tilpasse vores værktøjer, metoder og instrumenter til de nye udfordringer.

Hvis vi ser på virkningerne af beretningen, som fokuserer på samhørighedspolitikken, er vores opmærksomhed i denne sammenhæng rettet mod det faktum, at hvor Kommissionen selv var ansvarlig for specifikke handlinger, har man i beretningen fundet klare forbedringer. På den anden side er virkningerne indtil nu, som det står i beretningen, ubetydelige på områder, hvor der revideres på flere niveauer, og hvor medlemsstaterne er ansvarlige, fordi vi endnu ikke kan se direkte resultater af de reformer, der er under indførelse.

Lad mig også bemærke, at når vi arbejder med nye politikker, skal vi – som det blev bemærket af hr. Ferber – klart skelne mellem fejl, misbrug og dårlig forvaltning, og fastslå, hvordan vi skal relatere disse forhold til effektiviteten af politikkerne. Efter min mening er det forkert blot at identificere en fejl eller et fejlniveau med ineffektiviteten af en specifik politik. Overforenklede konklusioner kan få os til at opgive politikker, som er ubetinget nødvendige i den nye situation.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Hr. formand! Også jeg vil gerne tilføje en tak til Revisionsretten for fremlæggelsen af årsberetningen og til Kommissionen for dens reaktion på den. Trods de positive lyde på den bogføringsmæssige side står vi faktisk over for den selv samme situation som i tidligere år. Det er sandt, at der er truffet foranstaltninger på samhørighedsområdet, herunder via Kommissionens handlingsplan, og fejlforekomsterne er faldet lidt fra 12 % til 11 %, men det er helt klart slet ikke tilfredsstillende. Et dobbeltbillede er ved at tegne sig, hvad angår landbrugs- og andre større debetposter på budgettet. Landbrugspolitikken egen fejlforekomst ligger under den kritiske grænse på 2 %, ikke mindst takket være det integrerede kontrolsystem. Jeg mener dog, at vi bør udmåle strengere bødestrafte til de lande, som i mere end 10 år har forsømt at gennemføre dette integrerede kontrolsystem effektivt, og at vi bør gøre det ved hjælp af progressive, finansielle korrektioner.

Inden for udviklingen af landdistrikter er billedet på den anden side mindre rosenrødt. Det forekom mig derfor, som fru McGuinness allerede har påpeget det, at være en klar opfordring til Rådet af landbrugsministre, der havde møde for nylig, om ikke at bevæge sig for hurtigt, når det handler om at overføre pengebeløb fra landbrugspolitikken til politikken for udvikling af landdistrikter. Jeg har siden da hørt, at selv om Rådet ikke bevægede sig så hurtigt, som Kommissionen gerne havde set, er den foreslåede modulation ikke desto mindre betydelig.

Det er problemerne. Og nu til løsninger. Jeg har hørt Revisionsretten tale i uklare vendinger om at afveje kontrolomkostninger, forenkling og klare målsætninger. Det er alt sammen meget godt, men både Kommissionen og Revisionsretten ved kun alt for godt, at problemet ligger i den kendsgerning, at 80 % af udgifterne forvaltes sammen med medlemsstaterne. Det giver derfor sig selv, at der bør søges en løsning delvis via disse medlemsstater. Forestil Dem derfor min overraskelse over at se, at hverken Revisionsretten eller Kommissionen har nævnt nationale forvaltningserklæringer. Jeg vil gerne minde kommissæren om, at han i sammenhæng med den tidligere decharge lovede, at han ville forpligte sig med hensyn til disse erklæringer, og jeg vil gerne vide, om han har indfriet sin forpligtelse, og hvordan det fremgår, for jeg har ikke set noget bevis herfor. Eftersom disse erklæringer er en læringsproces for os, finder jeg det vigtigt, at vi kigger nærmere på, hvordan de nuværende, årlige oversigter og nationale erklæringer sammenstilles kvalitativt, og at vi tager ved lære af det. Under alle omstændigheder tager jeg det for givet, at Kommissionen vil hjælpe os med dette i de kommende måneder.

Rumiana Jeleva (PPE-DE). – (BG) Hr. formand! Udgivelsen af Den Europæiske Revisionsrets årsberetning er en god anledning til at analysere, hvad EU's budget bruges til, og hvordan det bruges. Målet med EU's budget er primært at forbedre livet for Unionens næsten fem hundrede millioner borgere. Det bruges til at finansiere projekter, som har en direkte indvirkning på vores borgeres hverdag, som f.eks. veje og motorveje. Som De ved, står vi i øjeblikket i en kritisk situation, hvor euroskeptikerne har haft held til at vildlede nogle borgere med tomme løfter og falske påstande. At give EU skylden for alt, der ikke fungerer ordentligt, er én af de metoder, de bruger. Vi skal imidlertid gøre alt, vi kan, for at EU-borgerne kan høste fordele ved medlemskabet. Vi skal sende et stærkt budskab til dem om, at vi som lovgivere i EU ønsker, at EU fungerer mere effektivt. Kun på den måde kan vi hindre euroskeptikerne i at få succes.

I denne sammenhæng vil jeg gerne tale om mit land, Bulgarien. I mange år har dets borgere ivrigt ventet på det øjeblik, hvor de kunne kalde sig selv lige borgere i EU og høste fordele ved et medlemskab. Men trods det, at de er kommet med i EU, er mange af mine landsmænd, som det er bemærket i EU-rapporter om forskellige emner, blevet berøvet det solidariske fællesskabs goder på grund af regeringens dårlige ledelse og

svagheder. Det blev også nævnt i Kommissionens seneste rapport fra juli 2008, som desværre medførte en delvis fastfrysning af EU-midler til Bulgarien. Denne situation gør mig meget ked af det, for der er ikke noget, jeg ønsker mig mere, end at mine landsmænd lever i et fremgangsrigt Bulgarien, som har indtaget sin rette plads i et forenet Europa, uden anklager om korruption på højt niveau og uden organiseret kriminalitet.

Afslutningsvis opfordrer jeg alle EU-institutionerne og de nationale institutioner til at fortsætte deres bestræbelser på at korrigere de fejl, der er fremhævet i Revisionsrettens årsberetning, og til at kæmpe for fortsat at forbedre livskvaliteten for EU-borgerne.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Hr. formand! "Catch the eye". Jeg tror, at dette emne fanger mange menneskers opmærksomhed. Manglende godkendelse kan helt sikkert i nogen grad tilskrives mængden af fejl. Selv efter så mange år må man undre sig over, om det måske er systemet, der er mangelfuldt og trænger til at blive udbedret. Hr. Ferber påpegede, at når det gælder lande, der ikke opfylder kravene med hensyn til klarhed og eget ansvar, skal man gang på gang bruge en anden form for finansiering. Ifølge ham kan dette gøres ved at tilføre midler på betingelse af, at de ikke bruges op før senere. Det tiltaler mig. Landene er nødt til at vælge, i hvert fald når det gælder strukturfondene, landbrug og udvikling af landdistrikter.

Gerard Batten (IND/DEM). – (EN) Hr. formand! Som min ven hr. Bloom helt rigtigt sagde tidligere, er det simpelthen ikke sandt, når man siger, at regnskabet er blevet helt afsluttet af revisorerne. Det ser ud til, at der ikke kan gøres fuldt rede for omkring 6 mia. EUR. Med den nuværende valutakurs er det omkring 4,7 mia. GBP. Storbritanniens nettobidrag til EU-budgettet i 2007 var på 4,3 mia. GBP. Nettobeløbet er efter korrektionen til fordel for Det Forenede Kongerige og vores egne penge brugt i vores eget land. Der findes selvfølgelig ikke egentlige "EU-penge". Et pengebeløb, der overstiger den engelske skatteydere nettobidrag til EU-budgettet, bliver med stor sandsynlighed stukket i svindleres lommer.

Det opsummerer pænt det britiske medlemskab af EU, nemlig et totalt spild af penge. Flere og flere mennesker i Storbritannien indser, at EU...

(Formanden afbrød taleren.)

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Hr. formand! Jeg vil også gerne ønske tillykke med beretningen. Det er meget vigtigt for mig, at man i den understreger betydningen af at forbedre overvågnings- og kontrolsystemerne i forbindelse med EU-midlerne og anbefaler at forenkle disse procedurer. Jeg er helt enig i resultaterne og anbefalingerne til Kommissionen, for de passer ualmindelig godt. Her vil jeg gerne nævne det beklagelige eksempel med det ineffektive kontrolsystem i relation til Bulgarien. Mit land bliver af adskillige forvaltningsorganer fortsat kritiseret for uregelmæssigheder i forvaltningen af midler fra førtiltrædelsesprogrammerne. Det er et klart bevis på, at dårlig ledelse fra den bulgarske regerings side har medført et misbrug, og de resultater, som man havde som mål for førtiltrædelsesordningerne, er ikke opfyldt. Jeg tror imidlertid, at hvis Kommissionen havde indført de nødvendige og effektive kontrolmekanismer, var dette ikke sket. Selv om dette erkendes i Kommissionens svar på side 51 i beretningen, er det uklart for mig, præcis hvilke specifikke foranstaltninger det er nødvendigt at træffe.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Hr. Kallas' erklærede mål ved begyndelsen af hans mandat var at opnå en positiv erklæring om sikkerhed, og i de forskellige beretninger, vi har fået fra Revisionsretten siden da, er der, hvis jeg skal være ærlig, ikke meget, der har ændret sig. Jeg er bange for, hr. Kallas, at det virker, som om De i Deres rapportering og Deres syn på den foreliggende beretning er påvirket af Peter Mandelson. De har fået en snert af Mandelson'erne – at sige, at alt er i skønneste orden, og foregive, at regnskabet er fundet i orden, er en tilsnigelse og simpelthen ikke sandt.

At give medlemsstaterne skylden er ikke noget værdigt forsvar, for i artikel 274 i traktaten står der, at sorteper ligger hos Kommissionen. Hvem giver medlemsstaterne pengebeløbene i første omgang? Når De ved, hvor problemerne er – og det får De at vide hvert år af den herre, som sad ved siden af Dem – hvem er det så, der kunne holde igen på udgifterne eller skære ned på bidrag til finansiering af nogle programmer? Hr. Kallas, sorteper ligger hos Dem. Jeg tror desværre, De er kommet til kort.

Vítor Manuel da Silva Caldeira, Revisionsretten. – (EN) Hr. formand! Jeg vil allerførst gerne takke alle for deres venlige ord om dem, der arbejder i Revisionsretten, og alle dem, der har bidraget til det resultat, vi har forhandlet om her i formiddag. På vegne af alle, der arbejder i Den Europæiske Revisionsret, takker jeg medlemmerne for at værdsætte, hvad vi gør for at assistere Parlamentet som forudset i traktaten. Det er vores mandat. Det er vores rolle.

Vi tager de kommentarer og forslag, som De er kommet med, til os, for at Retten yderligere kan forbedre den måde, den fremlægger sine resultater på, og den måde, hvorpå den formidler resultaterne til Dem og til borgerne i EU. Vi vil tilstræbe en streng overholdelse af de internationale revisionsstandarder på alle områder, herunder når vi tager det arbejde i betragtning, som andre revisorer udfører, dvs. dem, der i medlemsstaterne har til opgave at revidere EU-midler.

Jeg vil slutte med kort at sige, at vi fortsat vil assistere Parlamentet og dets Budgetkontroludvalg under dechargeproceduren, og at vi igen vil tilstræbe at opnå et fuldt samarbejde med alle institutionerne. Når alt kommer til alt, er det vigtigste, som jeg sagde i min tale, at resultatet af vores arbejde er et tegn på, at EU-institutionerne er ansvarlige og gennemsigtige, og at man kan have tillid til EU.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Der er fremført mange bemærkninger. Vi har en lang procedure med decharge og drøftelser foran os, hvor alle disse bemærkninger bør blive besvaret og/eller kommenteret.

Jeg vil blot gerne komme med en kommentar om forenkling, som er blevet nævnt mange gange. Alle siger, at de går ind for forenkling, men faktisk er der to forskellige, tilgrundliggende opfattelser. Den første er, at de, der modtager penge, i højere grad ønsker at have frie hænder, mens de, der leverer disse penge, ønsker en meget klar og gensidig forståelse af, hvad pengene bliver brugt til. Så der en konstant uforenelighed. For det andet har vi indtil nu – selv om det har været anderledes det seneste års tid eller to – altid antaget, at der er nultolerance over for alle fejl. Reglerne er derfor udarbejdet for at forhindre nogen som helst fejl i de millioner af transaktioner, der finder sted. Det har også afstedkommet en slags mytologisk syn på den berømte erklæring om sikkerhed, der går på, at der er fejl i de underliggende transaktioner for alle regnskaber. Faktisk er 95 % af alle udbetalinger uden fejl, som Revisionsretten skriver i sin beretning, undtagen hvad angår strukturfondene, hvor fejlniveauet er højere. Så den langt overvejende del af udbetalingerne er sket i overensstemmelse med reglerne.

Nulfejlstolerance er dog noget, vi snart skal til at tage fat på. Spørgsmålet om tilladelige risici er også blevet rejst her mange gange, og vi vil også snart forelægge en meddelelse for Parlamentet om de intensive drøftelser, der i øjeblikket finder sted i Kommissionen. Vi har modeller, der f.eks. klart viser, at hvis man ønsker en nultolerance – 100 % fejlfrihed – så er der enorme kontrolomkostninger. Et sted er der et punkt, hvor fejl, omkostninger og risici mødes. Her sætter vi overordentlig stor pris på Revisionsrettens holdning, først og fremmest i forhold til at indføre denne form for kvantitativ "rejsen uden ret meget bagage", som giver et meget bedre billede. Derefter vil vi se – som et af parlamentsmedlemmerne sagde – at der måske på nogle områder bør være en lavere væsentlighedsgrænse og på andre en højere. Dernæst kan vi få en mere fornuftig fortolkning af kravet om lovlighed og formel rigtighed i transaktionerne.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

4. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er betænkning (A6-0394/2008) ved fru Ingeborg Gräßle, for Budgetkontroludvalget, om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1073/1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (KOM(2006)0244 – C6-0228/2006 – 2006/0084(COD)).

Ingeborg Gräßle, ordfører. – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Den, der venter, venter ikke forgæves. Som ordfører forelægger jeg 92 ændringsforslag for Dem i dag til ændring af OLAF-forordningen, med anmodning om, at De godkender dem. Dette er den første reform af Kontoret for Bekæmpelse af Svig, siden det blev oprettet, og den berører det, der er kontorets kerne, med andre ord den forordning, der regulerer OLAF's væsentligste aktiviteter.

Parlamentet har givet sig selv to år til at revidere denne forordning, fordi OLAF-spørgsmål altid udgør et farligt område for os. Jeg er stolt af, at vi i Parlamentet og i Budgetkontroludvalget virkelig kunne blive enige, og at vi stadig er enige. Vi er ikke blevet uenige om detaljer og har ikke forkludret tingene, som Rådet ofte gør. Vi er enige om målet med reformen, nemlig at skabe et mere effektivt kontor, der kan udføre sine vigtige opgaver mere effektivt.

Vi står ved kontorets side. Vi ønsker, at det skal være der, og vi ønsker også, at det skal kunne udføre sine opgaver. Jeg vil gerne takke alle OLAF's medarbejdere, herunder generaldirektøren, for deres arbejde, og jeg forsikrer dem om, at vi har brug for deres arbejde. Jeg vil også gerne takke alle mine medlemskolleger,

skyggeordførerne, konsulenterne og udvalgssekretariatet og selvfølgelig også mine egne medarbejdere, som har været så engagerede i dette spørgsmål. Jeg vil gerne takke Dem alle for Deres brede støtte til dette arbejde, for denne støtte er en succes for Parlamentet, og den er også nødvendig for at få succes.

Vi har arbejdet sammen for at skabe en logisk udvikling af det allerede forældede tekstudkast, Kommissionen har udarbejdet, og for at udbygge det med nogle virkelig innovative elementer som f.eks. en høringskonsulent i forbindelse med klager. Det vil bevirke, at vi kan undgå, at OLAF går i stå og bliver ukampdygtigt på grund af interne uenigheder. Vi har gjort det til et prioriteringsområde at forbedre medlemsstaternes bekæmpelse af svig.

Til medlemmerne af Rådet, som glimrer ved deres fravær igen i dag: Vi ønsker at tvinge Dem til at lytte, og vi vil tvinge Dem til at lytte. Vi ønsker, at bekæmpelse af svig skal være noget, vi er fælles om. Vi ønsker ikke at fremsige en monolog. Vi ønsker en dialog. En gang om året ønsker vi et fælles møde, hvor vi kan drøfte de væsentligste spørgsmål i forbindelse med bekæmpelse af svig og med problemerne i medlemsstaterne.

Vi ønsker at forbedre den retslige beskyttelse af dem, der involveres i undersøgelsesprocedurer, og at garantere denne beskyttelse under hele OLAF-undersøgelsen. Af den grund har vi overdraget hele ansvaret til OLAF, dets dommere og dets anklagere. Vi ønsker at sikre, at resultater af OLAF-undersøgelser kan holde i retten. Vi ønsker at sikre, at national lovgivning tages i betragtning fra det øjeblik, undersøgelser begynder, og at beviser opnås i overensstemmelse med national lovgivning.

Vi finder det højst beklageligt, at nogle medlemsstater, som f.eks. Luxembourg, aldrig har bragt en OLAF-undersøgelse for retten. Alle borgere i Luxembourg, som bruger EU-midler på uærlig vis, har en god chance for at slippe ustraffet fra det. Det har en katastrofal indvirkning på respekten for loven, og det er derfor, vi lægger så stor vægt på, at alle, der involveres i en OLAF-undersøgelse, behandles ens. EU-embedsmænd skal ikke behandles anderledes end andre borgere, og almindelige borgere skal ikke behandles anderledes end EU-embedsmænd.

Kommissionen gør klogest i end ikke at tænke på at gøre dette. Hr. kommissær, jeg er på krigsstien, hvad det angår. Jeg ved, at De vil afvise dette punkt senere som uacceptabelt, og at De vil insistere på det. Jeg synes, det er en skam! Parlamentet vil afgjort ikke udsætte Dem for den fristelse at feje undersøgelsesresultater, der omfatter EU-medarbejdere, ind under Kommissionens gulvtæppe.

Vi skal nu overbevise Rådet, som ikke er parat til at forhandle med os om denne forordning, men i stedet ønsker at konsolidere OLAF's tre retlige fundamenter. Det betyder, at vi spilder en masse tid på et usikkert resultat, og vi går glip af muligheden for at gøre det, der er muligt nu for at forbedre kontorets arbejdsbetingelser og beskytte kontoret mod kritik vedrørende dem, der er involveret i undersøgelsesprocedurerne.

Vi ønsker, at Rådet lader os tage de skridt, vi kan tage sammen nu. I stedet for at tage det tredje skridt før det første skridt bør vi begynde ved begyndelsen. Som ordfører er jeg parat til at træffe aftale med det tjekkiske formandskab om en hurtig andenbehandling. Hvor der er en vilje, er der også en vej, og jeg er sikker på, at vi kan finde en fælles løsning.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne indlede med at takke fru Gräßle for hendes energiske indsats i denne sag og Budgetkontroludvalget for på overbevisende måde at gennemføre forhandlingen. Kommissionen værdsætter ordførerens betydelige arbejde. Hun var medvirkende til at tage dette forslag op, der har været under sagsbehandling siden 2006. Det første forslag blev stillet allerede i 2004.

Tiderne har ændret sig siden 2004 og 2006. Den største del af OLAF's arbejde foregår nu ikke hos institutionerne, men hos eksterne parter, hvor der foretages undersøgelser til bekæmpelse af svig i hele Europa og faktisk overalt i verden, hvor der bruges EU-midler. Kontoret har stor succes i sit arbejde, hvilket anerkendes i brede kredse.

Hvis jeg må tillade mig en analytisk betegnelse, så er det, der bliver tilbage, en skizofren situation. På den ene side er OLAF et "normalt" generaldirektorat under Kommissionen, som Kommissionen har fuldt ansvar for, på den anden side har det en undersøgelsesfunktion og er fuldstændig uafhængig i sit virke, som Kommissionen dog også holdes ansvarlig for. Hvor er begrænsningerne, og hvor er grænserne for uafhængighed og ansvarlighed i et sådant arrangement?

Det er vores opfattelse, at der med en nødvendig uafhængighed i forhold til udefrakommende indblanding i en troværdig tjeneste til bekæmpelse af svig er behov for en tydelig og stærk forvaltningsstruktur. Klare regler for undersøgelser og stærke ordninger med hensyn til ansvarlighed afspejler operationel uafhængighed.

Grundlæggende er der kun to muligheder: OLAF som en del af Kommissionen, men med klar fordeling og adskillelse af ansvarlighed, eller at gøre OLAF helt uafhængigt af nogen som helst EU-institution og sikre et separat og stærkt overblik og ansvarlighed.

De bærende principper for Kommissionens forslag i 2006 var at styrke de eksisterende juridiske rammer for OLAF via en klarere forvaltningsstruktur for OLAF, styrkelse af ansvarlighed og opsyn, øget beskyttelse af implicerede personer og styrkelse af rammerne for undersøgelser og opfølgning herpå.

På den baggrund kan Kommissionen fuldt ud støtte de ændringsforslag, der er stillet i det udkast til betænkning, De skal stemme om i dag, og som er på linje med reformens brede målsætninger, og takke Dem for dem, der er udviklet yderligere.

På den anden side gjorde Kommissionen det under udkastproceduren meget klart, at nogle ændringsforslag i den aktuelle situation ikke kan blive taget i betragtning, simpelthen fordi det med OLAF's nuværende status som et generaldirektorat under Kommissionen ikke er juridisk muligt at foretage sådanne ændringer.

Dette omfatter f.eks. OLAF's indgåelse af uafhængige samarbejdsaftaler, OLAF's uafhængige møde for EF-Domstolen samt Parlamentets og Rådets afgørelse vedrørende udnævnelser i OLAF's generaldirektorat.

Kommissionen gjorde det også klart, at den ikke kan acceptere et begrænset antal forslag, som med deres aktuelle ordlyd ville fravige de forudsete forbedringer i forvaltningen eller fjerne beskyttelsesforanstaltninger i den gældende forordning.

Dette omfatter f.eks. rækkevidden af forvaltningsrammerne, implicerede personers retssikkerhed samt en mere effektiv opfølgning på mindre sager.

Kommissionen har imidlertid omhyggeligt noteret sig, at både Parlamentet og Rådet parallelt med drøftelsen af det aktuelle reformforslag gentagne gange og særdeles vedholdende har understreget, at de foretrækker en yderligere forenkling og konsolidering af hele lovgivningskomplekset for bekæmpelse af svig. Det forestående tjekkiske formandskab har bedt Kommissionen udarbejde et konceptdokument herom inden en arbejdsdrøftelse, der er planlagt for den sidste del af dets periode.

Kommissionen bestræber sig derfor på at fremlægge det ønskede, bredt anlagte dokument først på året i 2009. Grundlaget vil være tidligere erfaringer med det nuværende system til bekæmpelse af svig, bidrag fra den aktuelle reformdrøftelse og andet nyttigt, som skitseret ovenfor. Parlamentet vil blive inddraget fuldt ud heri.

Lad mig afslutte med igen at understrege, at Kommissionen er taknemmelig for Parlamentets støtte. Kommissionen viger ikke tilbage fra at sige åbent, hvor grænserne efter vores mening er, men Kommissionen har været og vil fortsat være parat til under fuld gennemsigtighed og i samarbejdsånd at drøfte alle de spørgsmål, der er nødvendige for at skabe stærke og troværdige rammer for OLAF's fremtid og en vellykket bekæmpelse af svig.

Paul Rübig, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil først gerne udtrykke min store tak til hr. Bösch. Han var en af dem, der gjorde det muligt at oprette OLAF, og han var meget fremsynet i sin opfattelse af, at et organ af denne art naturligvis er en garanti for EU-institutionernes omdømme. Det er, hvad vi har brug for på den internationale scene. Vi har brug for en klar og gennemsigtig institution, som er tilgængelig for EU-borgerne, som afklarer de misinformationer, der sædvanligvis kommer fra lande uden for EU og er imod EU's interesser, og som på den anden side griber ind i tilfælde af misbrug og sikrer, at misbrug undgås.

Af den grund er det også vigtigt, at Overvågningsudvalget sikrer OLAF's uafhængighed, og især at generaldirektoratets eksistens fremover kan garanteres af EF-Domstolen. Det vil betyde, at OLAF kan udføre sit arbejde uafhængigt og med objektivitet. Det er også vigtigt, at rettighederne for de personer, der bliver indkaldt eller tiltalt af OLAF, klart demonstreres, og det gælder også Parlamentet. Det er også nødvendigt, at disse personers rettigheder garanteres i Parlamentet. Det er naturligvis også vigtigt at samarbejde med tredjelande og med andre institutioner i medlemsstaterne, især med revisionsretter på nationalt og regionalt niveau, således at EU-midlerne anvendes til deres planlagte formål og på bedst mulig måde.

Jeg vil også gerne lykønske fru Gräßle med den kompetence og viljestyrke, hvormed hun sikrer, at dette yderst komplekse dokument bliver en succes. Jeg ønsker hende held og lykke og håber, at det snart bliver gennemført.

Herbert Bösch, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! Tak for Deres ros, hr. Rübig. Vi bør faktisk være ret stolte. Det var dette udvalg – og jeg vil gerne minde Dem om en anden person også – det var Parlamentets Budgetkontroludvalg under formandskab af vores agtede medlem Diemut Theato, som i foråret 1999 gjorde brug af en kortvarig mulighed for at oprette kontoret til bekæmpelse af svig. Vi bør også huske de grundlæggende principper, som selvfølgelig omfattede uafhængige undersøgelser, og at OLAF altid blev betragtet som en midlertidig løsning. Vi venter, indtil vi får en EU-anklager, og så er OLAF ikke længere, hvad det er i dag. Af den grund har vi altid understreget vigtigheden af et magtfuldt kontroludvalg og en høj grad af uafhængighed. For nogen tid siden holdt vi et seminar om dette emne, hvor det blev bekræftet, at OLAF's uafhængighed rent faktisk ikke var på spil.

Dette er også en ros til Kommissionen. Jeg har stor forståelse for det, hr. Kallas har sagt. Med denne hybridfunktion, som er dels uafhængig, dels afhængig, er det ikke let at gennemføre sådan noget som dette, og jeg er derfor meget nysgerrig efter at se, hvad en høringsskrivelse vil komme til at indeholde. Det er naturligvis uacceptabelt, at nogle af garantierne for OLAF's uafhængighed, med andre ord Rådet, ikke deltager i denne forhandling. Systemet kan ikke fungere på den måde. Hvis man ikke kan skabe et uafhængigt organ, kan man kun garantere uafhængighed ved at sikre, at så mange mennesker som muligt strammer nettet, ved at alle trækker lidt fra forskellige sider. Ellers kommer OLAF pludselig til at hænge i blot én tråd, så det ikke længere er uafhængigt. De tre organer, som skal trække i nettet og bevare en kritisk distance til OLAF, for ikke alt, hvad OLAF gør, er vidunderligt, er Rådet, Kommissionen og Parlamentet. Hvis vi ignorerer disse principper, vil OLAF's succes blive sat på spil. Jeg vil gerne takke ordføreren for hendes arbejde og håber, at vi skaber fremskridt hurtigt, som den foregående taler sagde.

Jorgo Chatzimarkakis, for ALDE-Gruppen. – (DE) Hr. formand, kommissær Kallas! Jeg vil gerne indlede med at lykønske ordføreren hjerteligt. Hun har lagt et umådeligt stort og hårdt arbejde i det, hvilket er sjældent nu til dags.

OLAF er et meget særligt organ i EU, et uafhængigt agentur til bekæmpelse af svig, som er genstand for andre internationale organisationers misundelse. Det var Parlamentet – som hr. Bösch og hr. Rübig har forklaret – der efter dårlige erfaringer med OLAF's forgænger insisterede på uafhængighed for det nye kontor til bekæmpelse af svig. Vi bør huske, at OLAF på daværende tidspunkt kun af praktiske grunde blev tildelt eller forbundet til Kommissionen.

Desværre er der mange, der ikke længere husker skandalerne i 1999, og som heller ikke længere respekterer, at en myndighed, der skal bekæmpe korruption, nødvendigvis må være uafhængig. Når man ser på det i dag, er de nuværende beskyttelsesforanstaltninger ikke længere tilstrækkelige til at beskytte OLAF mod udøvelse af indflydelse og frem for alt mod et stigende antal blokeringer. Lad os slå én ting fast fra begyndelsen, OLAF er til for at bekæmpe svig. Det er et organ, som sikrer, at skatteydernes penge anvendes hensigtsmæssigt. Der er derfor fem punkter, som vi med denne betænkning støtter for at fremme OLAF's uafhængighed.

For det første generaldirektørens ret til at gribe ind i sager, der skal for EF-Domstolen. Denne ret sikrer, at OLAF konsekvent kan forsvare sine undersøgelsesresultater. Den anden vigtige garanti er kontroludvalgets, Kommissionens eller et andet organs ret til at indbringe en sag for EF-Domstolen, hvis OLAF's uafhængighed er truet. Dette skarpe sværd er nødvendigt, fordi advarsler fra kontroludvalget tidligere simpelthen er blevet overhørt.

For det tredje garanteres OLAF's uafhængighed også af dets forpligtelse til at indbringe sager for domstolene, hvis fakta i sådanne sager kunne tyde på en forbrydelse.

Det fjerde punkt er vigtigheden af de ansvarlige personers færdigheder og karakterstyrke. For det femte er jeg glad for, at OLAF's generaldirektør bliver genudnævnt. Både erfaring og resultater er vigtigt her.

Vi bør prøve at undgå at nedgøre OLAF. Erfaringer hos andre myndigheder, der bekæmper korruption, viser, at det ikke hjælper nogen. Jeg er dog helt enig med hr. Bösch i, at Rådet skal inddrages. Der er ikke nogen fransk eller tjekkisk forklaring på vej herpå. De er ikke engang til stede, og i sidste ende kan systemet ganske enkelt ikke fungere på denne måde.

Ryszard Czarnecki, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand, hr. kommissær! Vores forhandling finder sted aftenen før 10-års-dagen for OLAF's oprettelse. Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig opstod fra asken af Jacques Santerres kompromitterede Kommission, der blev beskyldt for korruption og nepotisme. Virkeligheden har vist, at OLAF er afgørende for, at EU's administration kan fungere effektivt. Samtidig sender dets eksistens og virke et signal til EU-medlemsstaterne om, at EU-organerne konstant bliver overvåget, kontrolleret og undersøgt. OLAF's arbejde i sig selv højner EU-institutionernes anseelse.

Det aktuelle projekt, der er skredet godt frem, skal styrke OLAF's rolle ved for det første at strømline dets arbejdsbetingelser, for det andet at forbedre kvaliteten af dets virksomhed og for det tredje, som tidligere talere har bemærket, at styrke dets uafhængighed – og her vil jeg gerne takke ordføreren. Arbejdet har været i gang i næsten fire år. Det blev igangsat af Kommissionen, som huskede de uheldige erfaringer for ni år siden, da den blev tvunget til at gå af. Det dokument, hvori de nye rammer for OLAF specificeres, var emne for samråd med Rådet, Revisionsretten og ombudsmanden for databeskyttelse. Desuden, og nok så vigtigt, var der en offentlig høring – med andre ord blev den offentlige mening hørt. Forslagene fra den offentlige høring og Rettens særlige rapport resulterede i markante ændringer af de oprindelige forslag for fire år siden. F.eks. viste det sig nødvendigt med en tydelig forklaring af detaljerne i samarbejdet mellem OLAF og EU-medlemsstaterne og med EU's institutioner, organer og organisationer.

Et afgørende punkt er at opnå en reel styrkelse af OLAF's uafhængighed. Dets personale skal kunne fungere under total uafhængighed. Når OLAF har behov for at undersøge tildeling af EU-midler, uanset om de er bestemt for medlemsstater eller for ekstern bistand, skal det sikres, at interesserede tredjelande og internationale organisationer inddrages. For at strømline sin virksomhed skal OLAF garanteres øjeblikkelig og automatisk adgang til EU's databaser over forvaltning af midler, såvel som alle databaser og vigtige oplysninger, af de relevante institutioner, organer, kontorer og agenturer i EU. Dette ville modvirke den tidligere rodfæstede praksis, hvor de samme institutioner lukkede grundigt af for enhver form for kontrol.

Medlemsstaterne kan ikke betragte OLAF som en fjende eller en overflødig institution. Hver EU-stat bør udnævne et organ, der skal samarbejde med OLAF på daglig basis. Som man ved, har ikke alle vores 27 medlemsstater oprettet særlige tjenester på nationalt niveau til koordinering af bekæmpelsen af økonomisk misbrug, der omfatter EU-midler. Vi har brug for et tæt samarbejde mellem OLAF og Europol såvel som mellem OLAF og Eurojust.

OLAF skal også være gennemsigtig med hensyn til sine undersøgelsesprocedurer og -garantier, efterprøvning af lovligheden af sine undersøgelser og klagemuligheder for dem, der allerede er under mistanke, eller som snart kommer under mistanke. Hvad angår procedurer, der involverer medlemsstater, kunne revisioner udføres af repræsentanter fra de pågældende medlemsstater. Repræsentanter fra de retslige myndigheder, og også dem, der er engageret i OLAF-strukturer, kunne deltage. Det er hovedidéen med ændringsforslagene.

Samtidig er jeg imod, at man overdriver foranstaltningerne mod embedsmænd i EU-institutionerne, som har gjort sig skyldige i uberettiget at afsløre oplysninger om specifikke kontorer og potentielt korrupt adfærd. Sagen med en kollega, hr. van Buitenen, der i dag er parlamentsmedlem, men tidligere var embedsmand i Kommissionen, viser, at tidligere var de, der blev gjort til ofre, ikke dem, der var skyldige i misbrug, men dem, der gjorde opmærksom på misbrugsforhold, gik videre med det og afslørede det. Denne erfaring bør tjene som advarsel, også når vi når til de specifikke bestemmelser, der vedrører den straf og de foranstaltninger, der skal pålægges personer, som råber vagt i gevær.

Endelig identificerer medlemsstaternes borgere ofte og overivrigt korruption og misbrug med EU-institutionerne. For at modvirke denne tendens har vi brug for større gennemsigtighed i EU-organernes virksomhed og helt bestemt bedre information om undersøgelser og de metoder, EU anvender for at bekæmpe korruption. Det er en stor fejltagelse at skjule sådanne oplysninger under det påskud, at en afsløring vil skade EU's omdømme. Tværtimod skal vi offentliggøre sådanne sager for at gøre det klart for borgerne og skatteyderne i EU's medlemsstater, at vi ikke på skammelig vis fejer tyveri ind under gulvtæppet.

FORSÆDE: LUISA MORGANTINI

Næstformand

Bart Staes, for Verts/ALE-Gruppen. – (NL) Fru formand, mine damer og herrer! Dette er en øvelse i at lave lovgivning inden for rammerne af den fælles beslutningsprocedure. Det betyder samarbejde mellem Parlamentet og Rådet, hvoraf det sandelig ser ud til, at sidstnævnte er fraværende. Lad os være ærlige. Det franske formandskab er ikke det mindste interesseret. Det forklarer også deres fravær. Jeg håber virkelig, at fru Gräßle vil opnå en aftale ved førstebehandlingen med det tjekkiske formandskab, men af en eller grund tror jeg ikke, det vil ske. Tjekkerne kommer heller ikke til at opvise meget med hensyn til beslutsomhed.

Ud over de fem punkter, som hr. Chatzimarkakis nævnte, og som jeg støtter fuldt ud, vil jeg gerne nævne 10 andre punkter, som vi i Budgetkontroludvalget finder vigtige i samarbejdet med fru Gräßle, og som vi faktisk betragter som absolut væsentlige.

Først og fremmest går vi ind for et forbedret samarbejde mellem OLAF og Eurojust, når det drejer sig om at udveksle oplysninger om grænseoverskridende kriminalitet mellem mere end to medlemsstater. Samarbejdet mellem OLAF, Eurojust og Europol er af enorm betydning.

For det andet vil vi gerne se en bedre beskrivelse af rolle og pligter for generaldirektøren for OLAF, kontoret til bekæmpelse af svig. På den måde kan vi også drage ham til ansvar.

For det tredje vil vi gerne se en bedre beskrivelse af opgaverne for OLAF's personale. Der bør indføres et krav om, at undersøgelser skal vare mindre end 12 måneder, og at de må forlænges med maksimalt seks måneder. Hvis en undersøgelse varer over 18 måneder, skal der ske tilbagemelding til kontroludvalget.

For det fjerde skal forsvarets rettigheder styrkes klart. For det femte skal journalisters kilder nyde en specifik garanti for beskyttelse. For det sjette har vi brug for klarere aftaler om rollefordeling og forholdet mellem OLAF og Parlamentet og Budgetkontroludvalget.

For det syvende har vi brug for klare regler for åbenhed i informationer til den brede offentlighed. For det ottende skal der ske en styrkelse af kontroludvalgets rolle, både med hensyn til personale og sammensætning af selve udvalget. De bør være eksperter, der udnævnes for fem år, og have erfaring med undersøgelser inden for den juridiske verden.

For det niende har vi brug for en bedre procedure for udnævnelse af generaldirektøren. For det tiende skal der være en bedre beskyttelse af personer, der råber vagt i gevær, eller som undersøges.

Erik Meijer, for GUE/NGL-Gruppen. – (NL) Fru formand! EU's pengestrømme udsættes let for svig. Eftersom en enorm bid af dens udgifter går til den fælles landbrugspolitik og de regionale fonde, er Unionen ved at blive en blot og bar mellemmand. Resultatet er, at ansvaret deles med andre, som betragter de afsatte midler som deres egne. At indsamle midler centralt for så at fordele dem til interesserede parter eller projekter i kommuner eller provinser besværliggør kontrollen.

I denne uge opfordrede vi Rådet til at blive enig med os i, at der skulle gives flere midler til skolefrugt. En ordning af denne art er god for børns sundhed, men det organiseres bedre i mindre skala lokalt end i større skala, som vi kender mest til i EU. Vi kan måske mindske risikoen for svig betydeligt ved at lade pengestrømmene gå til budgetstøtte eller ved at udjævne bidragene til de fattigste regioner, med det eneste kriterium, at beboerne i disse områder skal få de bedste muligheder for at blive boende i deres oprindelige regioner for at arbejde dér. Hvis vi fjerner uligheder i indkomster, skaber job og sørger for gode faciliteter, vil meget af arbejdsvandringen blive unødvendig. Det vil også mindske de problemer, der følger deraf.

Vi har ikke nået det trin endnu. Så længe udgifterne er udsat for svig, er man nødt til at bibeholde omfattende kontroller og kontrol for svig. Det er ikke nok med et højt finansierings- og bemandingsniveau. Kontoret til bekæmpelse af svig, OLAF, kan kun fungere ordentligt, hvis det kan være fuldstændig uafhængigt og kritisk i forhold til Kommissionen og Rådet. Da den nuværende direktør blev udnævnt, tilsidesatte man den anbefaling, der blev givet af et uafhængigt udvælgelsespanel, som foreslog de syv mest egnede kandidater. Fra første færd betragtede Kommissionen den nuværende direktør som sin favoritkandidat. Det siges også, at han ønsker at udøve stor indflydelse på udvælgelsen af sit personale, så de gøres for afhængige af ham. Intet af dette bidrager på nogen måde til at øge tilliden til seriøsiteten af bekæmpelsen af svig. Mange vælgere betragter dette kaotiske EU som et paradis for svig.

Desuden ser det ud til, at folk, der råber vagt i gevær, ikke trygt kan videregive deres mistanke om svig til OLAF. Hvis der slipper noget ud om deres rolle, kan de som straf blive afskediget for at bryde tavshedspligten. Herudover venter vi alt for ofte, til pressen trækker en skandale ind på den offentlige arena, og forældelsesfristen for lovovertrædelser er udløbet. Man drager heller ikke tilstrækkelig omsorg for at høre begge sider af sagen. For mange undersøgelser forsinkes eller indstilles, før der er nået et tilfredsstillende resultat.

Med Gräble-betænkningen tages de første små skridt i den rigtige retning. Den kunne medføre mere selvbestemmelse for OLAF, mindre kontrol af arbejdsmetoderne fra Kommissionens side og bedre beskyttelse af de involverede personer. Min gruppe støtter disse første skridt, men vi arbejder ikke i den illusion, at de vil løse problemet. Der er behov for en yderligere styrkelse af kontroludvalget, og den fælles beslutningsprocedure for ændring af denne forordning nr. 1073/1999 må ikke forsinkes eller indstilles.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. – (SV) Fru formand! Der har været utallige skandaler som følge af korruption, svig og uregelmæssigheder i hele EU's historie. Den offentlige tillid til EU er lav. I Sverige måler vi det svenske folks tillid til forskellige institutioner hvert år. I toppen finder vi f.eks. sundhedsvæsenet, politiet

og den kongelige familie, og længere nede finder vi politikere, fagforeninger og eftermiddagsaviser. Helt i bunden ligger Kommissionen og Parlamentet. Mønstrer er konstant.

EU har således brug for en effektiv myndighed til bekæmpelse af svig. Men vi har haft dårlige erfaringer med OLAF, herunder manglende uafhængighed, manglende gennemsigtighed, hemmelig lobbyvirksomhed i forbindelse med udnævnelsen af generaldirektøren og kontroludvalget.

Vores ordfører, fru Gräßle, har lagt et stort arbejde i at garantere uafhængighed, gennemsigtighed og streng overholdelse af reglerne. Jeg opfordrer Parlamentet til at give sin fulde støtte til fru Gräßles forslag. Det er et vigtigt, første skridt på EU's lange vej mod om muligt at vinde sine borgeres tillid.

Lad mig slutte med at fremføre en særlig stærk opfordring til fordel for et ændringsforslag, jeg selv har stillet. Heri kræves det, at alle EU-organer respekterer journalisters kilder.

Efter den skandaløse Tillack-affære, hvor OLAF-ledelsens handlinger berettiger til skarp kritik, er denne reform absolut nødvendig. I sidste ende var det Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol her i Strasbourg, som fuldstændig frifandt Tillack sidste år. Hverken OLAF, Parlamentet eller EF-Domstolen vedkendte sig deres ansvar.

Philip Claeys (NI). – (NL) Fru formand! Det er meget vigtigt for EU at have et effektivt og veludviklet kontor til bekæmpelse af svig, særlig når man tager i betragtning, hvor meget budgetterne stiger, og udlandsbistanden vokser, uden at det altid er muligt at kontrollere effektivt, om de tildelte midler bruges fornuftigt. Jeg tror, at den offentlige mening, altså skatteyderne, ofte og med god grund betvivler dette.

Denne betænkning indeholder en lang række fornuftige forslag, og jeg vil i hvert fald støtte det, selv om jeg mener, at der bør lægges mere vægt på OLAF's uafhængighed. OLAF er et generaldirektorat under Kommissionen, og det politiske ansvar ligger hos Kommissionens næstformand. Hvad virksomhed og efterforskning angår, er kontoret uafhængigt, men denne hybridstatus kan være problematisk, for at sige det mildt. Jeg er overbevist om, at en uafhængig status kun ville kunne styrke kontorets slagkraft.

Antonio De Blasio (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske Dr. Gräßle. Vores ordfører har forsøgt at forlige alle parter og har således kunnet se aktuelle problemer, finde praktiske løsninger og finde kompromiser.

I øjeblikket er tingene ikke ret tilfredsstillende. Vi ser, at Revisionsretten nægter at underskrive EU's regnskab for 14. gang i træk på grund af antallet af uregelmæssigheder og tilfælde af svig med EU-midler. Det er på høje tid at bakke op om en hårdere linje i behandlingen af misbrug af EU-midler. Eftersom oprettelsen af den europæiske anklagemyndighed er blevet udsat, er det på høje tid at bevæge sig fremad i bekæmpelsen af svig ved at styrke uafhængigheden for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig og ved at styrke OLAF's undersøgelseskompetence.

Der er et vigtigt punkt i Gräßle-betænkningen, nemlig styrkelse af samarbejdet med medlemsstaterne. Selv om der står i forordningen, at alle nationale og internationale partnere skal samarbejde i nødvendigt omfang, findes der ikke noget detaljeret retsgrundlag for et sådant samarbejde. Antallet af forhindringer stiger endda, når det gælder grænseoverskridende samarbejde om bekæmpelse af svig. Der er derfor et stort behov for en ændret forordning, som omfatter en bedre forvaltning af samarbejdet mellem OLAF og de kompetente myndigheder i medlemsstaterne. Den eneste institution, som virkelig har midlerne til at beskytte EU's økonomiske interesser, er Parlamentet. Hvis ikke vi går i brechen for kampen mod korruption og svig, er der ingen, der træder i stedet for os.

Endelig vil jeg gerne rejse et interessant punkt. Mens de europæiske lande er blandt de såkaldt reneste lande i det globale korruptionsindeks for 2008, har disse velhavende lande ifølge nye undersøgelser en forkærlighed for at bruge ulovlige midler, f.eks. bestikkelse, i deres eksterne, oversøiske forretninger. Jeg er enig med dem, der finder denne dobbeltmoral uacceptabel.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Fru formand! Jeg vil gerne begynde med at lykønske fru Gräßle og især takke hende for hendes åbenhed over for forslag. Jeg kan sige, at De – og det lykønsker jeg Dem med, fru Gräßle – har ledet et dynamisk arbejds hold med succes for at opnå de bedst mulige resultater. Tillykke, fru Gräßle!

Jeg mener, at det vigtigste element i denne tekst, som i hvert fald min gruppe også kæmpede for, og som fru Gräßle fokuserede på, er garantien for beskyttelse af implicerede borgers rettigheder.

Principperne om uskyldighed, indtil det modsatte er bevist, hemmeligholdelse og fortrolig behandling, retssikkerhedsgarantierne og også EU's charter om grundlæggende rettigheder vil fra nu af være nøglepunkterne i denne forskriftsprocedure for OLAF-undersøgelser. Vi ønsker dette offentliggjort hurtigst muligt, og at det sendes – faktisk skal det sendes – til den høringskonsulent, der er udpeget til dette formål, så der kan svares på borgernes klager inden for 30 arbejdsdage.

Overvågningsudvalgets rolle er også blevet styrket. Det skal beskytte OLAF's uafhængighed via jævnlig kontrol af, hvordan kontorets undersøgelsesfunktion gennemføres. I lighed med generaldirektøren kan kontoret desuden, hvilket jeg må fremhæve, og jeg antager, at fru Gräßle også vil fremhæve det, møde for EF-Domstolen, der også kan indbringe institutionerne for EF-Domstolen. Det var noget, ordføreren var ivrig efter at sikre. På den måde vil OLAF-generaldirektørens rolle også blive mere beskyttet og bedre sikret.

Parlamentets rolle i den institutionelle samrådsprocedure styrkes også. Jeg mener, at det er et vigtigt og nyskabende element. Selv om vi ville have foretrukket, at forlængelsesperioderne ikke blev øget, for vi synes stadig, at to år er for lang tid, forstår vi, at undersøgelser kan være vanskelige og komplekse. Vi håber dog, at Kommissionen – og her må jeg også takke hr. Kallas for hans åbenhed og den opbakning, han har givet os – efter fireårsperioden, når rapporten om forordningens gennemførelse bør fremlægges for os, vil være i stand til at fortælle os, hvordan vi kan forbedre dette punkt med hensyn til at gøre undersøgelsesperioderne så korte som muligt.

Vi håber stadig på at få en offentlig anklager i EU, et ønske som vi deler med ordføreren.

Paul van Buitenen (Verts/ALE). – (NL) Fru formand, hr. kommissær! Jeg er ganske bedrøvet. Med fru Gräßles betænkning får OLAF uforvarende tildelt yderligere beføjelser, mens OLAF selv ikke underkastes tilstrækkelig kontrol. I 1999 forudsagde det daværende Vismandsudvalg, at OLAF som internt kontor under Kommissionen ville nægte at arbejde sammen med et overvågningsudvalg uden beføjelser. Virkningen er tydelig for enhver. Uhindret af ansvar og kontrol har OLAF's ledelse, og især dets generaldirektør, lavet fadæser den ene gang efter den anden. Iscenesat personaleudvælgelse, krænkelse af retten til at forsvare sig, hemmeligholdelse af beviser og forelæggelse af sagsakter i forbindelse med straffesager, hvor frister for retsforfølgelse er overskredet. Hovednummeret er OLAF's egen udtænkte anklage for bestikkelse mod en journalist, som vidste mere, end OLAF brød sig om. Faktisk lykkedes det endog OLAF at få foretaget en ransagning hos journalisten, hvorunder hans ejendele blev konfiskeret. Efterfølgende løj OLAF i årevis om de fulde kendsgerninger over for Kommissionen, Parlamentet, domstolene, ombudsmanden og de offentlige anklagere i Belgien og Tyskland. Faktisk har OLAF sendt sine egne undersøgere af sted med forkerte oplysninger. Hvor langt vil de gå?

Kommissionen er klar over det og siger, at det skal stoppes, men hævder, at den ikke er bemyndiget til at gøre noget. Netop derfor har Kommissionen trukket dette forslag tilbage. Som De allerede har anført, blev det gjort i den bedste hensigt. Efterhånden som vi får større indsigt i aktuelle tilfælde af misbrug, bliver det dog nødvendigt med et andet overvågningsorgan til at kontrollere OLAF, og én af de muligheder, De selv har peget på, er ved at blive afsluttet. Løsningen er et uafhængigt OLAF, der fungerer uafhængigt af Kommissionen og under kompetent overvågning, dvs. ikke udpeget af politikere, men af offentlige anklagere i medlemsstaterne, indtil der etableres en offentlig anklager i EU.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru formand! Når EU's image i offentligheden er så ringe, har det desværre en hel del at gøre med OLAF. Jeg er enig med den foregående taler i, at OLAF hverken er fugl eller fisk, og det indtager en ejendommeligt egenrådig holdning. Medarbejdere hos OLAF er kommet til mig og har fortalt, hvor deprimerende det hele er, at der bruges to slags målinger, og at der ikke findes nogen klare standarder. En af OLAF's medarbejdere sammenlignede endog OLAF's praksis med den, man ser hos et hemmeligt politi, med andre ord en udemokratisk institution. Anledningen var selvfølgelig endnu en gang den såkaldte Galvin-rapport, den interne rapport, hvori mange fremgangsmåder hos parlamentsmedlemmer blotlægges, som, hvis OLAF brugte de samme standarder, ville have ført til undersøgelser i stor stil, herunder af Herbert Bösch, som kalder sig selv OLAF's fader.

Hvad sker der i dette tilfælde med bl.a. de tyske medlemmer? Hvad sker det med mange andre medlemmer? I stedet for at indtage den rigtige holdning og gøre det, der blev gjort i mit tilfælde, med andre ord sige, at vi handler på eget initiativ, når der er klar mistanke om svig, f.eks. momssvig eller ulovlig partifinansiering, læner OLAF sig tilbage og gør ingenting. Dette har naturligvis også meget at gøre med den nuværende generaldirektørs personlige holdning. Dette er en udfordring til Dem, hr. kommissær. Det, der sker her, er ikke et demokrati værdigt. I mit tilfælde opdagede de tekniske fejl og søgte og søgte. I sidste ende var der intet sandt i anklagerne, hvilket var pinligt for OLAF.

I tilfælde, hvor der måske er noget sandt i mistanken om svig, gør de ingenting og kigger blot den anden vej. Af den grund mener jeg, at mange EU-embedsmænd arbejder på samme måde som OLAF, at der ikke længere kan bakkes op om en EU-embedsstand af denne art, at mange EU-embedsmænd burde indbringes for retten, og at vi har brug for et ægte demokrati på EU-niveau langt om længe, med adskillelse af magtbeføjelser, og ikke et OLAF som det, vi har nu!

Herbert Bösch (PSE). – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne præcisere, at hr. Martin, som kommer ind lige nu, bl.a. har fremført, at OLAF burde have undersøgt hr. Bösch. Det bør ikke tillades. Det ville betyde, at der er mistanke om svig i dette tilfælde, for jeg ved, at OLAF kun kan gennemføre undersøgelser i tilfælde af mistanke om svig.

Jeg vil bede Præsidiets løse dette problem. Jeg afviser anklagen. Den slags burde simpelthen ikke tillades! Jeg håber, at der bliver truffet passende foranstaltninger i forhold til hr. Martin. Uden nogen form for bevis har han fremført, at OLAF burde have indledt en sag mod hr. Bösch og andre tyske medlemskolleger. Dette burde ikke forekomme, og jeg forventer, at der træffes foranstaltninger i denne sag.

(Bifald)

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Medlemsstaterne, Europol og Eurojust vil nu regelmæssigt skulle tage sig af OLAF's undersøgelsesresultater.

Oplysninger fra Det Europæiske Kontor til Bekæmpelse af Svig vil gå direkte til politiet og retsvæsenet og vil være bindende. Som medlem af Regionaludviklingsudvalget bifalder jeg varmt denne reform. OLAF skal gøre brug af sine nye beføjelser, for strukturfondene er et stort problem for os. Antallet af uregelmæssigheder er steget dramatisk, og skadeserstatningerne steg fra 43 mio. EUR i 1998 til 828 mio. EUR i 2007. Denne stigning er ikke acceptabel. Det er derfor godt, at vi forbedrer kontrollerne og retsforfølgningsproceduren. Vi skal imidlertid også presse hårdere på for at få medlemsstaterne til at offentliggøre navnene på deres støttemodtagere.

Vi bør også forklare én af grundene til misbruget. Jeg mener, at vi lægger for lidt vægt på regionernes ansvar, når vi tildeler midlerne. Af den grund skal vi øge den obligatoriske fælles finansiering mellem regionerne og dem, der fremmer projekter, og vi skal tilbyde flere programmer baseret på lån. Hvis modtagerne af midler i højere grad kan identificere sig med deres projekters potentielle, vedvarende succes, vil der være færre tilfælde af misbrug og mindre arbejde for OLAF.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Før jeg fremfører mit punkt, vil jeg gerne komme med en kommentar til min kollega, hr. Martin. Han har nogle velbegrundede meninger, men han bør ikke skyde med spredhagl og prøve at ramme en ærlig, anstændig og god mand som hr. Bösch, der ifølge min opfattelse af hans formandskab for Budgetkontroludvalget – selv om vi måske er uenige på mange punkter – er netop, som jeg har beskrevet ham.

Min bekymring over OLAF's problem går på, at det står med enorme interessekonflikter. Det er ikke nødvendigvis OLAF selv, men det mærkelige forhold, at det er en del af Kommissionen, selv om det af og til hidkaldes for at undersøge dette organ. Derfor er jeg bekymret over, at OLAF, der blev født efter Vismands-rapporten i 1999 – og i den rapport krævedes det, at kontoret skulle være uafhængigt af Kommissionen – bruger mindre og mindre tid på at undersøge interne forhold i Kommissionen. Nogle af dets andre undersøgelser er skam meget sexede og spændende, men jeg er ikke overbevist om, at fru Gräßle i sin betænkning tackler problemerne med OLAF's uafhængighed på denne måde.

Endelig er jeg bekymret over, at der er et andet plan, hvor der er en interessekonflikt. Bør det være tilladt, at OLAF-medarbejdere har slægtninge, der arbejder i dele af de EU-institutioner, som de måske skal undersøge? Bør vi ikke også – dette Parlament, der har forbudt ægtefæller at arbejde for parlamentsmedlemmer – udvide dette krav og sige, at kun ét familiemedlem bør arbejde i nogen af EU's institutioner for at forhindre sådanne fremtidige interessekonflikter?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Jeg mener, at det er særlig vigtigt, at OLAF skelner mellem urigtige oplysninger, der i nogle tilfælde kontrolleres fra lande uden for EU, og de bureaukratiske traktater, som ofte er 50-60 sider lange, og manualerne på over 600 sider, hvor de fleste fejl naturligvis findes.

Vi bør forklare her, at klare og enkle forordninger er meget lettere at følge end komplekse og omfattende forordninger. Af den grund opfordrer jeg specifikt Rådet til at forbedre de grundlæggende forhold hurtigst muligt. Vi har brug for OLAF til at skabe gennemsigtighed og retfærdighed i EU.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg er taknemmelig for alle bemærkningerne, som meget tydeligt afspejler det kontroversielle i dette emne.

Som fru Gräßle nævnede, begyndte dette forslag i 2004, da tiden var en helt anden.

Jeg kan godt lide det udtryk, at der er en interessekonflikt. Der er en tydelig, institutionel interessekonflikt mellem uafhængighed og ansvarlighed. Vi skal fortsætte vores arbejde og denne forhandling. Hvad der end skal ske, kan det ikke ske uden et samarbejde mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen om, hvordan denne interessekonflikt skal løses. Som jeg har sagt, er der ikke mange, men nogle muligheder. De fleste af Dem støtter klart idéen om større uafhængighed, hvilket også betyder større ansvarlighed. Lad os finde ud af, hvad der er muligt. Der er visse klare begrænsninger i Kommissionen. Det er meget klart, at generaldirektoratet ikke uafhængigt kan gå til domstolene, det er ikke muligt inden for de juridiske rammer.

Et meget vigtigt punkt, mange af Dem har nævnt, var retten til at gå til medlemsstaterne. Og igen, det er Kommissionen, der skal tage affære i medlemsstaterne, og der er klare grænser for, hvor meget medlemsstaterne kan acceptere, at Kommissionen involverer sig. Kommissionen er ansvarlig her og over for offentligheden for OLAF's aktiviteter, så vi ville være meget glade for at få et mere uafhængigt OLAF, der kunne gå til domstolene i uafhængighed og være ansvarligt i uafhængighed, med separat decharge. Vi ville bifalde alle disse ting og også en meget klar overvågning af både undersøgelser og indholdet af disse undersøgelser.

I øjeblikket har vi ikke nogen offentlig anklager. Det er, hvad vi venter på, men mens vi venter, er vi nødt til at finde andre løsninger. Lad os fortsætte dette arbejde. Som nævnt vil vi udarbejde et konceptdokument på baggrund af denne drøftelse. Jeg ser frem til frugtbare forhandlinger med de ærede medlemmer og ordførerne om dette spørgsmål.

Ingeborg Gräßle, ordfører. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg takker for forhandlingen. Jeg tror, at kommissæren nu har indset, hvor vigtig OLAF's uafhængighed er for Parlamentet. Jeg ser også gerne, at denne forhandling inkluderes i de drøftelser, vi nu skal føre. Jeg vil gerne anmode om, at vi påbegynder disse drøftelser gradvist, at vi udveksler idéer om ændringsforslagene, og at vi ikke når dertil, at vi siger, at "det er ikke muligt". Dette er Parlamentets vilje. Vi er en del af den fælles beslutningsprocedure, og vi vil forlange af Kommissionen, at den også deltager i proceduren. Vi støtter Dem. Vi ønsker, at De bevarer Deres indflydelse på OLAF, men De skal udøve Deres indflydelse på det rigtige sted og yde OLAF større støtte, end det hidtil har været tilfældet.

Vi er kun delvist tilfredse, og det er også et resultat af arbejdet i Kommissionen. Der er mange emner på bordet, som kræver en meget indgående drøftelse. Det er jeg parat til, og jeg ser frem til forhandlingen. Jeg ser dog gerne, at der i starten af forhandlingen bliver en slags øvelse i at løse op for Kommissionen, for der er ingen idé i, at vi overhovedet sætter os sammen, hvis alt det, De har fremlagt i dag, allerede er støbt i beton og mejslet i sten. Vi er nødt til at tale meget alvorligt sammen om, hvad der er muligt, og hvad der ikke er muligt.

Jeg ønsker at afvise to punkter. Det ene er det forvrængede billede af OLAF, som nogle medlemskolleger maler på grundlag af deres egne, snæversynede interesser. Det er et forvrænget billede, som ikke har noget med virkeligheden at gøre. Jeg vil gerne sikre mig, at OLAF er klar over, at dette billede ikke er repræsentativt for den fremherskende holdning i Parlamentet. Vi mener, at OLAF gør et vigtigt stykke arbejde, og det gælder også hr. Martin. Det var ikke tilfældet, at der ikke var noget sandt i historien. Det var imidlertid sandt, at den østrigske statsanklagers kontor ikke ønskede at følge op på resultaterne af OLAF's undersøgelser. Det sker ofte.

De, hr. Martin, skal også tale sandt i Parlamentet. Det gælder også for Dem. Til hr. van Buitenen vil jeg gerne sige, at jeg meget beklager, at De ikke tog imod tilbuddene om et samarbejde. Vi har talt sammen to gange, men jeg mener ikke, De kan se på OLAF på baggrund af individuelle sager. Der er altid noget, der går galt i organisationer, men at se på hele organisationen på basis af disse individuelle sager giver ikke det rigtige billede. Jeg har tilstræbt ikke at gøre dette, det ønsker jeg at gøre meget klart. Personligt har jeg høje tanker om Dem, og jeg har læst alle Deres bøger. Jeg mener imidlertid, at der er forskellige måder at arbejde på, og i politik løber vi altid en risiko for at drage den forkerte konklusion, når vi fokuserer på individuelle sager.

Jeg mener, at den foreliggende betænkning er en god betænkning.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru formand! Jeg henviser til artikel 145 og 149 om personlige erklæringer, hvilket giver mig tre minutter. Det, der sker her, er simpelthen oprørende. OLAF gør noget ud af ingenting

og fremsætter en beskyldning mod mig på baggrund af sine egne undersøgelser. Det havde en enorm indvirkning på vores valgresultat i 2006. Et år senere besluttede statsanklageren, at der måske havde været nogle få tekniske fejl af mindre betydning, men at de under ingen omstændigheder berettigede til en undersøgelse af nogen art. Der blev ikke anlagt sag, og det hele blev opgivet. Der skete ikke noget som helst.

Hvad fru Gräßle her har sagt, er ærekrænkende. Det er et fortsat forsøg på at ødelægge mit rygte. Det er netop på den måde, OLAF udnytter situationen. Hvis OLAF når til en konklusion, men medlemsstaterne ikke gør noget, så er personen stadig skyldig. Det er fuldstændig skandaløst! Hvor er dobbeltmoralen i denne skandale, fru Gräßle? Dobbeltmoralen ligger i, at når der foreligger virkelig mistænkelige forhold i relation til medlemmer af Parlamentet, til andre medlemmer, udføres der ikke nogen undersøgelse, og der sker slet ingenting. Det er en underminering af demokratiet i EU. Det er, fordi et hemmeligt værktøj, der er under politisk kontrol, bruges til at tale højt og reagere over for besværlige modstandere, og så gøres der forsøg på at gøre noget ud af det, og der fremføres virkelig urigtige erklæringer, på trods af at regeringsinstitutioner – og jeg har høje tanker om det relativt uafhængige retssystem i Østrig – siger, at der ikke er noget sandt i det. Det er en lussing i ansigtet på alle vælgere og en lussing i ansigtet på EU's troværdighed. Hvis man vælges med 14 % af stemmerne, og man så bliver ydmyget på denne måde, og der bliver videregivet ukorrekte oplysninger hele tiden, ødelægges det det, der tidligere blev anset som et fair og integrativt system. De skader EU og ødelægges demokratiet, fru Gräßle!

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen vil finde sted i dag kl. 12.00.

5. Mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel (O-0085/2008 – B6-0479/2008) af Miroslav Ouzký til Kommissionen for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed om gennemgangen af henstilling 2001/331/EF om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne.

Miroslav Ouzký, spørger. – (EN) Fru formand! Efter denne særdeles livlige forhandling er det svært at rejse sig nu og skifte til et andet emne!

Jeg vil gerne understrege, at en god og konsekvent gennemførelse af miljølovgivningen er afgørende for dens troværdighed, for lige konkurrencevilkår og for at sikre, at de miljømæssige mål nås. Spørgsmålet om miljøinspektioner er derfor meget vigtigt for arbejdet i mit udvalg, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed.

Den 14. november offentliggjorde Kommissionen meddelelsen om miljøinspektioner i medlemsstaterne. Denne meddelelse gennemgik henstilling 2001/331/EF fra Kommissionen om mindstekrav for miljøinspektioner.

Meddelelsen indeholder nogle bekymrende budskaber. Der står i den, at de oplysninger, medlemsstaterne har indsendt om deres gennemførelse af henstillingen, er ufuldstændige eller vanskeligt sammenlignelige. Der står, at der stadig er stor forskel på den måde, hvorpå miljøinspektionerne udføres i EU. Der står, at anvendelsesområdet for henstillingen er uhensigtsmæssigt, og at den ikke omfatter mange betydelige aktiviteter såsom Natura 2000 og kontrol af ulovlige affaldsoverførsler. Der står, at der ikke er udarbejdet inspektionsplaner, og at de, der er udarbejdet, ofte ikke er offentligt tilgængelige.

Mit udvalg har med bekymring bemærket Kommissionens konklusioner, der går på, at en fuld gennemførelse af miljølovgivningen i Fællesskabet ikke kan garanteres. Dette ville ikke blot være til fortsat skade for miljøet, men også medføre konkurrenceforvridning i og mellem medlemsstaterne.

Mit udvalg har derfor formuleret fire spørgsmål til Kommissionen, som kan opridses som følger. For det første, hvorfor ønsker Kommissionen kun at ændre henstillingen – hvorfor foreslår den ikke et direktiv om miljøinspektioner? For det andet, hvorfor har Kommissionen i stedet valgt at knytte miljøinspektionskrav til eksisterende direktiver enkeltvis? Det er en proces, der vil tage en masse tid. For det tredje, hvorfor er Kommissionen ikke parat til at bruge et direktiv til at definere udtryk som f.eks. "inspektion" og "revision", som fortolkes forskelligt i medlemsstaterne? For det fjerde, hvorfor er Kommissionen ikke parat til at omdanne Impel til en effektiv miljøinspektionsstyrke i EU?

Jeg vil gerne takke Kommissionen på forhånd for dens svar, og jeg vil gerne afslutte med at understrege, at der efter min mening bør være den samme politiske opmærksomhed i forbindelse med gennemførelse og

håndhævelse af miljølovgivningen som i forbindelse med vedtagelse af lovgivningen i Kommissionen, i Rådet og i Parlamentet.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Fru formand! Det glæder mig meget at fremvise mine grønne akkreditiver foruden mine akkreditiver for bekæmpelse af svig, så det er også en fornøjelse at skifte emne. Jeg vil gerne takke Parlamentet for denne drøftelse af miljøinspektioner, som er et meget vigtigt emne.

Idet man anerkendte behovet for handling på EU-plan, vedtog Parlamentet og Rådet henstillingen om miljøinspektioner i 2001. Målet var at fastlægge fælles kriterier for miljøinspektioner for at sikre en bedre og mere konsekvent gennemførelse af miljølovgivningen via Fællesskabet.

På det tidspunkt var der en længere diskussion om, hvorvidt disse kriterier skulle være bindende eller ikkebindende. Som kompromis blev en ikkebindende henstilling vedtaget. Medlemsstaterne forpligtede sig til at gennemføre den fuldt ud, og Kommissionen blev bedt om at vurdere denne beslutning på baggrund af medlemsstaternes erfaring med gennemførelse af henstillingen.

Kommissionen igangsatte gennemgangsproceduren med sin meddelelse i november 2007. I denne meddelelse konkluderede Kommissionen, at selv om henstillingen har medført forbedringer i miljøinspektionerne i nogle medlemsstater, er den desværre ikke blevet fuldt gennemført i alle medlemsstater.

Kommissionen fremsatte derfor sit foreløbige syn på, hvordan situationen kunne forbedres. De foranstaltninger, vi finder nødvendige, er for det første at tilpasse henstillingen, så den bliver stærkere og tydeligere, herunder en bedre rapporteringsordning. For det andet om nødvendigt at supplere henstillingen med retsligt bindende inspektionskrav i særskilte direktiver. Og for det tredje fortsat at støtte udveksling af oplysninger og bedste praksis mellem inspektoraterne inden for Impel.

Kommissionen indsamler i øjeblikket input fra de andre institutioner og fra interessenter om disse første forslag og vil senere fremlægge sine endelige forslag.

Jeg kommer nu til de spørgsmål, der er stillet, og vil gerne komme med følgende bemærkninger.

For det første vil jeg gerne gøre det klart, at synspunkterne i Kommissionens meddelelse fra november 2007 ikke udelukker muligheden af, at Kommissionen fremlægger et direktivforslag om miljøinspektioner senere hen. Som det blev udtrykt i meddelelsen, er det Kommissionens opfattelse, at der er behov for retsligt bindende regler for hele EU for at sikre effektive miljøinspektioner. I den henseende har vi samme holdning som Parlamentet.

Spørgsmålet er imidlertid, om sådanne regler bør være horisontale og dække alle miljøinspektioner, eller om de bør være målrettet sektorer og gælde for specifikke anlæg eller aktiviteter.

Begge disse holdninger har deres fordele og ulemper. En horisontal tilgang ville være enklere og hurtigere at sætte i værk. På den anden side ville en sektorbaseret tilgang gøre os i stand til bedre at tackle de særlige forhold ved de forskellige anlæg eller aktiviteter. F.eks. er kravene til inspektion af affaldsoverførsler helt forskellige fra dem, der gælder for inspektion af industrielle anlæg. Ved at være mere målrettede kunne vi stille mere effektive krav.

I nogen udstrækning er den sektorbaserede tilgang den, vi allerede har praktiseret igennem adskillige år. F.eks. har vi i det andet Seveso-direktiv bestemmelser for inspektion af anlæg til forebyggelse af ulykker. Disse bestemmelser har vist sig at være meget vellykkede. Vi har nu inkluderet inspektionskrav i vores forslag til revision af IPPC-direktivet.

En anden sektor, hvor vi finder, at der er behov for yderligere tiltag, er gennemførelse af EU's forordning om affaldsoverførsler. Det stigende problem med ulovlige affaldsoverførsler udgør en risiko for folkesundheden og miljøet.

Der er klare beviser på ulovlige transport, som er registreret under fælles EU-inspektioner af affaldsoverførsler. Inspektionerne er koordineret af Impel. De nyeste handelsoplysninger og undersøgelser af eksport af visse affaldsstrømme, især elektrisk og elektronisk affald og udrangerede køretøjer, viser, at betydelige mængder forlader EU.

I mange tilfælde ser det ud til, at disse transport krænker eksportforbuddene i henhold til EU's forordning om affaldsoverførsler. Problemet alvor understreges af alvorlige hændelser med EU-eksport, hvor affald dumpes i udviklingslande, som f.eks. hændelsen ved Côte d'Ivoire i 2006, såvel som i en ny Greenpeace-rapport om affald, der ulovligt sendes til Vestafrika.

Kommissionen undersøger i øjeblikket behovet for yderligere initiativer, herunder forbedringer af lovkrav, for at fremme og styrke inspektioner og kontrol af affaldsoverførsler.

Som anført i vores meddelelse mener vi også, at der er behov for at fastlægge fælles definitioner af udtryk af relevans for inspektioner. Til dette formål tror vi, at en horisontal henstilling ville være et egnet instrument.

Hvad angår idéen om at omdanne Impel til en EU-miljøinspektionsstyrke, blev Impel oprettet som et uformelt netværk for medlemsstaternes inspektionsmyndigheder. Dets formål er at lette udvekslingen af oplysninger og bedste praksis mellem de mennesker, som faktisk anvender miljølovgivningen i medlemsstaterne. Jeg tror, vi bør bevare denne rolle, som Impel har med hensyn til at sammenbringe inspektørers ekspertviden og give mulighed for uformel udveksling af idéer på EU-niveau.

Fra Kommissionens side vil vi fortsætte vores støtte til Impel og styrke vores vellykkede samarbejde. I år er Impel blevet omdannet fra et uformelt netværk til en international forening. Det vil ikke blot gøre Impel mere synlig, men også give Impel nye muligheder for aktiviteter. At gå længere end det og oprette en EU-miljøinspektionsstyrke med beføjelse til indsejling og til at indbringe medlemsstater for EF-Domstolen er en interessant og ambitiøs idé, som imidlertid ville give anledning til vigtige retslige og institutionelle spørgsmål.

Vi bør også se på de instrumenter til forbedring af gennemførelse af EU-miljølovgivningen, vi har til rådighed i øjeblikket, og overveje, om de kan udvikles yderligere eller anvendes bedre. F.eks. har de sager om horisontal krænkelse, som Kommissionen har indledt mod medlemsstater for systematisk at undlade at håndhæve visse forpligtelser, herunder forekomsten af tusinder af ulovlige lossepladser i nogle medlemsstater, medført indførelse af forbedrede håndhævelsesstrategier i medlemsstaterne.

Et andet eksempel på et initiativ, der har medført bedre håndhævelse, er de fælles inspektioner af affaldsoverførsler i hele Fællesskabet, der organiseres inden for rammerne af Impel med støtte fra Kommissionen. Vi kunne tænke os at overveje, hvordan dette samarbejde kan styrkes, og opfordrer alle medlemsstaterne til at deltage i det.

Caroline Jackson, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg synes, kommissærens ord er temmelig skuffende. Jeg ved, at han afløser hr. Dimas og ikke kunne andet end at læse det op, han havde fået udleveret, men jeg synes, vi har brug for noget mere end det.

Miljølovgivning er noget, de fleste mennesker – måske alle mennesker – i Parlamentet går ind for – måske endda også UKIP, som åbenbart ikke er her i dag og måske er ved at stryge deres Union Jack-flag.

Problemet er, at vi ikke ved, hvad der sker i medlemsstaterne, og forslagene fra Kommissionen hjælper kun meget lidt på at forbedre den situation. I Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed foretrækker vi stadig et direktiv frem for en henstilling. Selv kan jeg ikke se, hvorfor vi ikke kan have et generelt direktiv vedrørende miljøinspektioner og specifikke regler i henhold til specifikke direktiver, hvor dette er hensigtsmæssigt.

Lad mig nu tage fat på spørgsmålet om en EU-miljøinspektionsstyrke. Det er måske lidt besynderligt, at denne idé kommer ud af munden på en britisk konservativ – stem blå, blev grøn – men vi har faktisk brug for den, fordi Kommissionen ellers er fuldstændig afhængig af medlemsstaterne, med hensyn til hvilke oplysninger de vælger at give den.

Det er bemærkelsesværdigt, at der nu, ni år efter at Direktivet om Deponering af Affald trådte i kraft, bliver rejst tiltale mod Spanien ved EF-Domstolen for at have 60 000 ulovlige lossepladser, hvor der deponeres mere end en halv mio. ton ulovligt dumpet affald. Vi tror, vi ved, hvad der sker syd for Napoli. Birds-direktivet, der blev vedtaget i 1979, negligeres stadig i vidt omfang.

Kommissionen ser ofte, at det er private borgere, der tager initiativ til dens retsforfølgninger af miljøsager ved EF-Domstolen. Jeg synes ikke, det er godt nok. Vi bør fortælle folk i EU, at vi ikke kan være sikre på, at den miljølovgivning, vi vedtager, bliver overholdt. I betragtning af, at vi nu ser på lovgivning i forbindelse med klimaændringerne, er det meget alvorligt. Vi må og skal vende tilbage til spørgsmålet om en EU-miljøinspektionsstyrke, som jeg bakker fuldt op om.

Genowefa Grabowska, for PSE-Gruppen. – (PL) Fru formand! På vegne af min gruppe og som medlem af Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed vil jeg gerne udtrykke min fulde støtte til spørgsmålene. Jeg deler medlemmernes bekymringer, som er udtrykt i disse spørgsmål.

Kommissionens meddelelse fra november 2007 giver så sandelig anledning til megen polemik og tvivl hos alle, der bekymrer sig om miljøet, og alle, der ønsker, at miljølovgivningen ikke blot laves i Parlamentet, men bliver håndhævet, og at den bliver det i den tiltænkte ånd.

For at opnå det har vi brug for et effektivt system til overvågning af indførelse og håndhævelse af lovgivningen, og et sådant system har vi endnu ikke udviklet. Vi har nationale systemer, der fungerer forskelligt, mens vi på EU-niveau har en henstilling. Som vi alle ved, er henstillinger ikke bindende. Det er fastsat i artikel 249 i Romtraktaten, som specificerer forskellene mellem et direktiv og en henstilling. Jeg vil derfor bede Kommissionen om at behandle sagen med fornøden alvor og fremlægge hele systemet for overvågning af overholdelse, inspektion og de deraf følgende rapporter i form af et bindende instrument – et direktiv om overholdelse af miljølovgivningen i EU.

Vi kan ikke lade sagen ligge, hvor den er nu, og vi kan ikke forvente, at det at ændre en af henstillingerne fra 2001, dvs. at føje nye forpligtelser for medlemsstaterne til henstillingen, vil ændre noget. Hr. kommissær, det vil ikke ændre noget som helst. Det er en kendsgerning, at hvis vi ønsker effektive miljølove, skal vi have et effektivt håndhævelses- og overvågningssystem.

For at gentage det, så har De spurgt, om vi bør indføre sektorbaserede eller globale forordninger om overvågning. Jeg ønsker til gengæld at spørge, om De gerne vil beskytte hele miljøet eller kun enkelte sektorer. Og så har De svaret.

Johannes Blokland, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Fru formand! I de seneste år har vi i Parlamentet godkendt en hel del miljølove. Miljøet befinder sig øverst på dagsordenen, og det med rette. Det vigtige er dog ikke blot at producere love, det er også nødvendigt at gennemføre dem, og det er netop her, der ser ud til at være problemer. Ifølge oplysninger fra Kommissionen lader gennemførelsen af miljøpolitikken undertiden noget tilbage at ønske. Den aktuelle politik for miljøinspektioner er omfattet af henstillingen, som fortolkes ganske forskelligt i de forskellige medlemsstater. Det er også rapporteret, at miljøinspektioner er blevet udført på en ufuldstændig måde, hvilket alt sammen betyder, at miljøet trods den eksisterende miljølovgivning ikke altid har gavn af den. Hvis vi ønsker, at miljøets tilstand skal forbedres, er det absolut nødvendigt, at vi opprioriterer etablering af effektive kontroller til sikring af, at denne lovgivning gennemføres.

Hr. kommissær! De hævder, at De fremviser Deres grønne akkreditiver. I den henseende er der dog stadig ikke så lidt, der skal gøres. Jeg var selv ordfører for en forordning om affaldsoverførsel i 2007 og før da, og der er megen plads til forbedringer på dette område. I forbindelse med bedre gennemførelse af miljøpolitikken, ville De være parat til at gøre den eksisterende henstilling bindende?

Bogusław Sonik (PPE-DE). – (PL) Fru formand! Jeg deler Kommissionens synspunkt om, at der er store afvigelser mellem de forskellige metoder, de forskellige medlemsstater anvender til at overvåge overholdelsen af miljølovgivningen, og det gør det umuligt at sikre en konsekvent indførelse og håndhævelse af EU-lovgivningen.

I mit arbejde som parlamentsmedlem har jeg haft lejlighed til at studere resultaterne af en række Impel-projekter, herunder ét om grænseoverskridende flytning af affald via havne. Jeg har opdaget, at samarbejdet mellem de forskellige Impel-inspektionstjenester ikke blot består i at dele erfaringer, men også, og det er måske endda det vigtigste, i sammen at overvåge aktiviteter og udveksle oplysninger om miljøforbrydelser og -overtrædelser.

Nogle uærlige selskaber flytter med overlæg deres ulovlige aktiviteter til lande, hvor de ved, at kontrolsystemet er svagere, og hvor de ustraffet kan fortsætte deres aktiviteter. Hvis kontrolsystemerne i alle medlemsstaterne var ens, ville dette ikke ske. Det er endnu et argument for, at EU skal have et effektivt og ensartet system til overvågning af anlæg med hensyn til overholdelse af miljøkrav.

Inspektioner er et vigtigt instrument for indførelsen og håndhævelsen af EU's love, men det til trods prioriterer medlemsstaterne dem forskelligt politisk set. Derfor støtter jeg fuldt ud Kommissionens forslag om en ændring af de eksisterende henstillinger, så de bliver mere effektive. Jeg er enig i forslaget om at inkludere retsligt bindende krav vedrørende inspektion af specifikke anlæg og aktiviteter i sektorbaserede forordninger. Når vi har gjort dét, vil vi kunne prioritere inspektionerne højere politisk set og forbedre gennemførelsen af miljølovgivningen i hele Fællesskabet.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). – (RO) Fru formand! Inspektioner udgør et vigtigt element i garantien for, at Fællesskabets miljølovgivning anvendes og overholdes. Hvad det angår, var Kommissionens henstilling

om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne et vigtigt skridt fremad, da den blev vedtaget i 2001.

Vurderingen af anvendelsen af denne henstilling har imidlertid sat fokus på flere områder, der kan give anledning til bekymring. I Kommissionens meddelelse slås det fast, at der stadig er stor forskel på, hvordan miljøinspektionerne udføres på lokalt, regionalt og nationalt plan. Derudover har man noteret sig, at de nationale foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til meddelelsens ordlyd, varierer meget, både hvad angår anvendelse og kontrol. Utilstrækkelighederne i denne henstilling synes ikke at være blevet afhjulpet på tilfredsstillende vis i Kommissionens meddelelse. Også selv om dette foreslås for at imødegå de ovennævnte problemer, mangler der et afgørende element, hvilket har gjort, at henstillingen har fået en moderat succes. Elementet er selve den retslige natur af dette dokument.

Jeg mener derfor, at hvis man kun reviderer denne henstilling, vil det ikke betyde andet, end at den nuværende usikre situation opretholdes. Kun et direktiv kan bevirke, at der sker en betydelig og effektiv forbedring i miljøinspektionerne.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – (EN) Fru formand! Jeg ønsker at takke de ærede medlemmer for deres bemærkninger og iagttagelser vedrørende miljøspørgsmålene, som er så følsomme, da vi alle går ind for at forbedre miljøet. To bemærkninger til disse iagttagelser.

Kommissionen deler det synspunkt, at retsligt bindende krav om miljøinspektioner er virkelig påkrævede og værdifulde. Kommissionen arbejder i den retning. Spørgsmålet er, hvor disse bindende krav skal være i relation til omdannelsen af Impel til en EU-inspektionsstyrke. Det er stadig Kommissionens holdning, at det er bedst at bevare Impel, som det er.

Formanden. – Jeg har modtaget et beslutningsforlag⁽¹⁾ i henhold til artikel 108, stk. 5, i forretningsordenen.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen vil finde sted i dag kl. 12.00.

(Mødet udsat kl. 11.55 i afventning af afstemningstiden og genoptaget kl. 12.05)

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

6. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

6.1. Undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) (A6- 0394/2008, Ingeborg Gräßle) (afstemning)

6.2. Ændringsbudget nr. 8/2008 (A6-0453/2008, Ville Itälä) (afstemning)

6.3. Særlig rapport fra Den Europæiske Ombudsmand til Europa-Parlamentet efter forslag til henstilling til Rådet for Den Europæiske Union i klage 1487/2005/GG (A6-0395/2008, Rainer Wieland) (afstemning)

6.4. Socialsikringssystemer og pensioner (A6-0409/2008, Gabriele Stauner) (afstemning)

6.5. Indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse (A6-0432/2008, Ewa Klamt) (afstemning)

⁽¹⁾ Se protokollen

6.6. Procedure for samlet ansøgning om opholds- og arbejdstilladelse (A6-0431/2008, Patrick Gaubert) (afstemning)

– Efter afstemningen om ændringsforslag 10:

Robert Goebbels (PSE). - (FR) Fru formand! Jeg tror, De må gentage afstemningen om ændringsforslag 1, for det var det samme flertal, som stemte for ændringsforslag 1. De var for hurtig på aftrækkeren, da De sagde, at det var blevet forkastet.

Formanden. – Jeg tror, det er for sent. Det var tydeligere for mig ved den første afstemning, end det var ved de efterfølgende. Jeg beklager, men jeg har truffet min beslutning om den.

6.7. Ændring af fusionsmarkedsordningen (A6-0368/2008, Neil Parish) (afstemning)

6.8. Mekanisme for betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (A6-0450/2008, Pervenche Berès) (afstemning)

– Om ændringsforslag 1:

Pervenche Berès, ordfører. – (FR) Fru formand! Jeg mener, at det mundtlige ændringsforslag blev sendt til Dem skriftligt.

I stedet for at sige "Rådet og medlemsstaterne" foreslår jeg, at vi siger "medlemsstaterne samlet i Rådet".

På engelsk ville det lyde som følger "the Member States within the Council and the Commission" (medlemsstaterne samlet i Rådet og Kommissionen), idet "and the Member States" (og medlemsstaterne) slettes.

(FR) Og jeg håber, at Gruppen af Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og Europæiske Demokrater kan acceptere det.

Det er mere konsistent og effektivt.

(Parlamentet vedtog det mundtlige ændringsforslag.)

6.9. Den Europæiske Union og passageroplysninger (PNR) (afstemning)

– Før afstemningen:

Jean-Pierre Jouyet, formand for Rådet. – (FR) Fru formand, hr. næstformand i Kommissionen, mine damer og herrer! Indledningsvis vil jeg sige, at det ikke er uden sindsbevægelse, jeg taler til Dem ved afstemningstid.

Jeg er begejstret over, at det franske formandskab har fået lejlighed til at tale til Parlamentet om en PNR-ordning i EU. Dette projekt rejser rigtig mange spørgsmål, megen frygt og mange forventninger, der alle fortjener at blive overvejet nøje.

Projektet involverer et stort antal offentlige og private myndigheder, og det er EU's indre sikkerhed, EU's opfattelse af grundlæggende frihedsrettigheder og rettigheder og endog ud fra visse synsvinkler EU's internationale politik, der er på spil.

Det er derfor, dette program kræver en metodisk, samordnet og progressiv strategi.

Vi har haft åbne, velargumenterede forhandlinger om specifikke og konkrete spørgsmål igennem det seneste halve år. Vi har hørt fra virksomheder i luftfartssektoren, de sikkerhedsansvarlige tjenestegrene i medlemsstaterne og EU's antiterrorkoordinatør. Vi har haft fuldstændig gennemsigtighed i vores samarbejde med databeskyttelsesmyndighederne, og jeg må sige, at bidraget fra Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har været til stor hjælp.

Det franske formandskab har indhentet en udtalelse fra Agenturet for Grundlæggende Rettigheder, og dette initiativ havde toprioritet.

I samme åbne ånd fremsatte Rådet sit ønske om at arbejde meget tæt sammen med Parlamentet, uanset hvilket retsgrundlag eller hvilke institutionelle rammer der faktisk var gældende. Derfor foreslog vi Parlamentet, at vi skulle udveksle synspunkter om dette program så ofte som muligt. Deres ordfører har også uformelt modtaget detaljerede oplysninger i hver fase af det arbejde, der er udført i løbet af det sidste halve år.

Næste uge forelægger formandskabet en skriftlig statusrapport for Rådet (retlige og indre anliggender) til godkendelse. Jeg lover Dem, at dette sammenfattende dokument vil blive tilsendt Parlamentet.

Diskussionen mellem os skal kunne dække alle de vigtige spørgsmål, programmet rejser. De falder i tre kategorier.

Det første er, at dette instrument er et uundværligt værktøj, som det f.eks. er bevist gennem brugen af det i narkotikabekæmpelsen. I Frankrig har dataprogrammet æren for 60-80 % af den narkotika, der beslaglægges i lufthavne. 1,5 t narkotika om året kan næppe kaldes symbolsk, og hvad der er værdifuldt i narkotikabekæmpelsen, er lige så værdifuldt i terrorbekæmpelsen. For EU's antiterrorkoordinatør, der arbejder tæt sammen med de ansvarlige tjenestegrene i medlemsstaterne, er data fra dette program ubestridelig nyttige, især fordi terrorister er særlig sårbare ved grænseovergange.

Det andet vigtige punkt er, at vi helt indlysende har brug for en række principper til beskyttelse af rettigheder og frihedsrettigheder, der skal respekteres i hele Europa, når som helst der bruges data. Disse data indsamles og behandles i dag ved hjælp af meget forskellige metoder, hvilket er utilfredsstillende inden for EU's rammer. Vi har brug for harmoniserede standarder, og hvis noget er nytteløst eller ude af proportioner, skal det naturligvis kasseres eller sanktioneres.

Endelig er det tredje vigtige punkt af international karakter. Der er interesse for at udvikle en global politik, for at have en alternativ model til den amerikanske model, og Europa skal kunne fremme denne model på internationalt plan.

EU har myndighed til at gribe ind i den samordnede globale indsats med henblik på at påvirke den måde, hvorpå disse data og programmer bruges og reguleres. Det er et spørgsmål om indflydelse; det er også et spørgsmål om respekt for vores værdier. Vores luftfartsselskaber og vores medborgere beder os om at gøre dette med henblik på at indskrænke de begrænsninger, der skyldes alt for forskellige nationale krav.

Det er det, vi skal reflektere over sammen.

(Bifald)

Sophia in 't Veld (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg skal gøre det meget kort. Tak til Rådet for dets redegørelse. Jeg vil gerne – også på vegne af de øvrige gruppers skyggeordførere – sige, at jeg mener, Europa-Parlamentet er en seriøs partner, der er fuldt og helt i stand til at bidrage til denne proces. Vi vil imidlertid først fremsætte en formel holdning, når der foreligger fuldstændige tilfredsstillende og detaljerede svar på alle de bekymringer og indsigelser, som er fremsat ved flere lejligheder af Europa-Parlamentet, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, de nationale databeskyttelsesmyndigheder, agenturerne for grundlæggende rettigheder og luftfartsselskaberne, for jeg mener, de har ret til et reelt svar.

Rådet har ofte forsikret om, at det vil gennemføre reformerne i Lissabontraktaten. Da disse reformer endnu ikke er gennemført, vil jeg bede Rådet om at handle i Lissabontraktatens ånd og følge Parlamentets henstillinger eller give en forklaring – ikke så meget til Europa-Parlamentet, men til EU-borgerne.

Otte år efter Nice foregår beslutningstagningen om disse spørgsmål på det politimæssige og retlige område desværre stadig bag lukkede døre og er ikke omfattet af nogen meningsfuld demokratisk kontrol. Derfor ville jeg ønske, at medlemsstaterne ville udvise samme beslutsomhed og mod og foretage demokratiske reformer, som de gjorde med hensyn til finanskrisen.

Endelig vil jeg appellere til mine kolleger om at godkende denne beslutning og give Rådet et meget klart politisk signal.

(Bifald)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Fru formand! Da minister Jouyet skal forlade os, synes jeg, Parlamentet skal takke ham. Han har været en af de flittigste ministre, vi har oplevet. Jeg ønsker ham held og lykke.

(Højt bifald)

Formanden. – Mange tak, hr. Cohn-Bendit. Sikken et godt humør vi er i i dag!

6.10. Betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (afstemning)

6.11. Den Europæiske Unions reaktion på den kritiske situation i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo (afstemning)

– Før afstemningen om ændringsforslag 1:

Pasqualina Napolitano (PSE). - (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg mener, at der er enighed mellem de politiske grupper om at slette ordet "special", når der tales om de europæiske specialstyrker. Derfor: "slet ordet 'special'".

(Parlamentet vedtog ikke det mundtlige ændringsforslag.)

6.12. Europa og rummet (afstemning)

6.13. Konventionen om fragmentationsammunition (afstemning)

6.14. Tidlig diagnose og behandling af hiv/aids (afstemning)

6.15. Situationen inden for biavl (afstemning)

6.16. Mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne (afstemning)

7. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

– Betækning: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Fru formand! Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender prøver desperat at anfægte kompetencen hos Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling i spørgsmålet om ligestilling mellem mænd og kvinder på arbejdspladsen. Udvalget har sat sig på vores initiativ til at udarbejde en betækning om de diskriminerende virkninger af lønforskelle og andre uligheder for kvinders pensioner og om tendensen til individualisering af sociale sikringsrettigheder.

Resultatet er en betækning, som er et sammenkog af velkendte almindeligheder. Vi er langt fra den ulige behandling af kvinder på pensionsområdet og midlerne herimod, som Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling ønskede at basere sin betækning på. Som ordfører for udtalelsen for Udvalget om Kvinders Rettigheder gjorde jeg i henhold til forretningsordenens artikel 47 og med enstemmig opbakning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder mit bedste for at foreslå specifikke rettelser inden for rammerne af reformerne af pensionsordningerne. Der er seks meget præcise rettelser, som har til formål at lukke hullerne i kvinders forsikring som følge af f.eks. moderskab og deres familiemæssige forpligtelser.

Kan De forstå, at Beskæftigelsesudvalget udtrykkelig forkastede dem i skærende modstrid med sine forpligtelser i henhold til artikel 47? Jeg beklager, at vi har tabt et slag, men krigen og vores kamp vil fortsætte.

– Betækning: Ewa Klamt (A6-0432/2008)

Philip Claeys (NI). - (NL) Fru formand! Jeg har stemt imod Klamt-betækningen af den simple grund, at hele begrebet økonomisk indvandring og det, der kaldes det "blå kort", vidner om kortsynet tænkning. Vi bør i stedet indføre en uddannelses- og omskolingspolitik og få de ca. 20 mio. arbejdsløse, vi i øjeblikket har i EU, tilbage i arbejde. Vi bør i stedet lære af vores tidligere fejltagelser. Et godt eksempel er importen af gæstarbejdere og deres familier i 70'erne og 80'erne, der endte med at blive til et større socialt problem.

De forsøger nu at berolige offentligheden ved at love, at det kun drejer sig om højt kvalificerede og midlertidige indvandrere; men hvem er jeg, at jeg skulle tvivle på Louis Michels ord, når han siger, at andre indvandrere

også fortsat bør være velkomne? Med andre ord er ladeporten fortsat åben. Alt, hvad de gør, er at åbne en ny. Det drejer sig om en koalition mod samfundet. Store virksomheder ønsker billig arbejdskraft og slutter sig sammen med den multikulturelle venstrefløj, og samfundet kan så betale regningen.

– Betænkning: Neil Parish (A6-0368/2008)

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Fru formand! Jeg stemte for Parish-betænkningen om integration af markedsordningen for vin, fusionsmarkedsordningen, med et tungt hjerte, fordi jeg mener, at denne fusionsmarkedsordning ikke er en forenkling og ikke øger gennemsigtigheden. Den vil gøre livet mere kompliceret for vinavlerne og for hele vinindustrien.

Kommissæren prøvede at berolige os i går aftes. «Jeg håber, at Kommissionen vil holde ord, og allervigtigst, at erhvervet fortsat vil være repræsenteret på passende vis i den rådgivende komité, således som det har været siden den første markedsordning for vin.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Her til morgen stemte jeg noget tøvende for Neil Parish' betænkning om oprettelse af en fusionsmarkedsordning for en bred vifte af forskellige landbrugsprodukter. Jeg ser positivt på Kommissionens mål om at forenkle EU's landbrugspolitik. Det betyder, at der i fremtiden kun bliver én markedsordning, som skal erstatte de 21 eksisterende markedsordninger, f.eks. for frugt, grønsager, mælk og vin. Forvaltningen af det særdeles komplekse dokument, der bliver resultatet heraf, skal imidlertid gøres så enkel som muligt. Af den grund glæder det mig meget, at Kommissionen under gårsdagens forhandling forsikrede om, at den vil bruge min idé og i EU's søgemaskine EUR-Lex indsætte den funktion, at brugerne kan vælge kun at få adgang til de artikler, der vedrører deres specifikke landbrugsprodukt.

Kommissionen har også bekræftet, at markedsorganisationen for vin, som blev forhandlet på plads med visse vanskeligheder, og som omfatter mange af Parlamentets krav, vil forblive uforandret. Det er udelukkende derfor, jeg følte mig i stand til at stemme for betænkningen.

– Forslag til beslutning: Hiv/aids (RC-B6-0581/2008)

Milan Gaľa (PPE-DE). – (SK) Fru formand! Jeg er henrykt over, at vi nogle få dage før den 1. december, der er anerkendt som verdens aidsdag, behandler dette globale problem. Antallet af mennesker, der er smittet med hiv vokser. Omkring 14 000 mennesker bliver smittet hver dag, og 2 000 af dem er børn under 15 år.

Ud over de sædvanlige særlig belastede områder som Afrika og Fjernøsten er antallet af smittede steget i Østeuropa og i Centralasien. I 2006 steg antallet af smittede i disse regioner til 1,7 mio. Den største stigning blev registreret i Rusland og Ukraine, hvor ca. 270 000 mennesker blev smittet med hiv-virus. Spredningen af hiv i disse områder skyldes især narkotikamisbrug og brug af inficerede nåle. I forbindelse med Ukraine er tallene så meget mere alarmerende, fordi de vedrører en direkte nabo til EU.

Den kendsgerning, at det ikke er lykkedes os at bringe hiv-problemet under kontrol til trods for de verdensomspændende forebyggelsesprogrammer, bør få os til at revurdere disse programmer og intensivere indsatsen for forebyggelse og fremstilling af effektive lægemidler.

– Forslag til beslutning: Den Demokratiske Republik Congo (RC-B-0590/2008)

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Fru formand! I 1994 vendte Vesten ryggen til, mens der blev begået folkemord i Rwanda. Det samme kunne ske nu i det østlige Congo. Den umiddelbare prioritet er humanitær, men ud over det skal der ryddes op i et vanskeligt og indviklet politisk roderi. Det skyldes delvis, at det internationale samfund ikke blot vaskede sine hænder med hensyn til folkemordet i Rwanda, men tillod hutu-folkemorderne at flygte til det østlige Congo, hvor præsident Kabila ikke gjorde meget for at tøjle militserne, hvilket vakte afsky i Kigali og blandt de lokale tutsier.

FN og AU må nu gå forrest og gøre noget ved de umiddelbare politiske og sikkerhedsmæssige problemer, men vi bør også erkende, at konkurrencen om naturressourcer ligger til grund for mange af disse blodsudgydelser. Kina er en væsentlig aktør i regionen, men interesserer sig ikke meget for menneskerettigheder i Afrika.

Kommissionen bør undersøge, om en certificeringsproces for mineraler og andre ressourcer kunne anvendes i Afrika nu på samme måde som den vellykkede Kimberley-proces, der har fungeret så godt med diamantindustrien i forbindelse med bloddiamanter eller konfliktdiamanter. Derfor stemte jeg for denne betænkning.

- Forslag til beslutning: Biavlsektoren (B6-0579/2008)

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). - (FR) Fru formand! Denne beslutning kommer lidt sent. Den kommer for sent, for siden vedtagelsen af direktiv 91/414 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler er der gjort meget lidt for at fremme forskning i, hvordan pesticider påvirker bier, især hele biernes reproduktionscyklus.

Det er virkelig forbløffende, for ved afstemningen under førstebehandlingen af Breyer-betænkningen om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, med andre ord reformen af direktiv 91/414, talte mange af dem, der i dag stemte for en beslutning, imod de ændringsforslag, der sikrede bedre beskyttelse for bier.

Det er ikke de gode hensigter, der fører os videre, det er kendsgerninger og handlinger, og jeg håber på, at mine kolleger i Parlamentet vil huske denne beslutning og stemme for bierne, når vi stemmer om Breyer-betænkningen under andenbehandlingen.

Astrid Lulling (PPE-DE). - (FR) Fru formand! Jeg vil gerne sige til fru Hennicot, der først for nylig blev medlem af Parlamentet, at hun naturligvis ikke kan vide, hvad vi har efterlyst siden 1994, især på dette område.

Jeg vil gerne takke alle de medlemmer, der bidrog til denne forhandling og til beslutningen om den alarmerende situation i landbrugssektoren. Der var ikke ligefrem trængsel – fru Hennicot var her heller ikke – i går aften imod midnat, hvilket er forståeligt, under den glimrende og meget væsentlige forhandling, der havde til formål at tilskynde Kommissionen til at optrappe sine bestræbelser over for denne meget bekymrende krise i biavlsektoren. Det er mig en fornøjelse at se, at Kommissionen har forstået os.

Jeg vil gerne over for tjenestegrenene fremhæve, at ændringsforslag 1, der blev vedtaget, og som min gruppe stemte imod, er en rent redaktionel ændring. Der er en fejl i den tyske oversættelse af min betragtning B). Vi må derfor korrigere denne oversættelse, så der står præcis det samme som i ændringsforslaget på tysk.

Med hensyn til ændringsforslaget om godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, som siden er blevet trukket tilbage, er jeg enig i indholdet. Da det imidlertid ord for ord er en gentagelse af den tekst, der blev vedtaget i Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevaresikkerhed om markedsføring af disse produkter, følte min gruppe og jeg, at vi ikke burde plagiere den tekst og burde lade Miljøudvalget komme frem. Vores henstilling og krav er imidlertid særdeles velformulerede i beslutningens punkt 8, hvori vi anmoder om nøjagtig det samme, med andre ord om, at forskning i sammenhængen mellem bidødelighed og brug af pesticider optrappes, således at der i givet fald kan træffes hensigtsmæssige foranstaltninger vedrørende godkendelse af disse produkter. Naturligvis skal pesticider, der dræber bier, ikke godkendes. Det er det, vi har sagt i årevis.

Formanden. – Fru Lulling! Tak for Deres opmærksomhed om detaljerne i denne foranstaltning. Vi kan forsikre Dem om, at de sproglige udgaver vil blive omhyggeligt kontrolleret.

Skriftlige stemmeforklaringer**– Betænkning: Ingeborg Grässle (A6-0394/2008)**

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) På grundlag af betænkningen af min gode ven, parlamentsmedlem Ingeborg Grässle, stemte jeg for den lovgivningsmæssige beslutning om godkendelse, med forbehold for ændringer, af forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1073/1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Jeg støtter bedre retsbeskyttelse af personer, der er genstand for en undersøgelse af OLAF og øget samarbejde med medlemsstaterne. Der var et voksende behov for offentlig styring af OLAF's program for undersøgelser til bekæmpelse af svig og uafhængig kontrol med procedurerne for undersøgelserne og deres varighed, samtidig med at undersøgelsesernes fortrolighed blev sikret. Ingeborg Grässle har gjort et stort arbejde med denne betænkning og fortjener vores tak.

Dragoş Florin David (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for fru Grässles betænkning, for enhver, der er genstand for en OLAF-undersøgelse, skal i det mindste skriftligt have lejlighed til at fremsætte bemærkninger til spørgsmål i forbindelse med den. Disse bemærkninger bør forelægges for den berørte medlemsstat sammen med andre oplysninger, der indhentes i løbet af undersøgelsen. Det er den eneste måde, hvorpå man kan give de nationale myndigheder fuldstændig information om sagen og samtidig respektere princippet om, at begge parter skal have lejlighed til at fremlægge deres eget synspunkt. Samtidig sikrer betænkningen også samarbejdet med tredjelande og styrker OLAF-kontroludvalgets rolle.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for fru Grässles betænkning om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). Det er nemlig særdeles vigtigt for os at ændre forordningen om disse undersøgelser, eftersom visse interinstitutionelle relationer skal revideres. Endvidere må vi ændre forordningen med hensyn til retsbeskyttelse af personer, der er genstand for undersøgelser, og med hensyn til informationsudveksling mellem OLAF, EU-institutioner, medlemsstater og informanter. Endelig vil jeg rose fru Grässle for hendes initiativ; hun har fremsat flere interessante forslag om f.eks. en ny rolle til Kontorets generaldirektør, som skulle have beføjelser til at indlede eksterne undersøgelser, ikke kun på anmodning af en medlemsstat eller Kommissionen, men også på anmodning af Europa-Parlamentet.

– **Betænkning: Rainer Wieland (A6-0395/2008)**

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for. Det centrale punkt i denne forhandling er ikke kun det specifikke emne, der behandles af Udvalget for Andragender, vedrørende udbredelsen af tysk i forbindelse med Fællesskabets institutioners anvendelse heraf. Først og fremmest er dette et generelt spørgsmål om adgang til dokumenter for borgere af alle nationaliteter og som følge heraf om fællesskabsinstitutionernes gennemsigtighed. Ud fra den synsvinkel mener jeg derfor, at det er helt afgørende, at Rådet foretager en grundig undersøgelse af spørgsmålet med henblik på at arbejde for at forhøje antallet af sprog, der benyttes på formandskabets hjemmesider. En sådan forhøjelse kunne foretages gradvist på grundlag af passende objektive kriterier, der skal defineres. Vi bør dog huske på, at jo flere sprog, der benyttes, jo flere borgere vil kunne få et tættere forhold til Europa. Borgerne bør se på EU-institutionerne på samme måde, som de ser på de bygninger, der huser os – vores institutioner burde være tilgængelige.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Vi er generelt enige i betænkningen og navnlig i det, der står om ombudsmandens konklusioner, idet: "Rådet udviser forsømmelighed ved at afvise at behandle indholdet i klagerens anmodning" og "oplysningerne på disse hjemmesider bør ideelt set være tilgængelige til tiden på alle EU's officielle sprog".

Vi er imidlertid ikke enige i pkt. 1, litra d), i betænkningens konklusioner, hvori det hedder: "hvis det er nødvendigt at begrænse antallet af sprog, bør valget af sprog bygge på kriterier vedrørende objektivitet, hensigtsmæssighed, åbenhed og håndterbarhed". Vi vil hævde, at Rådets hjemmeside ligesom Europa-Parlamentets og Kommissionens skal indeholde alle sine informationer på alle EU's officielle sprog. Kun på den måde kan man faktisk forsvare den flersprogethed og kulturelle mangfoldighed, som Fællesskabets ledere formodes at forsvare, men som der i praksis konstant sættes spørgsmålstegn ved af sparehensyn.

– **Betænkning: Gabriele Stauner (A6-0409/2008)**

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Selv om der er visse modstridende aspekter med et enkelt positivt aspekt hist og her i den beslutning, et flertal i Parlamentet har vedtaget, er hovedargumentet, at det på grund af den aldrende befolkning og de demografiske ændringer er berettiget, at de offentlige sociale sikringsordninger med universel dækning bliver mere skrøbelige for at varetage interesserne hos den private finanssektor, der ønsker at forvalte den størst mulige bid af denne kage.

Se bare på f.eks. følgende punkt: "minder om, at tendensen til individualisering bidrager til modernisering af den anden og tredje søjle, uden at der stilles spørgsmålstejn ved den første søjle i de sociale sikringsystemer, hvilket giver befolkningen, og især kvinder og andre udsatte grupper, mulighed for at få større selvbestemmelse og dermed større uafhængighed og mulighed for at opbygge deres egne supplerende pensionsrettigheder".

Med andre ord er målet i frihedens navn at tilskynde mennesker til at finde alternative finansielle løsninger i forhold til offentlig socialsikring, selv hvor de klart negative resultater er velkendte. Nye tilfælde i USA er et perfekt eksempel på det. Men kapitalismen prøver altid at bruge propaganda til at fremme sine egne mål.

Derfor har vi stemt imod.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Ordføreren fru Stauner har givet en klar analyse af de udfordringer, vores befolkningers aldring og tilbagegangen i vores erhvervsaktive befolkninger rejser for vores sociale beskyttelsessystemer, som hun ser ud til at være knyttet til. Det er et første pluspoint til hende.

Et andet pluspoint får hun for det ængstelige spørgsmål, hun stiller om, hvorvidt det sædvanlige universalmiddel virkelig vil være effektivt; det sædvanlige universalmiddel, der foreslås, går ud på at installere indvandrende arbejdstagere *en masse*, og håbe på, at de vil betale pensions- og sundhedssystemer for de gamle europæere; det er et kolossalt kynisk og egoistisk universalmiddel, der forsvares af folk, som ofte hævder at have monopol på sympati og tolerance. Endelig gør hun sig fortjent til et sidste pluspoint for sin kritiske

analyse af tendensen til privatisering af sundhedssystemerne og den rent finansielle tilgang til reformen af de nationale socialsikringssystemer.

Men det vigtigste punkt bliver ikke behandlet i betænkningen. For da det er den demografiske nedgang på vores kontinent, som er årsagen til disse problemer, er det dér, vi skal sætte ind. Medlemsstaterne kan ikke længere komme uden om en ambitiøs familiepolitik med henblik på at få fødselsraten til at stige for at bringe balance i deres socialsikringssystemer og, hvad der er mere vigtigt, sikre dynamik, velstand og, ganske enkelt, overlevelse.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Det hedder i betænkningen, at befolkningen i de fleste medlemsstater bliver ældre, og at de sociale sikrings- og pensionssystemer derfor vil komme under pres. Den løsning, der foreslås for at løse dette problem, er den sædvanlige, nemlig forskellige EU-foranstaltninger. Junilisten er af den opfattelse, at EU slet ikke burde beskæftige sig med spørgsmål vedrørende medlemsstaternes sociale sikrings- og pensionssystemer.

Europa-Parlamentet har en mening om almindelig pensionsalder, ansættelseskontrakter, hvilken form for pensionssystem, medlemsstaterne bør indføre, beskatning af arbejdskraft, fordeling af skattebyrden, og hvordan pleje og pasning skal organiseres i EU-landene. Det er anliggender, som helt igennem skal klares på nationalt plan. Generelle instrukser fra EU-institutionerne om disse anliggender bidrager absolut ikke med noget.

Vi har derfor stemt imod betænkningen i den endelige afstemning.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Skønt der i fru Stauners betænkning henvises til den åbenlyse EU-fiasko, Lissabonstrategien, fortjener den at blive støttet, fordi der sættes spørgsmålstejn ved indvandringscredoet som løsning på yderligere forværring i Europas demografiske, økonomiske og sociale underskud.

Hvad enten indvandringen er selektiv eller andet, forvansker den europæernes identitet og kultur og forværrer skillelinjerne i lokalsamfundene og de deraf følgende spændinger, som det ses i ethvert multietnisk og multikulturelt samfund i verden.

Det er en ny form for slaveri, der kun er til fordel for globaliseringens pengepugere, som i denne billige arbejdskraft ser et middel til at presse lønningerne i en situation, hvor arbejdsløsheden allerede er meget høj. Det vil give eliten i tredjelande mulighed for at blive udplyndret og vil dermed forværre deres situation.

Det er strategisk set en vildfarelse, fordi indvandrernes adfærd i sidste ende vil blive en kopi af europæernes; jeg tænker her især på den ulykkelige tendens til at få færre børn i et samfund, der i sandhed er ude af kurs på alle områder.

Bortset fra at støtte familierne og en højere fødselsrate i Europa har det nye nationernes Europa brug for en politik til sikring af national præference og fællesskabspræference, en politik til sikring af national beskyttelse og fællesskabsbeskyttelse.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Betænkningen afslører det fulde omfang af EU's og de europæiske kapitalinteressers dybt græsrodsfjendtlige ønsker om at ophæve de sociale forsikringssystemer. Påskuddet om demografisk tilbagegang i EU udstilles på skrækindjagende vis og bruges til at foreslå en forhøjelse af pensionsalderen og anvendelse af tresøjlestrukturen, dvs.:

- pensioner på fattigdomsniveau fra de nationale socialsikringsordninger
- udvidelse af "arbejdsmarkedspensionsfonde", der udbetaler en bidragsbaseret pension
- arbejdstagernes brug af privat forsikring ("individualisering" i den EU-kapitalistiske terminologi), den såkaldte "tredje søjle".

Der banes derved en meget bred vej for, at monopolforsikringsselskaberne kan øge deres profit ved at komme ind i endnu en profitabel sektor.

Dette angreb indgår i en række af EU's arbejderfjendske foranstaltninger såsom den generelle udbredelse af "flexicurity", "justering" (dvs. ophævelse) af arbejdsretten, institutionalisering af arbejdsformidlinger, der bedriver "slavehandel", direktivet om indførelse af inaktiv arbejdstid med en 65-timers arbejdsuge og tilrettelæggelse af arbejdstiden på årsbasis.

Arbejderklassen må svare igen på det stadig mere brutale angreb fra europæiske kapitalinteresser med et modangreb, ved at oprette en monopoljendtlig alliance, der skal hævde sin græsrodsmagt og lægge grunden til opfyldelse af græsroddernes behov og sikring af græsroddernes velstand.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) EU kan ikke få en højere beskæftigelsesfrekvens, så længe vi har sociale grupper, der er langt svagere repræsenteret, og sociale grupper, der er udstødt fra arbejdsmarkedet. Mennesker med handicap eller dem med alvorlige helbredsproblemer vil gerne arbejde, men for det meste er de udsat for grov forskelsbehandling af arbejdsgiverne.

Endvidere er der brug for særligt inventar og tilbehør for at sikre, at disse mennesker kan udføre deres job ordentligt, men arbejdsgiverne er ikke indstillet på at investere ret meget på dette område. De finansielle foranstaltninger, der er indført i medlemsstaterne, har ikke haft de forventede resultater. I Rumæniens tilfælde kan jeg nævne fradrag ved beregning af skattemæssigt overskud for beløb til indkøb af udstyr og til udstyr, som en handicappet bruger i produktionsprocessen, til transportomkostninger for handicappede fra deres hjem til arbejdspladsen samt fradrag i arbejdsløshedsforsikringsbudgettet for specifikke omkostninger til forberedelse, faglig uddannelse og rådgivning. Oprettelse af særlige virksomheder som beskrevet i betænkningen giver en konkret løsning på, hvordan disse sårbare sociale grupper kan integreres på arbejdsmarkedet.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg glæder mig over fru Stauners fortrinlige arbejde om fremtiden for sociale sikringsordninger og pensioner, og jeg har støttet det ved at stemme for. Jeg bakker op om den tankegang, betænkningen bygger på, og jeg mener, at vi, EU, i samarbejde med medlemsstaterne, burde prøve at finde en passende løsning på de rejste problemer så hurtigt som muligt.

Europa er et kontinent med en aldrende befolkning, og den gennemsnitlige fødselsrate ligger under den naturlige udskiftningskvotient, der er nødvendig for at stabilisere befolkningens størrelse. På under 50 år vil Europas befolkning være mindre og ældre. Indvandring vil bestemt ikke være løsningen på problemet, derimod er der behov for at tiltrække og fastholde et større antal mennesker i kvalitetsjob, at sørge for at højt socialsikringsniveau og høj jobsikkerhed, at forbedre uddannelsen for vores arbejdsstyrke og modernisere alderspensionsordningerne, idet der tages hensyn til den ustabilitet, som er knyttet til de privatfinansierede ordninger, mange går ind for.

– Betænkning: Ewa Klamt (A6-0432/2008)

Alexander Alvaro (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg kan fuldt ud gå ind for indførelsen af det blå kort. Men med vedtagelsen af ændringsforslagene fra PPE og PSE frygter jeg, at EU's fremsynede strategi for lovlig indvandring snart vil forsvinde op i den blå luft. Den nuværende tekst er simpelthen frastødende for de fleste højt kvalificerede arbejdstagere, der overvejer lovlig indvandring til EU. Højt kvalificerede arbejdstagere vil ikke blive tilskyndet til at arbejde på det europæiske arbejdsmarked, ikke mindst på grund af de bureaukratiske hindringer, som vi har støttet med den nuværende tekst.

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström and Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi svenske socialdemokrater i Europa-Parlamentet har stemt for betænkningen om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, også kendt som det blå EU-kort. Den betænkning, der var til afstemning i Parlamentet, forbedrer direktivet, især med hensyn til ligebehandling af arbejdstagere fra tredjelande, da det forebygger diskrimination af disse arbejdstagere. Det er også et positivt træk, at medlemsstaterne skal have mulighed for at undersøge deres eget behov for at åbne vejen for indvandring af arbejdstagere. Vi ser også positivt på, at Parlamentet har forkastet Kommissionens forslag, som har givet arbejdsgiverne mulighed for at diskriminere mod folk i tredive år. Det er glædeligt at se, at EU-medlemsstaternes mulighed for at tage arbejdstagere fra sektorer i tredjelande, hvor der er mangel på arbejdskraft, også bliver begrænset. Det forhindrer, at EU bidrager til hjerneflugt af højt kvalificerede arbejdstagere fra, især, udviklingslandene.

Samtidig beklager vi, at Parlamentet ikke kunne blive enigt om, at kollektive overenskomster også skulle gælde for arbejdstagere fra tredjelande. Vi beklager også, at ændringsforslag 79 ikke blev vedtaget. Endelig er fastsættelsen af lønniveauer ikke en sag, hvor EU har kompetence, og det skal i sidste ende være muligt, at dette bliver besluttet af arbejdsmarkedets parter i de respektive medlemsstater. Vi forventer, at den svenske regering fortsætter kampen i de fortsatte forhandlinger i Rådet.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for. Det er en ekstremt vigtig bestemmelse. Indførelsen af nye rettigheder for højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande er en mulighed både for indvandrere og for værtslandene. Frem for alt er det vigtigt, at dette finder sted inden for rammerne af fælles

kriterier for alle EU-medlemsstater for at undgå forskelle og også for at øge EU's evne til at tiltrække disse personer; målt i antal personer er den evne stadig langt dårligere end i USA og Canada. Inden for rammerne af disse fælles regler, som vi lægger an til at vedtage, støtter jeg helhjertet ændringsforslagene fra den Socialistiske Gruppe i Europa-Parlamentet. En mindsteløn, der ikke er lavere end for en lignende arbejdstager fra værtslandet, er en garanti for ligestilling, som vi anser for at være afgørende.

Vi går ligeledes ind for at udvide det blå kort til dem, der allerede bor i medlemsstaterne, og forlænge udvidelsen i tilfælde af afskedigelse til seks måneder. Endelig har vi pligt til at samarbejde med lande uden for EU for at støtte uddannelsen af højt kvalificerede medarbejdere i nøglesektorer, som måske mærker virkningerne af hjerneflugten. Vedtagelsen af denne foranstaltning vil endvidere fremme lovlig indvandring og vil berige EU med faglige kvalifikationer og menneskelig erfaring i det udvekslingsperspektiv, der altid har udgjort den europæiske ånds sande kerne.

Catherine Boursier (PSE), *skriftlig*. – (FR) Jeg stemte for Klamt-betænkningen om indførelse af det blå EU-kort, fordi det for første gang også giver mulighed for på EU-niveau at gå fra en "nej-kultur", "fort Europa-kulturen", til en "ja-kultur", en kultur med et åbent Europa, så vi omsider kan udvikle en positiv styring af migrationsstrømmene og give arbejdstagerne et vist antal rettigheder. Denne proces skal hurtigt følges op af andre foranstaltninger, der skal indføres til fordel for andre kategorier af udenlandske arbejdstagere, og dem skal jeg nok holde øje med.

Vi kunne afgjort være gået endnu længere; vi havde gerne set et horisontalt direktiv i stedet for et sektordirektiv, men Fællesskabets *acquis* er der, især princippet om lige løn for lige arbejde, afvisningen af at starte en hjerneflugt, især i nøglesektorer som sundhed og uddannelse, samt fordoblingen af opholdsretsperioden med det formål at søge nyt arbejde, når en ansættelseskontrakt er udløbet.

Med denne tekst søger vi derfor frem for alt at fremme lovlige indvandringskanaler, ikke en form for selektiv indvandring, som jeg er imod.

Dragoş Florin David (PPE-DE), *skriftlig*. – (RO) Jeg stemte for fru Klamts betænkning, fordi den giver indvandrere med høje faglige kvalifikationer mulighed for at arbejde. Det fastsættes i betænkningen, at EU-medlemsstaterne er forpligtede til at prioritere EU-borgere, hvilket er til fordel for rumænske borgere set i lyset af de restriktioner, som en række EU-medlemsstater har indført på arbejdsmarkedet. Betænkningen giver mennesker, der opfylder betingelserne i direktivet, mulighed for at få udstedt et blåt EU-kort, der i første omgang er gyldigt i to år med mulighed for forlængelse i yderligere to år. Hvis arbejdsaftalen varer kortere tid end to år, vil det blå kort blive udstedt for kontraktens varighed plus yderligere tre måneder.

Avril Doyle (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) Jeg afholdt mig beklageligvis fra at stemme om Ewa Klamts betænkning (A6-0432/2008), forslag til Rådets direktiv om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse, da Irland ikke udnyttede muligheden for at deltage i vedtagelsen af dette forslag i medfør af artikel 3 i den fjerde protokol til Amsterdam-traktaten, og allerede har en national politik på dette område, der giver fleksibilitet og en høj grad af handlefrihed til at foretage en tilpasning til vilkårene på arbejdsmarkedet.

Lena Ek (ALDE), *skriftlig*. – (SV) Konkurrencen for ambitiøse højt kvalificerede arbejdstagere er kun lige begyndt. For at klare sig i globaliseringen skal EU blive mere attraktiv i kampen om verdens talentmasse. Kommissionens forslag til et blåt kort for at fremme adgangen til EU's arbejdsmarkeder er derfor særdeles velkommen. Jeg har selv længe været en ivrig fortalere for det blå kort og andre idéer til at lette adgangen til EU's arbejdsmarked. Desværre er forslaget blevet så udvandet af flertallet i Parlamentet, at jeg valgte at afholde mig fra at stemme. Jeg vil fortsætte kampen i EU for et betydeligt mere substantielt blåt kort end det, Parlamentet følte sig i stand til at støtte.

Bruno Gollnisch (NI), *skriftlig*. – (FR) Det blå EU-kort, som hævdes at være forbeholdt højt kvalificerede arbejdstagere og giver ihæندهaverne fri bevægelighed og etableringsfrihed i alle EU-medlemsstater, vil blive en ny magnet for indvandring, der ikke vil være mere kontrolleret på EU-plan, end det i dag er tilfældet i mange lande på nationalt plan.

Når man åbner for omgående indrejsetilladelse til familiemedlemmer uden nogen reel tidsbegrænsning, vil det fremme en permanent befolkningsindvandring. Det er den bureaukratiske organisering af den nye moderne form for slaveri, hvor ofrene bliver udvalgt på grundlag af deres eksamensbeviser, ikke deres muskler eller tænder. Udviklingslandene vil få frataget de hjerner, de har så hårdt brug for, hvilket vil forværre deres økonomiske situation og garantere den endeløse videreførelse af øget illegal indvandring.

Med ordningen indføres en mindsteløn, som er fuldstændig absurd og tilfældig og ikke tager hensyn til virkeligheden i de pågældende sektorer eller erhverv med to forudsigelige konsekvenser: lønnedgang for de mest velkvalificerede europæere, der vil blive endnu mere fristet til at flytte ud af Europa, end de allerede er, og udnyttelse af indvandrerne, fordi der mangler enhver garanti for, at de vil få en løn, der faktisk svarer til deres kvalifikationer.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Til trods for Parlamentets vedtagelse af ændringsforslag – som vi stemte for – og som mildner nogle af de negative sider ved forslaget om at indføre det blå kort i EU, mener vi, at disse ændringsforslag hverken sætter spørgsmålstejn ved motiver eller centrale formål for det direktivforslag, Kommissionen har forelagt Rådet.

Dette "blå kort" er et instrument, der skal opfylde Lissabonstrategiens neoliberale mål i forbindelse med behovet for at udnytte arbejdskraft. I den kapitalistiske konkurrence, især med USA (der har det "grønne kort"), forsøger EU at lokke "højt kvalificeret" arbejdskraft hertil på bekostning af menneskelige ressourcer i tredjelande.

Med andre ord er dette "blå kort" (der reducerer indvandring til udnyttelse, og som diskriminerer imellem indvandrere og udvælger dem alt efter EU-landenes arbejdskraftbehov) og "tilbagesendelsesdirektivet" (der vil øge antallet af vilkårlige udvisninger og forværre vanskeligheder og hindringer for familiesammenføringer) forskellige sider af samme sag. De er med andre ord instrumenter (som er i overensstemmelse med hinanden) og søjler i samme politik, nemlig EU's inhumane indvandringspolitik, der kriminaliserer og udsender eller udnytter og kasserer indvandrere.

Derfor har vi stemt imod.

Jeanine Hennis-Plasschaert (ALDE), skriftlig. – (EN) På vegne af ALDE vil jeg gerne gøre rede for, hvorfor vi afholdt os fra at stemme ved den endelige afstemning. For at være klar, så er ALDE en stærk tilhænger af det blå kort. Imidlertid føler ALDE, at ordningen er blevet udvandet betydeligt. Der er indført for mange begrænsninger.

EU's indvandringspakke formodes at have to søjler, nemlig bekæmpelse af ulovlig indvandring og samtidig indførelse af bedre muligheder for lovlig indvandring. Forslaget med Parlamentets ændringer skaber ikke den stærkt tiltrængte ændring, men bekræfter medlemsstaternes protektionistiske praksis i stedet. Ved at vedtage denne betænkning har Parlamentet svækket et allerede meget beskedent EF-forslag. En spildt mulighed! Den aktuelle tendens er, at det store flertal af højt kvalificerede arbejdstagere migrerer til USA, Canada eller Australien i stedet for til EU. Hvis vi ønsker at vende denne tendens, skal vi være ambitiøse. Den nuværende tekst er simpelthen frastødende for de mest velkvalificerede arbejdstagere, der overvejer lovlig indvandring til EU, og fremmer således ikke på nogen måde bestræbelserne på at gøre EU mere attraktiv for højt kvalificerede arbejdstagere. Der er hårdt brug for politisk mod.

Carl Lang (NI), skriftlig. – (FR) Oplæggene fra rådsformand Jouyet og næstformand i Kommissionen, Jacques Barrot, under forhandlingen om det blå EU-kort og den kombinerede tilladelse, der samler opholdstilladelse og arbejdstilladelse, var højst illustrative. Her er en kort antologi.

Ifølge hr. Barrot, så viser disse tekster det sande omfang af denne pagt om indvandring og asyl, som det er lykkedes det franske formandskab at fuldføre, og de beviser, at denne pagt faktisk er afbalanceret og udtrykker europæernes vilje til at åbne døren for migrationsstrømme, der kan være særdeles nyttige og kan vise sig at være meget positive for vores europæiske samfunds fremtid.

Han sagde også, at muligheden for at kunne vende tilbage til oprindelseslandet i to år uden at miste sin status af fastboende udlænding er væsentlig.

Ifølge Jean-Pierre Jouyet er disse to tekster en begyndelse ikke en afslutning, og de giver plads til cirkulær migration.

Han sagde også, at disse to tekster viser, at EU er virkelig engageret i at fremme lovlig indvandring.

Der kan herefter ikke være nogen tvivl; vores ledere og vores franske repræsentanter i EU-institutionerne støtter masseindvandring fra ikke-europæiske lande, som vil føre til nationale nedbrydningspolitikker. Vi stemmer imod.

Jean-Marie Le Pen (NI), *skriftlig*. – (FR) Fru Klamts betænkning om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse i EU tager udgangspunkt i en korrekt præmis, men kommer til de forkerte konklusioner.

Det er nemlig korrekt, at højt kvalificerede indvandrere fra lande uden for Fællesskabet foretrækker at emigrere til USA eller Canada frem for til Europa. Ønsket om at vende tendensen og få dem til at komme til os smager af en bekymrende masochisme og manglende klarsyn.

Er vi så dårlige til at uddanne ingeniører, dataloger og læger, at vi er nødt til at bringe dem hertil fra udviklingslandene?

Er det humant acceptabelt at stjæle hjerner fra lande, der absolut har behov for disse kvalificerede medarbejdere med henblik på deres udvikling?

Tror De, at den lovlige, og mere vigtigt, den ulovlige indvandring vil stoppe ved at begunstige den selektive indvandring, som hr. Sarkozy ønsker?

Sidste spørgsmål: Hvad bliver der tilbage af fællesskabspræferencen, hvis vi tiltrækker kvalificerede personer ved at give dem de samme rettigheder som EU-statsborgere, bl.a. de samme lønmæssige rettigheder?

Svarene på disse spørgsmål illustrerer faren for den slags Europa, der begår en virkelig forbrydelse mod menneskeheden over for udviklingslandene. Af disse årsager kan vi ikke stemme for en sådan betænkning.

Fernand Le Rachinel (NI), *skriftlig*. – (FR) Det blå EU-kort, et rigtigt trylleord, der skal skabe yderligere kvalificeret indvandring fra lande uden for Europa, vil blive en økonomisk, social og humanitær katastrofe for de mennesker og nationer i Europa, som allerede lider under den ulovlige indvandring, der er ude af kontrol, og den lovlige indvandring, der stiger eksponentielt.

For at forhindre den uundgåelige sociale dumping, som ankomsten af ingeniører eller andre kvalificerede specialister fra andre kontinenter vil medføre, skal deres løn være mindst 1,7 gange højere end mindstelønnen i værtslandet. Det vil franske arbejdere virkelig synes om.

Indvandrede arbejdstagere vil også kunne bringe deres familier hertil i henhold til en forenklet procedure, hvilket således fremmer familiesammenføring, uanset hvor udbredt og farlig den allerede er. Endvidere vil indvandrerne kunne samle opholdsperioder på europæisk område med henblik på at opnå status af fastboende udlænding. Ringen er sluttet, betingelserne for masseetablering og naturalisation i medlemsstaterne er på plads.

Det er også skandaløst, at dette vil forværre hjerneflugten fra tredjelande, især Afrika, ved at indfange disse landes elite og sikre dem forarmelse endnu en gang.

Endnu en gang vil Europas befolkning ikke blive hørt om denne globalistiske og indvandringsvenlige politik fra Bruxelles. Nu mere end nogensinde skal vi kæmpe for genopdaget suverænitet og befolkningens ret til at bevare det bestående.

David Martin (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte for Klamt-betænkningen, som gør EU til et mere attraktivt mål for højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande. Dermed indføres en fleksibel og forenklet indrejseprocedure for højt kvalificerede arbejdstagere fra tredjelande og gunstige opholdsbetingelser for dem og deres familier.

Erik Meijer (GUE/NGL), *skriftlig*. – (NL) De fleste mennesker ønsker at fortsætte med at bo og arbejde i det miljø, de er vokset op i, og hvis sprog de taler. Mennesker forlader deres oprindelsesområde af to vigtige årsager. Den første er, at de løber risikoen for at blive spærret inde eller dræbt. For at undgå den skæbne bliver de flygtninge. Den anden er fattigdom. Folk flytter væk til områder, hvor lønnen er højere, selv om de ikke får den løn, de har krav på, hvis deres job er usikre, hvis deres boligforhold er dårlige, eller hvis de har dårlige fremtidsudsigter.

Ændrede forventninger til den fremtidige demografiske udvikling og manglende folk inden for visse job betyder, at indvandring pludselig betragtes som hensigtsmæssig endnu en gang. Flygtninge, der af ren og skær nødvendighed kommer til EU-landene spontant, er stadig mindre velkomne, mens privilegerede højt kvalificerede mennesker opfordres til at komme hertil. Denne udvælgelsesmetode betyder, at disse mennesker med solide kvalifikationer fjernes fra de lande, hvor de blev uddannet, selv om det er netop de lande, der har størst brug for dem. Uden dem er det vanskeligt at komme på niveau, hvilket netop er årsagen til deres fattigdom. Hvis et blåt kort skaber hjerneflugt, så er det dårligt nyt for Europa og resten af verden.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), skriftlig. – (DE) Den blå kortordning i Ewa Klamts betænkning, der bygger på et forslag fra Kommissionen, er et eliteindvandringskoncept, som vil vise sig katastrofalt.

Det eneste positive element i det er, at det blå kort omsider er en anerkendelse af, at indvandring til EU og dermed til Tyskland både er nødvendigt og rigtigt.

Det blå kort vil gøre det muligt for EU at udtage de bedste af indvandrerne efter princippet om at beholde de gode og kassere resten. Set fra venstrefløjens synsvinkel er dette elitekoncept ikke acceptabelt. Folk skal have lov til at komme ind i EU og søge arbejde, og de skal have asyl, når de er i vanskeligheder.

Det blå kort vil betyde, at højt kvalificerede og ofte desperat nødvendige arbejdstagere vil blive trukket væk fra deres oprindelseslande. Det vil øge problemerne i disse lande og gøre den verdensomspændende ulighed værre.

En undersøgelse gennemført af det tyske institut for beskæftigelsesforskning viser, at det blå kort vil resultere i en økonomi, hvor "ledige stillinger frem for alt bliver besat hurtigere, og lønningerne til fastboende kvalificerede arbejdstagere bliver holdt på et lavere niveau". Virkningen af det vil være, at lønniveauerne i visse økonomiske sektorer vil falde væsentligt.

Alt i alt er det blå kort led i en misforstået migrationsfjendtlig EU-politik. Det blå kort gør mennesker (der indvandrer) til økonomiske faktorer og repræsenterer indbegrebet af "sektiv indvandring".

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) De demografiske prognoser, der viser, at EU's erhvervsaktive befolkning svinder med 48 mio. inden 2050, og at forsørgerkvoten bliver fordoblet til 51 % inden 2050, understreger, at det stadig stigende antal indvandrere med forskellige færdigheder og kvalifikationer i fremtiden vil blive tiltrukket til nogle medlemsstater for at modvirke disse negative tendenser.

De betydelige uoverensstemmelser med hensyn til definition og indrejsekriterier for højt kvalificerede arbejdstagere begrænser naturligvis deres mobilitet i hele EU og påvirker en effektiv omfordeling af personer med lovligt ophold, og forhindrer, at regionale ubalancer kan fjernes.

Som repræsentant for en medlemsstat, der blev medlem af EU i 2007, stemte jeg for denne betænkning, der effektivt vil regulere nuværende og kommende behov for højt kvalificeret arbejdskraft under hensyntagen til princippet om fællesskabspræference for EU-borgere.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg er helt uenig i fru Klamts betænkning om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse. Det såkaldte "blå kort", en slags grov kopi af USA's grønne kort, vil være skadeligt for det nuværende europæiske socialsikringssystem og for jobsikkerheden og arbejdsløsheden, som plager vores højt kvalificerede personale. Jeg er stærkt imod dette forslag, som vil betyde, at vores højt kvalificerede arbejdstagere bliver nødt til at konkurrere med ikke europæere, og hvad værre er, det bliver næppe til vores fordel. Det ville også medvirke til at forbedre kompetencerne og potentialet i tredjelændene og opfordre til den store hjerneflugt, vi i dag forsøger at bekæmpe i Europa.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – (SV) Blandt betænkningens positive aspekter er lovlig indvandring og det faktum, at arbejdsgivere, der overtræder reglerne, kan blive udelukket fra at modtage støtte fra EU, men desværre har Europa-Parlamentet svækket beskyttelsen af arbejdstagerne, og i praksis giver kravene til betaling kun de højtlønnede arbejdstagere såsom ingeniører og læger adgang til systemet. Problemet med hjerneflugten kunne også være håndteret bedre, og jeg vil derfor undlade at stemme til trods for de positive aspekter.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Det blå kort er grundlæggende en rigtig god idé, og jeg har altid været fortalende for at gøre den lovlige indvandring nemmere og den ulovlige indvandring besværligere. Desværre er det oprindelige forslag nu blevet så udvandet og bureaukratisk, at jeg i lighed med min politiske gruppe vælger at undlade at stemme.

Bart Staes (Verts/ALE), skriftlig. – (NL) Det blå kort så ud til at være en god start på strømliningen af migrationspolitikken i EU. Efter min mening er der brug for en europæisk migrationspolitik, ikke mindst fordi den arbejdende befolkning i Europa vil være svundet ind med 20 mio. mennesker i 2050. Kommissionens forslag var meget ufuldkomment til at begynde med, men nu har Europa-Parlamentet skåret det meget til.

Kommissionens forslag åbnede mulighed for indvandring af folk uden højere kvalifikationer, men med stærke kompetencer. Parlamentet afviste imidlertid forslaget og strammede migrationsbetingelserne betydeligt.

Europa-Parlamentet fastsatte indkomstgrænsen til 1,7 gange gennemsnitslønnen i den pågældende medlemsstat. Det er alt for højt. Hvis vi ønsker at konkurrere med USA og Canada, som er de lande, der tiltrækker sig den bedst kvalificerede arbejdskraft, er vi nødt til at forenkle reglerne for folk, der ønsker at komme og arbejde her. Derudover er Parlamentets krav om, at indvandrere skal have fem års erhvervs erfaring, deraf to år i en ledende stilling, uacceptabelt. Det går over min forstand, hvorfor forslaget ikke er blevet udbygget til en migrationsprocedure for alle, der kan finde et job her. Det blå kort vil gøre lovlig migration mulig, men da det bestemt ikke gælder for alle, undlader jeg at stemme.

Andrzej Jan Szejna (PSE), skriftlig. – (PL) EU er nødt til at se spørgsmålet om økonomisk migration i øjnene. Desværre er EU sammenlignet med USA, Canada og Australien ikke et attraktivt bestemmelsessted for migrerende faglærte arbejdstagere.

Hovedårsagerne til denne situation er mangelen på et ensartet modtagelsessystem for indvandrere og problemer i forbindelse med bevægeligheden mellem EU-staterne. For at ændre på dette har vi brug for en integreret og konsistent europæisk migrationspolitik.

Vi må ikke glemme, at EU vil blive mere konkurrencedygtigt og få bedre muligheder for økonomisk vækst, hvis vi kan tiltrække fagfolk. Det forudses, at EU i løbet af de næste to årtier vil mangle 20 mio. faglærte arbejdstagere, især ingeniører. Vi må ikke affærdige disse forudsigelser.

Jeg mener ikke, at ansættelse af migranter under nogen omstændigheder vil være en langsigtet løsning på EU's økonomiske problemer. EU bør tage yderligere skridt med hensyn til den økonomiske politik og beskæftigelsespolitikken, selv om vi i dag har behov for økonomiske migranter, om ikke andet så på grund af EU's aldrende befolkning og voksende demografiske ændringer.

På denne baggrund har jeg støttet indførelsen af ordningen med det blå EU-kort for kvalificerede migranter.

– Betænkning: Patrick Gaubert (A6-0431/2008)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), skriftlig. – (FR) På grundlag af min kollega Patrick Gauberts betænkning stemte jeg for den lovgivningsmæssige beslutning, der med forbehold af ændringer godkender forslaget til Rådets direktiv om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat. Jeg vil gerne lykønske Patrick Gaubert med hans vigtige indsats i forbindelse med et så følsomt emne, og som har til formål at bidrage til udviklingen af en overordnet europæisk indvandringspolitik. Udarbejdelsen af et sæt fælles rettigheder for tredjelandsstatsborgere, der allerede har lovligt ophold i en medlemsstat, og udstedelse af en kombineret tilladelse efter afslutningen af en kombineret ansøgningsprocedure, var et logisk skridt.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (FR) På baggrund af min kollega Patrick Gauberts betænkning (A6-0431/2008) følte jeg mig tvunget til at undlade at stemme om forslaget til Rådets direktiv om en kombineret ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at tage ophold og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat. Det gjorde jeg, fordi Irland beklageligvis ikke gav sit forudgående samtykke til dette forslag i henhold til artikel 3 i den fjerde protokol til Amsterdamtraktaten. Demokratiske prognoser og den nuværende økonomiske situation viser, at der er brug for en effektiv indvandringspolitik i Europa, så vores behov for arbejdskraft bliver reguleret ordentligt. I de kommende årtier vil Europas økonomiske og sociale udvikling afhænge af tilstrømningen af nye økonomiske migranter. Det betyder, at vi har brug for aktive europæiske politikker, der giver indrejsetilladelse til såvel højt kvalificerede arbejdstagere som mindre kvalificerede arbejdstagere.

Patrick Gaubert (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Europa-Parlamentet har netop med meget stort flertal vedtaget to betænkninger om indrejsetilladelse for migrerende arbejdstagere i Europa, hvilket har vist EU's reelle evne til at indføre specifikke instrumenter for den samordnede forvaltning af økonomiske migranter.

Vedtagelsen af min betænkning om en kombineret procedure for en kombineret opholds- og arbejdstilladelse gendriver anklagerne fra en række statshoveder i Afrika og Latinamerika om et "Fort Europa", der lukker sig om sig selv.

Denne afstemning i plenarforsamlingen bekræfter princippet om ligebehandling af lovlige indvandrere i forhold til EU-borgerne og giver dem et sæt sociale og økonomiske rettigheder.

Disse beslutninger vil medvirke til at forbedre deres integration. De migrerende arbejdstagere udgør ikke en fare for vores arbejdsmarkeder. Betænkningen om det blå EU-kort vil rent faktisk gøre det muligt for universitetskandidater og højt kvalificerede indvandrere lettere at få adgang til jobmarkedet i EU takket være nogle mere attraktive modtagelsesbetingelser.

EU har vist, at det er i stand til at vedtage en værdig, solid og åben indvandringspolitik.

Bruno Gollnisch (NI), skriftlig. – (FR) Hr. Gaubert ønsker at sende et signal om, at Europa er åbent for lovlig indvandring ved at tildele de lovlige indvandrere alle former for rettigheder og ved at sætte restriktioner for medlemsstaternes mulighed for at begrænse den overordnede ligebehandling af EU-borgere og indvandrere i medlemsstaterne, med andre ord ved at indføre en europæisk forpligtelse til at indlade sig på positiv forskelsbehandling.

Hr. Gaubert kan være forvisset om, at det er et velkendt faktum i ethvert udvandringsland, at Europa er hullet som en si. Hundretusindvis lovlige og ulovlige indvandrere kommer ind i EU hvert år, og de bliver ikke alene tiltrukket af udsigten til arbejde (i Frankrig er det kun 7 % af de lovlige indvandrere, der kommer for at arbejde), men af de alt for mange sociale ydelser og andre rettigheder, de tilbydes, og som nogle gange er forbeholdt dem, uden at der kræves noget af dem, eller uden en facilitet til at kræve noget til gengæld, ikke en gang det mindste kendskab til værtslandets sprog at dømme efter det, som hr. Gaubert siger.

På et tidspunkt, hvor vores lande er på vej ind i recession, hvor vores økonomi og sociale modeller er blevet undermineret af globaliseringen, hvor antallet af arbejdsløse og fattige europæiske arbejdstagere er eksploderet, har vi tværtimod hårdt brug for at kræve håndhævelse af princippet om national og fællesskabspræference inden for alle områder.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Som det var tilfældet med Europa-Parlamentets udtalelse om "det blå kort", synes vi hverken, til trods for Parlamentets vedtagelse af ændringer – som vi stemte for – og som formindsker nogle af de negative aspekter ved forslaget om at etablere en "kombineret ansøgningsprocedure" for tilladelse til indvandrere til at tage ophold eller arbejde i et EU-land, at disse ændringer sætter spørgsmålstejn ved motiverne bag eller ved de centrale målsætninger i det forslag til direktiv, som Kommissionen har forelagt for Rådet.

Som understreget af vores parlamentariske gruppe er målet med "den kombinerede ansøgningsprocedure" at harmonisere procedurerne og indvandrernes rettigheder. På visse grundlæggende områder vil det dog snarere begrænse dem end styrke dem. Det er f.eks. tilfældet, når man gør indvandringen betinget af en på forhånd eksisterende arbejdskontrakt og ikke generelt gør betingelserne for indvandrerne magen til dem, der er fastsat for "det blå kort".

Med andre ord er denne "kombinerede ansøgningsprocedure" og "tilbagesendelsesdirektivet" (som vil øge de tilfældige udvisninger og øge vanskelighederne og forhindringerne i forbindelse med familiesammenføring) to sider af samme sag. De er med andre ord instrumenter (som er indbyrdes konsistente) og grundpiller i den samme politik: EU's umenneskelige indvandringspolitik, som kriminaliserer og udviser eller udnytter og frasorterer indvandrerne.

Det er derfor, vi har stemt imod.

David Martin (PSE), skriftlig. – Jeg støtter arbejdstagernes rettigheder, og det er derfor, at jeg stemte for betænkningen. Den vil give arbejdstagerne i tredjelande et meget enklere system til at opnå en kombineret arbejds- og opholdstilladelse.

Carl Schlyter (Verts/ALE), skriftlig. – (SV) Jeg undlader at stemme, fordi et "nej" kunne opfattes som om, at jeg antyder, at jeg er imod indvandring, hvilket ikke er tilfældet, men betænkningen er problematisk, fordi en fælles procedure betyder, at EU vil få magt over indvandringspolitikken, hvilket indebærer, at der er fare for, at den bliver dårlig.

Olle Schmidt (ALDE), skriftlig. – (SV) Jeg vælger at stemme imod ændringen, ikke fordi jeg mener, at den er dårlig i sig selv, men fordi jeg hellere vil afvente det større og mere gennemtænkte direktiv, som Kommissionen er i gang med at udarbejde. Det er vigtigt, at vi ikke haster lovgivningsforslag igennem på et så vigtigt område som dette.

– Betænkning: Neil Parish (A6-0368/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Det vigtigste spørgsmål i forbindelse med vin er indholdet i den nyligt vedtagne fælles markedsordning, som efter vores mening indeholder nogle meget negative aspekter, især for den portugisiske produktion, som grundlæggende er baseret på små og mellemstore landbrugsbedrifter. De mange landmænd, jeg har været i kontakt med, siger, at man allerede kan mærke virkningerne i praksis.

Der ser dog ikke ud til at være større vanskeligheder med inddragelsen af vinsektoren i en fusionsmarkedsordning, som samler alle de markedsregulerende instrumenter, hvad enten de er fælles for én eller flere sektorer. Det er muligvis blot et spørgsmål om forenkling, men det må ikke indebære fjernelse af instrumenter eller få nogen anden juridisk betydning.

Da problemet i forbindelse med vin ligger i den allerede vedtagne og gennemførte reform, som vi var imod, ændrer det ikke på dens virkning i praksis.

Det er derfor, vi besluttede at undlade at stemme.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Junilisten synes, at det er godt, at de nuværende 21 forordninger om de sektorspecifikke markedsordninger bliver revideret og samlet i én forordning for at strømline og forenkle lovgivningen. Den grundlæggende politik er dog som nævnt af Kommissionen ikke blevet ændret.

Junilisten har derfor stemt imod betænkningen, da vi ikke støtter den nuværende fælles landbrugspolitik.

Christa Klaß (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Den eneste grund til, at jeg stemte for Kommissionens forslag om at medtage den fælles markedsordning for vin i fusionsmarkedsordningen sammen med alle de andre landbrugsprodukter, er, at Kommissionen under gårdsdagens forhandling forsikrede os om, at det, så snart Rådets forslag er vedtaget, vil indføre en søgemulighed i EurLex, der gør det muligt for brugerne af de individuelle markedsordninger om f.eks. vin, mælk eller frugt og grøntsager udelukkende at få adgang til de artikler, der drejer sig om deres specifikke produkt. Derudover har Kommissionen også lovet, at fremtidige ændringer kun vil vedrøre individuelle produkter, og at andre produkter ikke samtidig vil blive ændret vilkårligt. Det fremgik klart af drøftelserne, at selv om der i fremtiden kun vil være ét dokument i stedet for 21, så vil dette dokument blive lige så omfattende som de 21 individuelle dokumenter. Administrationen af det nye yderst komplekse dokument om fusionsmarkedsordningen skal derfor gøres så enkel som muligt.

– Betænkning: Pervenche Berès (A6-0450/2008)

Dragoş Florin David (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for ændringen af Rådets forordning om indførelse af en mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne. Det betyder, at rammebeløbet for den finansielle bistand er blevet hævet fra 12 til 25 mia. EUR til medlemsstater, der ikke er medlemmer af euroområdet, og som har vanskeligheder med deres betalingsbalance. Europa-Parlamentet mener, at de medlemsstater, der ikke er med i euroområdet, bør tilskyndes til at forsøge at opnå mellemfristet økonomisk støtte inden for Fællesskabet for at kunne klare deres betalingsbalanceunderskud, før de anmoder om international bistand. Den nuværende situation er endnu et bevis på, at euroen kan anvendes til at sikre de medlemsstater, der tilhører euroområdet, og vi bør opfordre de medlemsstater, der ikke tilhører euroområdet, til straks at komme med i det og opfylde Maastricht-kriterierne.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Den nuværende finansielle situation understreger euroens beskyttende effekt, og vi bør gøre alt, hvad vi kan, for at opfordre alle de medlemsstater, der ikke tilhører euroområdet, til at vedtage euroen, så snart de opfylder kriterierne. Jeg synes også, at de lande, der ikke tilhører euroområdet, og som har brug for finansiell støtte, først bør forsøge at finde støtte inden for EU, før de henvender sig til de internationale institutioner. Det er derfor, at jeg har stemt for betænkningen.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Junilisten er af den opfattelse, at det er meget vigtigt, at medlemsstaterne i Europa er i god økonomisk form, og går ind for en uafhængig europæisk naboskabspolitik.

Vi synes dog hverken, at et fælles europæisk støttesystem for mellemfristet økonomisk støtte er en garanti eller en løsning, for det er ikke tilfældet. Et sådant system skaber en unødvendig og bureaukratisk procedure, hvor de medlemsstater, der har brug for hjælp, i virkeligheden bliver afhængige af ØMU-landene og pålagt nogle ude fra kommende krav til "politiske og økonomiske foranstaltninger". Lande, der er medlemmer af EU – som de skal være – men som ikke tilhører den monetære union – hvilket de ikke er nødt til – er tvunget

til at opretholde en fast kurs over for euroen og dermed over for deres vigtigste handelspartnere. Vi mener derfor, at det er usundt for lande, der ikke er med i den monetære union, at vælge at låse deres kurs fast for derefter at være nødt til at blive reddet af store regionale og/eller internationale institutioner.

Junilisten er derfor af den opfattelse, at bevillingen på 25 mia. EUR i form af betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne er unødvendig. Vi synes tværtimod, at de lande, der er medlemmer af EU, men som ikke er gået med i den monetære union, bør bevare en flydende kurs. Denne type problem vil så forsvinde, og skatteyderne vil spare 25 mia. EUR.

– Forslag til beslutning: EU og PNR-oplysninger (B6-0615/2008)

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Det er ubestrideligt, at såvel terrorismen som den organiserede kriminalitet udgør en frygtelig trussel, der skal bekæmpes med instrumenter, der er så effektive som mulig.

Det er også vigtigt at undgå, at de enkelte medlemsstater etablerer deres eget PNR-system. På nuværende tidspunkt er der tre medlemsstater, der har gjort det, og det har resulteret i forskelligheder mellem dem, såvel med hensyn til de forpligtelser, som transportvirksomhederne pålægges, som deres målsætninger.

Det er imidlertid en grundlæggende regel i forbindelse med databeskyttelse, at der kun bør vedtages nye instrumenter, såfremt behovet for at overføre disse personlige oplysninger og overførselens specifikke formål er blevet klart påvist.

Kommissionens forslag er for vagt, og det redegør hverken klart for, hvad der er merværdien ved at indsamle PNR-oplysninger, eller for, hvilken forbindelse der vil være med de eksisterende sikkerhedsforanstaltninger til indrejsekontrol i EU, f.eks. SIS (Schengen-informationssystemet), VIS (visuminformationssystemet) og API-systemet (videregivelse af passageroplysninger).

Før vi træffer nogen beslutninger, synes jeg, at det er meget vigtigt tydeligt at påvise nytten af disse oplysninger og de specifikke formål, de skal bruges til, så det sikres, at proportionalitetsprincippet bliver respekteret, og at der etableres passende retlige garantier.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for beslutningen om forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af passagerlister (PNR-oplysninger) med henblik på retshåndhævelse (B6-0615/2008). Det gjorde jeg, fordi ethvert forslag inden for dette område skal være afbalanceret og i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og EU's charter om grundlæggende rettigheder. Kommissionens forslag kan få en betydelig indvirkning på de europæiske borgeres privatliv, og den har ikke fremlagt tilstrækkelig bevis for, at der er behov for masseindsamling af oplysninger på EU-plan.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Kommissionen ønsker at indsamle og udveksle passageroplysninger på EU-plan for at bekæmpe kriminalitet og terrorisme. Blandt de oplysninger, der skal indsamles og stilles til de retshåndhævende myndigheders rådighed, er passagerernes kreditkortnumre, anmodninger om flysæder, kontaktdetaljer, bagageinformation, informationer om hyppigt rejsende, sprogkundskaber og alder, navn og kontaktoplysninger om enhver person, der ledsager et barn på en rejse samt den pågældende persons forbindelse til barnet.

Der er ingen tvivl om, at en sådan masseindsamling vil komme til at betyde en overtrædelse af privatlivets fred. Forslaget tager ikke hensyn til de så ofte lovpriste, men sjældent anvendte principper om subsidiaritet og proportionalitet.

Vi glæder os over, at Europa-Parlamentet er kritisk over for Kommissionens forslag og vil gerne understrege, at det er tvivlsomt, hvorvidt det er denne slags EU-lovgivning, der er brug for. Vi har derfor stemt for Europa-Parlamentets beslutning, da den tager afstand fra de foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Selv om vi er uenige i nogle af beslutningens aspekter, især dens manglende evne til at afgrænse "bekæmpelsen af terror", synes vi, at den gentager nogle alvorlige forbehold over for oprettelsen af et PNR-system (som gælder for luftfartsselskabernes passagerer) inden for EU.

Blandt beslutningens aspekter kan nævnes, at den

– beklager, at forslagens begrundelse for at etablere et PNR-system i EU har efterladt så megen retlig usikkerhed, hvad angår overensstemmelsen med den europæiske menneskerettighedskonvention;

- er af den opfattelse, at formålet ikke er en harmonisering af de nationale systemer (da der ikke eksisterer sådanne systemer), men snarere forpligtelsen til at etablere dem;
- udtrykker bekymring over, at forslaget i det væsentlige giver de retshåndhævende myndigheder adgang til alle oplysninger uden en dommerkendelse;
- gentager sin bekymring over de foranstaltninger, der fører til vilkårlig brug af PNR-oplysninger til profilering og fastlæggelse af risikovurderingsparametre;
- understreger, at USA aldrig har forelagt afgørende beviser for, at massiv og systematisk anvendelse af PNR-oplysninger er nødvendig til bekæmpelse af terror.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for fru in 't Velds forslag til beslutning på vegne af Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender om forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse af passagerlister (PNR-oplysninger) med henblik på retshåndhævelse.

Jeg deler fuldt ud de formål og bekymringer, som mine kolleger har fremført, både i forbindelse med de af Kommissionen foreslåede foranstaltningers proportionalitet og i forbindelse med en sådan beslutnings retsgrundlag og risiciene i forbindelse med beskyttelsen af persondata, hvilket jeg har påpeget ved flere møder i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender. Behovet for at sikre et højt sikkerhedsniveau for borgerne er helligt, og efter min mening ser der på nuværende tidspunkt ud til at være mange systemer i kraft. Jeg synes derfor, at vi, inden vi indfører yderligere foranstaltninger, skal vurdere den fulde og systematiske gennemførelse af de eksisterende mekanismer for at undgå risikoen for at skabe større problemer end dem, vi forsøger at løse.

– Forslag til beslutning: Betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (B6-0614/2008)

Richard James Ashworth (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) Punkt to i beslutningen omhandler medlemskab af euroområdet. Vi har i henhold til den britiske konservative gruppes aftale om euro-relaterede emner undladt at stemme.

– Forslag til beslutning: Den Demokratiske Republik Congo (RC-B6-0590/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for beslutningen, men jeg ville have foretrukket, at teksten var blevet vedtaget med ændringsforslag 1, punkt 19, som desværre blev forkastet med nogle få stemmer. Denne ændring ville have gjort vores særlige forpligtelse inden for dette yderst følsomme og vigtige område endnu mere reel. Jeg håber ikke desto mindre, at vedtagelsen af denne beslutning vil føre til, at EU griber ind på stedet.

Edite Estrela (PSE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om Den Europæiske Unions reaktion på den forværrede situation i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo, da jeg synes, at det, der finder sted dér, er meget bekymrende på grund af de mange millioner døde, de hundredtusindvis af flygtninge og grusomme forbrydelser mod mennesker, der er fuldstændig forsvarsløse. Der er også risiko for, at konflikten spredes til nabolandene.

Dette beslutningsforslag går i den rigtige retning, især fordi det opfordrer til, at gerningsmændene bag disse forbrydelser mod menneskeheden bliver retsforfulgt, og at der gøres en indsats for at styrke og overholde de gældende aftaler, enten ved at give MONUC flere ressourcer eller ved at lægge internationalt pres på de involverede.

Jeg vil også gerne understrege opfordringen til, at EU skal forhindre europæiske virksomheder i at udnytte mineraler, der stammer fra dette område, da salget heraf finansierer konflikten.

Vi må gøre alt, hvad der står i vores magt, for at forhindre endnu en tragedie i Afrika.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Situationen i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo er forfærdelig. Vi støtter derfor uforbeholdent internationale løsninger, som bør gennemføres inden for rammerne af FN-samarbejdet. Vi synes dog ikke, at EU bør bruge internationale kriser og konflikter til at styrke sin udenrigspolitik.

Vi har derfor stemt imod beslutningen.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) EU som helhed må, ligesom de stærke individuelle medlemsstater, påtage sig en seriøs del af ansvaret for forværringen af den allerede tragiske situation for

befolkningen i Den Demokratiske Republik Congo som følge af borgerkrigen og for alle nationerne på det afrikanske kontinent. Den systematiske og langvarige udplyndring af rigdommen i dette specifikke land og i Afrika generelt, som tidligere blev foretaget af de europæiske kolonialister, og som i dag foretages af imperialisterne, og fremme af eller udnyttelse af civile konflikter til at gennemtvinge deres egne interesser har resulteret i en situation, hvor Afrika er det rigeste kontinent i verden med de mest sultne, fattige og undertrykte indbyggere.

Den foreslåede styrkelse af de forskellige former for intervention fra EU's side, især via FN's militære styrke, uden at udelukke samtidige politiske eller andre aktiviteter fra det pågældende lands side, har absolut intet at gøre med den påståede humanitære beskyttelse af landets befolkning, som De Liberale, Socialdemokraterne og De Grønne hyklerisk anfører i den fælles beslutning. Den humanitære interesse er et påskud. Det basale mål for EU-landene er at sikre sig en større markedsandel, hvilket naturligvis, som det indirekte indrømmes i beslutningen, har at gøre med den uhindrede og fortsatte overordnede udplyndring af landets mineralrigdomme.

– Forslag til beslutning: Den europæiske rumpolitik (B6-0582/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström og Åsa Westlund (PSE), skriftlig. – (SV) Vi svenske socialdemokrater synes ikke, at rummet skal militariseres, og er af den opfattelse, at forskningen og investeringerne udelukkende skal fokusere på fredelige formål.

Vi kan dog ikke støtte ændringsforslag 6, der forkaster enhver form for indirekte militær brug, da en lang række anvendelser, f.eks. satellitnavigation og kommunikationstjenester, også anvendes i forbindelse med fredsbevarende foranstaltninger, som i nogle tilfælde er af militær karakter. Denne teknologi er også meget nyttig for civilsamfundet, og vi synes ikke, at civil anvendelse skal udelukkes, blot fordi den også kan anvendes militært.

Giles Chichester (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Selv om jeg støtter indholdet i denne beslutning, er jeg og mine britiske konservative kolleger hårdnakkede modstandere af Lissabontraktaten, og vi kan derfor ikke støtte omtalen af denne i afsnit 1.

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg støttede denne beslutning om, "hvordan rummet bringes ned på jorden" (B6-0582/2008), da jeg mener, at vi bør støtte den europæiske rumpolitik. I Irland er der stadig færre unge mennesker, der vælger videnskaben som en karrieremulighed – en tendens vi ser over hele Europa. Udforskningen af rummet er inspirerende for de unge og opmuntrer dem til at vælge en videnskabelig og teknologisk karriere. Det styrker ligeledes Europas forskningsmuligheder. Jeg mener dog, at anvendelsen af rummet udelukkende skal tjene ikke militære formål, og vi bør forkaste enhver anden direkte eller indirekte militær anvendelse af systemer som f.eks. Galileo.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Blandt de vigtige spørgsmål og prioriteringer, som Europa-Parlamentet understreger i beslutningen om den europæiske rumpolitik, har denne korte stemmeforklaring til formål at påpege det faktum, at et flertal i Parlamentet går ind for at bruge rummet til militære formål.

Det er den konklusion, der kan drages af forkastelsen af vores gruppes foreslåede ændringer, som gentog, at det ydre rum udelukkende må anvendes til fredelige formål, og at det ydre rum udelukkende må anvendes til ikke militære formål, hvorved vi afviser enhver direkte eller indirekte militær anvendelse.

I modsætning hertil er et flertal i Parlamentet af den opfattelse, at der er en "stigende tilslutning til, at EU spiller en stærk og ledende rolle i en europæisk rumpolitik med henblik på at udvikle løsninger på udfordringerne inden for miljø, transport, forskning og sikkerhed."

I denne forbindelse opfordrer et flertal i Parlamentet Rådet og Kommissionen til at "fremme synergien mellem de civile og sikkerhedsmæssige aspekter af udviklingen på rumområdet, samt bemærker, at sikkerheds- og forsvarsmulighederne i Europa bl.a. afhænger af tilstedeværelsen af satellitbaserede systemer".

Med andre ord, rummet kan bruges til militarisering af EU og i forbindelse med våbenkapløbet.

Margie Sudre (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Jeg er oprigtig ked af, at dette fremragende forslag til beslutning om den fremtidige europæiske rumpolitik, der netop er blevet vedtaget, ikke henviser til Kourou-rumcentret.

Europas rumhistorie går uomgængeligt via Guyana. Det er tydeligt for enhver, at der ikke længere er nogen, der tænker på at påpege, at alle Ariane-raketterne bliver samlet dér og afsendes fra denne affyringsrampe.

Jeg takker det franske formandskab, repræsenteret ved hr. Jean-Pierre Jouyet, der var opmærksom på at nævne dette under gårsdagens forhandling.

Efter min mening bør den europæiske rumpolitik altid indeholde overvejelser om den fremtidige udvikling af den europæiske rumhavn, såvel med hensyn til infrastruktur og personale som med hensyn til forskningsprojekter.

Kourou-rumcentret er det europæiske rumprograms vindue. Guyana, der er EU's fjerneste region, fortjener at blive anerkendt for det hidtidige og fremtidige bidrag til denne strategiske politik.

Jeg ville ønske, at Parlamentet havde hyldet rumcentret i Guyana, og udtrykkeligt havde givet udtryk for den stolthed, som alle europæere føler. På ganske få årtier er Kourou blevet et meget vigtigt element i vores europæiske identitet.

– Forslag til beslutning: Fragmentationsammunition (B6-0589/2008)

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Konventionen om fragmentationsammunition (CCM), der blev vedtaget af 107 lande i 2008, kan undertegnes fra den 3. december og vil træde i kraft, når der er opnået 30 ratificeringer.

Konventionen vil forbyde anvendelse, produktion, oplagring og overførsel af fragmentationsammunition som en hel kategori af våben, og staterne vil blive anmodet om at destruere deres lagre af denne slags ammunition.

Dette forslag til beslutning, som vi støtter, opfordrer alle stater til at undertegne og ratificere konventionen om fragmentationsammunition hurtigst muligt og tage skridt på nationalt niveau til at begynde at gennemføre konventionen, endnu før den er ratificeret.

Forslaget til beslutning opfordrer alle stater til ikke at anvende, investere i, oplagre, producere, overføre eller eksportere fragmentationsammunition, indtil konventionen om fragmentationsammunition er trådt i kraft.

Det opfordrer også alle EU-medlemsstater til at yde bistand til de berørte befolkninger og støtte rydningen og tilintetgørelsen af efterladt fragmentationsammunition.

Endelig opfordrer det alle medlemsstaterne til ikke at træffe foranstaltninger til at omgå eller hindre gennemførelsen af konventionen og bestemmelserne deri, navnlig via en eventuel protokol til FN's konvention om visse konventionelle våben, som tillader anvendelse af fragmentationsammunition.

Luca Romagnoli (NI), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om behovet for at ratificere konventionen om fragmentationsammunition ved udgangen af 2008. Dette forslag, som jeg fuldt ud bakker op om, vil forbyde anvendelse, produktion, oplagring og overførsel af fragmentationsammunition som en hel kategori af våben.

Jeg bifalder også, at det bliver obligatorisk for de EU-medlemsstater, der har anvendt fragmentationsammunition, at yde teknisk og finansiel bistand til rydning og tilintetgørelse af efterladt fragmentationsammunition. Endelig glæder jeg mig over mine kollegaers initiativ, der opfordrer medlemsstaterne til ikke at anvende, investere i, oplagre, producere, overføre eller eksportere fragmentationsammunition, uanset hvornår konventionen bliver ratificeret.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Den britiske konservative gruppe stemte for denne beslutning som en direkte opbakning til den nyligt forhandlede FN-konvention om fragmentationsammunition. Efter vores mening har konventionen på bedste vis kombineret principper og praktisk humanisme med forståelsen for de ansvarlige væbnede styrkers militære behov.

Vi har hele tiden været af den opfattelse, at et ukritisk forbud mod anvendelse af alle typer fragmentationsammunition ville have en negativ indflydelse på vores væbnede styrkers operative effektivitet. Vi henleder derfor særligt opmærksomheden på den klart definerede undtagelse i konventionen om næste generation af "smartere" ammunition, der er beregnet til at tilintetgøre sig selv og herved udgøre en minimal risiko for civilbefolkningen. Det britiske forsvarsministerium er for øjeblikket i gang med at udvikle ammunition, der falder inden for rammerne af denne undtagelse.

Generelt mener vi, at det er vigtigt at bevare proportionssansen i forbindelse med vores væbnede styrkers risikostyring. Eftersom de britiske væbnede styrker altid tilstræber at minimere skaderne for civilbefolkningen mest muligt og begrænse de skadelige bivirkninger, må vi aldrig glemme, at vi bekæmper terrorister og

oprørere, der ingen skrupler har overhovedet, når det drejer sig om de metoder, de anvender til ukritisk at ødelægge uskyldige menneskeliv. Det er disse elementer, der bør være målet for vores vrede.

– Forslag til beslutning: Hiv/aids (RC B6-0581/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), *skriftlig*. – (IT) Jeg stemte for dette forslag til beslutning. Tidlig diagnosticering og forskning udgør et solidt grundlag for beskyttelsen af sundheden. Hvad angår hiv, viser de seneste års resultater, hvor vigtigt det er at tilskynde til forskning. Ud fra dette perspektiv skal vi derfor fjerne hindringerne for enhver form for forskning, der for de hiv-smittede betyder et reelt håb for at blive i stand til at leve et kvalitativt mere tilfredsstillende liv.

Dette krav bør konkret støttes ved at Kommissionen anvender politiske, økonomiske og finansielle ressourcer. Samtidig burde Rådet og Kommissionen sikre, at forskelsbehandling af de hiv-smittede bliver erklæret ulovlig i alle EU's medlemsstater.

Carlos Coelho (PPE-DE), *skriftlig*. – (PT) De medlemmer af Europa-Parlamentet, der er valgt af det portugisiske PSD (Det Socialdemokratiske Parti), støtter denne beslutning, der opfordrer til fremme af tidlig diagnosticering og behandling af hiv-infektioner i de enkelte medlemsstater. De nyeste statistikker viser ikke alene en stigning i antallet af nye hiv-infektioner, men også at en stor del af hiv-infektionerne endnu ikke er blevet diagnosticeret.

En af årsagerne til den hurtige spredning af hiv-infektionerne i mange EU-lande er, at mange stiknarkomaner er smittet og spreder smitten ved at dele nåle. EuroHIVs årsrapport om tendenserne i narkotikaforbruget i EU viser, at Portugal er det land, der har det højeste antal diagnosticerede tilfælde af hiv/aids blandt narkomaner.

Den årlige undersøgelse af sundheden, EuroHealth Consumer Index (EHCI) 2008, oplyser, at Portugal ligger i bunden i vurderingen af sundhedssystemerne i Europa. Et af de kritikpunkter, der er blevet rejst mod det portugisiske sundhedssystem, er, at det stadig ikke har løst problemet med adgang til behandling og ventetider. Eurostat anfører stadig Portugal som det land, der har det højeste antal aids-relaterede dødsfald. En komparativ analyse af dataene fra Portugal med EU's partnere afslører, at der er noget galt med vores nationale strategi. Vi er nødt til at identificere og analysere, hvad der er gået galt.

Edite Estrela (PSE), *skriftlig*. – (PT) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om tidlig diagnosticering og behandling af hiv/aids, da vi efter min mening har akut brug for at styrke foranstaltninger og tiltag for at diagnosticere og behandle denne sygdom set i lyset af den foruroligende stigning i antallet af nye hiv-infektioner i EU.

Tiltag til forebyggelse og behandling af sygdommen er afgørende for at dæmme op for den voksende flodbølge af infektioner. Det er derfor efter min mening afgørende at lette adgangen til information, rådgivning, sundhedsydelser og sociale ydelser.

Desuden er det afgørende, at medlemsstaterne i deres retssystemer vedtager bestemmelser, som effektivt forbyder forskelsbehandling af personer, der lever med hiv/aids, herunder restriktioner, som påvirker deres bevægelsesfrihed, og at de håndhæver et sådant forbud.

Luca Romagnoli (NI), *skriftlig*. – (IT) Det glæder mig at kunne erklære, at jeg stemte for beslutningsforslaget om tidlig diagnosticering og tidlig behandling af hiv-virus. Med henblik på at beskytte de europæiske borgere og deres sundhed påhviler der Kommissionen en forpligtelse til at fremme en tidlig diagnosticering og begrænse hindringerne for at teste for denne sygdom, samt til at sikre tidlig behandling og formidle fordelene ved tidlig behandling.

I lyset af at rapporterne fra EuroHIV og UNAIDS bekræfter, at antallet af nye hiv-tilfælde stiger med foruroligende hastighed inden for EU og i nabolandene, og at det i nogle lande vurderes, at antallet af personer, der er smittet med hiv, er næsten det tredobbelte af de officielle tal, hilser jeg forslaget velkommen, da Kommissionen også opfordres til at indføre en strategi for begrænsning af hiv/aids med særlig fokus på narkotikaafhængige og stiknarkomaner.

– Forslag til beslutning: Biavlsektoren (B6-0579/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *skriftlig*. – (PT) Vi ønsker at fremhæve nogle af de aspekter i dette beslutningsforslag, som vi er enige i, herunder især: "illoyal konkurrence fra produkter, der importeres til Fællesskabets marked fra tredjelande" og "alvorlig fare for en reduktion af bibestændene som følge af den stærkt nedsatte pollen- og nektarforsyning". Disse problemer skal løses ved at anvende princippet om

fællesskabspræference og imødegå illoyal konkurrence fra biavlprodukter fra tredjelande. Forskning i parasitter og sygdomme – som reducerer bibestandene – og deres oprindelse, herunder de genetisk modificerede organismers betydning, skal styrkes straks, idet denne forskning skal have stillet yderligere budgetressourcer til rådighed.

Det ene aspekt, der mangler i beslutningsforslaget, er, hvilken andel reformerne af den fælles landbrugspolitik har i hele dette problem. Ørkendannelse i landområder, braklægning af store arealer og indførelsen af genetisk modificerede arter har ført til et tab i biodiversitet. Man har ligeledes fremmet produktionsmetoder, som ikke tager hensyn til de enkelte regioners jordbundsforhold og klimaforhold.

En landbrugspolitik, der vendte denne udvikling, ville sammen med ovennævnte foranstaltninger bidrage i betydeligt omfang til at løse problemerne i biavlsektoren.

Christofer Fjellner (PPE-DE), skriftlig. – (SV) I dette beslutningsforslag fokuseres der på det forhold, at bibestande dør af uforklarlige årsager. Vi er enige i, at der er brug for forskning for at få løst dette problem.

Vi er dog ikke enige i, at der er brug for at give flere støttemidler til biavlere og yde mere beskyttelse mod den omgivende verden (protektionisme).

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Det forslag, der er blevet fremlagt af Europa-Parlamentets Udvalg for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, har nogle gode og nogle knap så gode aspekter. Vi er enige i, at Kommissionen skal igangsætte forskning i parasitter og sygdomme, der reducerer bibestandene.

Beslutningsforslaget indeholder dog også forslag, som vi ikke kan støtte. F.eks. opfordrer Europa-Parlamentet "indtrængende Kommissionen til at foreslå en ordning med økonomisk støtte til biavlere, der er i vanskeligheder på grund af bidødelighed" (punkt 11). Vi kan ikke støtte sådanne udgifter på EU-budgettet, og Europa-Parlamentets føderalistiske flertal burde ikke udtrykke støtte til dette uden at gøre sig de finansielle konsekvenser af en sådan holdning klart.

Derfor har vi stemt mod beslutningsforslaget som helhed.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), skriftlig. – (RO) Den dramatiske nedgang i bibestandene og som følge deraf i bestøvningen, rammer produktionen af frugt, grønsager og afgrøder i EU. Nedgangen i antallet af bier er forårsaget både af forskellige parasitter og svampesporer, der forekommer i atmosfæren, og af sprøjtning med plantebeskyttelsesmidler. Det største problem er infektioner med parasitten varroa, der viser sig ved misdannelser på vinger og abdomen, og underudviklede bier, der ikke kan flyve og dør meget tidligt. Hvis ikke varroa bliver behandlet, kan infektionen medføre, at en hel bestand forsvinder i løbet af få måneder. Den forlængede brug af pesticider har også ført til en reduktion af bibestandene, selv når de blev brugt til bekæmpelse af svampesporer og parasitter. Nogle forskere mener, at en anden årsag til dette fænomen er elektromagnetisk bølgestråling fra mobiltelefoner, som forstyrrer biernes navigationssystem og gør dem ude af stand til at vende tilbage til bistadet. Forskningen inden for dette område skal udvikles, så der kan findes løsninger til bekæmpelse af sygdommene, uden at bierne påvirkes. Desuden vil landmændenes bestræbelser på at nedsætte det antal gange, der anvendes plantebeskyttelsesmidler under blomstring, også bidrage til at standse nedgangen i antallet af disse insekter.

Christel Schaldemose (PSE), skriftlig. – (DA) På vegne af Ole Christensen, Poul Nyrup Rasmussen, Dan Jørgensen, Britta Thomsen og Christel Schaldemose.

Den danske socialdemokratiske delegation i Europa-Parlamentet har stemt imod beslutningen om situationen i biavlsektoren. Det er vores opfattelse, at beslutningen bærer præg af protektionisme og forsøg på at etablere yderligere støtteordninger til EU's landbrugere.

Vi mener, at bidødelighed er et stort problem, som skal bekæmpes på EU-plan, men med de rette mekanismer. Det indebærer bl.a. yderligere forskning og fokus på beskyttelse af vores økosystem, herunder en begrænsning i anvendelsen af pesticider.

- Forslag til beslutning: Miljøinspektioner i medlemsstaterne (B6-0580/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for beslutningsforslaget om gennemgangen af henstilling 2001/33/EF om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne (B6-058/2008). En god og ensartet håndhævelse af Fællesskabets miljølovgivning er af afgørende betydning, og alt andet skuffer offentlighedens

forventninger og undergraver EU's omdømme som en effektiv beskytter af miljøet. Hvis vores lovgivning skal være troværdig, skal den håndhæves effektivt.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Der er ingen tvivl om, at vi er nødt til at give stor opmærksomhed til miljøspørgsmål, og vi skal indføre foranstaltninger for at forhindre den konstante ødelæggelse af miljøet, som skader vores planet nu og i fremtiden og ødelægger vores borgeres livskvalitet.

Vi skal derfor våge nøjere over, om reglerne, der skal sikre respekt for miljøet, bliver overholdt, og tage højde for de enkelte landes særlige forhold, herunder også de sociale konsekvenser. Vi har også brug for en mere solidarisk politik, som tager højde for forskellige udviklingsniveauer og økonomiske ressourcer.

Ikke alle disse aspekter er tilstrækkeligt beskyttet i EU's miljølovgivning, og dens politikker hænger heller ikke tilstrækkeligt sammen indbyrdes. Derfor nærer vi alvorlig tvivl om Kommissionens politiske vilje til at løse dette komplekse problem, og med nogle af de forslag, der er fremlagt i dette beslutningsforslag, risikerer vi at uddybe regional og social ulighed.

Derfor har vi besluttet at stemme hverken for eller imod.

Duarte Freitas (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Jeg ønsker mine kolleger fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed tillykke med formuleringen af den mundtlige forespørgsel og forslaget til beslutning, fordi de klart påpeger, at det er nødvendigt at gennemføre Fællesskabets miljølovgivning korrekt. De opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at forelægge et forslag til direktiv om miljøinspektioner, der indeholder mere præcise definitioner og kriterier og udvider anvendelsesområdet.

I begge dokumenter understreges det desuden, at det er nødvendigt at styrke Den Europæiske Unions Netværk for Gennemførelse og Håndhævelse af Miljølovgivning (Impel) og at støtte miljøuddannelses- og oplysningsforanstaltninger, hvis indhold bør fastlægges på lokalt, regionalt eller nationalt niveau ud fra de behov og problemer, der identificeres i de enkelte områder.

Hvis EU ikke håndhæver sin miljøpolitik konsekvent, vil offentlighedens forventninger blive skuffet, og EU's betydning som en effektiv vogter af miljøet vil blive undergravet.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Vi stemte mod forslaget til beslutning, som støtter den holdning, at en god og ensartet gennemførelse af EU's miljølovgivning er af afgørende betydning, da denne lovgivning ikke beskytter miljøet, men EU-monopolernes vitale interesser.

Kravet om oprettelse af et EU-organ af miljøinspektører udgør en direkte indblanding i medlemsstaternes indre anliggender for at sikre anvendelsen af princippet om "forureneren betaler", som tillader ødelæggelse af miljøet til gengæld for betaling af et billigt aflad, den "grønne skat", som bliver pålagt den menige befolkning, emissionshandel, fremme af iværksætteri og konkurrenceevne som de afgørende kriterier for udviklingen af det, der ellers er innovative "miljø"-teknologier, brugen af genetisk modificerede organismer i landbruget og i praksis afskaffelse af principperne om forsigtighed og forebyggende indsats.

EU og EU's miljøpolitik, som tjener de store virksomheders interesser, fremmer fødevarekriminalitet, forurening af luften i bycentre med "moderne forurenende stoffer", ødelæggelsen af skove, jordkorrosion og ørkendannelse og forurening af have og vandområder. Miljøet vil udgøre en erhvervssektor, hvis målsætning er at maksimere det økonomiske oligarkis profitter. Det vil blive ramt af konsekvenserne af den uovervejede og utilregnelige udnyttelse af naturressourcerne, og det vil blive ødelagt af kapitalistisk barbari.

(Mødet udsat kl. 13.00 og genoptaget kl. 15.00.)

8. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

FORSÆDE: Gérard ONESTA

Næstformand

9. Godkendelse af protokollen fra det foregående møde: se protokollen

10. Anmodning om beskyttelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen

11. Meddelelse af Rådets fælles holdninger: se protokollen

12. Debat om tilfælde af krænkelser af menneskerettighederne, demokrati og retsstatsprincippet (forhandling)

12.1. Somalia

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om seks forslag til beslutning om Somalia⁽²⁾.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Somalia er et land, hvis borgere lever under meget elendige og kaotiske forhold med fare for liv og helbred. Europa-Parlamentet – og det internationale samfund som helhed – har gang på gang behandlet de uacceptable forhold i dette land. Både EU og FN og andre internationale institutioner har givet – og giver fortsat – stor finansiel og anden støtte til det somaliske folk.

De såkaldte islamiske domstoles inddragelse har imidlertid forværret landets alvorlige situation. De er et konkret udtryk for, at kriminelle og onde mennesker udøver terror mod deres medborgere, idet de bruger religionen – i dette tilfælde islam – som et påskud.

Den henrettelse ved stening, der skete for nylig, af den 13-årige pige, Aisha Ibrahim Duhulow, der havde været udsat for voldtægt, er endnu et eksempel på denne praksis. Men det nyeste bekymrende fænomen i det somaliske samfund, der er i gradvis opløsning, er ikke blot omfanget af barbari ved sådanne grusomme handlinger, men også det, at en så afskyelig handling blev udført af en gruppe på 50 mænd foran omkring 1 000 tilskuere. En så grusom opvisning af sadistisk adfærd er let at fordømme, men svær at forstå, hvis man lægger almindelige menneskeligt accepterede samfundspsykologiske målestokke til grund.

Den somaliske regering skal med støtte fra det internationale samfund og Den Afrikanske Union med det samme fjerne de djævelske islamiske domstole og dem, der støtter eller fremmer deres virke i landet.

Manuel Medina Ortega, forslagsstiller. – (ES) Hr. formand! På vegne af De Europæiske Socialdemokraters Gruppe ønsker jeg at udtrykke vores komplette fordømmelse af de mord, der i Guds navn bliver begået i denne region i Somalia. Ikke mange grusomheder er blevet begået, uden at nogen har påkaldt Guds eller en religions navn.

Jeg må især fordømme den måde, som dette forfærdelige mord blev begået på. En 13-årig pige blev voldtaget, derefter blev hun anklaget for utroskab, og fem mænd – hvis vi kan kalde dem mænd – skyndte sig at stene hende ihjel og forhindrede endda andre, der prøvede at redde hende, i et stadion med omtrent 1 000 tilskuere.

Denne hændelse og de pirathandlinger, der i år indtil nu er blevet begået mod næsten 100 fartøjer, der er blevet kapret langs den somaliske kyst, er en fuldstændig uacceptabel humanitær situation.

Det internationale samfund kan ikke forblive passivt. Det kan ikke forblive uberørt af disse feje handlinger, og når religionen bruges til at retfærdiggøre grusomheder. Derfor skal vi genoprette ordenen ved at støtte den legitime somaliske regering, så den kan genvinde kontrollen over hele landet og gennemføre retsstatsprincippet i overensstemmelse med menneskerettighederne.

Vi er efter min opfattelse kun sjældent blevet stillet over for en så klar situation, der byder os at handle. Jeg mener ikke, at vi kan undlade at reagere her i dette fællesskab af 500 mio. mennesker og 27 lande, det vigtigste i verden. Vi bliver nødt til at gribe ind. Jeg ved ikke, hvordan vi kan gøre det, men jeg mener, at vi skal gøre det, og det skal ske snart.

Den Socialdemokratiske Gruppe er ikke enig i de ændringsforslag, der blev stillet i sidste øjeblik og ikke er blevet ordentligt forhandlet igennem. Vi støtter teksten i det fælles beslutningsforslag og håber, at dette vil markere begyndelsen på, at EU ser med alvorlig bekymring på sådanne humanitære spørgsmål og fordømmer, at religiøse begreber bliver misbrugt til at begå grusomheder i Guds navn.

Ryszard Czarnecki, forslagsstiller. – (PL) Hr. formand! Jeg har deltaget i mange debatter om menneskerettigheder her i Parlamentet, men jeg er måske særlig bevæget i dag, for faktisk er det sådan, at når vi taler om store tal eller tusinder af døde, gør det efterhånden ikke indtryk længere. Men når vi betragter mordet på et enkelt menneske, faktisk på et barn, en 13-årig pige, der hed Aisha Ibrahim Duhulow, tvinger den grusomhed, hvormed handlingen blev begået, os til at overveje, hvad vi kan gøre.

(2) Se protokollen.

Selvfølgelig er det, der foregår i Somalia, ikke blot begrænset til dette ene forfærdelige og grusomme mord, der er udsprunget af den lokale islamiske religiøse lovs herredømme. Det omfatter også – og det er værd at nævne, og er ikke blevet nævnt af de tidligere talere – selvmordsbomber, som for nylig har slået 30 mennesker ihjel. Det omfatter offentlige piskninger i landets hovedstad for at demonstrere de radikale islamisters magt. Det omfatter krænkelse af menneskerettighederne. Det omfatter også – selv om dette ikke bliver nævnt så ofte og burde blive understreget mere – bortførelsen for nylig af to italienske katolske nonner fra Kenya, som nu bliver tilbageholdt i Somalia.

Kort sagt skal vi i dag sige et rungende nej!

Urszula Gacek, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Hver torsdag eftermiddag under vores plenarmøder i Strasbourg hører vi om nye tragedier, afskyvækkende forbrydelser, grusomme handlinger og dybe uretfærdigheder. Konkurrencen om de tre emner, der kan sættes på dagsordenen for uopsættelige debatter, er den bedste indikator for menneskers konstante umenneskelighed over for andre mennesker.

På denne trøstesløse baggrund er det svært at forestille sig, at der stadig er noget, der kan chokere os. Måske siger vi, at vi har hørt alt, hvad der er at høre. Men så har vi en gang imellem med en sag at gøre, der er så overvældende frastødende, at den viser, at vi har taget fejl. Steningen til døde af en lille pige på 13 år i Somalia er netop sådan et tilfælde. Først bliver hun offer for en massevoldtægt, derefter fundet skyldig i utroskab, mens gerningsmændene for voldtægten forbliver på fri fod, og endelig bliver hun dømt til den mest grusomme død. Som allerede nævnt af en række kolleger, blev hun stenet ihjel af 50 mænd, mens omtrent 1 000 tilskuere så til, mens disse rædsler udspillede sig.

Det må retfærdigvis nævnes, at nogle i menneskemængden forsøgte at redde det rædselsslagne barn. Men militsen åbnede ild mod dem, der havde ære i livet til at forsøge at beskytte dette offer for en umenneskelig og skinhellig praksis. En ung dreng betalte med sit liv, dræbt af geværskud fra militsen.

Stillet over for denne forfærdelige forbrydelse hvad kan vi da gøre for at rette op på denne uret? Vi skal give al mulig støtte til Somalias føderale overgangsregering, da det kun er muligt at undgå en gentagelse af denne eller andre grusomheder, hvis regeringen genvinder en vis kontrol og gennemfører retsstatsprincippet i de områder af landet, der er kontrolleret af de radikale oppositionsgrupper.

Somalias regering bør posthumt give Aisha Ibrahim Duhulow æresoprejsning. Parlamentet udtrykker sin dybe medfølelse med Aishas familie.

Det var mig, der foreslog, at Aishas sag blev sat på dagsordenen. Tak for Deres støtte til denne anmodning. Jeg håber, at vi aldrig bliver nødt til at diskutere et lignende tilfælde her i Parlamentet igen.

Filip Kaczmarek, *for PPE-DE-Gruppen*. – (PL) Hr. formand! I dag drøfter vi en hændelse i Somalia, som ligger uden for den gennemsnitlige europæers forestillingsevne. Den første indskydelse, når man hører om det, er at nægte at acceptere det. Man vil simpelthen ikke tro, at noget sådant i det hele taget er muligt. Ikke desto mindre skal vi indse, at det er muligt, idet situationen i Somalia gør forskellige ting mulige, hvor uacceptable eller utænkelige de end er. Desuden påvirker situationen i Somalia situationen ved Afrikas Horn, som allerede er meget vanskelig og kompliceret.

Menneskerettighedssituationen i regionen og i landet vil først blive bedre, når den politiske situation ændres. Vi skal derfor støtte gennemførelsen af Djibouti-fredsftalen, for uden fred, stabilitet, forbedret sikkerhed og en ansvarlig regering vil vi komme til at høre om flere tragedier som Aishas død.

Paulo Casaca, *for PSE-Gruppen*. – (PT) Hr. formand! Jeg må tilslutte mig mine kolleger, som har udtalt sig om denne sag. Dette er endnu et land, hvor religiøs fanatisme vinder fodfæste, og hvor alle vores kulturs grundlæggende principper drages i tvivl under påkaldelse af en retfærdighed, der skjuler sig bag en religion. Denne situation er aldeles uudholdelig.

Til det allerede sagte vil jeg tilføje, at vi under ingen omstændigheder må glemme den hungersnød, der spredes i regionen, både i Somalia og i Etiopien. Selvfølgelig har dette intet at gøre med og kan ikke undskylde, hvad der sker, men vi må også se på det yderst alvorlige humanitære problem, som netop nu er i færd med at udvikle sig i Somalia.

Urszula Krupa, *for IND/DEM-Gruppen*. – (PL) Hr. formand! Problemet med krænkelse af menneskerettigheder i Somalia, som vi drøfter i dag, er meget større end de tilfælde, der nævnes i beslutningsforslaget, som helt sikkert er et dramatisk bevis på den barbariske måde, de svageste behandles på, herunder piger, kvinder og bortførte nonner.

I Somalia, hvor 95 % af befolkningen er muslimer, og som er et af de fattigste lande i verden, lever flertallet af befolkningen på randen af absolut nød, analfabetismen er på op til 70 %, og den gennemsnitlige forventede levealder er 47 år. Selv om Somalia genvandt sin uafhængighed for mere end 40 år siden, opstår konflikter stadig som følge af konkurrence mellem klaner om græsningsarealer og vandkilder.

Inden uafhængigheden blev konflikterne holdt nede af kolonimagterne. Da somalierne blev overladt til sig selv, begyndte de en borgerkrig, som tog til, da økonomien brød sammen. Under sådanne omstændigheder skal kampen mod terrorisme og pirateri frem for alt være baseret på udryddelsen af fattigdom og nød gennem humanitær hjælp til de fattigste og støtte til udviklingen.

Somalias hårdt tilkæmpede stabilitet blev ikke desto mindre ødelagt af de udenlandske interventioner i anledning af krigen mod terrorisme. De splittede, fattige, uuddannede og let manipulerbare somaliske stammer bliver efterhånden et villigt redskab til at fortsætte anarki og splittelse.

Alle folk har ret til at vælge deres egen måde at tænke på og leve på, og international hjælp skal ikke bruges til at udbrede donorernes egen ideologi eller udvide deres indflydelse. Det er ikke første gang, at modstandere bruger religionen til at miskreditere den og vinde magt, og dette sker ikke kun i Somalia, men også i Vietnam og Indien, hvor forfølgelsen af katolikker nu indgår i valgkampagnerne.

Men når kristne bliver forfulgt, tillader Parlamentets venstreliberale kræfter ikke en debat, der har til formål at forebygge forfølgelse og krænkelse af menneskerettighederne.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Hr. formand! Ngo'er advarer om, at Somalia er blevet et eksempel på de mest oversete menneskelige tragedier, som udspiller sig foran hele verdens øjne. Folk dør i stort antal af sult, tørst og sygdomme, og hver fjerde somaliske barn dør, inden det bliver fem år. Landets hovedstad, Mogadishu, er lagt øde. Artilleriild regner ned over almindelige mennesker. Civilbefolkningen bliver terroriseret af selvmordsbombere. Pirater plager den somaliske kyst, mens somaliske Talibanstyrker på land indtager stadig større områder under deres gradvise fremrykken mod hovedstaden og indfører den strenge sharialov. Vi skal ikke lade os bilde noget ind, loven bliver anvendt vilkårligt med deres egne formål for øje. Hvis vi medtager de katastrofer, som tørke og oversvømmelser har medført, bliver tragediens sande omfang klart. Naturkatastrofer kan vi i det mindste forstå, men hvordan kan det være, at der i det fattige Somalia er så mange våben? Efter min mening er det et resultat af kynisme fra visse lande, der ønsker at gennemføre deres som oftest beskudte forretninger i denne fattige del af Afrika, mens vi smiler og nikker og går med til, at De Olympiske Lege bliver afholdt i Kina.

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Hr. formand, hr. næstformand i Kommissionen! Den ustabile fred i Somalia viste sig i dag i skikkelse af professionelle piraters arbejde. Den sag, vi nu behandler i Europa-Parlamentet, fik ikke opmærksomhed i samme grad: steningen af Aisha Ibrahim Duhulow. Det kan muligvis betragtes som en endnu større tragedie end piraternes aktiviteter. Det giver et billede af et land, der lever i en islamisk middelalder.

Det fælles beslutningsforslag giver muligvis en for stor utvetydig støtte til Somalias føderale overgangsregering. Ministerrådet for Den Mellemsøstatslige Organisation for Udvikling, som består af lande i regionen, holdt møde forleden dag. Det fordømmer den somaliske regerings uvilje til at opfylde sine forpligtelser og gennemføre fredspolitikken. Repræsentanter for andre lande i regionen siger, at regeringen mangler politisk vilje og initiativ til at forpligte sig til fred, og at det er den største udfordring i forbindelse med forebyggelsen af mangel på sikkerhed. Parlamentets beslutningsforslag er ikke desto mindre vigtigt for Aisha, og derfor ønsker vores gruppe at vedtage det. Vi vil ikke viske tavlen ren med den somaliske regering i vores bestræbelser for at opnå fred.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Aisha Ibrahim Duhulow var knap nok en teenager. Hun havde sandsynligvis aldrig hørt om EU eller Europa-Parlamentet. Selv da hun blev massevoldtaget eller lå døende under en bunke sten, ville hun nok aldrig have forestillet sig, at politikere langt væk ville anerkende hendes lidelser og mindes hendes meget korte liv. Men jeg er sikker på, at da hun døde, vidste hun, at hun var offer for en alvorlig uretfærdighed.

De kvalmende forbrydelser, hun blev offer for, bliver endnu mere chokerende, når man hører om denne sags bizarre detaljer: menneskemængden på 1 000 mennesker, at det skulle foregå på et stadion, som om det var en form for tilskuersport, lastvognslæsset af sten, der var særligt bestilt til formålet, geværskytterne, som skød på folk, der ærefuldt prøvede på at redde denne stakkels piges liv.

Somalia er en mislykket stat, og der er ikke meget EU kan gøre rent praktisk for at bekæmpe det barbari, som begås af de forskellige klaner og de islamistiske militser, der kontrollerer områder, der ligger uden for regeringens kontrol.

Men det vi kan gøre, er at hævde vores egne værdier, som ikke kan forliges med sharialoven. Det er ikke bare min egen holdning, det mener også Den Europæiske Domstol for Menneskerettigheder. Denne tragiske sag bestyrker blot vores målsætning om aldrig at miste vores hårdt tilkæmpede demokratiske frihedsrettigheder til mørke magter.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Hr. formand! Somalia har i årevis været scene for brutale slag, lovløshed og pirateri til søs. For nylig blev to polakker bortført. Men det, der skete den 27. oktober, er hinsides den menneskelige fatteevne.

En 13-årig pige, Aisha Ibrahim Duhulow, blev stenet til døde. Pigen var blevet voldtaget af tre mænd. Forbryderne er hverken blevet arresteret eller stillet for en domstol. I Kismayo blev hun stenet til døde af 50 mænd foran omkring 1 000 vidner. Aisha blev straffet i henhold til islamisk lov for den voldtægt, der blev begået mod hende.

Denne rystende handling er ikke et isoleret tilfælde, men den islamiske lovs brutale virkemåde i Guds navn, som straffer ofret for den forbrydelse, der er blevet begået mod hende. Jeg opfordrer Somalias regering til at standse denne barbariske praksis og udmåle en straf, der kan tjene som et eksempel for forbryderne, og som kan genrejse Aishas ære.

Colm Burke (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Den 27. oktober blev en 13-årig pige ved navn Aisha Ibrahim Duhulow – og lad os ikke glemme navnet – stenet til døde i Somalia af en gruppe på 50 mænd i et stadion i den sydlige havneby Kismayo foran omkring 1 000 tilskuere. Hun var blevet anklaget og dømt for utroskab efter islamisk ret, men var i realiteten blevet overfaldet og voldtaget af tre mænd. De mænd, der var blevet anklaget for at have voldtaget hende, er hverken blevet arresteret eller tilbageholdt.

Jeg fordømmer på det kraftigste steningen og henrettelsen af Aisha Ibrahim Duhulow, og jeg er forfærdet over, at der er blevet begået en så barbarisk handling mod et 13-årigt voldtægtsoffer. Som UNICEF erklærede efter hendes tragiske død, blev et barn gjort til offer to gange: først af gerningsmændene for voldtægten, og dernæst af dem, der havde ansvaret for udøvelsen af retten.

Denne afskyvækkende behandling af kvinder kan på ingen måde tilgives og tillades i henhold til sharialoven. Denne hændelse understreger ikke blot pigers og kvinders udsathed i Somalia, men også den altid nærværende diskrimination, som de er nødt til at finde sig i.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Hr. formand! I dag drøfter vi drabet på en pige, der blev stenet til døde i Somalia. Vi har også fået at vide, at to katolske nonner er blevet kidnappet og holdes fanget i Somalia. Alt dette overskygges af det omsiggribende pirateri ved Somalias kyster. Vi har hørt, at det alt sammen skyldes, at den somaliske regering slet ikke fungerer i praksis. Hvor er denne verdens mægtige i en situation som denne? Hvor er det mægtige USA, Kina, Rusland og Den Europæiske Union, der hævder at være civiliserede lande? Når lande ikke er i stand til at gribe ind og forsvare de svageste, der angribes af de rent faktisk ikke så mægtige, kan de ikke anses for at være civiliserede. Hvor er vi i denne situation? Jeg vil gerne appellere til de mægtige i denne verden: Gør det rigtige! Gør jeres pligt!

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen – (EN) Hr. formand! På Kommissionens og kommissær Michels vegne vil jeg gerne komme med et par bemærkninger vedrørende menneskerettighedssituationen i Somalia.

For det første vil jeg gerne tilslutte mig bekymringerne om den vedvarende konflikt og politiske ustabilitet i Somalia. Somalia er stadig et område, hvor grundlæggende rettigheder og respekt for den grundlæggende menneskelige værdighed fortsat tilsidesættes af væbnede enheder, som forøver systematiske, omfattende angreb på civile.

I de seneste par måneder er en voksende bølge af angreb på humanitære hjælpearbejdere, fredsaktivister og menneskeretsforkæmpere skyllet hen over det sydlige og centrale Somalia. Mindst 40 somaliske menneskeretsforkæmpere og humanitære hjælpearbejdere blev dræbt alene i perioden fra januar til september 2008. Som følge af disse angreb er en række humanitære organisationer blevet tvunget til at trække personale ud af Mogadishu. Den humanitære adgang er blevet endnu vanskeligere, og menneskerettighederne og de humanitære forhold er blevet yderligere forringet.

Sammen med medlemsstaterne og andre internationale aktører har Kommissionen forpligtet sig til at hjælpe i denne kritiske situation.

EU støtter den indsats, der gøres af Kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder, bl.a. den uafhængige ekspert i menneskerettigheder i Somalia, Shamsul Bari, for at få oprettet en mekanisme til efterforskning af systematisk krænkelse af menneskerettigheder begået af alle parter.

Hvad udvikling angår, er EU stærkt engageret i at støtte menneskerettighedsorganisationer, især inden for uddannelse i og finansiering af identifikation, dokumentation og overvågning af krænkelse af menneskerettighederne samt støtte hertil. Kommissionen involverer i stigende grad civilsamfundet i alle programmer for genopbygning og national forsoning, herunder udvekslingsprogrammer for civilsamfundet med andre regionale organisationer, uddannelse af retsmedhjælpere, offentlige oplysningskampagner samt kvindegrupper arbejde for at øge deres politiske repræsentation og deltagelse i forsoningsprocessen. Endvidere støtter EU programmer med fokus på lov håndhævelse og styrkelse af domstolene.

I mellemtiden er vi nødt til at gøre en indsats for at forbedre sikkerheden og få den somaliske forsoningsproces til at skride fremad. Uden sikkerhed vil menneskerettighedssituationen kun blive forværret, og det vil opmuntre til krænkelse af den humanitære folkeret. En varig fred i Somalia skal bygge på ansvarlighed og retfærdighed, hvad angår de krænkelse af menneskerettighederne, der er begået af alle parter under konflikten i Somalia.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter afslutningen af forhandlingen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), skriftlig. – (FI) Hr. formand! Blandt denne uges uopsættelige beslutninger er Somalia-sagen særligt foruroligende. For tre uger siden blev en 13-årig pige, Aisha Ibrahim Duhulow, stenet i Somalia efter at være blevet voldtaget af tre mænd. Der skete ikke mændene noget, men pigen blev dømt for hor efter sharialoven.

Steningen fandt sted på et stadion i Kismayo, i det sydlige Somalia, under overværelse af 1 000 tilskuere, mens 50 mænd foretog henrettelsen. Dommen blev afsagt af Al-Shabab-militsen, der kontrollerer byen Kismayo. De dræbte også en dreng, som forsøgte at redde Duhulow fra at blive stenet. Denne barske og umenneskelige fortolkning af sharialoven, at hor skal straffes med stening til døde af den skyldige, har antaget ufatteligt grusomme dimensioner. Den har ført til drabet på et uskyldigt barn, som var offer for en forbrydelse.

Det er vigtigt, at vi fordømmer dommen og henrettelsen ved stening og insisterer på, at den somaliske regering og Den Afrikanske Union gør det samme, og at de snarest muligt træffer konkrete foranstaltninger for at sikre, at der ikke afsiges flere domme som denne. Samtidig med at vi støtter den somaliske regerings forsøg på at skaffe sig kontrol over Kismayo, er vi også nødt til at opfordre den til at retsforfølge Duhulows voldtægtsmænd. Som det foreslås i beslutningsforslaget om Somalia, bør EU's medlemsstater gøre mere for at hjælpe Somalia, så landet får en demokratisk regering, og så regeringen modtager den hjælp, den skal bruge, for at forsøge at få kontrollen over alle landets regioner.

12.2. Dødsstraf i Nigeria

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om seks beslutningsforslag om dødsstraf i Nigeria⁽³⁾.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Nigerias retssystem er gennemsyret af mangler, forsømmelighed og korruption. For at gøre en så frygtelig situation værre har anakronistiske islamiske shariadomstole jurisdiktion over straffedomstolene i en tredjedel af Nigerias stater. Disse religiøse domstole, der ledes af vanvittige fanatikere, fortsætter den dag i dag med at terrorisere befolkningen ved at afsige domme med dødsstraf, piskning og amputation.

Naturligvis fordømmer vi her i Europa disse anakronistiske religiøse domstole, men hvad med den islamiske verden? Hvorfor tager islamiske politiske personligheder og islamiske stater – som der findes nogle globalt og regionalt meget magtfulde og indflydelsesrige af, og nogle af dem er vi handelspartnere med – hvorfor

⁽³⁾ Se protokollen.

tager de ikke ansvar og bekæmper sharialoven, islamiske domstole og andet ondt? Hvorfor fordømmer islamiske religiøse ledere i nogle af de mere udviklede islamiske lande ikke selv en sådan brug af islam? Jeg mener, at deres tavshed eller lunkne reaktion er en stiltiende støtte til disse aktiviteter, og denne holdning er i mine øjne lige så kriminell som dem, der rent faktisk administrerer sharialoven.

Jeg håber, vores budskab om afsky over dette aspekt af islamisk fundamentalisme når frem til dem i den islamiske verden, som burde gøre en drastisk indsats for at ændre situationen til det bedre, men som desværre ikke gør det.

Paulo Casaca, forslagsstiller. – (PT) Hr. formand! Selv om situationen i Nigeria selvfølgelig slet ikke kan sammenlignes med, hvad der sker i Somalia, er der en alvorlig risiko for, at den udvikler sig til en lignende situation. Som det blev nævnt, anvendes sharialoven effektivt i en tredjedel af landet, og der er sket en klar forværring af menneskerettighedssituationen.

Her er jeg nødt til at sige, at vi, før vi taler om eller fordømmer religiøse ledere, især islamiske religiøse ledere, bør huske på, at vores grundlæggende rolle består i at opretholde dialogen med og opmuntre de muslimske ledere, som ikke deler de fanatiske holdninger.

Jeg kan forsikre Dem om, at der findes mange af disse ledere, og personligt kender jeg en hel del. Problemet nu er, at EU-institutionerne i stedet for at kommunikere med landet og med islam, som har de samme værdier og synspunkter, som vi har, gør det modsatte. EU-institutionerne er tilsyneladende optaget af at formilde de mest fanatiske og værste lovovertrædere, som nedslagter alle muslimers menneskerettigheder. Muslimerne er nemlig først og fremmest ofre for denne situation – det må vi erkende. De er vores vigtigste allierede. Det er dem, vi skal arbejde sammen med. Det er dem, vi socialdemokrater vil kunne arbejde sammen med om håndteringen af disse udfordringer.

Ryszard Czarnecki, forslagsstiller. – (PL) Hr. formand! Denne forhandling handler selvfølgelig på sin vis om dødsstraf som sådan, men jeg ønsker ikke, at den skal bevæge sig i den retning, for i virkeligheden bør vi drøfte denne konkrete situation.

Vi er selvfølgelig bekendt med rapporter, hvor vi kan læse, at den seneste nedgang i antallet af dødsdomme ikke har reduceret kriminaliteten i landet. Dette frister fortalere for dødsstraf til at fortsætte med at kræve denne straf. Det forholder sig imidlertid sådan, at kun syv ud af 53 lande i Den Afrikanske Union eksekverede dødsdomme sidste år, hvorimod dødsdomme i 13 lande blev udsat, og i 22 lande bliver dødsstraf ganske enkelt ikke brugt.

Jeg mener, at Nigeria bør vælge denne vej, måske under pres fra EU. Vi kunne gøre opmærksom på, at dødsstraf anvendes på unge og helt unge mennesker. Der er mange af, mindst 40 i Nigeria. Dette er en særligt chokerende situation, når så unge mennesker venter på at blive henrettet.

Dette er naturligvis et meget bredere emne. Det er et land, hvor det er meget nemt at dømme folk til døden, især da en fjerdedel af Nigerias regioner er under sharialoven, en islamisk eller muslimsk lov, som faktisk tillader amputation af hænder og fødder, og som også bruger piskning. Dette er en uacceptabel situation, og vi er nødt til at råbe op om den.

Michael Gahler, forslagsstiller. – (DE) Hr. formand! Nigeria er et af de største og vigtigste lande i Afrika i politisk og økonomisk henseende. Derfor er det også et af vores store partnerlande. Desværre lader situationen i landet meget tilbage at ønske med hensyn til retsordenen, og især med hensyn til retssystemet. Vi har under denne debat fokuseret på dødsstraf. I Nigeria er der mange mennesker på dødsgangen. En fjerdedel af dem har ventet i fem år på færdigbehandling af deres appel, og 6 % har ventet i 20 år. Det er ikke en acceptabel situation, og derfor opfordrer vi Kommissionen til at hjælpe de nigerianske myndigheder med at forbedre retsordenen og komme med henstillinger, som kan være til gavn. Præsidenten har også nedsat kommissioner, som har udarbejdet anbefalinger med angivelse af den rigtige retning for Nigeria. Jeg tror imidlertid, at der bør lægges et større politisk pres på dette område.

Ewa Tomaszewska, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! I Nigeria kan man rent faktisk blive dømt til døden for at være fattig. Jeg vil gerne rette en appel til de nigerianske myndigheder om at indføre et moratorium for henrettelser og ændre dødsdommene.

Hundredvis af de dødsdømte er folk, som ikke har råd til en fair rettergang. Med en dom, der er baseret på vidneudsagn afgivet under tortur, uden midler til at hyre en kvalificeret forsvarsadvokat, uden en chance for at finde journaler, som forsvandt for fem eller 15 år siden, venter de på deres henrettelse under umenneskelige vilkår. Ofte vender vinduerne i deres celle ud til henrettelsespladsen. Ca. 40 af de dødsdømte er unge

mennesker. De forbrydelser, de angiveligt skulle have begået, blev begået, da de var 13-17 år gamle. En appel tager i gennemsnit fem år, nogle gange op til 20. 41 % af de dømte har ikke appelleret deres dom. Deres sagsdokumenter er gået tabt, eller de ved ikke, hvordan de selv skal udfylde ansøgningen, og har ikke råd til en advokat. Tortur er ikke tilladt i henhold til nigeriansk lov. Loven anerkender ikke vidneudsagn, der er afgivet på denne måde. Ikke desto mindre anvender politiet tortur. Retssagerne er langvarige. Vidneudsagn afgivet af torturofre er ofte de eneste beviser i sagen. Det er praktisk taget umuligt for fattige at få en retfærdig rettergang.

Erik Meijer, for GUE/NGL-Gruppen. – (NL) Hr. formand! Dødsstraf er en frygtelig ting i sig selv. I stedet for at forsøge at hjælpe dem, der har skadet deres medmennesker eller hele samfundet, til at blive bedre mennesker i fremtiden, tager man hævn ved at slå de dømte ihjel. Dette er en uoprettelig beslutning, der til tider endog bygger på justitsmord. Det bliver endnu mere frygteligt, når det ikke er alvorlige forbrydelser, der straffes. I Nigeria er der snarere tale om dårlig organiseret retssystemet kombineret med administrativt kaos.

Der er også i stigende grad tale om fastholdelse af primitive, fundamentalistiske holdninger i de nordlige stater, hvor grundholdningen er, at Gud har givet mennesket fuldmagt til at fjerne dets syndige medmennesker. I modsætning til Somalia, hvis situation blev drøftet under det forrige punkt på dagsordenen, er Nigeria en stat, der fungerer. Det er imidlertid en stat med en masse delstater, som fungerer uafhængigt af hinanden, og som koordineres af en central myndighed, som ofte er havnet hos militæret efter statskup. Lige for tiden synes situation at være blevet bedre i Nigeria uden diktatur og uden fortidens voldelige konflikter. En række regioner mod nord, såsom Iran, dele af Somalia og det nordvestlige Pakistan, udgør en prøveregion for en tilbagevenden til middelalderen. Det er også en form for klassebaseret retssystem. De dømte er hovedsagelig fattige uden retshjælp. Vi er nødt til at sætte en stopper for alt dette og redde de mennesker fra kaos, egenrådighed og fanatisme.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hr. formand! I dag er den vigtigste besked, som Europa-Parlamentet sender til delstatsregeringerne og centralregeringen i Nigeria, at henrettelserne øjeblikkeligt må bringes til ophør, der skal indføres et moratorium for dødsstraf, og dødsstraffen skal helt afskaffes.

137 af 192 medlemslande i FN har, når det kommer til stykket, afskaffet dødsstraffen. Selv blandt de 53 medlemmer af Den Afrikanske Union er Nigeria et af de få lande, hvor dødsstraf stadig eksekveres.

Både den nationale undersøgelsesgruppe og præsidentens kommission i selve Nigeria har anbefalet at afskaffe dødsstraffen, da den ikke nedsætter kriminaliteten.

Jeg opfordrer indtrængende Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne om at gøre brug af alle de muligheder, der er til rådighed, og alle kontakter med de nigerianske statslige institutioner, mens vi gør en indsats for at standse drabene på mennesker, først og fremmest mindreårige, i den nigerianske lovs navn.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Hr. formand! Dødsstraf har altid givet stof til eftertanke og rejst mange spørgsmål. For det første, om en person har ret til at træffe afgørelse om en anden persons liv. For det andet, om denne afgørelse kan træffes, hvis tilståelsen er opnået under tortur. Bør unge, mindreårige kriminelle henrettes eller uddannes? Der er mange flere spørgsmål, men svaret vil altid være det samme, nemlig at ingen har fået ret til at træffe en sådan afgørelse. Mennesker har tildelt sig selv denne ret. Men når det forholder sig sådan, kan mennesker også afskaffe den, give afkald på den og ophøre med at foretage disse handlinger. Jeg henvender mig her til Nigerias myndigheder, men også til alle, der anser sig selv for at være herre over en anden persons liv og død.

Siim Kallas, Næstformand i Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Siden Nigeria blev selvstændigt, har landet kun haft tre perioder med en civil regering og har lidt under 29 års militærstyre.

For ni år siden tog Nigeria et skridt mod demokrati og fik en civil regering igen, selv om alle valg siden da fra mange sider er blevet kritiseret for uregelmæssigheder, snyd og vold. Valget i april 2007 kunne have sat et godt eksempel for andre lande, men lejligheden blev forpasset, og den nye regering indledte sit arbejde i en stemning af tvivl om dens legitimitet. Dette – samt betydningen af et stabilt Nigeria for Afrika – er baggrunden for, at der skal findes en passende strategi for, hvordan man får skabt en konstruktiv dialog med landets regering om menneskerettighederne.

Kommissionen deler til fulde den bekymring, som medlemmerne har givet udtryk for, i forbindelse med dødsstraffen og er enig i kravet om, at der bør indføres et øjeblikkeligt moratorium for alle henrettelser, indtil dødsstraffen fuldstændig afskaffes.

Samtidig bør man også anerkende, at der er sket en generel bedring af menneskerettighedssituationen i Nigeria, siden landet fik en civil regering igen. Der er taget skridt til at starte en debat i landet om, hvorvidt dødsstraf har nogen nytte og afskrækkende virkning over for grufulde forbrydelser. Flere af de indsatte på dødsgangen er blevet benådet i år, og Nigeria har forpligtet sig til at indgå i en intensiveret politisk dialog på højt niveau med EU, bl.a. om menneskerettighedsspørgsmål.

Kommissionen har bidraget væsentligt til indledningen af denne proces, som kan føre til en samlet politisk EU-strategi over for Nigeria, og som allerede har ført til en vigtig ministertrojka og til et omfattende fælles kommuniké.

I forbindelse med denne dialog bliver der mulighed for konstruktive drøftelser af menneskerettighedsspørgsmål og for at iværksætte en række samarbejdsaktiviteter inden for vigtige sektorer som fred og sikkerhed samt ledelse og menneskerettigheder. Eksempler på samarbejdsinitiativer, som overvejes, er: støtte til forbedring af det nigerianske politis efterforskningskapacitet; adgang til domstolene og støtte til fængselsreformer; støtte til reformer for at bekæmpe korruption; støtte til den demokratiske proces og støtte til de føderale institutioner, der har med menneskesmugling, ulovlige stoffer, menneskerettigheder og forfalskede lægemidler at gøre.

For at disse aktiviteter kan være effektive, skal civilsamfundet og de almindelige borgere oplyses herom. Kommissionen vil udvikle en strategi baseret på en kombination af støtte til lokale massemedier og kulturelle initiativer for at støtte følsomme samarbejdsinitiativer og formidle oplysende budskaber til offentligheden om respekt for menneskerettighederne, de grundlæggende frihedsrettigheder og grundlæggende værdier som demokrati, god regeringsførelse, hensyn til miljøet osv.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter afslutningen af forhandlingen.

Skriftlige erklæringer (artikel 142)

Sebastian Valentin Bodu (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Menneskerettighedsspørgsmålet kræver stadig vores opmærksomhed, selv om verden befinder sig i økonomisk krise. Fattigdom og mangel på politiske og økonomiske fremtidsudsigter fører altid til forringelse af folks levevilkår. Respekt for menneskerettighederne står længere nede på listen over presserende problemer, og fordi vores egen økonomiske elendighed har gjort os blinde, er det nemt for os at overse, at der er mange steder i verden, hvor folk stadig idømmes dødsstraf. Jeg tænker her på Nigeria, der har en befolkning på 140 mio., og hvor 725 mænd og 11 kvinder ifølge Amnesty International har ventet på at blive henrettet siden februar i år for forbrydelser som væbnet røveri, uagtsomt manddrab eller forræderi. Endvidere fremgår det af alarmerende rapporter, at mange af disse fængslede ikke har været igennem en egentlig rettergang, og at vidneudsagn er blevet afgivet under tortur. Disse mennesker bliver hængt for gerninger, som de måske ikke har begået, for i Nigeria har de fattige absolut ingen beskyttelse fra retssystemet, selv om vi taler om et land, der er medlem af Den Internationale Straffedomstol. Det internationale samfund har pligt til at gøre den nødvendige indsats, for at Nigerias regering erklærer øjeblikkeligt moratorium for alle henrettelser og nedsætter alle dødsdomme til fængselsdomme.

12.3. Sagen om familien al-Kurd

Formanden. - Næste punkt på dagsordenen er fortsættelse af forhandlingen om seks beslutningsforslag om sagen om familien al-Kurd⁽⁴⁾.

Marios Matsakis, forslagsstiller. – Hr. formand! Jeg vil gerne indlede med at fastslå, at jeg taler på egne vegne om dette emne.

Jeg vil også gerne sige, at jeg er klar over – ligesom alle andre bør være – at alt, hvad der siges her i Parlamentet om Israel, bliver gransket ganske nøje af de israelske myndigheder, hvorefter det bliver ignoreret totalt med hensyn til indholdet. De eneste skridt, der tages, er, at man på forskellige måder angriber de medlemmer af Parlamentet, som på den ene eller anden måde har kritiseret israelske forseelser.

⁽⁴⁾ Se protokollen.

Det har jeg erfaret på egen krop. Under den seneste forhandling her i Parlamentet om palæstinensiske fanger i Israel, angreb jeg de israelske regeringseksponenter i skarpe vendinger. Jeg gjorde det for at understrege over for dem, at deres holdning til de palæstinensiske fanger var – og desværre stadig er – yderst umenneskelig og forbryderisk.

Ikke blot indledte den israelske ambassadør i Cypern en politisk bagvaskelseskampagne mod mig efter min tale, men oven i købet sendte formanden i Knesset, fru Dalia Itzik, en officiel klage over mig personligt til formanden for Europa-Parlamentet. Hr. Pöttering svarede så diplomatisk, som han kunne, og jeg vil gerne takke ham for hans forsvar af medlemmernes frie taleret i forhandlinger her i Parlamentet. Jeg vil også takke ham for at have givet mig en kopi af det svar, han sendte til fru Itzik. Jeg har brevet her og vil videregive det til Sekretariatet som dokumentation for rigtigheden af mine ord.

Desuden har jeg denne besked til fru Itzik: I Europa-Parlamentet, og i EU i det hele taget, har vi ret til frit og demokratisk at udtrykke vores holdninger. Måske burde fru Itzik gøre det samme i sit parlament og sit land.

Hvad angår dette beslutningsforslags indhold, vil jeg gerne sige følgende: For det første er dette ikke et civilt retsligt anliggende, som visse dårligt informerede, eller dårligt informerende, parlamentsmedlemmer måske ville mene. Det er helt klart et politisk anliggende. Det er en fortsættelse af skiftende israelske regerings politik med at sparke palæstinensere ud af deres hjem og ejendom og ved magt – eller ved brug af juridiske finesser – at indlemme så meget af de besatte områder som muligt i staten Israel.

For det andet forsøger den israelske delegation i EU, i det dokument, som kun er sendt til nogle parlamentsmedlemmer, at fremføre det argument, at de pågældende ejendomme tilhører israelere af historiske årsager. Det hævdes i dette dokument, at to jødiske ngo'er købte den jord, som bygningerne i det omstridte område er bygget på, under det osmanniske herredømme. En sådan påstand kan ærlig talt ikke tages alvorligt og fortjener ikke at få mere opmærksomhed.

Til sidst vil jeg gerne ridse mit standpunkt op igen, så der ikke er nogen tvivl: Jeg respekterer det jødiske folks ret til at have deres egen stat, men den jødiske regering er også nødt til at respektere det palæstinensiske folks ret til at have deres egen stat.

Véronique De Keyser, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand! Der er to aspekter af det pinefulde problem med familien al-Kurds udsættelse, et politisk og et humanitært.

Det politiske aspekt er Østjerusalems status, som israelerne gør krav på som en del af Israel. Vi bør minde os selv om, at hverken Europa eller det internationale samfund på noget tidspunkt har delt denne opfattelse.

I FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 252 gøre tydeligt opmærksom på, at alle lovgivningsmæssige og administrative foranstaltninger og bestemmelser, som vedtages af Israel, herunder ekspropriering af jord og ejendom, som kan ændre den retlige status, er ugyldige og ikke kan ændre denne status.

Sikkerhedsrådet mindede Israel herom i 1980, da det vedtog foranstaltninger til at gøre det forenede Jerusalem til hovedstad, og med resolution nr. 476 opfordres til, at man øjeblikkeligt bringer politikker og foranstaltninger, der påvirker den hellige stads karakter og status, til ophør. Med resolution nr. 478 bekræftes det, at alle foranstaltninger, der træffes for at ændre byens status, er ugyldige. Hverken FN eller Europa har på noget tidspunkt slækket dette krav.

På trods af den respekt, som alle her i Parlamentet har for israelsk selvstændighed og retfærdighed, ved vi derfor, at den kun kan baseres på landets love, som her er i lovkonflikt med folkeretten, og desuden at folkeretten ikke giver Israel nogen jurisdiktion over Østjerusalem.

Uddrivelsen af familien al-Kurd bør derfor sættes ind i denne politiske sammenhæng og kan ikke ses som kun en tvist om ejendom. Familien al-Kurd er blevet uddrevet til fordel for en jødisk familie, som først for nylig er emigreret til Israel. De er blevet frataget deres ejendomsret efter at have kæmpet i 40 år, og nogle af kollegerne her i Parlamentet, som har mødt dem, kan bedre end jeg beskrive det menneskelige drama, som denne uddrivelse repræsenterer.

Jeg glæder mig over, at vi kan samles på tværs af partiskel om at kræve retfærdighed og kræve, at deres ejendom gives tilbage til dem.

(Bifald)

Luisa Morgantini, *forslagsstiller*. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Midt om natten den 9. november blev den palæstinensiske familie al-Kurd smidt ud af deres hus i Sheikh Jarah, Østjerusalem, af det israelske

politi. Familien består af moderen, den halvvejs lammede far, der har hjerteproblemer, og fem børn. De har været flygtninge fra deres land siden 1948, og er blevet smidt ud af et hus i Østjerusalem sammen med flere tusind andre palæstinensere.

I dag står de igen uden et hjem, selv om de havde købt huset og boet der siden 1956. En gruppe ekstremistiske bosættere – ikke nogen jødiske stakler, der blev forfulgt og undslap den frygtelige Holocaust-tragedie, men fundamentalister, der mener, at denne jord er deres ved guddommelig adkomst – gør krav på ejendomsretten til huset og 26 andre huse i samme distrikt, som hr. Matsakis sagde, på grundlag af en osmannisk lov helt tilbage fra det 19. århundrede af ubetvivlelig ægthed, som selv de amerikanske myndigheder anfægter. Der foreligger imidlertid allerede en plan. En israelsk forening vil bygge 200 huse oven på ruinerne af de huse, som tilhører de palæstinensere, som bliver smidt ud.

Så sent som i sidste uge besøgte vi, med Europa-Parlamentets delegation til de besatte palæstinensiske territorier, bestående af parlamentsmedlemmer fra alle de politiske grupper, familien al-Kurd i deres hjem og var direkte vidne til den chikane og vold, som de blev udsat for daglig af bosætterne, som allerede var flyttet ind i nogle af husene.

Nu er de hjemløse, og i vores beslutningsforslag, i punkt 4, kræver vi, at familien al-Kurds ejendom øjeblikkelig gives tilbage til dem, og jeg er ked af, at PPE-Gruppen, der går ind for kompromis, og som havde stemt for dette punkt, nu anmoder om opdelt afstemning, for alle var enige om kompromiset. Foruden at være hjemløse i dag står de også uden et telt, da det telt, som var stillet op inde i gården i et palæstinensisk ejet hus, to gange er blevet ødelagt af israelske bulldozere. Yderligere 500 familier i Sheikh Jarah vil lide den samme skæbne, hvis vi ikke griber ind på det skarpeste over for disse forbrydelser – disse vedvarende ødelæggelser, som alle er blevet godkendt.

Derfor mener jeg, som fru De Keyser også sagde, at politikken over for Østjerusalem er en israelsk kolonipolitik, som ikke er anerkendt af det internationale samfund. Jeg mener, at det er på tide, at vi på meget empatisk vis siger ikke kun "Israel, vær venlig at respektere folkeretten", men også træffer konkrete foranstaltninger for at hindre, at Israels handlinger bliver ved med at ødelægge freden mellem palæstinensere og israelere.

Ryszard Czarnecki, *forslagsstiller*. – (PL) Hr. formand! Jeg synes, at denne sag adskiller sig fra de sager, vi tidligere har drøftet. Dramaet med en 13-årig pige, der myrdes for øjnene af en brutal menneskemængde i Somalia og sagen om dødsstraf og flere hundrede, der venter på at blive henrettet i Nigeria er anderledes end den sag, vi drøfter nu.

Vi er selvfølgelig tilskuere til et drama, der involverer en palæstinensisk familie, og vi bør give det vores opmærksomhed. På den anden side vil jeg gerne understrege, at dette – i modsætning til Nigeria og Somalia – ikke er sort og hvidt. Områdets komplicerede 50 år lange historie viser, at det ofte har været både jøder og palæstinensere, der har været ofre. Der er ganske vist ikke balance i den skade, som de to sider har forvoldt, og det er heller ikke det, vi drøfter nu. Jeg har taget ordet for at sige, at vi fremover er nødt til at se disse sager i en bredere sammenhæng. Det vil måske give os ret til en mere retfærdig bedømmelse, end det nogle gange er tilfældet nu.

Bernd Posselt, *forslagsstiller*. – (DE) Hr. formand! Det israelske folks historie handler om et uendeligt antal fordrivelser. For 2 000 år siden blev de fordrevet fra deres oprindelige hjemland og blev spredt over hele verden. Gennem århundrederne er de blevet forfulgt og smidt ud af de lande, hvor de har søgt tilflugt. Det frygtelige klimaks i denne proces var holocaust, forbrydelsen mod menneskeheden, der medførte, at et stort antal jøder vendte tilbage til det hellige land, deres forfædres land, med det resultat, at sammenstød, fordrivelser og retstvister endnu en gang har fundet sted i landet.

I en situation som denne kan Europa-Parlamentet ikke gøre andet end efter bedste evne at støtte den israelske stats og den fredselkende del af den palæstinensiske befolknings, som jeg ikke kan gætte omfanget af, erklærede hensigt om at finde en fredelig løsning, som begge parter er enige i. Det giver ingen mening at vælge en enkeltsag ud som et uopsætteligt spørgsmål og herefter dogmatisk beslutte, at den bliver løst en torsdag i Strasbourg. Der er dog klare grunde til, at vi har deltaget i dette beslutningsforslag. Vi ville gerne inddrages i denne forhandlingsproces, og vi tror på, at menneskerettigheder er udelelige.

Selvfølgelig er vi ikke ligeglade med familien al-Kurds skæbne, og vi vil gerne drøfte deres skæbne. Men vi tror ikke, vi kan gøre dette på en autoritativ måde. Derfor mener vi, at punkt 4 er dogmatisk på en måde, som ikke yder sagen retfærdighed. Og derfor er vores strategi at gribe ind på menneskerettighedernes, fredsprocessens og naturligvis familien al-Kurds vegne, men vi kan kun gøre dette som led i en dialog med

begge parter og ikke ved at vælge side. Derfor har beslutningen absolut vores støtte, men vi anmoder om opdelt afstemning om punkt 4, da det er et spørgsmål, som må afgøres på stedet. Vi står til tjeneste til dette formål.

Jana Hybášková, for PPE-DE-Gruppen. – (CS) Hr. formand! Hvem det end gavner, vil jeg tillade mig at være uenig i den måde, hvorpå Parlamentet så uklogt er blevet draget ind i de konkrete politiske interesser, som parterne i den palæstinensisk-israelske konflikt har. Dette handler udelukkende om den grundlæggende tvetydighed i resolution nr. 242 – som er ældre end mig – da resolutionen ikke angiver grænserne for den retlige jurisdiktion for Østjerusalem. Er dette en civil tvist? Det er det ikke. Involverer den den fjerde Genève-konvention? Det gør den ikke.

På letsindig vis foregriber vi her forhandlingerne ved en fremtidig fredskonference, uden at vi har ret til det. Lederen af delegationen til Palæstina gik med til at besøge en lovformeligt domfældt familie, hvilket opildnede til ekstreme provokationer fra israelske embedsmænds side, og ud af dette er kommet et beslutningsforslag, som desværre ikke vil føre til noget. Det, der er brug for, er at skabe betingelser for en grundlæggende politisk ændring af Europa-Parlamentets synspunkter hen imod israelsk deltagelse i fællesskabsprogrammer og at foranledige en forbedring i de politiske relationer, som vi desværre ikke har kunnet opnå med demokratiske midler. I stedet for en demokratisk løsning er der vores parlamentskollegers måde, der gav israelerne en anledning til at slå hårdt ned. I stedet for at løse problemerne hælder vi benzin på bålet. Det er ikke en værdig rolle for Parlamentet.

Proinsias De Rossa, for PSE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg er glad for at kunne sige, at jeg var med i Parlamentets officielle delegation til Palæstina for to uger siden, hvor vi besøgte familien al-Kurd. På det tidspunkt nærrede de stadig håb om, at de israelske domstole ville træffe en retfærdig afgørelse. Det er beklageligt, at deres håb var forgæves, og at de nu er blevet helt udsat fra deres hjem og ydermere er blevet fjernet fra det umiddelbare område ved deres hjem, hvor de boede i et telt.

Det er svært at opretholde et minimum af håb om, at der stadig er mulighed for en holdbar tostatsløsning, på baggrund af den udmattelseskrig mod den palæstinensiske befolkning, som vi oplevede under vores seneste besøg, og som denne udsættelse afspejler. Det er ret forfærdende, at vi lige nu overhovedet overvejer at optrappe forholdet til Israel, når der er så mange overtrædelser af folkeretten, familier, der fordrives, og bosættelser, der etableres. 11 000 palæstinensere er fængslet. 40 folkevalgte repræsentanter for den palæstinensiske befolkning, herunder formanden, sidder i fængsel. Det samme gør 300 mindreårige, heriblandt børn helt ned til 12 år. Dette er ikke acceptabelt, når vi har med en stat at gøre, som hævder at være en demokratisk stat, og som hævder at overholde de folkeretlige standarder. Det er ikke tilfældet.

EU bør insistere på, at den israelske regering genindsætter familien al-Kurd i deres hjem. Israel bør have at vide i utvetydige vendinger, at hvis landet ønsker at gøre forretninger med EU også fremover, må det overholde demokratiske og humanitære standarder både i praksis og i ord. Den tanke, at EU skulle optrappe sit forhold til Israel, som der er medlemsstater, der foreslår, bør opgives, så længe denne form for uretfærdighed fortsætter.

Jeg vil gerne slutte med en bemærkning til forretningsordenen. At der foreslås mundtlige ændringer en torsdag eftermiddag – ændringer, som ikke afspejler de faktiske forhold, og som ikke støttes af de fælles forslagsstillere – er misbrug af muligheden for at foreslå mundtlige ændringer. Jeg mener, at Parlamentets sekretariat bør se på sagen, og at der bør fremsættes forslag for at sikre, at det ikke sker igen.

Formanden. - Vi tager naturligvis Deres forslag til efterretning. Det vil blive sendt til det pågældende parti, vel vidende at mundtlige ændringer torsdag eftermiddag kan give bagslag, for selv om der skulle være for få medlemmer til at gøre indsigelse, kan Parlamentet stadig nedstemme dem.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Hr. formand! I denne forbindelse vil jeg gerne sige, at selv om jeg er stærkt uenig i de mundtlige ændringer, vil jeg forsvare parlamentsmedlemmernes ret til at stille mundtlige ændringsforslag, også torsdag eftermiddag, og på det stærkeste fordømme de grupper – og min gruppe er en af de første, jeg fordømmer – som ikke er i stand til at have deres medlemmer her torsdag eftermiddag.

Formanden. - Som De nok kan forstå, vil jeg ikke starte en debat.

Jeg vejleder Dem blot om de regler, der gælder her i Parlamentet. Naturligvis har alle medlemmer ret til at fremsætte mundtlige ændringsforslag i afstemningstiden torsdag eftermiddag. I henhold til vores egen forretningsorden kan et vist antal medlemmer gøre indsigelse. Jeg skal også informere Dem om, at disse spørgsmål tidligere er besluttet på højeste niveau. Hvis et mundtligt ændringsforslag, som Parlamentet tydeligvis ikke ønskede, på noget tidspunkt blev gennemført udelukkende på grund af medlemmernes

manglende gejst, fordi der var for få medlemmer til stede til at gøre indsigelse, ville vi naturligvis gå tilbage til den oprindelige tekst for at undgå at stå med en mundtligt ændret tekst, som var uacceptabel.

Hvis De ønsker det, kan jeg naturligvis komme med nøjagtige, detaljerede oplysninger om tidligere eksempler.

Charles Tannock, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Før vi sætter uret i gang, vil jeg også gerne komme med en bemærkning til forretningsordenen om dette emne. Jeg finder det fuldstændig ukorrekt og uacceptabelt, at Parlamentets forretningsorden kan ændres, fordi medlemmer fra den ene side af Parlamentet vælger ikke at dukke op torsdag eftermiddag. Det er deres problem – ikke vores – og vi er fuldt berettigede til at gøre brug af Parlamentets forretningsorden, som bør være ens for alle møder inden for den uge, mødeperioden i Strasbourg varer.

Jeg vil være taknemlig, hvis vi kan nulstille uret nu til min tale.

Under forhandlingerne om disse presserende emner drøfter vi de groveste krænkelse af menneskerettighederne, herunder tortur, voldtægt og mord. Sagen om familien al-Kurd i Østjerusalem hører slet ikke under denne kategori. Det er en civil tvist mellem to private parter, og vi har slet ikke noget at gøre i en sådan tvist. Familien blev sat ud af politiet, som håndhævede en ordre udstedt af Israels højesteret. Familien var underrettet på forhånd om, at der ville blive tale om en udsættelse. Familien havde ikke betalt husleje i 40 år på trods af en domstolsordre om, at de skulle betale. Denne sag har kun få følger for det store spørgsmål, der handler om at løse konflikten mellem israelerne og palæstinenserne.

Normalt foregår disse debatter mellem to partier. Imidlertid er denne debat blot endnu et eksempel på, at der lefler for antiisraelsk fjendtlighed og indstilling, især i den anden side af Parlamentet. Selv om de måske prøver, kan de ikke skjule den kendsgerning, at Israel er et demokrati, hvor retsorden og retssystemets uafhængighed stadig er det vigtigste. Jeg ville ønske, vi kunne sige det samme om den Hamas-ledede myndighed i Gazastriben.

Mine damer og herrer! Er der ikke mange flere presserende spørgsmål i hele verden, som fortjener vores opmærksomhed i en forhandling om menneskerettigheder?

Formanden. - Mine damer og herrer! Jeg vil gerne præcisere en ting, så vi er helt enige.

Europa-Parlamentets regler ændres ikke torsdag eftermiddag. De er anderledes torsdag eftermiddag, og det er vores forretningsorden, der er anderledes. Under forhandlingerne torsdag eftermiddag har vi f.eks. to taler i stedet for fem med catch-the-eye-proceduren.

Hvis der anmodes om henvisning til fornyet udvalgsbehandling, fordi Parlamentet ikke er beslutningsdygtigt, udskydes punktet ikke, men annulleres i stedet. Der gælder også forskellige regler for anmodninger om mundtlige ændringer, og det er ikke regler, som mødeformanden frit kan råde over, men regler, der formelt indgår i vores forretningsorden.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, for PSE-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Søndag den 9. november om aftenen satte israelske soldater familien Al-Kurd ud af deres hus i Sheikh Jarrah i Østjerusalemområdet, hvor de havde boet i over 50 år. Udsættelsen var resultat af en kendelse afsagt af Israels højesteret i juli, som havde sat punktum for en lang og meget kontroversiel retssag ved israelske domstole og israelske myndigheder.

Det bør understreges, at familien blev frataget sit hjem på trods af stærke protester fra det internationale samfund, og at højesterets afgørelse faktisk baner vejen for overtagelsen af yderligere 25 huse i samme område. Familien Al-Kurds skæbne og de utallige tilfælde af ødelæggelser af palæstinensiske familiers hjem i området omkring Østjerusalem udført af de israelske myndigheder giver anledning til stor bekymring. Disse handlinger er ulovlige set ud fra et folkeretligt synspunkt, og det internationale samfund, og især Mellemøstenkvartetten, bør gøre alt, hvad der står i deres magt, for at beskytte palæstinensere, der bor i området og andre dele af Østjerusalem. Vi bør kræve, at Israel standser udvidelsen af bosættelser og opførelsen af muren uden for grænserne fra 1967. Disse handlinger er i strid med folkeretten og bringer udsigterne til en varig fredsaftale mellem palæstinenserne og israelerne i alvorlig fare.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Hr. formand! Jeg tror, der er to grundlæggende spørgsmål i denne debat. Det første handler om, at vi har at gøre med et retssystem, der er et af verdens mest uafhængige. Dette retssystem tvang selve landets præsident til at trække sig tilbage for ikke så længe siden.

For det andet kan denne retstvist, der har kørt i årtier, og som drejede sig om ejendomsret og ubetalt husleje, ikke sammenlignes f.eks. med fordrivelsen af flere millioner irakere, som indtil for ganske nylig var overladt

til sig selv, uden at nogen ulejliger sig med at sætte spørgsmålstejn ved den irakiske regerings legitimitet, og uden at nogen er i stand til at vurdere balancen, og hvad der foregår i hele regionen. Det er nemlig balance, vi skal tale om. Balance er et grundlæggende spørgsmål. Jeg må sige, at jeg har været skrækslagen over at høre det, jeg har hørt her, hvor der sættes spørgsmålstejn ved staten Israels eksistens.

Siim Kallas, næstformand i Kommissionen. – Hr. formand! Kommissionen er stærkt bekymret over den seneste udvikling i Østjerusalem, især ødelæggelsen af palæstinensisk ejede huse og udvidelsen af bosættelser i Østjerusalem.

På et tidspunkt hvor der er hårdt brug for tillidsopbyggende foranstaltninger til at støtte den forhandlingsproces, der er sat i gang i Annapolis, er sådanne skridt til meget lidt hjælp. I en udtalelse af 11. november opfordrede EU Israel til at bringe disse foranstaltninger til ophør.

EU har også ved adskillige lejligheder i de seneste måneder givet udtryk for sin bekymring over de israelske myndigheders beslutning om at godkende etableringen af nye bosættelser i Østjerusalem. At der skabes et *fait accompli*, undergraver chancerne for en forhandlingsløsning på konflikten. Jerusalem er et af de såkaldte endelige status-spørgsmål, som skal løses af parterne i forhandlinger.

Kommissionen har ydet støtte for at hjælpe med at bevare palæstinensisk tilstedeværelse i Østjerusalem og er fast besluttet på at fortsætte støtten.

Formanden. - Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter afslutningen af forhandlingen.

13. Afstemningstid

Formanden. - Vi går nu over til afstemning.

(Afstemningsresultat m.m.: se protokollen)

13.1. Somalia (afstemning)

13.2. Dødsstraf i Nigeria (afstemning)

13.3. Sagen om familien al-Kurd (afstemning)

- Før afstemningen om betragtning B

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne stille et mundtligt ændringsforslag til betragtning B om tilføjelse af ordene "om den omtvistede ejendomsret". Jeg skal gerne læse det hele. Der står: "der henviser til, at denne udsættelse blev gennemført på grundlag af en ordre, som var udstedt af den israelske højesteret den 16. juli 2008 efter lange og kontroversielle retslige procedurer om den omtvistede ejendomsret med de israelske domstole og myndigheder". Ellers fremgår det ikke, hvad tvisten handler om. Man er nødt til konkret at angive, hvad retstvisten handlede om.

Formanden. - Der er tydeligvis ikke 40 medlemmer, som har gjort indsigelse mod at medtage det mundtlige ændringsforslag.

Jeg vil derfor sætte betragtning B til afstemning med et mundtligt ændringsforslag.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Hr. formand! For at opnå større støtte til denne betragtning vil jeg gerne stille et mundtligt ændringsforslag til hr. Tannocks mundtlige ændringsforslag. Mit forslag går ud på at tilføje ordet "tilsyneladende" før "omtvistede", så der står "om den tilsyneladende omtvistede ejendomsret". Hr. Tannock vil så få sit ønske opfyldt om at have medtaget sagens genstand i betragtningerne, og vi vil lade sagen stå åben.

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg er bange for, at jeg ikke kender de præcise regler, men jeg tror ikke, man kan stille et mundtligt ændringsforslag til et mundtligt ændringsforslag her i mødesalen, medmindre man har hele Parlamentets tilslutning. Personligt er jeg ikke enig i dette, og det tror jeg heller ikke, hele min gruppe er.

Man kan ikke sige en "tilsyneladende" tvist. En tvist er en tvist. Jeg var for retten, og der blev afsagt dom. Jeg ville bare gerne forklare, hvad tvisten handlede om.

Formanden. - Jeg har fået at vide, at præcedens er som følger: Hvis der fremsættes et mundtligt ændringsforslag til et mundtligt ændringsforslag, tages det i betragtning, hvis den første person, der stillede det mundtlige ændringsforslag, samtykker og accepterer det andet mundtlige ændringsforslag. Hvis det andet ændringsforslag til det første ændringsforslag ikke accepteres af forslagsstilleren, sættes det ikke til afstemning.

Derfor kan jeg desværre ikke tage hr. Matsakis' ændringsforslag i betragtning.

Hr. Tannocks ændringsforslag blev imidlertid ikke afvist, da der ikke var 40 medlemmer, som gjorde indsigelse, og derfor er jeg forpligtet til at sætte det til afstemning.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - (EN) Hr. formand! Jeg beklager, men jeg er ikke helt inde i reglerne. Kan vi ikke bare stemme? Vi kan ikke undgå at stemme, fordi vi ikke har 45 medlemmer, eller hvor mange der nu skal til. Vi kan ikke undgå at stemme, fordi det er kravet, når De går. Vi kan vel stemme om de mundtlige ændringsforslag? Kan vi nøjes med at stemme om den del, der vedrører omtvistet ejendomsret, og derefter se, om det får flertal eller ikke?

Formanden. - Det var netop, hvad jeg ville foreslå. Vi vil derfor nu stemme om betragtning B, som ændret af hr. Tannock.

(Parlamentet gav sin tilslutning til fremsættelse af det mundtlige ændringsforslag)

Før afstemningen om betragtning D

Charles Tannock (PPE-DE). - (EN) Hr. formand! Jeg er ked af at gøre det igen, men vedrørende betragtning D foreslår jeg også, at der tilføjes to ord for at sikre retlig klarhed, da nogle af de tidligere indlæg antydede en vis sikkerhed i sagen. Dette er ikke tilfældet, og derfor vil hele betragtningen lyde således: "der henviser til, at udsættelsen fandt sted til trods for internationale protester, der henviser til, at USA har rejst spørgsmålet over for de israelske myndigheder; der henviser til, at denne afgørelse kan bane vejen for overtagelsen af 26 huse i Sheikh Jarrah-bydelen i Østjerusalem, hvor 26 andre familier vil blive genstand for en udsættelse, der henviser til de politiske forgreninger i forbindelse med dette spørgsmål for Østjerusalems fremtidige status".

Det er meget klart. Man kan ikke sige "baner vejen". Det "kan bane vejen", og det er vi nødt til at overlade til domstolene og ikke til en debat, som nogle af mine kolleger tidligere gav udtryk for.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg er desværre nødt til at bestride det mundtlige ændringsforslag fremsat af min lærde ven, hr. Tannock, ud fra den dokumentation, som stammer fra fru Galit Peleg, førstesekretær i den israelske delegation i EU. Jeg har her en e-mail, som hun har sendt til mange medlemmer, heriblandt hr. Tannock, formoder jeg.

Den første linje lyder således: "under det osmanniske herredømme købte to jødiske ngo'er jorden og opførte bygningerne i bydelen", hvilket vil sige hele området – ikke kun et hus, men alle bygninger i bydelen. Jeg har den her, hvis nogen, inklusive hr. Tannock, vil se den.

Formanden. - Jeg vil gerne gøre hr. Matsakis opmærksom på, at den eneste måde at modsætte sig et mundtligt ændringsforslag på er ved at gøre indsigelse, ikke starte en debat.

Jeg bekræfter, at der ikke var indsigelse fra 40 medlemmer.

Kathalijne Maria Buitenweg (Verts/ALE). - (EN) Hr. formand! De troede, vi var helt enige, og at vi forstod hinanden, men jeg havde et andet spørgsmål. Jeg forstår, at vi ikke kan undgå at stemme om ændringsforslaget, fordi der ikke er nok medlemmer, men vi burde vel kunne stemme om de ting, hr. Tannock har foreslået? Det betyder, at vi skulle nøjes med at stemme om teksten "kan bane vejen for", og først når det er gjort, tager vi beslutning om resten af betragtning D. Det er lidt mærkeligt, at bare fordi der ikke er 45 medlemmer til stede, er De nødt til at medtage noget, som muligvis ikke har tilslutning fra et flertal i Parlamentet.

Formanden. - Jeg er ikke begejstret for at skulle forklare Dem vores stemmemekanisme endnu en gang. Hvis et flertal stemmer imod betragtning D, med den mundtlige ændring, vender vi tilbage til betragtning D, som den var før ændringen. Så hvis De er uenig i denne tilføjelse, skal De stemme imod. Hvis der ikke er et flertal imod, indgår betragtning D, som den blev vedtaget med den mundtlige ændring. Den eneste måde, De kan slippe for en mundtlig ændring, som De ikke bryder Dem om, er ved at stemme imod nu, for nu åbner jeg afstemningen.

(Parlamentet gav sin tilslutning til fremsættelse af det oprindelige mundtlige ændringsforslag)

Véronique De Keyser (PSE). - (FR) Hr. formand! Jeg har en kort bemærkning, som jeg gerne vil have ført til protokols.

Dette er et fælles beslutningsforslag, som vi har gjort os den ulejlighed at drøfte i en meget forsonlig ånd. Alle har gjort indrømmelser. Desværre ser jeg nu, med de mundtlige ændringsforslag, som gruppen har ret til at stille, at Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater har fraveget dette princip. Derfor tænker jeg på, om de repræsentanter for gruppen, som indgik kompromiset, har et reelt mandat fra gruppen, og det er noget, jeg vil have i tankerne under fremtidige forhandlinger.

Formanden. - Vi vil naturligvis tage Deres udtalelse til efterretning, og den vil blive ført til protokols.

Marios Matsakis (ALDE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil gerne ganske kort lykønske PPE-DE-Gruppen, fordi det er lykkedes dem at samlet et flertal af deres medlemmer her en torsdag eftermiddag og opnå, hvad de ville, i spørgsmål om krænkelse af menneskerettighederne. Til lykke med det!

Proinsias De Rossa (PSE). - (EN) Hr. formand! Jeg vil blot anmode Dem om at føre mine protester over misbruget af systemet med mundtlige ændringsforslag her i eftermiddag til protokols.

Luisa Morgantini (GUE/NGL). - (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne sige, at det er sørgeligt, at man indgår kompromiser, som man så ikke holder sig til, og det er især sørgeligt, når man tænker på, at familien al-Kurd ikke bare er et navn, men mennesker, som tvinges til at bo – og dette er henvendt til hr. Casaca – tvinges til at bo ikke engang i et telt, for de har ikke engang lov til at blive i deres telt. Det er en meget trist dag, når medlemmerne ikke tænker på denne sag som en gruppe mennesker, men kun tænker på politik.

Bernd Posselt (PPE-DE). - (DE) Hr. formand! Jeg vil gerne takke hr. Matsakis for hans retfærdige indstilling. Alle grupper har allerede gjort brug af mundtlige ændringsforslag, som er meget vigtige i presserende sager, fordi der hurtigt kan opstå fejl, så der er noget, der må rettes. Det er, hvad vi har gjort, i denne sag, og Socialdemokraterne, De Grønne og alle andre grupper har ofte gjort det samme. Det er vigtigt ikke at blive stødt, blot fordi De ikke havde flertal i et enkelt tilfælde.

Marcin Libicki (UEN). - (PL) Hr. formand! Jeg er enig i, at forretningsordenen blev misbrugt i dag. Ikke desto mindre fungerer forretningsordenen og den regel, der kræver, at 40 medlemmer gør indsigelse, selv om vi ved, at vi aldrig kan opfylde det krav en torsdag eftermiddag. Jeg vil gerne spørge formanden, hvad han mener, og om han mener, vi bør ændre en regel, der kræver indsigelse mod et mundtligt ændringsforslag fra 40 medlemmer, når der er så få medlemmer til stede i salen, at det umuligt kan lade sig gøre.

Paulo Casaca (PSE). - (PT) Hr. formand! Jeg må indrømme, at respekten for den menneskelige værdighed er det primære for mig, uanset hvem det drejer sig om – i dette tilfælde familien al-Kurd – uanset hvilken religion de tilhører, hvor de kommer fra, og hvilken hudfarve de måtte have. Jeg finder det højest uforskimmet, at der er nogle, der har sat spørgsmålstejn ved dette, blot fordi jeg har en anden holdning end den pågældende person om en konkret retsakt.

President. - Hvis jeg skal opsummere denne interessante udveksling af synspunkter, vil jeg foreslå, at denne eftermiddags hændelser forelægges for de ansvarlige organer, så vi kan se, hvad der skal gøres.

For mit vedkommende har jeg i eftermiddag ganske roligt og så pedantisk som muligt fulgt vores gældende regler. Som flere medlemmer har gjort opmærksom på, tror jeg ikke, problemet ville opstå, hvis salen var fyldt lidt mere op torsdag eftermiddag.

14. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

15. Udvalgenes og delegationernes sammensætning: se protokollen.

16. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

17. Bevillingsoverførsler: se protokollen.

18. Modtagne dokumenter: se protokollen

19. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 116): se protokollen.

20. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen.

21. Tidspunkt for næste møde: se protokollen.

22. Afbrydelse af sessionen

Formanden. - Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.25)

BILAG (skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

13. Spørgsmål af Liam Aylward (H-0813/08)

Om: Situationen i Palæstina

Kan Rådet fremkomme med en opdateret politisk vurdering af den aktuelle politiske situation i Palæstina?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Den politiske situation i de palæstinensiske områder er fortsat styret af fremskridt i fredsprocessen, israelske aktioner og aktiviteter og intern palæstinensisk splittelse.

For at opnå en forbedring i situationen er det efter Rådets mening nødvendigt, at der hurtigst muligt indgås en fredsaftale, der tillader oprettelsen af en palæstinensisk stat. I denne henseende har de diplomatiske forhandlinger, der er foregået inden for rammerne af Annapolis-processen, været i stand til at fastlægge grundlaget for en sådan aftale, og drøftelserne, som inddrager alle spørgsmål i forbindelse med endelig status, må fortsætte. EU opfordrer partnerne til at respektere de tilsagn, de har afgivet som led i køreplanen, især, hvilket er højt prioriteret, et stop for kolonisering, herunder af Østjerusalem.

EU er fortsat dybt engageret i at opnå fremskridt i forhandlingerne. EU opfordrer Den Palæstinensiske Myndighed til at fortsætte sine bestræbelser, især i forhold til sikkerhed, inden for rammerne af gennemførelsen af den reform- og udviklingsplan, der blev fremlagt på Pariskonferencen (den 17. december 2007).

Den politiske situation i de palæstinensiske områder er også præget af adskillelsen af Vestbredden og Gaza. Israels blokade af Gaza har medført en kritisk humanitær situation her. EU opfordrer til, at overgangsstederne åbnes. Der lader til at ske fremskridt i den interne palæstinensiske dialog under Egyptens auspicer. Egypten er i øjeblikket stærkt involveret i at løse den palæstinensiske politiske krise og i at støtte palæstinensisk enhed under præsident Abbas. Rådet støtter denne indsats. EU må være klar til at støtte enhver national samlingsregering, der vil respektere PLO's forpligtelser, og som med beslutsomhed vil indgå i forhandlinger med Israel.

*
* *

14. Spørgsmål af Eoin Ryan (H-0815/08)

Om: Anerkendelse af Somaliland

Kan Rådet give en opdateret vurdering af den aktuelle politiske situation i Somaliland, og kan Rådet anføre EU's holdning til Somalilands fremtidige politiske status?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Rådet har ikke behandlet spørgsmålet om Somalilands politiske status, men tillad mig alligevel at fremlægge følgende analyse.

For det første har det internationale samfund ikke anerkendt den selvudråbte uafhængighed for denne provins med fire mio. indbyggere.

Desuden bør denne somaliske provins' fremtid fastlægges i en aftale med de somaliske myndigheder. Hvis der skulle opstå en bevægelse til støtte for anerkendelse af et uafhængigt Somaliland, vil det være op til Den Afrikanske Union at tage initiativet.

Hvad angår ændringerne i provinsen, kan vi glæde os over de fremskridt, de regionale myndigheder i Somaliland har opnået inden for udvikling og demokrati. EU fremmer disse resultater ved at støtte Somalilands regionale myndigheder økonomisk i deres demokratiseringsbestræbelser (støtte til vælgerregistrering i forbindelse med det kommende præsidentvalg i 2009) og udviklingsindsats (projekter finansieret inden for rammerne af EUF).

Terroristangrebene den 29. oktober, som medførte dusinvis af dræbte og kvæstede, vækker dog alvorlig bekymring. Formandskabet fordømte øjeblikkelig disse forfærdelige angreb.

I den forbindelse må jeg understrege, at genoprettelse af freden i Somalia fortsat er højt prioriteret. Med dette for øje støtter vi gennemførelsen af Djibouti-aftalen af den 19. august 2008 og aftalen af den 26. oktober om at indstille fjendtlighederne mellem den føderale overgangsregering og alliancen for genbefrielse af Somalia. Forholdet mellem EU og provinsen Somaliland falder ind under denne ramme.

*
* *

15. Spørgsmål af Brian Crowley (H-0817/08)

Om: Situationen for kristne i Iran

Hvilke foranstaltninger, om nogen, har formandskabet truffet for at beskytte kristnes rettigheder i Iran?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Rådet følger menneskerettighedssituationen i Iran tæt. Situationen bliver konstant værre.

Blandt de mange menneskerettighedskrænkelser i landet kan regnes tilfælde af intolerance eller diskrimination på grund af folks religiøse overbevisning, især pålægning af begrænsninger i religions- eller meningsfrihed og friheden til at udøve sin tro. I de seneste måneder er presset på medlemmer af religiøse mindretal vokset uophørligt. Således er formandskabet blevet gjort bekendt med forfølgelse i forskellig form af kristne, tilhængere af bahai og iranske sunnitter.

Situationen for konvertitter og frafaldne er også meget bekymrende. Faktisk har det iranske parlament indledt en revidering af straffeloven, som kan åbne mulighed for at straffe apostasi med døden. I sin erklæring af den 26. september 2008 giver formandskabet udtryk for, at hvis denne lov bliver vedtaget, vil det udgøre et alvorligt angreb mod religions- og meningsfriheden, som omfatter retten til at skifte religion og retten til ikke at have nogen religion. En sådan lov ville være i strid med artikel 18 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, som Iran frivilligt har tilsluttet sig, og ville udgøre en trussel på livet for et meget stort antal iranere, der er blevet arresteret gennem de seneste par måneder uden rettergang på grund af deres religiøse overbevisninger.

Konfronteret med denne situation griber Rådet til handling. På stedet har EU's medlemsstaters ambassader taget kontakt til de iranske myndigheder. Vi er fast besluttet på skarpt at minde Iran om sine internationale menneskerettighedsforpligtelser, når som helst det er påkrævet, idet vi samtidig håber, at Iran snart vil være indstillet på at genoptage dialogen med os om disse spørgsmål.

*
* *

17. Spørgsmål af Marian Harkin (H-0822/08)

Om: Identitetsmisbrug

Identitetsmisbrug er den form for kriminalitet, der vokser mest i hele EU. Hvilke tiltag vil Rådet foreslå, der træffes til løsning af dette problem?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Det er korrekt, at omfanget af identitetstyverier er vokset. Dette bekymrende fænomen er især knyttet til udviklingen af nye teknologier og internettet, som letter denne type forbrydelse.

Kampen mod it-kriminalitet er et af de områder, som det franske formandskab prioriterer højest. I juli fremlagde vi et projekt for Rådet med det formål at udarbejde en europæisk plan mod it-kriminalitet.

Projektet tilsigter især at etablere en europæisk platform, der skal advare mod forbrydelser og styrke kampen mod terroristpropaganda og -rekruttering på internettet. Planen er baseret på Det Europæiske Råds konklusioner fra november 2007 og på Kommissionens meddelelse "Hen imod en generel politik til bekæmpelse af cyberkriminalitet" dateret den 22. maj 2007.

Vi må også spørge, om det specifikke fænomen identitetstyveri berettiger vedtagelsen af en forordning. I øjeblikket behandles identitetstyveri ikke som en forbrydelse i alle medlemsstater. Det ville være særdeles nyttigt, hvis identitetstyveri blev kriminaliseret i hele Europa. Men det er op til Kommissionen inden for rammen af dens initiativret på lovgivningsområdet at træffe en afgørelse herom. Kommissionen har bekendtgjort, at den vil afholde høringer for at afgøre, om en sådan forordning er påkrævet.

*
* *

18. Spørgsmål af Colm Burke (H-0824/08)

Om: Udvidet folkeafstemning om Lissabontraktaten i Irland

I mit forslag om en anden og udvidet folkeafstemning om Lissabontraktaten i Irland præciseres muligheden for at afholde en forfatningsfolkeafstemning, hvor der skal stemmes ja eller nej til Lissabontraktaten, mens der på samme dag afholdes en vejledende folkeafstemning om centrale emner, som der kan stemmes for eller imod, såsom EU's charter om grundlæggende rettigheder og EU's sikkerheds- og forsvarspolitik. Hvis den irske befolkning i en sådan udvidet folkeafstemning stemte imod et af de to ovenfor omtalte områder, kunne den irske regering søge at indgå en særskilt aftale med Det Europæiske Råd, der skal underskrives af alle 27 medlemsstater. Dette ville svare til den Edinburghaftale, som danskerne i december 1992 indgik med Rådet (Danmark fik fire forbehold fra Maastrichttraktaten, hvilket gjorde det muligt for dem at ratificere den samlede traktat). Med denne plan ville de medlemsstater, som allerede har ratificeret Lissabontraktaten, ikke skulle igennem en ny ratificering. En sådan udvidet folkeafstemning ville give det irske vælgerkorps et valg med hensyn til omfanget af den rolle, det ønsker at spille inden for EU.

Mener Rådet, at mit forslag vil kunne gennemføres?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Siden folkeafstemningen har den irske regering aktivt rådført sig både på nationalt plan og med de andre medlemsstater om en fælles kurs. Ikke mindst foregår der i øjeblikket en intens debat i det irske parlament.

Som De ved, fremlagde premierminister Brian Cowen sin analyse af resultaterne af den irske folkeafstemning om Lissabontraktaten på mødet i Det Europæiske Råd den 15.-16. oktober.

Den irske regering vil fortsætte sine høringer med henblik på at bidrage til at skabe mulighed for at løse situationen. På denne baggrund indvilgede Det Europæiske Råd i at tage spørgsmålet op igen på sit møde i december 2008 med henblik på at definere elementerne i en løsning og en fælles kurs.

I mellemtiden bør vi afholde os fra at spekulere om mulige løsninger.

Men som jeg fortalte Deres Udvalg om Forfatningsspørgsmål i slutningen af sidste plenarmøde, haster det. Lissabontraktaten har som mål at hjælpe EU med at fungere mere effektivt og mere demokratisk.

Kan det vente meget længere? Krisen i Georgien beviste det modsatte. Det samme gælder finanskrisen. Desuden har vi tidsfristerne i 2009, så situationen må afklares.

*
* *

19. Spørgsmål af Avril Doyle (H-0826/08)**Om: Klima- og energipakken**

Kan det franske formandskab redegøre for, hvor langt man er kommet med klima- og energipakken?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Den 15. og 16. oktober bekræftede Det Europæiske Råd, at det er fast besluttet på at overholde den tidsplan for arbejdet, der blev aftalt i marts 2007 og marts 2008, og på at gøre sit yderste for at nå frem til en aftale om elementerne i energi- og klimapakken inden udgangen af 2008.

Formandskabet har allerede gennemført Det Europæiske Råds mandat til sammen med Kommissionen at intensivere den indsats, der er nødvendig for at nå dette mål. Coreper og de kompetente arbejdsgrupper har afholdt mange møder for at forlige delegationernes holdninger til de centrale spørgsmål omkring de forskellige elementer i pakken og for at give formandskabet et mandat, der giver det mulighed for på en praktisk måde at tage diskussionsfasen ved førstebehandlingen op med Parlamentet.

Som det vil være det ærede medlem bekendt, især eftersom han er ordfører for det foreslåede direktiv om forbedring og udvidelse af Fællesskabets handelsordning for drivhusgaskvotaer, blev trepartsforhandlingerne om pakkens elementer indledt den 4. november.

Rådets formandskab er engageret i sin indsats for at opnå en løsning, overbevist om den afgørende rolle, som Parlamentet vil spille i forhold til at nå frem til en vellykket afslutning på den fælles beslutningsprocedure, og fortrøstningsfuld over for vores institutioners engagement i kampen mod klimaforandringer.

*
* *

20. Spørgsmål af Jim Higgins (H-0828/08)**Om: Myanmar**

Rådet er uden tvivl fuldt ud bevidst om de begivenheder, der foregik i Myanmar for over et år siden. Er Rådet bekymret over, at Myanmar endnu engang er faldet uden for det internationale samfunds opmærksomhed, så militæret fortsat kan udøve brutalitet og forårsage lidelse blandt befolkningen? Kan Rådet oplyse, hvad det på nuværende tidspunkt foretager sig for at forbedre situationen for myanmarerne og de mennesker, der stadig sidder fængslet efter sidste års opstand, eller om det overhovedet foretager sig noget?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Jeg vil gerne sige klart og tydeligt til hr. Higgins, at Myanmar bestemt ikke er gledet uden for rækkevidden af international overvågning.

Og jeg vil gå endnu længere og sige, at EU blandt alle de store aktører er langt mest aktiv i forhold til at bibeholde et konstant pres på regimet. For os er den nuværende situation fuldstændig uacceptabel, og vi handler i overensstemmelse dermed. Rådets konklusioner for nylig, vedtaget den 10. november, gentager EU's bekymring over manglen på mærkbare fremskridt i Myanmar.

Hvilke foranstaltninger iværksætter vi?

– For det første bibeholder vi vores sanktioner, som dog er under konstant evaluering og justering. De er kun rettet mod medlemmerne af regimet og deres familier, og vi gør alt, hvad vi kan for at undgå at påvirke økonomien og den civile befolkning.

– Men vi har en bredere tilgang. Det myanmarske folks lidelser er ikke mindsket. Ud over statens undertrykkelse lider de under den humanitære katastrofe efter cyklonen Nargis, hvis konsekvenser fortsat er meget alvorlige den dag i dag.

Selv om vi ikke arbejder side om side med den myanmarske regering om at genopbygge landet, arbejder vi sammen med lokale ngo'er, der er uafhængige af regimet på mange områder, som ikke er underkastet sanktioner. EU er altså aktiv gennem utallige genopbygningsprojekter og på længere sigt også inden for grundlæggende uddannelse og medicinsk forebyggelse.

– Sluttelig er situationen for politiske fanger, som det ærede medlem også nævner, fortsat lige så uacceptabel. Trods frigivelsen for nylig af et lille antal af disse fanger, er antallet af dem vokset yderligere. Aung San Suu Kyi er fortsat under husarrest, og intet tyder på, at hun vil blive frigivet, når den udløber i november. De kan være forvisset om, at EU konstant tager sagen op på højeste plan, f.eks. under ASEM-topmødet i Beijing den 25. oktober og i Rådets konklusioner af mandag den 10. november. EU's særlige udsending, hr. Fassino, hvis mandat blev fornyet den 28. oktober, arbejder også uophørligt med alle vores partnere på at bevare det internationale pres på de myanmarske myndigheder.

*
* *

21. Spørgsmål af Chris Davies (H-0834/08)

Om: Handlingsplan for CO2-opsamling og lagring (CCS)

Hvornår har Rådet har tænkt sig at offentliggøre detaljer fra sin handlingsplan for CO2-opsamling og lagring?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Handlingsplanen "En energipolitik for Europa" (2007-2009) blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 8.-9. marts 2007. Handlingsplanen beder især medlemsstaterne og Kommissionen om at definere "den tekniske, økonomiske og lovgivningsmæssige ramme, der kræves for at bringe en miljøforsvarlig CO2-opsamling og -lagring i anvendelse, hvis det er muligt i 2020."

Ved den lejlighed så Det Europæiske Råd med tilfredshed, at "Kommissionen agter at udforme en mekanisme, der i perioden frem til 2015 kan stimulere til opførelse og drift af op til 12 fossilt fyrede demonstrationsanlæg med bæredygtig teknologi til elproduktion i industriel målestok."

Inden for rammerne af denne handlingsplan er det foreslåede direktiv om geologisk oplagring af CO2 et centralt element i klima- og energipakken. Som med de andre forslag i pakken er det vores ønske at nå frem til en aftale ved førstebehandlingen af teksten inden udgangen af året.

Som det vil være det ærede medlem bekendt, skaber direktivet om geologisk oplagring af CO2 den nødvendige retlige ramme for at give tilsagn om pilotdemonstrationsprojekter. Formandskabet håber, at trepartsforhandlingerne om forslaget, som indledtes den 11. november, vil gøre det muligt for os hurtigt at nå frem til en aftale om teksten.

Som det også vil være Dem bekendt, ønsker formandskabet i enighed med Parlamentet og Kommissionen at finde en løsning, der muliggør finansiering af projekterne i overensstemmelse med Det Europæiske Råds forpligtelser. Med dette formål er Rådet i færd med meget omhyggeligt at gennemgå de innovative forslag til demonstratorfinansiering fra Parlamentets Miljøudvalg.

SET-planen, der blev vedtaget sidste år, understregede også Europas ambition om at gå forrest inden for udviklingen af nye energiteknologier, som teknologier til CO2-opsamling og geologisk lagring tydeligvis indgår som en del af.

*
* *

22. Spørgsmål af Baroness Sarah Ludford (H-0836/08)

Om: Korruption i EU-medlemsstater

Er Rådet stolt af det forhold, at placeringen af EU's medlemsstater på Transparency Internationals korruptionsindeks for 2008 spænder fra en førsteplads (Danmark og Sverige) til en 72. plads (Bulgarien), når førstepladsen betyder, at landet opfattes som det mindst korrupte land i verden, og 180. pladsen betyder, at det opfattes som det mest korrupte? Mener Rådet i betragtning af denne statistik, at de nuværende

EU-instrumenter til at håndtere korruption⁽⁵⁾ er tilstrækkelige? Hvilke strategier overvejes i modsat fald med henblik på at styrke programmer til bekæmpelse af korruption i medlemsstaterne?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Rådet deler det ærede medlems interesse for bekæmpelse af korruption i EU's medlemsstater. I denne forbindelse henleder Rådet opmærksomheden på, at der allerede er indført mange foranstaltninger på EU-plan, f.eks. rammeafgørelse 2003/568/JAI om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor og den europæiske konvention af 26. maj 1997 om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater, som det ærede medlem nævnte.

Rådet lægger også stor vægt på den indsats, der foregår på internationalt plan. Således var EU's medlemsstaters holdning i forhandlingerne ved FN's konvention mod korruption⁽⁶⁾ genstand for Rådets koordinering. Det samme gælder EU's medlemsstaters deltagelse på konferencen for stater, der er parter i den nævnte konvention.

Hvad angår oprettelsen af en global mekanisme, der skal overvåge kampen mod korruption i EU, er Rådet meget opmærksom på behovet for at undgå dobbeltarbejde i form af at gentage det, der allerede er udført i de internationale organer.

Rådet sætter særlig stor pris på det arbejde, Greco (Sammenslutningen af Stater mod Korruption i Europarådet) har udført. Greco udfører et fremragende stykke arbejde, herunder vurderingen af nationale politikker. I sin resolution af 14. april 2005 opfordrede Rådet Kommissionen til at overveje alle anvendelige muligheder såsom deltagelse i Europarådets Greco-mekanisme eller en mekanisme til evaluering og overvågning af EU-instrumenter baseret på udviklingen af en fælles evaluerings- og overvågningsmekanisme, dog således at eventuel overlapning og dobbeltarbejde undgås. Rådet udelukker altså ingen muligheder, men beder Kommissionen fortsætte sine overvejelser.

Når det er sagt, er det vigtigste punkt, at foranstaltningerne gennemføres i medlemsstaterne. Det er Kommissionen, som overvåger gennemførelsen af omstridte foranstaltninger. I denne sammenhæng er det nyttigt at nævne den seneste rapport om gennemførelsen af førnævnte rammeafgørelse 2003/568/JAI af 18. juni 2007.

*
* *

23. Spørgsmål af Hannu Takkula (H-0842/08)

Om: Tilskyndelse til had i Europa udsendt af Hamas' tv-station Al-Aqsa

I Rådets svar til spørgsmål H-0484/08⁽⁷⁾ har det bekræftet og gentaget, at udsendelsen af tilskyndelser til racistisk eller religiøst had er absolut uacceptabel. Indholdet, tonen og billederne, som tv-stationen Al-Aqsa, der ejes og bestyres af terrororganisationen Hamas, udsender til seere i Europa, er uomtvisteligt en form for tilskyndelse til had i henhold til artikel 3b i direktivet om audiovisuelle medietjenester (direktiv 2007/65/EF⁽⁸⁾), der fastsætter, at: "Medlemsstaterne sikrer ved passende midler, at audiovisuelle medietjenester fra tjenesteudbydere under deres jurisdiktion ikke på nogen måde tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet."

Hvilke foranstaltninger planlægger Rådet at træffe for at standse udsendelsen af de hadefulde programmer fra Hamas' tv-station Al-Aqsa i Europa gennem den franske virksomhed Eutelsat?

(5) Som f.eks. konventionen om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater (EFT C 195 af 25.6.1997, s. 1) vedtaget den 26. maj 1997 ("1997-konventionen") og rammeafgørelse 2003/568/RIA om bekæmpelse af bestikkelse i den private sektor (EUT L 192 af 31.7.2003, s. 54).

(6) Vedtaget af FN's Generalforsamling ved resolution 58/4 af 31. oktober 2003.

(7) Skriftligt svar af 8.7.2008.

(8) EUT L 332 af 18.12.2007, s. 27.

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Det ærede medlem har ret i, at Rådet som medlovgiver sammen med Parlamentet den 18. december 2007 vedtog direktiv 2007/65/EF (direktivet om audiovisuelle medietjenester), som opdaterer den retlige ramme for tv-udsendelser og audiovisuelle medietjenester i EU, og at direktivets artikel 3 forbyder udsendelse af programmer, der tilskynder til had på grund af race, køn, religion eller nationalitet.

Det lader til, at de af Al-Aqsa udsendte programmer, som det ærede medlem har henledt vores opmærksomhed på, og som blev modtaget i EU's sydlige områder og transmitteret via satellitudstyr, der befinder sig på en medlemsstats område eller tilhører denne stat, er omfattet af det nye direktiv og det tidligere direktiv, direktivet om fjernsyn uden grænser.

Rådet erfarer, at Kommissionen har gjort tilsynsmyndigheden i den medlemsstat, hvis jurisdiktion udsendelsen hører under, opmærksom på sagen, og at den pågældende stats tilsynsmyndighed er i færd med at undersøge sagen.

*
* *

24. Spørgsmål af Nils Lundgren (H-0845/08)**Om: Medlemsstaternes beslutningskompetence i spørgsmål om energiskatter**

I afsnit 1 om Unionens kompetencekategorier og -områder står der i artikel 2c, at der er delt kompetence mellem Unionen og medlemsstaterne på en række såkaldte hovedområder, bl.a. energi.

Mener Rådet, at Lissabontraktaten giver de enkelte medlemsstater ret til også fremover selv at fastsætte de nationale energiskatter?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Det ærede medlems spørgsmål vedrører fortolkningen af bestemmelserne i Lissabontraktaten, som i øjeblikket er ved at blive ratificeret af medlemsstaterne. Det er ikke op til Rådet at kommentere på sagen.

*
* *

25. Spørgsmål af Justas Vincas Paleckis (H-0851/08)**Om: Forureningskvoter til Litauens energisektor**

I Rådets dokument fra den 14. oktober 2008 "Retningslinjer fra formandskabet med henblik på det videre arbejde med energi- og klimapakken" anføres det i punkt C, at "Procentsatsen for auktionering inden for energisektoren vil som hovedregel være på 100 % i 2013. Der vil kunne gives undtagelser af begrænset omfang og varighed, når det er berettiget i særlige tilfælde, navnlig i forbindelse med en utilstrækkelig integration i det europæiske elektricitetsmarked."

Litauen befinder sig i en særlig situation med nedlukningen af dets atomkraftværk i 2009, hvorved omfanget af drivhusgasemissioner fra de fossile fyrede kraftværker øges, og fordi Litauen ikke er tilknyttet det europæiske el-net. Vil det på baggrund heraf være muligt at gøre en undtagelse af begrænset omfang og varighed som anført i ovennævnte retningslinjer fra formandskabet? Vil en sådan undtagelse kunne indarbejdes i direktiv 2003/87/EF⁽⁹⁾ (for perioden fra 2013 indtil færdiggørelsen af et nyt atomkraftværk i Litauen – sandsynligvis i 2018), således at fossile fyrede kraftværker i hele landet på årsbasis modtager yderligere kvoter, der ikke kan overdrages (ca. 5 mio. t pr. år)?

⁽⁹⁾ EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Det dokument, som det ærede medlem omtaler, er et dokument fra det franske formandskab. Det blev forelagt på Det Europæiske Råds møde den 15.-16. oktober 2008 og indeholdt en beskrivelse af, hvordan formandskabet forestillede sig de fremtidige trin i energi- og klimapakken.

Det Europæiske Råd har bekræftet, at det er fast besluttet på at opfylde de ambitiøse klima- og energipolitiske tilsagn, som det vedtog i marts 2007 og marts 2008. Det Europæiske Råd foretog også indkaldelsen under hensyntagen til hver enkelts særlige situation for at sikre en tilfredsstillende, præcist fastlagt omkostningseffektivitetsgrad.

På denne baggrund fortsætter arbejdet i Rådets forberedende organer. Der er sket betydelige fremskridt med visse spørgsmål, mens andre, der har betydelige økonomiske eller politiske følger, stadig er genstand for intense drøftelser i Rådet. Samtidig indledtes forhandlingerne mellem Parlamentet og Rådet om energi- og klimalovpakken i november.

Deltagerne i forhandlingerne er opmærksomme på det ærede medlems spørgsmål.

*
* *

26. Spørgsmål af Athanasios Pafilis (H-0855/08)**Om: Barbarisk amerikansk angreb på Syrien**

Som bekendt gennemførte den amerikanske hær den 26. oktober et overraskelsesangreb på Syrien. Fire amerikanske helikoptere krænkede syrisk luftrum og landede i den syriske landsby al-Sukkariya tæt på grænsen til det besatte Irak, hvorefter amerikanske soldater sprang ud og "gennemhullede" en gård og en bygning, hvorved de dræbte otte civile. Dette angreb er en optrapning af de spændinger, som de amerikanske imperialister skaber i regionen, og markerer sandsynligvis et skift fra konstante verbale trusler mod Syriens udenrigspolitik til terroristiske krigshandlinger mod landet.

Fordømmer Rådet dette barbariske angreb, som er en krænkelse af et selvstændigt lands og FN-medlems territoriale suverænitet, og som førte til mordet på otte uskyldige mennesker?

Svar

(EN) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Rådet har ikke specifikt diskuteret dette emne.

Generelt kan vi gentage, at der findes en ramme for samarbejde mellem Irak og dets naboer, nemlig nabostatsprocessen, som har tre arbejdsgrupper. En af disse behandler sikkerhed (de andre behandler flygtninge og energi). Arbejdsgruppen for sikkerhed mødtes i Damaskus den 13.-14. april 2008, og det glæder os, at Syrien har indvilget i at være vært for næste møde den 22.-23. november. Denne ramme for samarbejde mellem Irak og dets nabolande indebærer i sin natur respekt for hinandens territoriale integritet, også Syriens.

*
* *

27. Spørgsmål af Ryszard Czarnecki (H-0857/08)**Om: Situationen i Ukraine**

Hvordan vurderer Rådet det fuldstændige politiske dødvande og lammelsen af parlamentet og regeringen i Ukraine såvel som de stadig stærkere nationalistiske tendenser i det vestlige Ukraine?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Rådet har opmærksomt og med bekymring fulgt den seneste udvikling i den politiske situation i Ukraine. Den politiske krise, der i øjeblikket påvirker landet, er særlig beklagelig i lyset af den globale finanskrisen, som også er en tung byrde for Ukraine, og den nye geopolitiske situation som følge af konflikten i Georgien.

Rådet har luftet sin bekymring over den politiske krise i Ukraine over for landets ledere og myndigheder under møder mellem EU og Ukraine, herunder på topmødet den 9. september i Paris. På topmødet blev lederne fra EU og Ukraine enige om, at politisk stabilisering, forfatningsreform og konsolidering af retsstatsprincippet er absolut nødvendige forudsætninger for at kunne arbejde for reformer i Ukraine og for en styrkelse af forholdet mellem EU og Ukraine. Deltagerne på topmødet bragte også den strategiske vigtighed af dette forhold på bane og anerkendte, at Ukraine, som er et europæisk land, deler en fælles historie og værdier med landene i EU. Fremtidige fremskridt i forholdet mellem EU og Ukraine vil bygge på fælles værdier, især i form af demokrati, retsstatsprincippet, god regeringsførelse og respekt for menneskerettigheder og minoritetsrettigheder.

På topmødet blev det også besluttet, at den nye aftale, der i øjeblikket er ved at blive forhandlet på plads mellem EU og Ukraine, skal være en associeringsaftale, hvilket vil lade en dør stå åben for yderligere fremskridt i forholdet mellem de to parter. Forhandlingerne om denne aftale skrider hastigt frem, og de to parter har et særdeles konstruktivt samarbejde. Det beviser, at for Ukraine er tilnærmelsen over for EU en strategisk prioritet, der støttes af alle de væsentlige politiske kræfter og et stort flertal af borgerne.

EU vil fortsat opfordre Ukraines ledere til at finde en løsning på den aktuelle politiske krise, en løsning, der bygger på kompromis og respekt for de demokratiske principper. Det gentager vigtigheden af respekt for retsstatsprincippet og uafhængige domstole og opfordrer vedholdende til reformer på dette område.

*
* *

28. Spørgsmål af Manolis Mavrommatis (H-0860/08)**Om: Europa-Parlamentsvalget 2009 og den økonomiske krise**

I lyset af det forestående valg til Europa-Parlamentet i juni 2009 hvad drøftes der da i Rådet om det europæiske politiske projekt i en tid med global økonomisk krise? Hvordan agter Rådet at opfordre borgerne i EU til at deltage i valget? Mener Rådet, at det generelle klima i denne tid vil få europæerne til valgurnerne? Forventer Rådet, at Lissabontraktaten vil blive ratificeret inden den 7. juni 2009? Hvis ikke, hvad vil konsekvenserne da være på europæisk plan og navnlig i EU-institutionerne?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Den aktuelle økonomiske krise er blevet taget op med jævne mellemrum under mange debatter i Rådet. Den var også hovedemnet på mødet i Det Europæiske Råd den 15.-16. oktober 2008, og den var emnet for et uformelt møde mellem stats- og regeringscheferne den 7. november, som fungerede som forberedelse til topmødet i Washington den 15. november, hvor reformen af den internationale finansarkitektur skulle lanceres.

Selv om valgene til Parlamentet i juni er en væsentlig politisk begivenhed i 2009, er det ikke Rådets rolle at indtage en holdning til, hvor stor valgdeltagelsen kan blive, eller at gisne om, hvilke faktorer der kunne påvirke valgdeltagelsen.

Sluttelig hvad angår Lissabontraktaten, aftalte Det Europæiske Råd på sit møde den 15.-16. oktober at tage spørgsmålet op igen til december med henblik på at definere elementerne i en løsning og en fælles kurs. Under disse omstændigheder er Rådet i denne fase ikke i stand til at udtale sig om Lissabontraktatens ikrafttræden.

*
* *

29. Spørgsmål af Pedro Guerreiro (H-0865/08)

Om: Opretholdelse af produktionen og beskæftigelsen i EU-landenes tekstil- og beklædningssektor

I forbindelse med Rådets svar på min forespørgsel H-0781/08⁽¹⁰⁾ om (det eventuelle) ophør den 31. december 2008 af den fælles ordning for kontrollen med udførslen af bestemte kategorier af tekstil- og beklædningsprodukter fra Kina til EU-landene og i betragtning af, at et stigende antal virksomheder lukker eller flytter produktionen ud – bl.a. i Portugal – hvad der har efterladt sig et spor af arbejdsløshed og alvorlige sociale problemer, bedes følgende spørgsmål besvaret:

Hvorfor foreslår Rådet ikke en forlængelse af ordningen med dobbelt kontrol ud over den 31. december 2008 for at opretholde beskæftigelsen i EU, idet Kommissionen varetager Fællesskabets handelspolitik i forholdet til tredjelande og multilaterale organisationer (som WTO) på grundlag af et mandat fra Rådet?

Dette behov anførtes af en medlemsstat på rådsniveau, nemlig i det såkaldte artikel 133-udvalg. Hvordan agter Rådet efter 2008 at afværge en situation som i 2005, der var præget af en voldsom vækst i indførslen af tekstil- og beklædningsvarer, navnlig fra Kina?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Kommissionen har ikke et specifikt mandat – i den betydning, der udtrykkes i det ærede medlems spørgsmål – fra Rådet til at handle i forhold til handel med tekstilprodukter. Den aktuelle situation på området er resultatet af en række liberaliseringer, der er gennemført på tre forskellige fronter. Først var der nedbrydningen af kvotaer og ophøret af andre specifikke ordninger såsom dem i aftalen om tekstilvarer og beklædningsgenstande, der udløb sidst i 2004. For det andet blev der gennemført andre liberaliseringer inden for rammerne af bilaterale aftaler med tredjelande. Og endelig vedrører tredje del af denne liberalisering mere specifikt Kina. Denne fase var genstand for indgående forhandlinger gennem 15 år, som blev konsolideret i bestemmelserne i Kinas protokol om tiltrædelse til WTO i 2001. Ifølge disse bestemmelser vil der pr. 1. januar 2009 ikke længere eksistere et særligt grundlag for handel med tekstilprodukter fra Kina. Med dette in mente godkendte Parlamentet den 25. oktober 2001 Kinas tiltrædelsesprotokol.

Indførelsen i 2008 af et dobbelt kontrolsystem for kinesiske tekstilprodukter var resultatet af en aftale med Kina, som ikke ønsker at udvide ordningen til 2009. Overordnet betragtet er dette spørgsmål genstand for meget hyppige meningsudvekslinger med Kommissionen i Rådets handelsorganer.

Mere præcist har Kommissionen aflagt rapport om situationen på anmodning af Artikel 133-udvalget (tekstiler) af 23. september. Den fremlagde konklusionen på sin analyse over for Artikel 133-udvalgets stedfortrædere den 10. oktober. Den rapporterede, at der var observeret betydelige stigninger inden for visse produktkategorier, men at det generelle niveau for import fra Kina var stabilt, og at fællesskabsmarkedet ikke var truet af de registrerede stigninger. For Kommissionen er den nuværende situation på ingen måde sammenlignelig med situationen i 2005, som førte til skrappe foranstaltninger. Det er Kommissionens konklusion, at der ikke er behov for at forny bestemmelserne for 2009, og den har derfor ikke fremlagt forslag i denne henseende. Det skal dog understreges, at Rådet ikke har en fælles holdning til spørgsmålet om fornyelse af foranstaltningerne.

Endvidere har Kommissionen udarbejdet en meddelelse til importører, der informeres om overgangsproceduren mellem de nuværende system og det, der træder i kraft den 1. januar.

Sluttelig skal det bemærkes, at repræsentanterne for tekstilbranchen, især på fællesskabsniveau, ikke har anmodet om en forlængelse af de dobbelte kontrolforanstaltninger.

*
* *

⁽¹⁰⁾ Skriftlig besvarelse af 21.10.08.

30. Spørgsmål af Konstantinos Droutsas (H-0867/08)**Om: Voldsomt drab på aktivist i et tyrkisk fængsel**

Den 29-årige aktivist Engin Çeber, medlem af en venstreorienteret organisation i Tyrkiet, mistede sit liv den 8. oktober 2008 efter voldsom tortur i Metris-fængslet i Istanbul. Engin Çeber blev anholdt den 28. september sammen med tre andre kammerater, fordi de havde uddelt blade fra deres organisation. Dette mord er fortsættelsen på en lang række andre lignende sager om ulovlig vold udført af politi og paramilitære eller halvoffentlige grupperinger, såsom f.eks. politiets nedskydning af den 17-årige Ferhat Gerçek, fordi han uddelte samme blad på gaden, med det resultat at han blev varigt invalid.

Fordømmer Rådet disse kriminelle handlinger mod aktivister og den tortur, der fortsat og i stadig højere grad finder sted i de tyrkiske fængsler, hvorved de grundlæggende menneskerettigheder og demokratiske frihedsrettigheder, såsom retten til liv, værdighed og den frie udveksling af ideer, brutalt krænkes?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Rådet er blevet gjort bekendt på de tragiske begivenheder i forbindelse med hr. Çebers død, som det ærede medlem henviser til, og som den tyrkiske justitsminister offentligt har undskyldt for. De kompetente tyrkiske myndigheder har indledt en officiel undersøgelse af omstændighederne omkring hans død, og Rådet forventer, at denne undersøgelse vil blive gennemført hurtigt og fuldstændig uvildigt.

Rådet har altid lagt stor vægt på kampen mod tortur og mishandling i Tyrkiet. Spørgsmålet har været emne for kortsigtede prioriteter i det reviderede tiltrædelsespact og har med jævne mellemrum været taget op som led i den politiske dialog med Tyrkiet, ikke mindst under det seneste møde i Associeringsrådet EF-Tyrkiet i maj 2008. Kommissionens seneste statusrapport bekræfter, at den retlige ramme i Tyrkiet nu indeholder komplet beskyttelse mod disse handlinger, men der bliver fortsat rapporteret om tilfælde af mishandling, hvilket naturligvis giver grund til bekymring. Det er altså tydeligt, at de tyrkiske myndigheder må indvillige i en ekstra indsats i forhold til i praksis og på alle niveauer at indføre uafhængige mekanismer til at forhindre tortur og garantere en nultolerancepolitik.

For at sikre effektiv gennemførelse af disse uafhængige mekanismer er det nødvendigt at gennemføre grundigere undersøgelser af påståede menneskerettighedskrænkelser udført af medlemmer af sikkerhedsstyrkerne. På det seneste møde i Associeringsrådet EF-Tyrkiet mindede EU også Tyrkiet om, at det er afgørende at ratificere den valgfri protokol til FN's konvention om tortur.

I betragtning heraf kan Rådet forsikre det ærede medlem om, at sagen fortsat vil blive nøje overvåget, og at det vil blive taget op over for Tyrkiet i alle behørigt organer.

*

* *

31. Spørgsmål af Georgios Toussas (H-0872/08)**Om: Intensivering af den statslige terror og undertrykkelse i Colombia**

I Colombia øges regeringens autoritarisme og den statslige terror imod arbejderbevægelsen. Alvaro Uribes regering har d. 10.10.2008 erklæret undtagelsestilstand i landet for at bekæmpe arbejdernes og den indfødte befolknings protestaktioner. Disse grupper hævder deres rettigheder og kræver afskaffelse af regeringens reaktionære love. Antallet af drab på fagforeningsfolk begået af statslige og parastatslige styrker er voksende. Siden årets begyndelse er der allerede blevet dræbt 42 fagforeningsledere, mens der i løbet af Alvaro Uribes regeringstid er blevet dræbt 1 300 indfødte og deporteret 54 000. Alene sidste år blev over 1 500 arbejdere arresteret. Tortur og brutal behandling af fængselsindsatte er en daglig foreteelse. I Colombias fængsler tilbageholdes over 6 500 politiske fanger.

Fordømmer Rådet denne massive undertrykkelse, terror, drab, arrestationer og tortur fra den colombianske regerings og stats side?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

EU har gentagne gange udtrykt sin alvorlige bekymring over mordene på og dødstruslerne mod lederne af sociale organisationer og menneskerettighedsgrupper i Colombia og har lagt vægt på civilsamfundets repræsentanternes legitime bestræbelser på at skabe fred i Colombia og til forsvar for og fremme af menneskerettigheder i landet.

Spørgsmålet om respekt for menneskerettighederne tages jævnligt op af EU's repræsentanter over for de colombianske myndigheder. Det er værd at bemærke, at sidstnævnte har udtrykt ønske om at fortsætte deres kamp mod disse former for vold.

Tidligere har EU også opfordret den colombianske regering til at støtte en hurtig og effektiv gennemførelse af alle aspekter af loven om retfærdighed og fred og til at stille de nødvendige ressourcer herfor til rådighed.

EU vil fortsat med fasthed støtte dem, der forsvare menneskerettighederne i Colombia.

*
* *

32. Spørgsmål af Hans-Peter Martin (H-0873/08)**Om: Demokratisering af FSFP gennem Lissabontraktaten**

FSFP's (den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik) demokratiske legitimitet hviler på fire søjler. For det første på de europæiske borgeres samtykke, for det andet på de nationale parlamenters medbestemmelse og kontrol og for det tredje på Europa-Parlamentets ditto. Desuden er FSFP's legitimation – til forskel fra de andre politikområder – for det fjerde bundet af folkeretten.

Wolfgang Wagner kommer i sin rapport for "Hessische Stiftung Friedens- und Konfliktforschung" frem til den konklusion, at ingen af disse fire søjler for demokratisk legitimation er særlig robust hhv. tilstrækkelig holdbar i tilfælde af en vanskelig militær operation.

Hvilke konkrete foranstaltninger er efter Rådets opfattelse vedtaget i hvilken af Lissabontraktatens artikler med henblik på at styrke disse fire søjler for demokratisk legitimation af FSFP?

Svar

(FR) Dette svar, som er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt i spørgetiden til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i november 2009 i Strasbourg.

Udviklingen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik lever op til Europas borgeres forventninger og overholder folkeretten. Eftersom der er tale om en politik, der kræver de deltagende staters samtykke i tilfælde af operationer af en militær natur, ligger den demokratiske kontrol i dette tilfælde først og fremmest hos de nationale parlamenter. Styrkelsen af sidstnævntes rolle på nationalt plan er derfor den foretrukne metode til at forbedre den demokratiske kontrol med FSFP. Det siger sig selv, at Europa-Parlamentet også kan give udtryk for sine holdninger i henhold til artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Union. Hvad angår missioner af en civil natur, spiller Parlamentet også en vigtig rolle i kraft af det arbejde, der foregår i Underudvalget om Sikkerhed og Forsvar, og den årlige afstemning om budgettet for FUSP. Vedrørende fortolkningen af bestemmelserne i Lissabontraktaten, som i øjeblikket gennemgår ratifikation i medlemsstaterne, er det ikke op til Rådet at kommentere på dette emne.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

38. Spørgsmål af Colm Burke (H-0825/08)

Om: Formidling om EU efter Lissabontraktaten

Det irske nej ved folkeafstemningen om Lissabontraktaten skyldtes først og fremmest, at vælgerne savnede kendskab til og forståelse for det spørgsmål, der blev stillet, og – dybere set – at de ikke havde den nødvendige viden om EU-institutionernes sammensætning og funktion.

Kan Kommissionen redegøre for de vigtigste elementer af de erfaringer, der er indhøstet i forbindelse med dens strategi for formidling om EU, i en situation, hvor der uundgåeligt må komme en ny folkeafstemning i Irland om ratifikation af Lissabontraktaten? Kan Kommissionen særlig redegøre for projekter, der beskriver forskellen mellem Kommissionen, Parlamentet og Rådet? Mener Kommissionen, at der bør sættes på en mere koordineret tilgang til formidling om EU, særlig under hensyntagen til de forskellige institutioners forskellige opgaver?

Svar

(EN) Ansvar for ratifikation af traktater ligger hos medlemsstaterne, som underskriver dem. En analyse af den irske folkeafstemning har imidlertid endnu en gang bekræftet, at EU's medlemsstater og institutioner er nødt til at samarbejde om at styrke kommunikationslinjerne mellem borgerne og dem, der udarbejder europæisk politik. EU er nødt til at anskueliggøre ikke kun, hvad det har opnået, og hvorfor det gør en reel forskel i borgernes liv, men også forklare prisen for intet at gøre på europæisk plan.

Under et besøg i Irland i sidste uge arbejdede næstformanden i Kommissionen med ansvar for institutionelle relationer og kommunikationsstrategi sammen med de irske myndigheder om at udvikle et særligt partnerskab med de irske myndigheder om i fællesskab at kommunikere om disse emner. Der er udviklet lignende partnerskaber med en række medlemsstater. Hun er fortrøstningsfuld i forhold til, at der meget snart vil blive underskrevet en fælles hensigtserklæring med Irland.

Denne samarbejdsmetode blev for nylig etableret på politisk plan ved Kommissionens, Parlamentets og Rådets underskrivelse den 22. oktober af den politiske aftale "partnerskab om formidling af EU".

Det er første gang, Parlamentet, Rådet og Kommissionen har aftalt en fælles partnerskabstilgang til formidling. Det vil give et skub til samarbejdet mellem EU's institutioner baseret på de tre principper planlægning, prioritering og partnerskab. Det etablerer en nyttig interinstitutionel mekanisme til bedre informationsdeling, til fælles planlægning centralt og på lokalt plan, til årligt at identificere fælles formidlingsprioriteter og til at samarbejde mellem medlemsstaternes og EU's institutioners myndigheder med ansvar for formidling.

Den praktiske gennemførelse af den politiske aftale er allerede påbegyndt med den første aftale nogensinde om fælles formidlingsprioriteter for 2009: Valgene til Parlamentet i 2009, energi og klimaforandringer og 20-års-jubilæet for jerntæppets fald. Kommissionen er blevet anmodet om at aflægge rapport om gennemførelsen af de fælles formidlingsprioriteter i starten af hvert år.

*
* *

39. Spørgsmål af Jim Higgins (H-0829/08)

Om: Formidling af europæisk enhed

Ville Kommissionen overveje at forsøge at få medlemsstaterne til at nå til enighed om at udpege en særlig dag, f.eks. Robert Schuman-dagen eller en anden alternativ dag, som helligdag i hele Den Europæiske Union, således at borgerne i Den Europæiske Union i fællesskab vil kunne fejre deres fælles europæiske identitet og enhed på samme måde som uafhængighedsdagen fejres i USA med det fælles tema "forenet i mangfoldighed", hvorved vi som borgere vil kunne udtrykke vores støtte til det europæiske projekt?

Svar

(EN) Kommissionen deler det ærede medlems holdning til vigtigheden af i fællesskab at kunne fejre den fælles europæiske identitet og vise, at borgerne i hele EU er forenet i mangfoldighed.

På sit møde i Milano i 1985 udnævnte Rådet 9. maj som Europadag for derved at fejre Robert Schumans erklæring fra den 9. maj 1950. Siden da er den 9. maj blevet et af de europæiske symboler og har været en lejlighed til aktiviteter og festligholdelse med henblik på at bringe Europa tættere på borgerne.

På lokalt plan organiseres og/eller støttes festligholdelsen af Kommissionens repræsentationskontorer og af Parlamentets informationskontorer i medlemsstaterne. På europadagen er der tradition for, at Kommissionen ud over andre initiativer holder åbent hus i sine bygninger i Bruxelles, hvilket i 2008 tiltrak omkring 35 000 besøgende.

Hvad resten angår, hører det under medlemsstaternes kompetence at arrangere offentlige helligdage på deres territorium. På nuværende tidspunkt har Kommissionen ingen planer om at søge at aftale med medlemsstaterne, at en bestemt dag udpeges til offentlig helligdag.

*

* *

40. Spørgsmål af Jo Leinen (H-0859/08)**Om: Information om Lissabontraktaten**

De europæiske institutioner har den 22. oktober 2008 som en reaktion på, at Lissabontraktaten blev forkastet under folkeafstemningen i Irland, og på grundlag af flere undersøgelser, som viser, at mange irske borgere stemte imod traktaten som følge af manglende information, for første gang vedtaget en fælleserklæring om den europæiske kommunikationspolitik. Hvorledes agter Kommissionen at omsætte denne informationspolitik i Irland for at sikre, at de irske borgere modtager tilstrækkelig information om EU og den nye traktat?

Svar

(EN) Den politiske erklæring, som Kommissionen, Parlamentet og Rådet underskrev den 22. oktober 2008, skaber grobund for samarbejde mellem de tre institutioner om kommunikation om Europa.

Institutionerne har vedtaget en pragmatisk partnerskabstilgang baseret på den årlige udvælgelse af fælles formidlingsprioriteter og praktisk samarbejde mellem deres respektive kommunikationsafdelinger.

Som sådan er den politiske erklæring et centralt instrument for at kunne overbevise offentligheden om fordelene ved EU. Det vil være særlig vigtigt i de kommende måneder op til valgene til Parlamentet.

Erklæringen er ikke en reaktion på forkastelsen af Lissabontraktaten, men resultatet af flere års arbejde og forhandlinger. Kommissionen foreslog en interinstitutionel aftale, som denne erklæring er baseret på, i oktober 2007, og idéen om en ramme for tættere samarbejde blev først fremført i hvidbogen om kommunikationspolitik, der blev udgivet i februar 2006.

Gennemførelsen er allerede påbegyndt. Kommissionens repræsentationskontorer og Parlamentets kontorer i medlemsstaterne vil arbejde tæt sammen med de nationale myndigheder om at organisere aktiviteter omkring de udvalgte fælles formidlingsprioriteter i 2009, nærmere bestemt valgene til Parlamentet, energi og klimaforandringer, 20-års-jubilæet for de demokratiske forandringer i Central- og Østeuropa samt opretholdelse af vækst, beskæftigelse og solidaritet.

Hvad angår Lissabontraktaten, er det medlemsstaterne, der er underskrivere og dermed har ansvaret for ratifikationen af den. Kommissionen er ikke involveret i kampagner for ratifikation i nogen medlemsstat.

Men en analyse af resultaterne af folkeafstemningerne har påvist manglende oplysning om EU og dets politikker i Irland. Derfor har Kommissionen til hensigt at intensivere formidlings- og informationsaktiviteterne, især rettet mod folk, der er mindre informerede om eller interesserede i den europæiske dimension af deres dagligliv. Denne faktuelle og objektive information vil anskueliggøre de fordele, som EU kan medføre for borgere, og fremme en informeret debat om EU's politikker.

*

* *

41. Spørgsmål af Baroness Sarah Ludford (H-0862/08)

Om: EU-institutionernes websteder

Valget til Europa-Parlamentet finder sted næste år, og parlamentsmedlemmerne vil ønske at fortælle deres vælgere, hvor åben og demokratisk Den Europæiske Union er. Hvilke konkrete foranstaltninger træffer Kommissionen i forlængelse af dets meddelelse fra december 2007 for at sikre at borgere hurtigt og nemt kan få adgang til oplysninger om EU via webstedet Europa, ikke mindst ved som lovet at lægge større vægt på et tematisk og brugervenligt perspektiv frem for institutionernes perspektiv?

Navnlig ønskes det oplyst, hvad Kommissionen har gjort for at indføre en ensartet udformning af Kommissionens, Rådets og Parlamentets websteder, der deler Europa-portalen, f.eks. navigationstip og søgekriterier, og for at sikre, at lovgivningen let og enkelt kan spores gennem dens udvikling fra udkast til vedtagelse?

Svar

(EN) Kommissionen er i færd med at gennemføre en række større ændringer for at gøre EU's Europawebsted mere brugervenligt, interaktivt og nemmere at navigere på i overensstemmelse med sit strategidokument "http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_SEC_2007_1742_1_XX.pdf" \o "http://www.cc.cec/sg_vista/cgi-bin/repository/getdoc/COMM_PDF_SEC_2007_1742_1_XX.pdf" ,” der blev vedtaget den 21. december 2007⁽¹¹⁾.

En uafhængig evaluering af Europawebstedet, der blev udført for Kommissionen i 2007, konkluderede, at de fleste besøgende fandt de oplysninger, de ledte efter (85 %). Den fandt dog også frem til, at det tog for lang tid at finde oplysningerne, og at der derfor var behov for at præsentere dem på en mindre indviklet og mere sammenhængende måde.

De igangværende ændringer består både af en opstramning af EU's hjemmeside og af Kommissionens hjemmeside og skulle være færdige medio 2009. En ny definition af den navigationsmæssige struktur vil gøre det nemmere at læse siderne og sikre, at de fokuserer mere på bestemte brugergrupper (f.eks. den almene offentlighed, virksomheder) og populære opgaver (f.eks. finansiering, arrangementer). Forbedringerne vil blive testet på fokusgrupper før lanceringen, og brugerne vil kunne give feedback og komme med forslag. En forbedret udgave af søgemaskinen på Kommissionens hjemmeside er allerede taget i brug. EU's pressecenter er også blevet strammet op.

Kommissionen har desuden forbedret sin interne samarbejdsstruktur. Generaldirektoratet for Kommunikation arbejder tæt sammen med internetredaktørerne for hver af Kommissionens tjenestegrene inden for rammerne af det netværk, der er oprettet som led i Kommissionens nye internetstrategi. Arbejdet på dette netværk fokuserer på at forbedre Kommissionens tjenestegrenes individuelle websteder og tilskynde til udveksling af god praksis mellem redaktørerne.

Interinstitutionelt samarbejde finder med jævne mellemrum sted gennem det interinstitutionelle internetudvalg (Comité éditorial interinstitutionel – CEIII). Udvalget behandler såvel tekniske som indholdsmæssige spørgsmål og ser på måder at forbedre brugeroplevelsen på EU's websteder på. Et område, der ses på i øjeblikket, er muligheden for at få en fælles søgefunktion for alle institutioner, så brugerne nemmere kan finde oplysninger om EU-anliggender.

På CEIII-mødet den 2. oktober 2008 præsenterede Parlamentet sit nye websted til valgene til Parlamentet, som skal lanceres i januar 2009. Kommissionen vil reservere en fremtrædende plads til dækning af valgene til Parlamentet på Europahjemmesiden, herunder links til Parlamentets websted for valgene.

I forhold til at sikre, at man nemt og praktisk kan følge lovgivning gennem dens udvikling fra forslag til vedtagelse, vil Kommissionen gerne understrege vigtigheden af PreLex-websiderne, der er tilgængelige på Europa⁽¹²⁾, og som giver adgang til udtømmende og værdsat information.

*
* *

(11) SEK(2007)1742.

(12) <http://ec.europa.eu/prelex/apcnet.cfm?CL=da>

47. Spørgsmål af Dimitrios Papadimoulis (H-0838/08)**Om: Det europæiske atomforskningscenter CERN's partikelaccelerator Large Hadron Collider (LHC) brudt sammen**

Det europæiske atomforskningscenter CERN's partikelaccelerator Large Hadron Collider (LHC) brød sammen få dage efter indledningen af "århundredets forsøg", som CERN's forskere karakteriserede deres bestræbelser på at "genskabe" "Big Bang".

Med hvor store beløb har Fællesskabet bidraget til CERN's drift og især til gennemførelsen af "århundredets forsøg"? Er Kommissionen bekendt med årsagerne til skaden? Hvornår forventes LHC igen at kunne tages i brug?

Svar

(EN) CERN er en international organisation, der blev stiftet i 1954 med det formål at forske i kerne- og partikelfysik. Den udfører forskning i regi under CERN-Rådets 20 medlemslande, herunder 18 EU-medlemsstater og 2 stater, der ikke er medlem af EU. Disse 20 lande står i fællesskab for CERN's årlige drifts- og investeringsbudget. EF har kun observatørstatus i CERN-Rådet. Det deltager ikke i beslutningsprocessen og bidrager ikke til det årlige budget.

Ligesom alle andre forskningsinstitutioner har CERN mulighed for at deltage i indkaldelser under Fællesskabets rammeprogram for forskning. CERN har deltaget i en række indkaldelser under forskellige rammeprogrammer og har indsendt fælles forslag sammen med forskellige andre europæiske forskningsinstitutioner.

I henhold til RP6 og RP7 har EF indtil videre betalt omkring 60 mio. EUR til CERN for deltagelse i projekter, der er udvalgt efter konkurrencebaserede indkaldelser. Disse projekter sigter bl.a. mod fælles udvikling af en European Grid-computerinfrastruktur, fælles udvikling af en fremtidig accelerator- og detektorkonstruktion eller fælles træningsprogrammer for unge forskere. Disse projekter har indirekte også hjulpet CERN i indsatsen for at bygge LHC-acceleratoren.

EF har erfaret, at CERN har gennemført en undersøgelse af årsagen til det uheld, der indtraf den 19. september 2008. CERN konkluderer, at årsagen til episoden var en fejlbehæftet elektrisk forbindelse mellem to af acceleratorens magneter. Det medførte mekanisk skade og et udslip af helium fra magnetens koldmasse til tunnelen. CERN har meddelt, at de regner med at genstarte LHC-acceleratoren i foråret 2009. Yderligere anmodninger om information om årsagerne til uheldet og planlagte foranstaltninger rettes bedst direkte til CERN-Rådet og dets medlemsstater.

For yderligere oplysninger om partikelfysikeksperimenter henviser Kommissionen det ærede medlem til sit svar på skriftlig forespørgsel E-5100/08 af Marios Matsakis⁽¹³⁾.

*
* *

48. Spørgsmål af Alojz Peterle (H-0844/08)**Om: Kræftforskning**

Den 10. april 2008 vedtog Europa-Parlamentet en beslutning (P6_TA(2008)0121) om bekæmpelse af kræft i den udvidede Europæiske Union. Under henvisning til europæisk kræftforsknings fragmenterede natur opfordrede Europa-Parlamentet til bedre samarbejde og mindre overlapning mellem de forskellige landes forskningsbestræbelser, således at forskningsresultaterne hurtigere kan komme kræftpatienterne til gavn.

Hvad foretager Kommissionen sig for at fremme og støtte den transnationale kræftforskning under det 7. forskningsrammeprogram?

På hvilken måde agter Kommissionen at støtte forskning i sjældne kræftformer og kræftformer, der er vanskelige at behandle, som f.eks. kræft hos børn, hvor der ofte ikke er tilstrækkelige markedsincitamenter til at fremme kommercielle investeringer i forskningen?

(13) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

Svar

(EN) Som følge af den indsats, der er iværksat under det sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (RP6, 2002-2006) inden for implementeringsforskning i kræft (dvs. implementering af resultater fra grundforskning i klinisk anvendelse), modtager 108 forskningsprojekter støtte med et samlet beløb på 485 mio. EUR. Gennem en tværfaglig tilgang beskæftiger disse projekter sig med forskellige emner i forbindelse med forebyggelse, tidlig diagnosticering, forståelse af kræft og identifikation af lægemiddelvirkninger samt behandlingsmæssige strategier, ny teknologi og palliativ behandling⁽¹⁴⁾.

Desuden opfordrede rapporten om EUROCAN+PLUS⁽¹⁵⁾-gennemførlighedsundersøgelsen, der blev fremlagt for Parlamentet i februar 2008, til bedre koordinering og styring af implementeringsforskning og klinisk forskning, herunder administration af netværk og en platform af omfattende cancercentre.

I medfør af denne indsats har det særlige program "Samarbejde" under det syvende rammeprogram for forskning (RP7, 2007-2013) – under temaet "sundhed" – opstillet en prioritet om yderligere at styrke implementeringsforskning i kræft med henblik på klinisk anvendelse og gøre noget ved fragmenteringen under hensyntagen til resultatet af EUROCAN+PLUS og anbefalingerne fra Rådets konklusioner om nedbringelse af forekomsten af kræft⁽¹⁶⁾ samt Parlamentets beslutning om bekæmpelse af kræft i den udvidede Europæiske Union⁽¹⁷⁾.

Faktisk har indkaldelserne af forslag fra 2007 taget hånd om de anbefalede forskningsområder såsom screening, hospicepleje og fragmentering af forskningsindsatsen i forhold til cancerregistre gennem ERA-NET-ordningen⁽¹⁸⁾.

Næste indkaldelse af forslag under temaet "Sundhed," der skal offentliggøres i 2009, forventes yderligere at tage hånd om fragmentering ved at stimulere udviklingen af koordinerede implementeringsforskningsprogrammer i kræft i Europa og at gøre noget ved forskning i sjældne kræftformer og kræft hos børn, hvor sidstnævnte bygger på en vigtig samling af initiativer udviklet under RP6 (såsom KidsCancerKinome, E.E.T.-Pipeline, Conticanet, Siopen-R-Net osv.). Det vil blive suppleret af initiativer, der har til hensigt at støtte ikkepatenterede lægemidler til pædiatrisk anvendelse i en samordnet indsats sammen med Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA)⁽¹⁹⁾.

Sluttelig overvejer Kommissionen fremtidige EU-tiltag mod kræft – en europæisk platform til udveksling af god praksis og til at støtte medlemsstaterne i deres indsats for at tackle kræft mere effektivt ved at samle hele viften af aktører i en samordnet aktion. Kommissionen har desuden netop vedtaget forslag til en europæisk strategi for sjældne sygdomme generelt⁽²⁰⁾, og det samarbejde og den forøgede effektivitet, som disse aktioner vil medføre, burde også være med til at fremme forskning på dette område.

*
* *

51. Spørgsmål af Robert Evans (H-0802/08)

Om: Humanitær bistand i Sri Lanka

Jeg gratulerer kommissær Louis Michel med dennes udtalelse af 15. september 2008 om overholdelsen af den humanitære folkeret i Sri Lanka.

Jeg er sikker på, at Kommissionen, ligesom jeg, ser med stor bekymring på eskaleringen af volden i Sri Lanka, og hvordan den rammer uskyldige civile. Spørgsmålet er navnlig, hvordan Kommissionen har reageret over

⁽¹⁴⁾ <http://cordis.europa.eu/lifescihealth/cancer/cancer-pro-calls.htm#tab3>

⁽¹⁵⁾ www.eurocanplus.org/

⁽¹⁶⁾ 9636/08 SAN 87.

⁽¹⁷⁾ P6_TA(2008)0121

(www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P6-TA-2008-0121&language=DA).

⁽¹⁸⁾ ec.europa.eu/research/fp6/era-net.html

⁽¹⁹⁾ <http://www.emeax.europa.eu/htmls/human/paediatrics/prioritv1ist.htm>

⁽²⁰⁾ KOM(2008)679 og KOM(2008)726 af 11.11.2008.

for den srilankanske regerings nylige beslutning om, at FN, internationale bistandsorganisationer og hjælpeaktioner skal trækkes ud af konfliktområdet.

Hvordan vil Kommissionen på den baggrund lægge yderligere pres på såvel den srilankanske regering som De Tamilske Tigre for at sikre, at den humanitære folkeret overholdes, at bistanden når ud til de mest sårbare grupper, og at der snarest kan opnås en fredelig løsning af konflikten?

Svar

(EN) Den srilankanske regerings beslutning om, at FN og internationale hjælpeorganisationer skulle trække sig ud af konfliktområdet, var baseret på sikkerhedsmæssige overvejelser. Efter de trak sig ud, har Kommissionen og andre humanitære aktører presset på for at få etableret et system til beskyttede humanitære konvojer med mad og andre livsvigtige forsyninger til folk med behov for hjælp i Vanni-regionen. De insisterede også på, at uafhængige observatører skulle have lov til at ledsage konvojerne for at sikre, at forsyningerne når frem til dem, der har behov for dem uden diskrimination. Det indvilgede begge sider i konflikten i. Nu er fire konvojer under FN-flag nået frem til Vanni-regionen med mad fra Verdensfødevareprogrammet (WFP), hvilket der var stort behov for. Der er planlagt regelmæssige konvojer i de kommende uger.

Desuden har Den Internationale Røde Kors Komité (IRKK) fået lov til at fortsætte sine aktiviteter med internationale medarbejdere i Vanni-regionen. IRKK spiller en afgørende rolle ved at have kommunikationslinjer til begge konfliktens parter og skaffer desuden meget påkrævet hjælp, f.eks. ly og nødvendige husholdningsartikler. Kommissionen vil fortsat støtte både IRKK- og WFP-operationerne. Finansieringen af de to organisationer i Sri Lanka i 2008 beløber sig i øjeblikket til 5,5 mio. EUR. Kommissionen kan om nødvendigt overveje muligheden af yderligere humanitær finansiering af disse organisationer senere på året.

Det står dog klart, at der skal gøres mere for at sikre, at tilstrækkelig nødhjælp når frem til den nødlidende befolkning. Kommissionen anslår, at kun omkring 45 % af behovet for mad faktisk opfyldes i øjeblikket. I betragtning af den forestående regntid er der desuden akut behov for materialer til at bygge ly til de fordrevne med. Kommissionen vil fortsat argumentere for bedre adgang til Vanni-regionen, ikke kun for FN-organisationer, men også for de internationale ikkestatslige organisationer, som var tvunget til at trække sig ud i september, eftersom disse organisationer spiller en afgørende rolle for at skaffe nødhjælp.

I forhold til at sikre, at den humanitære folkeret overholdes, vil Kommissionen fortsat benytte enhver lejlighed til at minde begge konfliktens parter om deres forpligtelser i denne henseende og tale for en fredelig løsning på konflikten.

*
* *

52. Spørgsmål af Claude Moraes (H-0804/08)

Om: Humanitær bistand til Zimbabwe

EU har i alt ydet over 350 mio. EUR i humanitær bistand til Zimbabwe siden 2002, herunder de 10 mio. EUR, der blev givet meddelelse om i september. I betragtning af den seneste tids politiske uro i landet og de restriktioner, som Mugabes regering har indført for det humanitære arbejde, hvilke instrumenter står der så til rådighed for Kommissionen til at måle, hvor effektiv denne støtte er, og sikre, at den når frem til dem, der har brug for den?

Svar

(FR) Kommissionen udfører EU's humanitære hjælp via partnere, der enten er internationale organisationer eller ikkestatslige organisationer med hjemsted i EU. Disse humanitære organisationer er kontraktligt forpligtede til at stå for den humanitære hjælp, som EU finansierer.

Der er indført et sæt inspektions- og kontrolsystemer for at sikre korrekt gennemførelse af de finansierede operationer i de forskellige faser i et humanitært projekts livscyklus. De primære egenskaber er beskrevet herunder.

– Strengt udvælgelsesmekanismer og kvalitetskontrol i henhold til den partnerskabsrammekontrakt (FPA), der indgås med de europæiske ngo'er og de internationale organisationer.

– De systemer, der anvendes til at identificere, hvilke operationer der er finansieret, er baseret strengt på reelle behov, der skal være opfyldt.

– Et verdensomspændende netværk af eksperter i marken (tekniske assistenter), der arbejder for Kommissionen, fører tilsyn med projekterne. Disse specialister i humanitær hjælp er udstationeret permanent for at fremme og maksimere virkningen af de humanitære operationer, som Kommissionen finansierer, uanset land eller region.

– Partnerne skal fremlægge midtvejs- og endelige rapporter og begrunde deres udgifter.

– Kommissionen vurderer med jævne mellemrum sine humanitære operationer.

– De aktiviteter, som Kommissionen finansierer, og som udføres af de humanitære organisationer, er underkastet finansiel revision både i Kommissionens partners hovedkontor, hvilket gælder færdige projekter (hvert andet år), og i marken, hvilket gælder igangværende projekter. F.eks. har Kommissionen godkendt en tredjedel af de anmodninger om godtgørelse af udgifter, der er indsendt for humanitære projekter i Zimbabwe.

I starten af september, efter ophævelsen af den suspendering af ngo'ernes aktiviteter i marken, som regeringen beordrede i juni, rapporterer partnerne få problemer med at få adgang, og distributionen af fødevarer har kunnet genoptages.

*
* *

54. Spørgsmål af Eoin Ryan (H-0816/08)

Om: Uddannelse af piger i udviklingslandene

Uddannelse af piger i udviklingslandene er blevet beskrevet som det største håb for at sætte en stopper for fattigdom og af FN's tidligere generalsekretær, Kofi Annan, som den ene mest udbytterige sociale investering i verden i dag.

Hvad gør Kommissionen for at sikre, at de særlige samfundsmæssige, kulturelle og praktiske udfordringer, der er forbundet med at tilbyde piger fuldtidsuddannelse, inkorporeres i uddannelses- og udviklingsstrategierne?

I uddannelsesmæssig henseende prioriterer mange samfund drenge, og med hensyn til frafaldsprocenten er denne højere for piger, da disse kan tages ud af skolen med ægteskab eller arbejde som begrundelse. Kan Kommissionen derfor endvidere oplyse, hvilke foranstaltninger den har planer om at træffe for at opmuntre piger til at forblive under uddannelse længere end MDG-mål 2 (folkeskoleuddannelse til alle)?

Svar

(FR) Den europæiske konsensus om udvikling understreger den altafgørende rolle, som ligestilling mellem kønnene spiller for opfyldelsen af årtusindudviklingsmålene. I sit arbejde for uddannelse prioriterer Kommissionen opfyldelse af årtusindudviklingsmål 2 om universel grundskoleuddannelse og årtusindudviklingsmål 3 om ligestilling mellem kønnene. Følgelig er de sektorprogrammer, der gennemføres med partnerlandene, lige opmærksomme på pigers deltagelse på alle uddannelsessystemets niveauer.

I de fattigste egne af Egypten modtager piger kun lidt skolegang og har høje frafaldsprocenter. Girls' Education Initiative, der ledes af National Council for Childhood and Motherhood (NCCM), tager hånd om disse problemer. Denne nationale plan med fokus på grundskoleuddannelse har som sine primære mål at give piger bedre adgang til grunduddannelse og forbedre kvaliteten af den.

I andre lande såsom Burkina Faso og Tanzania støtter Kommissionen reformen af hele uddannelsessektoren i en koordineret indsats sammen med de øvrige bidragsydere. Sideløbende hermed har EF iværksat en dialog med sektoren for at påvirke visse beslutninger og prioriteter og for at vurdere resultaterne af reformen gennem nøgleindikatorer. Blandt disse indikatorer kan for Burkina Faso nævnes bruttoandelen af piger, der modtager grundskoleuddannelse, og antallet af kvinder, der kan læse og skrive. I Tanzania er fokus på antallet af kvindelige lærere og etableringen af et skolemiljø, der er fremmende for uddannelse af piger.

Et voksende antal lande modtager støtte, der sætter dem i stand til at udvikle sociale beskyttelsesprogrammer, som ved at uddele penge eller mad til de mest udsatte familier betyder, at familierne ikke behøver overveje omkostningerne i forbindelse med uddannelsesmæssige muligheder for deres døtre.

Sluttelig har Kommissionen sat sig et mål på 50 % deltagelse af kvinder i sine mobilitetsprogrammer for højere uddannelse (hjemmeside om Erasmus Mundus-programmet om eksternt samarbejde og om det kommende Mwalimu Julius Nyerere-program).

*
* *

55. Spørgsmål af Mairead McGuinness (H-0831/08)

Om: Humanitær hjælp fra EU

"Spørgsmålet om udvikling er vigtigere i dag end nogensinde før," som kommissæren for udvikling og humanitær hjælp med rette har udtalt.

Kan Kommissionen forsikre os, at EU's flotte resultater som verdens største yder af humanitær hjælp ikke vil blive påvirket af den igangværende internationale finanskrisen?

Svar

(EN) Den samlede globale humanitære hjælp i 2007 beløb sig til 7,7 mia. USD (5,2 mia. EUR med vekselkurserne pr. 31. december 2007)⁽²¹⁾.

Med 46,8 % af de globale bidrag til humanitær hjælp i 2007 (hvoraf 13,7 % blev ydet af EF, mens 33,1 % blev ydet af medlemsstaterne) er EU fortsat verdens langt største bidragsyder af finansiering til humanitær hjælp.

Størrelsen af Kommissionens bidrag til humanitær hjælp er defineret i den flerårige finansielle ramme for 2007-2013. Der er årligt omkring 750 mio. EUR til rådighed til humanitær hjælp. Disse midler kan i tilfælde af uforudsete begivenheder i løbet af året suppleres fra reserven til nødhjælp, som er på omkring 240 mio. EUR årligt. Betingelserne for mobilisering af reserven til nødhjælp, der er udstukket i den interinstitutionelle aftale mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen, er meget præcise og omfatter ikke-EU-landes nødhjælpsbehov efter begivenheder, der ikke kunne forudses, da budgettet blev udarbejdet. Størrelsen af den humanitære bistand fra EF har været ganske stabil gennem de seneste år, og med al respekt for budgetmyndighedens rettigheder forventes den at forblive inden for den flerårige finansielle ramme.

I 2008 er de midler, der er til rådighed for budgetposten til humanitær bistand og fødevarerhjælp, som hører under EF, blevet suppleret af 180 mio. EUR, primært fra reserven til nødhjælp, på grund af stigningen i priserne på fødevarer, brændstof og råvarer.

*
* *

56. Spørgsmål af Bart Staes (H-0835/08)

Om: Intellektuelle ejendomsrettigheder som hindring for overførsel af bæredygtig energiteknologi fra Europa til udviklingslande

Kommissær Louis Michel har ved forskellige lejligheder erklæret sig som tilhænger af overførsel af teknologi for bæredygtig energiproduktion til udviklingslande. Dette spiller en afgørende rolle for miljømæssig retfærdighed og for en global tilgang til klimaproblemet. I praksis viser det sig dog, at visse mekanismer – som f.eks. intellektuelle ejendomsrettigheder – forsinkes og/eller blokerer denne overførsel af bæredygtig teknologi til de sydlige lande.

Hvad gør Kommissionen, eller hvad planlægger den at gøre for i praksis at bekæmpe disse hindringer, således at overførslen kan komme i gang?

Svar

(FR) Kommissionen anerkender vigtigheden af et system for intellektuelle ejendomsrettigheder, der fungerer hensigtsmæssigt i udviklingslande. Systemet er den nødvendige ramme for at fremme teknologioverførslen, eftersom kommercielle selskaber ikke har det store incitament til at overføre teknologi til lande med svage og dårligt håndhævede bestemmelser om intellektuelle ejendomsrettigheder.

⁽²¹⁾ Kilde: OCHA Financial Tracking System (<http://www.reliefweb.int>)

I et vist antal sager må bestemmelserne om intellektuelle ejendomsrettigheder dog tage højde for udviklingslandenes bekymringer, især i tilfælde, hvor patenter forøger prisen på produkter, der er afgørende for udviklingen. Det er f.eks. tilfældet med medicin. Kommissionen har gået forrest med internationale initiativer, der har til hensigt at skaffe udviklingslande adgang til vigtig medicin til overkommelige priser.

På den anden side er der inden for produktion af bæredygtig energi (solceller, biomasse og vindkraft) intet klart bevis for, at intellektuelle ejendomsrettigheder har haft en negativ indvirkning på udviklingen og teknologioverførslen. Patenterne på de tilgrundliggende teknologier udløb for længe siden, og flere forskellige patenterede produkter konkurrerer, hvilket sænker prisen på disse teknologier. Der er også konkurrence mellem de forskellige teknologier, der benyttes til produktion af elektricitet. Hvis selskaber i udviklingslande ønsker at træde ind på dette område af nye teknologier som producenter, er det muligt for dem at opnå licenser til overkommelige priser. Selskaber i Indien og Kina er f.eks. allerede gået ind på markedet for solcelleenergi. På området for biomasse kan eksklusive driftsrettigheder for nye bioteknologier muligvis være årsag til problemer. Men i praksis udgør told og andre handelsbarrierer større hindringer.

Faktisk er mange moderne produkter og teknologier ikke dyre pga. intellektuelle ejendomsrettigheder, men ganske enkelt pga. udviklede produktionsmetoder, høje materialeomkostninger og installations- og driftsomkostninger, der i mange tilfælde forøges af manglen på lokal kompetence.

Derfor yder Kommissionen betydelig støtte til udviklingslande for at fremme brugen af bæredygtige teknologier til energiproduktion, især via AVS⁽²²⁾-EU-energifaciliteten, der blev lanceret i 2006. Det er grunden til, at faciliteten, som omfatter alle kilder til vedvarende energi, finansierer projekter, der omfatter andet og mere end blot indførsel af ny teknologi, og også beskæftiger sig med spørgsmålet om de kompetencer, der er nødvendige for at tilpasse, drive, vedligeholde og udbrede teknologierne.

Faciliteten skulle blive suppleret med næsten 200 mio. EUR inden for rammerne af den tiende Europæiske Udviklingsfond (EUF). Disse midler vil være rettet mere specifikt mod vedvarende energikilder og dermed give bedre lokal adgang til bæredygtig energiforsyning.

*
* *

57. Spørgsmål af Justas Vincas Paleckis (H-0847/08)

Om: Udviklingssamarbejdsbistand under den finansielle krise

Midlerne til udviklingssamarbejdspolitikken er heller ikke immune over for den finansielle krise, som begyndte på Wall Street og har ført til økonomisk sammenbrud i hele verden. De udviklingslande, hvis udviklingsstøtte fra EU er truet, er på ny ofre, og de er på ingen måde ansvarlige for den finansielle krise. Det er vigtigt at sikre, at EU's forpligtelser på udviklingssamarbejdsområdet indtil 2013, som Kommissionen indgik for udviklingslandene længe inden den finansielle krise begyndte, ikke indskrænkes på grund af de aktuelle finansielle vanskeligheder.

Hvordan agter Kommissionen at fastlægge de nye prioriteringer for så vidt angår finansieringen af udviklingssamarbejdet i lyset af den finansielle krise?

Svar

(FR) Spørgsmålet om virkningerne af den aktuelle finanskrisen på udviklingssamarbejde er særlig relevant i lyset af den opfølgende internationale konference om udviklingsfinansiering med henblik på at revidere gennemførelsen af Monterreykonsensusen, der finder sted mellem den 29. november og den 2. december i Doha i Qatar.

I mellemtiden offentliggjorde Kommissionen den 29. oktober 2008 en meddelelse med titlen "Overvindelse af den finansielle krise," som bl.a. lægger vægt på vigtigheden af at dele fordelene ved bæredygtig vækst og tackle den udfordring, som årtusindudviklingsmålene udgør.

I Doha er et af de væsentlige spørgsmål i de konklusioner, som EU har til hensigt at fremlægge, en bindende bekræftelse af sit tilsagn om at forøge niveauet for offentlig udviklingsbistand (ODA) med henblik på at opnå en kollektiv ODA på 0,56 % af bruttonationalproduktet (BNP) inden 2010 og 0,7 % af BNP inden 2015.

(22) Afrika, Vestindien, Stillehavet.

Medlemsstaterne er i færd med at udarbejde periodiske, flerårige, vejledende tidsplaner, der skal angive, hvordan de vil opfylde ODA-målet.

Trods finanskrisen er der ingen tvivl om dette tilsagn. Tværtimod, i krisetider er det meget vigtigt at bevare ODA-niveauerne. Erfaringen viser, at der er direkte sammenhæng mellem reduktioner i ODA og voksende ekstremisme og ustabilitet i verden.

Derfor anmoder EU, den største ODA-donor med bevillinger på ikke mindre end 61,5 mia. USD i 2007 ud af et samlet, globalt beløb på 104 mia., alle de andre bidragsydere om at bidrage til retfærdig udviklingsfinansiering og om at forøge deres offentlige udviklingsbistand til målet på 0,7 % af BNP og opfordrer indtrængende alle de andre bidragsydere til at udarbejde periodiske, flerårige, vejledende tidsplaner for at angive, hvordan de vil opfylde målene.

Selv om ODA er hjørnestenen i udvikling, er det ikke den eneste løsning. Der er brug for mere arbejde på innovative kilder til finansiering, især i forbindelse med gennemførelse. Der må tages hånd om de nye udfordringer, især reduktionen af og tilpasningen til klimaforandringerne, fødevare- og energisikkerhed og de nødvendige midler til at reagere derpå. God økonomisk og finansiell styring, herunder kampen mod svindel, korruption og skatteunddragelse, skal støttes, og endelig må vi arbejde på en reel reform af det internationale finansielle system.

*
* *

58. Spørgsmål af Anne Van Lancker (H-0853/08)

Om: "Decency Gap"

I Europa-Parlamentets beslutning af 4. september 2008 om millenniumudviklingsmålene – mål nr. 5 (P6_TA(2008)0406) fremhæves universel adgang til reproduktiv sundhed som et udviklingsmål for det internationale samfund, og Kommissionen opfordres til at stille så mange ressourcer som muligt til rådighed for at nå dette mål.

I 2002 gav EU tilsagn til UNFPA og IPPF om at afhjælpe dette "decency gap", efter at Bush-regeringen havde afslået at yde støtte. Dette program udløber med udgangen af 2008. Tidligere i år nedlagde præsident Bush på ny veto. Der er således risiko for, at der opstår et nyt "decency gap", hvis også EU indstiller sin støtte.

Er Kommissionen indstillet på som led i den 10. EUF at afhjælpe "the decency gap" og stille så mange ressourcer som muligt til rådighed for at nå mål 5?

Svar

(FR) Forbedring i mødres sundhed og dødeligheden blandt mødre har konstant ligget Kommissionen på sinde i dens arbejde for sundhed og udvikling. Men på trods af alt det, vi har gjort, er årtusindudviklingsmål 5 formentlig det mest vanskelige årtusindudviklingsmål at opfylde. EU har intensiveret sin indsats i 2008 for at markere et reelt vendepunkt i det internationale samfunds arbejde for at fremme årtusindudviklingsmålene og for at opstille det mål at gå fra politiske erklæringer til handling i praksis.

Hvad bliver der gjort rent praktisk?

De initiativer, der finansieres via budgetposterne (Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) og det almindelige budget) har til hensigt at medføre blivende virkninger på politikkerne for de nationale sundhedssystemer. Det er vanskeligt at differentiere mellem bidragene fra EUF og budgettet for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder (SRSR), der normalt håndteres som generel støtte til sundhedssektoren, eller som kan være udpeget som prioritetssektorer eller oftere i den bredere aktivitetsramme såsom "makroøkonomisk støtte". I henhold til en (ikke udtømmende) opgørelse, som Kommissionen gennemførte for nylig inden for rammerne af bilaterale regionale samarbejdsaftaler mellem 2002 og 2008, blev der bevilget omkring 150 mio. EUR til finansiering af projekter, hvori reproduktiv sundhed indgik som et væsentligt element.

Inden for rammerne af tematiske budgetposter vedrørende reproduktiv sundhed (2003-2006) blev der bevilget over 73 mio. EUR til politikker og initiativer i forhold til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i udviklingslande.

Hvad angår den tiende EUF, er det vores plan at støtte sundhedssektoren i 31 udviklingslande⁽²³⁾ direkte. De lande, der drager fordel af vores aktiviteter, har meget høj dødelighed blandt mødre og ekstremt dårlige sundhedsvæsnere. For at gøre bistanden mere forudsigelig indfører Kommissionen desuden et nyt finansielt instrument, den såkaldte MDG-kontrakt, i en række partnerlande, inden for hvis ramme budgetstøtten på langt sigt vil blive bundet til de konkrete resultater, der opnås med årtusindudviklingsmålene. Det gør det nemmere for regeringerne at bære de tilbagevendende udgifter til sundhedssystemerne såsom løn til det medicinske personale, der er afgørende, hvis man ønsker at forøge adgangen til primære sundhedsydelser, herunder fødselshjælp, hvilket er afgørende for årtusindudviklingsmål 5.

På trods af alt er det, der gøres i øjeblikket for at forbedre mødres sundhed, langt fra tilstrækkeligt. Der er derfor behov for en større indsats, hvis situationen skal ændres. Derfor vedtog Rådet den 24. juni EU-handlingsplanen for årtusindudviklingsmålene, hvori Kommissionen og medlemsstaterne bl.a. giver tilsagn om at forøge deres støtte til sundhedssektoren i udviklingslande med yderligere 8 mio. EUR inden 2010 (hvoraf 6 mio. EUR er øremærket til Afrika).

Hvad angår årtusindudviklingsmål 5, nævner EU-handlingsplanen for årtusindudviklingsmålene to væsentlige mål, der skal opfyldes inden 2010:

- 1) 21 mio. flere fødsler med deltagelse af uddannet sundhedspersonale
- 2) 50 mio. flere kvinder i Afrika med adgang til moderne svangerskabsforebyggende midler

Og endelig har vi instrumentet "Investering i menneskelige ressourcer", hvor 44 mio. EUR er afsat til gennemførelsen af Kairo-dagsordenen om reproduktiv sundhed for 2009 og 2010. En del af disse midler vil blive brugt til at finansiere ngo-projekter i partnerlandene.

På grund af de forskellige instrumenter, der redegøres for herover, og som allerede er til rådighed, har Kommissionen ikke til hensigt at fortsætte med at kompensere for det såkaldte "decency gap" efter 2008 ved at yde ekstra midler til IPPF⁽²⁴⁾ og UNFPA⁽²⁵⁾.

*
* *

60. Spørgsmål af Liam Aylward (H-0814/08)

Om: Narkotika og EU's folkesundhedsprogram

Hvilke planer har Kommissionen om som led i EU's folkesundhedsprogram 2008-2013 at sætte fokus på farerne ved at bruge ulovlig og forbudt narkotika?

Svar

(EN) EU's sundhedsprogram 2008-2013⁽²⁶⁾ indeholder fortsat narkotikabekæmpelse som et højt prioriteret område under temaet "sundhedsfremme – aktioner vedrørende sundhedsdeterminanter," som det var tilfældet under det foregående folkesundhedsprogram under overskriften "sundhedsdeterminanter."

Udvælgelsen af specifikke prioriteter vil fortsat ske i overensstemmelse med EU's narkotikastrategi⁽²⁷⁾ og handlingsplaner⁽²⁸⁾, programmet "Forebyggelse af narkotikamisbrug og information af offentligheden"⁽²⁹⁾ og Rådets henstilling om forebyggelse af narkotikamisbrug og reduktion af de med misbruget forbundne

⁽²³⁾ AVS (4 % ekskl. generel budgetstøtte): Liberia, Côte d'Ivoire, Congo, DR Congo, Angola, Zimbabwe, Burundi, Chad, Timor-Leste, Saint Vincent, Lesotho, Swaziland, Sydafrika, Zambia, Mozambique. Asien (17 %): Afghanistan, Myanmar, Indien, Filippinerne, Vietnam. Latinamerika (social samhørighed): Honduras og Ecuador. Mellemøsten og Nordafrika samt Østeuropa (8,8 %): Algeriet, Marokko, Egypten, Syrien, Libyen, Yemen, Ukraine, Moldova, Georgien.

⁽²⁴⁾ Det Internationale Familieplanlægningsforbund.

⁽²⁵⁾ De Forenede Nationers Befolkningsfond.

⁽²⁶⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2007:301:0003:0013:DA:PDF>

⁽²⁷⁾ 12555/2/99 CORDROGUE 64 REV 2

⁽²⁸⁾ http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/da/oj/2005/c_168/c_16820050708da00010018.pdf

⁽²⁹⁾ EUT L 257 af 3.10.2007.

risici⁽³⁰⁾. Det nye forslag til en EU-handlingsplan 2009-2012⁽³¹⁾, der i øjeblikket drøftes i Rådet, opfordrer EU til yderligere at forbedre effektiviteten af foranstaltninger til reduktion af narkotikamisbrug og konsekvenserne heraf. Dette omfatter særlig opmærksomhed på sårbare grupper og forebyggelse af blandingsmisbrug (kombineret indtagelse af ulovlige og lovlige stoffer).

*
* *

61. Spørgsmål af Brian Crowley (H-0818/08)

Om: Etablering af golfklubber i særlige bevaringsområder

Har Kommissionen fastsat bestemmelser, der specifikt forbyder etablering af golfklubber og andre faciliteter i særlige bevaringsområder?

Svar

Der findes ingen regler på fællesskabsplan, der specifikt forbyder etablering af golfklubber og andre faciliteter i særlige bevaringsområder.

Ifølge artikel 6, stk. 3, i habitatdirektivet⁽³²⁾ skal medlemsstater iværksætte en vurdering af projekter (herunder golfbaner), der kan have en betydelig indvirkning på Natura 2000-områder. Denne vurdering omfatter en evaluering af mulige alternativer og udvikling af begrænsningsforanstaltninger. Hvis konklusionen af vurderingen er, at det planlagte projekt ikke påvirker områdets integritet negativt, kan projektet gennemføres.

Hvis det vurderes sandsynligt, at et projekt vil have en negativ indvirkning på områdets integritet, udstikker habitatdirektivets artikel 6, stk. 4, procedurer, der skal følges. Projekter kan stadig gennemføres, hvis visse betingelser overholdes, og der iværksættes kompensationsforanstaltninger.

Kommissionen har offentliggjort en omfattende vejledning i, hvordan habitatdirektivets artikel 6 finder anvendelse. Denne vejledning findes på Kommissionens miljøwebsted under "Nature and Biodiversity"⁽³³⁾.

*
* *

62. Spørgsmål af Marco Cappato (H-0821/08)

Om: Valg ved livets afslutning og livstestamente

Tvungen lægebehandling er forbudt i mange nationale retsordener og internationale konventioner, f.eks. Oviedo-konventionen, og ulovlig eutanasi er udbredt i lande, der forbyder denne praksis, og således praktiseret uden de fornødne garantier, procedurer og kontrolforanstaltninger. Mener Kommissionen på denne baggrund ikke, at det kunne være nyttigt at indsamle, analysere og på empirisk vis sammenligne data vedrørende de lægelige beslutninger, der bliver truffet ved livets afslutning, med det formål at fremme bedste praksis som f.eks. anerkendelse af livstestamentet og at sikre fri adgang til behandlinger og respekt for patienternes ønsker overalt i Europa?

Svar

(EN) Kommissionen indsamler ikke data om beslutninger, der bliver truffet ved livets afslutning, og har ingen planer vedrørende udveksling af bedste praksis på området. Forbud mod eller tilladelse af eutanasi er et spørgsmål, der fuldt og helt hører under hver enkelt medlemsstats ansvarsområde.

Hvad angår adgang til behandling, står det alle EU-borgere frit at søge alle former for lægehjælp i en anden medlemsstat end den, hvori de er hjemmehørende. Denne ret udspringer af traktatens artikel 49 vedrørende fri levering af tjenesteydelser i henhold til kendelse afsagt af EF-Domstolen.

⁽³⁰⁾ EUT L 165 af 3.7.2003, (2003/488/EF).

⁽³¹⁾ KOM(2008)567/4.

⁽³²⁾ Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, som findes i en konsolideret version på

<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:01992L0043-20070101:DA:NOT>

⁽³³⁾ http://ec.europa.eu/environment/nature/index_en.htm

*
* *

63. Spørgsmål af Marian Harkin (H-0823/08)

Om: Menneskerettigheder i Belarus

Menneskerettighedssituationen i Belarus er problematisk, navnlig den nuværende situation i Belarus med hensyn til visumprocedurerne for belarussiske borgere, der ønsker at forlade landet. Hvilke tiltag kan Kommissionen derfor træffe for at sikre, at de belarussiske myndigheder i højere grad overholder menneskerettighederne, således at forbuddet mod børns udrejse af landet ophæves, hvilket vil give dem mulighed for at deltage i forskellige ungdomsprogrammer, herunder ferier med henblik på afslapning og rekreation?

Svar

(EN) Demokrati og respekt for menneskerettighederne er og vil fortsat være centrale elementer i vores forbindelser med Belarus, det være sig med civilsamfundet eller med de belarussiske myndigheder.

Repræsentanter for Kommissionen besøgte Minsk den 4.-5. november for yderligere at følge op på konklusionerne fra rådsmødet den 13. oktober med repræsentanter fra det belarussiske civilsamfund og fra oppositionen samt med myndighederne.

Den delvise og betingede suspendering af sanktioner og genoptagelsen af drøftelser på ministerniveau, der følger af Rådets konklusioner, sætter os i stand til mere direkte at formidle vores budskab om, hvad vi forventer af Belarus i forhold til fremskridt mod demokratisering, respekt for menneskerettigheder og retsstatsprincipper.

Vi redegjorde allerede tydeligt for vores forventninger i dokumentet "What the EU could bring to Belarus," som kommissæren med ansvar for eksterne forbindelser og den europæiske naboskabspolitik offentliggjorde i 2006. Vores gentagne, centrale budskaber til de belarussiske myndigheder bygger videre på vores budskab fra dengang.

Vi forventer bl.a., at Belarus garanterer folks ret til frihed og sikkerhed. Det omfatter belarussiske børn og unges uhindrede deltagelse i EU's udvekslingsprogrammer. Det omfatter også, at Belarus tager sit rejseforbud for visse medlemmer af civilsamfundet og oppositionen op til fornyet overvejelse.

Hvad angår det specifikke spørgsmål om rejseforbuddet for de såkaldte Tjernobyl-børn, er det en bilateral sag, der kræver løsninger på bilateralt plan, eftersom situationen varierer mellem de involverede medlemsstater.

Selv om der ikke er tale om en sag, der åbner mulighed for, at Kommissionen kan skride ind, følger Kommissionen sagen nøje.

*
* *

64. Spørgsmål af Michl Ebner (H-0837/08)

Om: Indførelse af afgift på flybrændstof

Luftfartssektoren har i de seneste år oplevet en meget dynamisk udvikling, hvilket bevirker, at fly som transportmiddel får større og større betydning.

I betragtning af at luftfart i dagens Europa er årsag til 3 % af den samlede CO₂-forurening, og at denne tendens er stigende, bør det overvejes, om der skal indføres brændstofafgift for luftfart.

Det er i miljøpolitisk interesse at pålægge brændstof afgift, i det mindste internt i EU. Udelukkende på den måde vil det være muligt at tilvejebringe en miljøvenlig håndtering af benzin til fly.

Derudover bliver andre fossile brændstoffer underlagt beskatning, og derfor bør der på dette område være tale om en standardisering af afgiftsreglerne.

Allerede ved at indføre små ekstraomkostninger for passagererne giver det en merværdi for miljøet, hvilket betyder, at selv en beskeden beskatning af brændstof kommer både miljøet og forbrugerne til gode.

Hvad har Kommissionen i sinde at foretage sig i forbindelse med debatten omkring afgifter på brændstof?

Svar

(EN) Kommissionen beskriver sin holdning til beskatning af flybrændstof i sin meddelelse fra 2005 om mindskelse af klimapåvirkningerne fra luftfarten⁽³⁴⁾. Det bekræftede Kommissionens ønske om at normalisere behandlingen af flybrændstof snarest muligt inden for rammerne af det internationale retsgrundlag for luftfart.

I henhold til Rådets direktiv 2003/96/EF⁽³⁵⁾ kan medlemsstaterne allerede nu indføre brændstofskatter for indenrigsflyvninger. Under forudsætning af en gensidig aftale kan brændstofafgifter i henhold til direktivet også indføres for flyvninger mellem to medlemsstater.

Men i praksis er det vanskeligt for medlemsstater at beskatte flybrændstof, fordi de derved ville skabe konkurrenceforvridning mellem luftfartsselskaber fra EU og luftfartsselskaber fra tredjelande. Dette skyldes, at der findes juridisk bindende afgiftsundtagelser i bilaterale lufttrafikaftaler mellem medlemsstater og tredjelande. De gør det vanskeligt at indføre brændstofafgifter på ruter inden for Fællesskabet, hvor luftfartsselskaber fra tredjelande har trafikrettigheder og fortsat nyder afgiftsfrihed under de relevante bilaterale aftaler.

Kommissionen arbejder aktivt på at genforhandle vilkårene i disse bilaterale aftaler om lufttrafik med tredjelande for at give mulighed for på lige vilkår at beskatte brændstof, der leveres til luftfartsselskaber fra EU og fra tredjelande. Men det erkendes, at denne proces uvægerligt vil tage tid. Indtil videre er næsten 450 bilaterale aftaler blevet ændret på denne måde gennem forhandlinger med tredjelande.

I betragtning af disse vanskeligheder kan en strategi til bekæmpelse af luftfartsindustriens klimapåvirkninger på kort og mellemlangt sigt ikke hovedsageligt bero på en bredere pålæggelse af energiafgifter over for denne industri.

*
* *

65. Spørgsmål af Paolo Bartolozzi (H-0841/08)**Om: Beretning om vurdering af forordning (EF) nr. 1400/2002 om distribution af motorkøretøjer**

Mener Kommissionen ikke, at det er kendetegnende for beretningen af 28.5.2008 om vurdering af forordning (EF) nr. 1400/2002⁽³⁶⁾ om distribution af køretøjer, at den anbefaler en radikal indholdsmæssig ændring af forordningen, som ikke er underbygget af nogen fyldestgørende begrundelse, og dette selv om den konkurrencemæssige situation på de pågældende markeder er blevet bedre i løbet af de seneste fem år for forordningens anvendelse?

Modsiger beretningen ikke Kommissionens egne udtalelser om, at den anerkender de særlige kendetegn ved motorkøretøjsdistribution og kundeservice samt nødvendigheden af særlige bestemmelser til dækning af behovene hos sektorens 350 000 små og mellemstore virksomheder med i alt omkring 2,8 mio. ansatte.

Mener Kommissionen ikke, at en ophævelse af forordningen ville være uberettiget og krænke det generelle princip om tillid som anerkendt i EF-Domstolens retspraksis?

Ville det ikke være bedre at forbedre den eksisterende forordning i stedet for at ophæve den?

Svar

(EN) På dette trin i vurderingsprocessen har Kommissionen ikke truffet nogen beslutning om de lovgivningsmæssige rammer, der skal gælde for motorkøretøjssektoren efter 2010. De høringssvar, der er modtaget i forbindelse med høringen om beretningen⁽³⁷⁾, vil blive offentliggjort på Generaldirektoratet for Konkurrences websted inden længe. Sammen med beretningen vil de danne grundlag for næste trin i

⁽³⁴⁾ KOM(2005)459 Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om mindskelse af klimapåvirkningerne fra luftfarten.

⁽³⁵⁾ Rådets direktiv 2003/96/EF af 27. oktober 2003 om omstrukturering af EF-bestemmelserne for beskatning af energiprodukter og elektricitet.

⁽³⁶⁾ EFT L 203 af 1.8.2002, s. 30.

⁽³⁷⁾ http://ec.europa.eu/comm/competition/sectors/motor_vehicles/documents/evaluation_report_da.pdf

vurderingsprocessen. Efter en konsekvensvurdering af de forskellige muligheder med særlig vægt på virkningen af eventuelle fremtidige lovgivningsmæssige rammer for SMV'er kunne Kommissionen forestille sig at offentliggøre en meddelelse i 2009 om de fremtidige konkurrencelovmæssige rammer for sektoren.

Kommissionen vil gerne forsikre det ærede medlem om sin beslutsomhed i forhold til at sikre en hensigtsmæssigt grad af beskyttelse af konkurrencen i motorkøretøjssektoren, uanset hvilke juridiske rammer der indføres for sektoren efter 2010 som følge af den igangværende vurderingsproces.

*
* *

67. Spørgsmål af Gerardo Galeote (H-0846/08)

Om: Flere skibsuplykker med miljømæssige konsekvenser i den spanske Algeciras-bugt

Den 11. og 12. oktober 2008 forulykkede endnu to skibe i den spanske Algeciras-bugt, nærmere bestemt skibene "Fedra" og "Tawe", som sejlede under liberiansk flag. De miljømæssige konsekvenser er endnu ikke gjort op. Disse ulykker skal lægges til de tre, der fandt sted i 2007, nærmere bestemt "Samotakis" (januar), "Sierra Nava" (februar) og "New Flame", som har gjort Algeciras-bugten til den del af EU's kyststrækning, der har størst kronisk risiko for at udvikle sig til en miljøkatastrofe.

Har de spanske eller britiske myndigheder orienteret Kommissionen om situationen?

Har de ansvarlige myndigheder anmodet Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed om hjælp til forureningsbekæmpelse?

Har Kommissionen overvejet at træffe foranstaltninger med henblik på at få de ansvarlige myndigheder til at iværksætte en plan for at undgå, at situationer af denne art gentager sig?

Svar

(FR) Kommissionen har nøje overvåget søfartsulykkerne med skibene Fedra og Tawe fra oktober sidste år. Det glæder især Kommissionen, at alle Fedras besætningsmedlemmer blev reddet trods de vanskelige vejrforhold.

Kommissionens tjenestegrene, især monitorerings- og informationscentret (MIC), den del af Generaldirektoratet for Miljø, der har ansvaret for det civile beredskab, stod i tæt kontakt med de spanske og britiske myndigheder.

Som reaktion på anmodninger fra de spanske myndigheder blev der stillet satellitbilleder til rådighed via Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA) for at se efter olieforurening i Algecirasbugten. Via MIC besluttede Spanien desuden at mobilisere et af de miljøskibe, som EMSA har kontrakt med. Det lykkedes dette fartøj, Bahia Tres, der er under kommando af de spanske myndigheder, at opsamle omkring 50 tons olie.

Mere generelt påpeger Kommissionen, at EU har indført ambitiøse politikker for sikkerhed til søs og for beskyttelse af havmiljøet. De nye initiativer i den tredje lovpakke om sikkerhed til søs vil medføre betydelige forbedringer, f.eks. i forhold til trafikovervågning og operatørens ansvar.

Disse nye instrumenter vil bidrage til at hjælpe medlemsstaterne med at bekæmpe forurenere og forhindre og bekæmpe forurening.

Kommissionen er også blevet informeret om, at organiseringen af en antiforureningskampagne i Algecirasbugten kunne dukke op på dagsordenen for det næste møde mellem de spanske og britiske myndigheder (herunder repræsentanter fra Gibraltar).

*
* *

68. Spørgsmål af Jacky Hénin (H-0848/08)

Om: Søfartssikkerheden i stræderne i EU

I oktober måned forliste to liberisk indregistrerede fragtskibe nær kysten i Gibraltarstrædet. Takket være en effektiv og hensigtsmæssig indgriben fra Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed blev ulykken ikke fatal. Disse gentagne ulykker såvel som den stigende transport af farligt gods stiller atter det følsomme

spørgsmål, om hvorvidt der skal strammes op på reglerne om søfartssikkerhed, der dækker alle stræderne i EU, og hvorvidt man skal forstærke de midler, der skønnes nødvendige for, at reglerne overholdes. Det ville være hensigtsmæssigt at klassificere disse stræder og deres omgivelser som Seveso-zoner.

Har Kommissionen nogen konkrete planer om at forbedre sikkerheden i stræderne i EU?

Svar

(FR) I henhold til De Forenede Nationers havretskonvention har skibe ret til uhindret transitpassage gennem internationale stræder. Det forhindrer ikke de stater, der grænser op til stræderne, i at iværksætte foranstaltninger til at sikre sikkerheden til søs. Derfor overvåger medlemsstater sejladsen i EU's vigtigste stræder såsom Gibraltar ved hjælp af skibstrafiktjenester, som sejlruiter og skibes logbogssystemer kan forbindes til.

Siden ulykken med Prestige er der i EU taget flere skridt til at forstærke samlingen af fællesskabslovgivning om sikkerhed til søs og bekæmpelsen af forurening fra skibe. Således har gennemførelsen af direktiv 2002/59/EF, der etablerer et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet, ført til forbedret overvågning af skibsfarten og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne vedrørende farligt gods.

Endvidere tog Kommissionen en tredje pakke med syv foranstaltninger om sikkerhed til søs i brug i november 2005 for at underbygge dette arbejde ved at supplere de eksisterende forebyggende foranstaltninger samtidig med, at den udviklede procedurer til at sikre bedre indgriben over for følgerne af ulykker. Denne pakke indeholder især en styrkelse af bestemmelserne om overvågning af skibstrafikken.

I forhold til at undgå risikoen for forurening til søs er Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds (EMSA) rolle i bekæmpelsen af forurening fra skibe en væsentlig foranstaltning, der yder en ikke ubetydelig operativ bistand til medlemsstaterne. Med dette formål har EMSA oprettet tjenesten CleanSeaNet.

EU/ESA-initiativet Kopernikus understøtter en vigtig forbedring i det nuværende CleanSeaNet-system til overvågning af olieudslip. MarCoast-projektets ekstra forudsigelses- og hindcasting-komponenter for oliepoles bevægelser vil være en betydelig hjælp under redningsarbejde og til at spore kilderne til olieudslip. Disse tjenester vil blive overført til det fremtidige Kopernikusprogram for at opretholde dem på langt sigt. Fra 2011 og frem vil Sentinel 1-satellitens missioner under Kopernikusprogrammet opretholde en afgørende jordobservationsinfrastruktur ved at fortsætte overvågningen efter ESA's Envisat-mission.

Hvad angår klassificering af havstræder og deres indsejlsruiter som Seveso-zoner, finder Seveso-direktivet (direktiv 96/82/EF) kun anvendelse for virksomheder, hvor der forefindes farlige stoffer. Havtransport af farlige stoffer er ikke omfattet af direktivets anvendelsesområde.

*
* *

69. Spørgsmål af Olle Schmidt (H-0849/08)

Om: Nyprotektionisme efter finanskrisen

Der er fremkommet oplysninger om, at statsstøtten som følge af finanskrisen nu får indvirkning på andre sektorer. I Frankrig og Tyskland vil den ifølge "Financial Times" af 21.10.2008 ligeledes omfatte bilproducenters bankforretninger. Præsident Sarkozy nævnte i sin tale samme dag i Europa-Parlamentet, at der er behov for en europæisk lånepakke til bilindustrien i lighed med den amerikanske lånepakke. Hvad gør Kommissionen for at standse disse krav om overnational støtte, som risikerer at skabe protektionisme?

Hvorledes kan man give garanti for, at al den støtte, der nu ydes, ikke medfører konkurrenceforvridninger, eftersom virksomheder, der har taget vare på deres økonomi, mister kunder til virksomheder og institutioner, som tidligere havde en dårlig økonomi, og som nu bliver de mest eftertragtede, blot fordi de nyder godt af statens beskyttelse?

Svar

(EN) For at kunne imødegå finanskrisen har Kommissionen på ganske kort tid vurderet og godkendt de hjælpepakker, medlemsstaterne har vedtaget for deres finansielle institutioner, i henhold til eksisterende regler for statsstøtte for at forhindre negativ afsmitning fra det finansielle område til resten af økonomien.

Hvad angår påståede risici såsom en udvikling i retning af ny statsstøtte, der ville medføre konkurrenceforvridning eller mere protektionisme, ønsker Kommissionen at minde om, at den nuværende ramme for statsstøtte fuldt ud vil forblive i kraft. Foranstaltninger foreslået af medlemsstater skal derfor fortsat overholde denne ramme.

I denne forbindelse skal det bemærkes, at statsstøtte til finansielle institutioner inden for denne ramme forventes at have en positiv virkning for andre sektorer derved, at den tilsigter at stabilisere de finansielle relationer mellem de økonomiske aktører. Dette kan imidlertid ikke betragtes som en lempelse af eksisterende regler og praksisser for statsstøtte, idet medlemsstaternes hjælpepakker til finansmarkederne er konstrueret på en sådan måde, at statens intervention begrænses til et absolut minimum og med særlig hensyntagen til reglerne for det indre marked.

På den måde drager bilindustrien allerede indirekte fordel af statsstøtten til banksektoren. Den fortsatte håndhævelse af reglerne for statsstøtte vil sikre, at der ikke finder unødigt konkurrenceforvridning sted. Enhver foranstaltning, der foreslås til støtte for denne sektor, skal overholde følgende: Enten er der slet ikke tale om statsstøtte, eller også skal der være tale om statsstøtte, der overholder eksisterende regler.

*
* *

70. Spørgsmål af Manolis Mavrommatis (H-0852/08)

Om: Foranstaltninger for personer med indlæringsvanskeligheder

I 2006 opfordrede Irland, med initiativet for bærbare computere ("Laptops Initiative") under Uddannelsesprogrammet 2010, 31 gymnasier til at give feedback med henblik på udvikling af software til at hjælpe elever med ordblindhed. Inden for rammerne af Minerva-aktionen (det europæiske samarbejde om åben uddannelse og fjernundervisning samt informations- og kommunikationsteknologi (IKT) på uddannelsesområdet) gives der i 2008 mulighed for at skabe et blandet pædagogisk miljø, som omfatter elektronisk interaktion under menneskeligt tilsyn, med henblik på at hjælpe personer med ordblindhed til lettere at tilpasse sig.

Bortset fra disse initiativer, hvilke andre foranstaltninger har Kommissionen iværksat for at hjælpe personer med indlæringsvanskeligheder med at tilpasse sig uddannelsessystemet? I betragtning af at 30 millioner mennesker i EU står over for sådanne problemer, skønner Kommissionen da ikke, at der er behov for at intensivere bestræbelserne på dette område for at lette livet på alle niveauer – både de uddannelsesmæssige og beskæftigelsesmæssige – for disse borgere? Findes der obligatoriske programmer, som EU's medlemsstater skal følge, med henblik på at fremme nye metoder til uddannelse af mindre børn med ordblindhed og andre indlæringsvanskeligheder?

Svar

(EN) Kommissionen oplyser det ærede medlem om, at i henhold til EF-traktatens artikel 149 er hjælp til yngre børn med ordblindhed og andre indlæringsvanskeligheder en kompetence, der hører under medlemsstaterne.

Men inden for rammerne af arbejdsprogrammet Uddannelse 2010 er hjælp til elever med særlige uddannelsesmæssige behov en integreret del af alle europæiske initiativer og aktiviteter.

Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EF fra 2006 om nøglekompetencer for livslang læring anbefaler medlemsstaterne at sørge for, at der iværksættes passende foranstaltninger for elever, som på grund af uddannelsesmæssige handicap – herunder indlæringsvanskeligheder – har behov for særlig hjælp med at leve op til deres uddannelsesmæssige potentiale.

I sin meddelelse om forbedring af læreruddannelsens kvalitet⁽³⁸⁾ understreger Kommissionen behovet for at udstyre lærere med færdigheder til at identificere hver enkelt elevs særlige behov og reagere på dem ved at anvende et bredt udvalg af undervisningsmetoder.

Ekspertgrupper følger nu op på både henstillingen og meddelelsen gennem den åbne koordinationsmetode.

I de årlige rapporter "Progress towards the Lisbon Objectives in Education and Training" får medlemsstaterne sammenlignelige data om foranstaltninger for elever med særlige uddannelsesmæssige behov.

⁽³⁸⁾ KOM(2007) 392.

Ifølge Kommissionens meddelelse "Forbedrede kompetencer i det 21. århundrede: En dagsorden for europæisk samarbejde om skoler"⁽³⁹⁾ fra 2008 forudsætter hjælp til elever med særlige behov bl.a. nytænkning af politikkerne for organisering af undervisningsstøtte og samarbejde mellem skoler og andre tilbud. I samme dokument foreslår Kommissionen, at fremtidigt samarbejde mellem medlemsstaterne skal fokusere på at yde elever med særlige behov hensigtsmæssig støtte og individuelle undervisningsmetoder inden for rammerne af det almene skolesystem.

I 2009 vil Kommissionen foreslå de konkrete skridt, der kan tages i fremtiden inden for rammerne af den åbne koordinationsmetode for at tage hånd om disse spørgsmål.

Desuden kan elever med ordblindhed eller andre indlæringsvanskeligheder også drage fordel af Kommissionens støtteprogrammer.

I programmet for livslang læring⁽⁴⁰⁾ anerkendes det fuldt ud, at der er behov for at øge adgangen for personer fra dårligt stillede grupper og for at gøre en aktiv indsats for at imødekomme handicappedes særlige læringsbehov i gennemførelsen af alle programmets dele. Artikel 12 anerkender desuden, at der ved gennemførelsen af programmet skal tages passende skridt til at sørge for lærende med særlige behov, især ved at bidrage til deres integration i det almindelige uddannelses- og erhvervsuddannelsessystem.

Blandt de forskellige IKT-orienterede forskningsprojekter udvalgt af EF til at modtage finansiering under emnet e-inddragelse/e-tilgængelighed de sidste 15 år, først i TIDE-initiativet og siden i rammeprogram 4, 5, 6 og nu 7, har støtten desforuden med jævne mellemrum været målrettet personer med indlæringsvanskeligheder, især børn, primært med ordblindhed.

Endvidere støtter Kommissionen inden for rammerne af Jean Monnet-programmet Det Europæiske Agentur for Udvikling af Undervisning af Personer med Særlige Behov og arbejder tæt sammen med det for at hjælpe medlemsstater med at skabe passende støttesystemer til personer med særlige behov og især med at støtte integration af dem under almindelige forhold⁽⁴¹⁾.

Sluttelig, lige adgang til uddannelse for handicappede er også et af de højt prioriterede punkter i EU's handlingsplan for handicapområdet som omtalt i meddelelsen for nylig om situationen for handicappede i EU⁽⁴²⁾. Dette er helt på linje med FN-konventionen om handicappedes rettigheder, som Fællesskabet og samtlige medlemsstater har undertegnet. Konventionens artikel 24 udstikker klare forpligtelser til at virkeliggøre handicappedes ret til uddannelse uden diskrimination og på lige fod med andre ved at skabe et inkluderende uddannelsessystem på alle planer.

*
* *

71. Spørgsmål af Antonios Trakatellis (H-0854/08)

Om: Revision af Rådets henstilling om kræftscreening

Det er velkendt, at rettidig diagnose kombineret med forebyggelse udgør væsentlige elementer i bekæmpelsen af kræft og kan dække op til 70 % af tilfældene.

Hvilke foranstaltninger har Kommissionen truffet nu, hvor der er gået et år, siden Europa-Parlamentet vedtog teksten til sin skriftlige erklæring (P6_TA(2007)0434), hvori Kommissionen anmodes om at revidere alle de eksisterende foranstaltninger med henblik på at udarbejde en tidssvarende og omfattende strategi for bekæmpelse af kræft?

I Europa-Parlamentets beslutning (P6_TA(2007)0121) om bekæmpelse af kræft, der vedtoges i april 2008, understreges vigtigheden af, at Rådets henstilling (2003/878/EF)⁽⁴³⁾ om kræftscreening revideres med henblik

⁽³⁹⁾ KOM(2008)425.

⁽⁴⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF af 15. november 2006 om et handlingsprogram for livslang læring.

⁽⁴¹⁾ <http://www.european-agency.org/>

⁽⁴²⁾ KOM(2007)738.

⁽⁴³⁾ UTL 327 af 16.12.2003, s. 34.

på at medtage flere teknikker til diagnosticering og flere kræfttyper. Hvornår agter Kommissionen at revidere denne henstilling og forelægge den for Europa-Parlamentet?

Svar

(EN) Rådets henstilling af 2. december 2003 om kræftscreening (2003/878/EF) anerkender, at der for brystkræft, kræft i livmoderhalsen og kolorectal kræft findes tilstrækkeligt bevis til at anbefale befolkningsbaseret, organiseret screening i alle EU's medlemsstater, og der bør sikres høj kvalitet i alle screeningforløbs faser.

Kommissionen følger aktivt udviklingen inden for kræftforskningen, især virkningen af befolkningsbaseret screening for prostata-, lunge- og æggestokkræft og kolorectal kræft på kræftdødeligheden. Det er sandt, at der kan screenes for mange typer kræft, men før vi indfører nye screeninger, må deres effektivitet evalueres og påvises i tilstrækkelig grad.

Kommissionen har til hensigt at fremlægge den første rapport om gennemførelsen af Rådets henstilling sidst i november. Den vil være baseret på den eksterne rapport⁽⁴⁴⁾, der er udarbejdet af European Cancer Network og European Network for Information on Cancer, og som blev fremlagt tidligere i 2008. Den viser, at vi trods indsatsen ikke engang er nået halvvejs med gennemførelsen af Rådets eksisterende henstilling. Lidt under halvdelen af befolkningen, som burde være omfattet af screening i henhold til henstillingen, bliver faktisk screenet, og under halvdelen af de undersøgelser udføres som led i screeningprogrammer, der opfylder bestemmelserne i henstillingen. Selv med det nuværende aktivitetsniveau er de aktuelle udgifter i form af menneskelige og økonomiske ressourcer allerede betydelige.

Omfanget af disse ressourcer og udfordringen ved at bevare en passende balance mellem fordele og skader som følge af screening gør det nødvendigt at identificere hensigtsmæssige og effektive foranstaltninger til at sikre kvaliteten, effektiviteten og omkostningseffektiviteten af aktuelle og fremtidige screeningaktiviteter. Regelmæssig, systematisk undersøgelse, tilsyn, evaluering og statusrapportering for hele EU om gennemførelsen af kræftscreeningprogrammer vil fortsat støtte udveksling af informationer om vellykkede udviklinger og identificere svage led, hvor der er behov for forbedringer.

Sluttelig overvejer Kommissionen aktivt fremtidige EU-tiltag mod kræft – primært muligheden for at etablere en europæisk platform til udveksling af bedste praksis og til at støtte medlemsstaterne i deres indsats for at tackle kræft mere effektivt ved at samle hele viften af aktører i et fælles initiativ baseret på et fælles engagement i at bekæmpe kræft. Det er også et af Kommissionens prioriterede initiativer for 2009. Den 29. oktober 2008 blev der afholdt en brainstormingworkshop, der opfordrede aktørerne til at diskutere, hvordan en sådan multiaktørplatform skulle struktureres, og beslutte, hvilke områder og handlinger der skal tages fat om med det samme inden for en sådan ramme, herunder spørgsmålet om cancerscreeninger.

*
* *

72. Spørgsmål af Anne E. Jensen (H-0856/08)

Om: IMO-aftalens konsekvenser for nærskibstrafik

I sit svar på spørgsmål E-3951/07 afgivet 18.10.2007 henviser Kommissionen til, at hvis en aftale i IMO ikke kan opnås, vil Kommissionen fremsætte lovforslag til nedbringelse af luftforureningen fra skibe. Her vil man tage hensyn til spørgsmålene om omkostningseffektivitet og konsekvenser for nærskibstrafikken. Nu har IMO imidlertid vedtaget en klima- og miljøaftale, men med mulige negative konsekvenser for nærskibstrafikken blandt andet på grund af manglende metodefrihed.

Mener Kommissionen, at der i aftalen tages højde for, at skibe kan nedbringe emissionerne på mange forskellige måder, hver med forskellige økonomiske konsekvenser?

Hvordan vil Kommissionen sikre, at IMO-aftalen ikke skader nærskibstrafikken i Nordeuropa og dermed går mod EU's strategi om at overflytte godstransport fra vej til skib?

(44) "Cancer Screening in the European Union – Report on the implementation of the Council Recommendation on cancer screening" (http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/genetics/documents/cancer_screening.pdf).

Svar

(EN) På det 58. møde i udvalget for beskyttelse af havmiljøet den 6.-10. oktober 2008 vedtog Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) ændringer i lovgivningen om luftforurening fra skibe, MARPOL, bilag VI. I henhold til ændringen skal udledningen af svovloxider reduceres med op til 93 % i særlige kontrolområder inden 2015 og med 85 % globalt inden 2020. Desuden skal udledningerne af kvælstofoxider reduceres med op til 80 % i særlige områder fra 2016. I modsætning til den vellykkede indførelse af foranstaltninger til reduktion af luftforurening er IMO ikke nået langt med foranstaltninger til reduktion af udledningen af drivhusgasser.

Kommissionen hilser disse ændringer velkommen, idet de repræsenterer en vigtig reduktion af luftforureningen fra skibe, som i betydelig grad vil forbedre menneskers sundhed og miljøet. Selv om skibe generelt er energieffektive, har der indtil nu ikke været gjort meget for at reducere luftforureningen, og ændringen i MARPOL vil bygge bro over en vigtig del af kløften mellem skibes og andre transportformers miljøpræstationer.

De nyligt vedtagne grænser for udledninger er målbaserede, så dem, der varetager ledelsen af skibets drift, selv kan vælge, hvordan de vil opfylde de nye udledningsstandarder. Valgmulighederne, der skal gøre det muligt at overholde standarderne for svovloxider, omfatter brugen af svovlfattigt brændstof og nedbringelsesteknologi, mens mulighederne for kvælstofoxider er modifikationer af motoren eller nedbringelsesteknologi.

Hvad angår de mulige negative konsekvenser af nærskibstrafikken, vil Kommissionen om kort tid få gennemført en undersøgelse af de økonomiske følger og mulige negativt skift i transportform, fulgt op af en mere omfattende undersøgelse, der også vil se på bredere indvirkninger på handlen.

Det er vigtigt at bemærke, at hvis den revision af direktiv 1999/62/EF (eurovignetdirektivet), der blev foreslået for nylig, bliver vedtaget, vil det hjælpe medlemsstaterne yderligere i deres indsats med at internalisere de eksterne omkostninger fra tunge lastbiler.

*
* *

73. Spørgsmål af Ryszard Czarnecki (H-0858/08)**Om: Reform af sundhedstjenester i Polen**

Er den polske regerings forslag til en reform af sundhedstjenester ved hjælp af betydelige budgetmidler, der også har til formål at støtte private sundhedstjenester, i overensstemmelse med EU's lovgivning?

Svar

(EN) Artikel 152, stk. 5, af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab lyder: "Fællesskabets indsats på folkesundhedsområdet respekterer fuldt ud medlemsstaternes ansvar for organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og medicinsk behandling." Følgelig er vedtagelsen af regler for rettigheder og pligter i forhold til organisation og finansiering af sundhedspleje et nationalt ansvar, dog forudsat at disse regler er i overensstemmelse med den overordnede fællesskabslovgivning, især vedrørende kompensation (f.eks. reglerne om statsstøtte) og det indre marked.

I denne anledning mindes der om, at artikel 86, stk. 2, af EF-traktaten foreskriver ikkeanvendelse af EF-reglerne, såfremt anvendelsen af disse regler er til hinder for udøvelsen af tjenesteydelse af almen økonomisk interesse. I overensstemmelse med Fællesskabets retspraksis har medlemsstaterne stor handlefrihed til at klassificere tjenesteydelse som værende af almen økonomisk interesse, og sundhedsydelser falder typisk ind under denne kategori.

Endvidere vedtog Kommissionen i juli 2005 en "pakke" om tjenesteydelse af almen økonomisk interesse for at etablere en højere grad af juridisk sikkerhed i forhold til finansiering af denne form for tjenesteydelse ved at specificere de betingelser, hvorunder kompensation af selskaber for ydelse af offentlige tjenesteydelser er i overensstemmelse med reglerne om statsstøtte. Pakken består af "fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste"⁽⁴⁵⁾ og en kommissionsbeslutning "om anvendelse af bestemmelserne i traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste

(45) Fællesskabsrammebestemmelser for statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste, EUT C 297, 29.11.2005.

ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse⁽⁴⁶⁾". De tre betingelser, der understreger kompatibiliteten af kompensation for tjenesteydelse af almen økonomisk interesse i "pakken," udspringer af artikel 86, stk. 2, EF og er en tydelig definition af offentlig tjenesteydelse, gennemsigtighed og objektivitet af kompensationen, samt at der ikke foreligger overkompensation for udførelse af den offentlige tjenesteydelse.

Efter Kommissionens beslutning fra 2005 drager statsstøtte, der kompenserer hospitaler for afholdte omkostninger i forbindelse med ydelse af tjenesteydelse af almen økonomisk interesse, som de har fået overdraget, fordel af en undtagelse fra anmelderpligten i henhold til artikel 88, stk. 3, EF.

*
* *

74. Spørgsmål af Britta Thomsen (H-0863/08)

Om: Implementering af direktiv 2002/73/EF

Kommissionen sendte i marts 2007 en åbningsskrivelse til den danske regering vedrørende Danmarks implementering af direktiv 2002/73/EF⁽⁴⁷⁾. Vil kommissionen oplyse, hvor langt man er nået med sagen, og hvornår der forventes nyt?

Den danske regering har oplyst, at KVINFO og Institut for Menneskerettigheder sammen med Ligestillingsnævnet opfylder direktivets krav om, at der skal være et uafhængigt organ (jf. art. 8a). Både KVINFO og Institut for Menneskerettigheder har dog begge afvist, at de skal udfylde den funktion, som Kommissionen efterlyser. Hvad siger Kommissionen til de oplysninger?

Det danske ligestillingsnævnet kan kun behandle konkrete klager. Det kan ikke udarbejde klageskrivelser og processkrifter for ofre. Det må afvise alle sager, der ikke kan afgøres på skriftligt grundlag. Lever Ligestillingsnævnet op til direktivets krav, herunder kravet om bistand til ofre?

Svar

(EN) Kommissionen er i øjeblikket i færd med at færdigbehandle vurderingen af dansk lovgivnings overholdelse af direktiv 2002/73/EF⁽⁴⁸⁾.

I den forbindelse vil Kommissionen være særlig opmærksom på gennemførelsen af direktivets artikel 8a, som foreskriver, at medlemsstater skal udpege et uafhængigt organ eller uafhængige organer til fremme, evaluering og overvågning af, samt til støtte for ligebehandling af kvinder og mænd. Det er Kommissionens opfattelse, at etableringen af sådanne organer, som skal udstyres med de nødvendige beføjelser og ressourcer, er afgørende for at sikre effektiv gennemførelse af Fællesskabets lovgivning om ligestilling mellem kvinder og mænd, herunder gennem støtte til ofre for diskrimination.

På grundlag af denne vurdering kan Kommissionen beslutte at fremsætte en begrundet udtalelse, hvis den finder, at dansk lovgivning ikke er i overensstemmelse med direktiv 2002/73/EF.

*
* *

75. Spørgsmål af Timothy Kirkhope (H-0864/08)

Om: Kommissionens formelle meddelelse vedrørende en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer

For nylig godkendte Parlamentet den kompromistekst, der var opnået enighed om med Rådet og Kommissionen vedrørende en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer (CRS), KOM(2007)0709, P6_TA(2008)0402. Under debatten, der gik forud for vedtagelsen af teksten, påtog Kommissionen sig at

⁽⁴⁶⁾ Kommissionens beslutning af 28. november 2005 om anvendelse af bestemmelserne i EF-traktatens artikel 86, stk. 2, på statsstøtte i form af kompensation for offentlig tjeneste ydet til visse virksomheder, der har fået overdraget at udføre tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse, EUT L 312, 29.11.2005.

⁽⁴⁷⁾ EFT L 269 af 5.10.2002, s. 15.

⁽⁴⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/73/EF af 23. september 2002 om ændring af Rådets direktiv 76/207/EØF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder for så vidt angår adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse, forfremmelse samt arbejdsvilkår, EFT L 269, 5.10.2002.

udarbejde og offentliggøre en formel meddelelse som en vejledning vedrørende det mest kontroversielle spørgsmål, der er omfattet af forordningen, dvs. definitionen af "modertransportselskab".

Er Kommissionen begyndt at udarbejde den formelle meddelelse om definitionen af "modertransportselskabet"? Hvad er de vigtigste kvalitative og kvantitative kriterier, der vil blive anvendt til at definere "deltagelse i kapitalen med rettigheder eller repræsentation i bestyrelsen, tilsynsrådet eller et andet ledelsesorgan hos en systemleverandør" og "mulighed for alene eller sammen med andre at få afgørende indflydelse på systemleverandørens drift"? Hvorledes og i hvilket omfang vil tilfældige investeringer, der ikke giver mulighed for alene eller sammen med andre at få afgørende indflydelse på driften, blive vurderet?

Svar

(EN) Den nye forordning om en adfærdskodeks for edb-reservationssystemer blev vedtaget af Parlamentet den 4. september 2008 ved førstebehandling. Rådets formelle vedtagelse forventes inden for de kommende måneder.

Hvad angår definitionen af "modertransportselskab," bekræfter Kommissionen, at den vil udsende en meddelelse, der forklarer, hvordan den har til hensigt at anvende forordningen. Meddelelsen vil blive udarbejdet i tide til, at den kan offentliggøres inden forordningens ikrafttræden og dermed sikre alle interesserede parter den nødvendige juridiske sikkerhed.

Kommissionen er nødt til nøje at vurdere luftfartsselskabers og jernbanetransportoperatørers status i forhold til definitionen af "modertransportselskab" for et edb-reservationssystem, idet der er tunge forpligtelser forbundet med status som modertransportselskab. Vurderingen vil omfatte en analyse af ejerskabet bag et edb-reservationssystem, af dets vedtægter og af mulige aftaler mellem aktionærer. Meddelelsen vil redegøre for de kriterier og procedurer, som Kommissionen vil benytte til at vurdere, om et luftfartsselskab eller en jernbanetransportoperatør er modertransportselskab for systemleverandøren af et edb-reservationssystem. Kriterierne vil tage højde for eksisterende praksis inden for konkurrencelovgivning.

*
* *

76. Spørgsmål af Pedro Guerreiro (H-0866/08)

Om: Opretholdelse af produktionen og beskæftigelsen i EU-landenes tekstil- og beklædningssektor

I forbindelse med svar på min forespørgsel H-0782/08⁽⁴⁹⁾ om (det eventuelle) ophør den 31. december 2008 af den fælles ordning for kontrollen med udførslen af bestemte kategorier af tekstil- og beklædningsprodukter fra Kina til EU-landene og i betragtning af, at et stigende antal virksomheder lukker eller flytter produktionen ud – bl.a. i Portugal – hvad der har efterladt sig et spor af arbejdsløshed og alvorlige sociale problemer, bedes Kommissionen besvare følgende spørgsmål:

Hvor mange virksomheder er lukket og/eller har udflyttet produktionen, og hvor mange arbejdspladser er gået tabt i tekstil- og beklædningssektoren pr. medlemsstat i 2007 og 2008?

Hvor stort er det "beskedne antal EU-lande", der har anmodet om, at der træffes foranstaltninger, og hvilke foranstaltninger er der tale om?

Hvor stor har den procentvise stigning i indførslen med oprindelse i Kina været i år i sammenligning med 2004 og 2007 i de ti omtalte kategorier?

Hvordan vil Kommissionen efter 2008 afværge en situation som i 2005, der var præget af en voldsom vækst i indførslen af tekstil- og beklædningsvarer fra Kina? Hvorfor har den ikke til hensigt at forlænge ordningen med dobbelt kontrol ud over den 31. december 2008?

Svar

(EN) I de sidste to år er 350 000 arbejdspladser gået tabt i tekstil- og beklædningssektoren, hvilket svarer til et fald på 15 % i tekstilbeskæftigelsen i Europa i forhold til 2005. Antallet af selskaber faldt med 5 % i samme periode. Denne udvikling skyldes en række faktorer, ikke mindst delokalisering og omstruktureringsprocessen. Desværre er det ikke muligt at give det ærede medlem en opdeling efter medlemsstat for 2008. For 2007 foreligger der foreløbige data for en række virksomheder, og for nogle få medlemsstaters vedkommende

⁽⁴⁹⁾ Skriftlig besvarelse af 22.10.2008.

kan antallet af beskæftigede læses i statistikkerne over erhvervsstrukturer. 2006 er det seneste år, for hvilket der forefindes data fra denne kilde for alle medlemsstater med undtagelse af Malta. De foreløbige data, der er tilgængelige i øjeblikket, peger på, at produktionen har været stabil de sidste to år.

Vedrørende det andet spørgsmål formoder Kommissionen, at det ærede medlem henviser til drøftelserne mellem Kommissionen og medlemsstaterne i tiden op til udløbet af ordningen med dobbeltkontrol. Under disse drøftelser er der fremkommet en række anmodninger fra en ordning med enkeltkontrol til enkel toldkontrol, hvor de fleste medlemsstater udtrykker sig i forhold til de forskellige muligheder. Endelig blev muligheden med fuld liberalisering og overvågning af handelsstrømmene valgt som vejen frem for 2009. Kommissionen vil rent faktisk fortsætte med nøje at følge udviklingen i statistikken for den faktiske udenrigshandel (Comext) og tolldata i 2009.

Om udviklingen i import fra Kina i 2008⁽⁵⁰⁾ sammenlignet med 2007 og 2004 viser statistikken, at importen fra Kina for de ti kategorier i gennemsnit er vokset med 50,8 % i 2008 i forhold til 2007 (med stigninger for de enkelte kategorier, der varierer fra 11,1 % for kategori 115 til 105,9 % for kategori 5). Sammenligninger mellem 2008 og 2004 viser en gennemsnitlig stigning på 305,6 % (med stigninger, der går fra 104,9 % for kategori 2 til 545,1 % for kategori 6).

Disse tal skal også ses i en større sammenhæng, nemlig den samlede import på tekstil- og beklædningsområdet både fra alle EU-leverandører og fra Kina. For begge de nævnte perioder er stigningerne langt mindre. Den samlede tekstil- og beklædningsimport fra Kina voksede med 6,6 % i 2008 i forhold til 2007 og med 76,6 % i 2008 i forhold til 2004. Den samlede tekstil- og beklædningsimport fra alle EU-leverandører, herunder Kina, voksede med 1,8 % i 2008 i forhold til 2007 og med 16,4 % i 2008 i forhold til 2004. Desuden voksede importen i de ti kategorier fra alle leverandører, herunder Kina, med beskedne 5,1 % i 2008 i forhold til 2007 og med 29 % i 2008 i forhold til 2004. Samlet set er det i denne sammenhæng, importen fra Kina skal analyseres.

Hvad angår 2009, ønsker Kina ikke at fortsætte ordningen med dobbeltkontrol. Under alle omstændigheder er det Kommissionens holdning, at målet med en glat overgang i 2008 er opfyldt. I 2009 vil den nøje overvågning af udviklingen i statistikken for den faktiske udenrigshandel (Comext) og tolldata fortsætte, men det er nu nødvendigt at liberalisere tekstilhandlen. Efter de ekstra år med beskyttelse siden 2005 har EU's industri indset behovet for at styrke sin konkurrenceevne gennem omstrukturering, og der er ingen objektive grunde til fortsat at behandle tekstilsektoren som en særlig sektor på ubestemt tid. Spørgsmålet er ikke, hvordan vi undgår 2005 i 2009, men at sektoren er nødt til at konkurrere i et liberaliseret miljø.

*
* *

77. Spørgsmål af Konstantinos Droutsas (H-0868/08)

Om: Priserne på landbrugsprodukter styrtdykker

EU's og de græske regerings landbrugsfjendtlige politik, der er baseret på midtvejsrevisionen af den fælles landbrugspolitik, medfører i den nye revision, der fremmer "helbredstjek" af den fælles landbrugspolitik inden for rammerne af WTO-aftalerne, smertelige konsekvenser for små og mellemstore landbrugere, samtidig med at den sikrer provokerende store overskud inden for handel og industri. Priserne på basale landbrugsprodukter i Grækenland er styrtdykket. Eksempelvis er prisen på majs faldet til 0,12 EUR/kg, på bomuld til 0,25 EUR/kg og på hård hvede til under 0,30 EUR/kg. Prisen på ekstra jomfruolivenolie er faldet til 2,37 EUR/kg, med det resultat at den ikke længere dækker produktionsomkostningerne. EU-støtten til landbrugsprodukter er, efter aftale med de græske regeringer under både Ny Demokrati og PASOK, for de fleste produkters vedkommende ikke længere baseret på produktionen, men er fastfrosset på gennemsnitsniveauet for treårsperioden 2000-2002.

Agter Kommissionen at fortsætte denne politik, der fører til udryddelse af de små og mellemstore landbrugere, koncentration af jord og produktion på færre hænder, øget overskud for handel og industri samt resulterer i økonomisk og social tilbagegang på landet?

Svar

(EN) Det ærede medlem knytter prisfaldene på visse landbrugsprodukter i Grækenland i den senere tid til Kommissionens strategi i retning af yderligere afkobling og reformerne af den fælles landbrugspolitik for

⁽⁵⁰⁾ Importen for hele 2008 er vurderet ud fra importen for de første otte måneder.

nylig. Faktisk viser alle analyser, interne og eksterne, at disse prisudviklinger i højere grad er knyttet til udviklingerne på verdensmarkedet og korrektionen af råvarepriserne til niveauer under de ekstraordinære niveauer, vi har set gennem det seneste år.

Kommissionen understreger, at selv om prisudviklingen i den senere tid har haft forskellige virkninger for landmænd i EU, har prisniveauet varieret mellem produkterne, men er forblevet over gennemsnittet for 2000-2003. Derfor bør de relevante prisændringer i Grækenland betragtes inden for denne sammenhæng.

Selv i tider, hvor både priserne på produktionsmidler og de priser, som landmænd kan få for deres produkter, er steget, og landmænd har kunnet opnå høje indtægter gennem markedet, har Kommissionen altid påpeget, at selv om mange landmænd har været i stand til at drage fordel af situationen, er andre blevet temmelig negativt påvirket, fordi de har været mere sårbare over for prisstigninger på rå- og hjælpestoffer.

Det vigtige er, at landmænd får klare signaler i rigtig god tid, så de kan planlægge deres aktiviteter for fremtiden. Det garanteres i EU ved at give dem mulighed for at justere deres produktion ud fra de signaler, markederne giver dem, og samtidig yde dem betydelig indkomststøtte i form af afkoblede direkte betalinger.

*
* *

78. Spørgsmål af Athanasios Pafilis (H-0869/08)

Om: Det græske politis angreb på indvandrere

Politiets brutale angreb i Athen på hundredvis af udlændinge, der tilbragte natten under kummerlige forhold uden for politiets udlændingedirektorats bygning i den hensigt at indgive ansøgning om politisk asyl, medførte, at en 29-årig pakistaner omkom og yderligere tre indvandrere kom til skade. Dette angreb følger på en række tilsvarende hændelser med umotiveret vold, tortur, tæsk og offentlig ydmygelse af indvandrere og flygtninge begået af politifolk på gader og politistationer, som er tiltaget i hyppighed i den senere tid. Denne situation er et resultat af EU's og de græske regeringers generelle indvander- og flygtningefjendtlige politik.

Fordømmer Kommissionen disse barbariske overgreb og den praksis, som indvandrere og flygtninge konfronteres med, som var de mennesker uden rettigheder?

Svar

(EN) Kommissionen har intet kendskab til det tilfælde af politibrutalit i Grækenland, som det ærede medlem henviser til.

Politivæsnerne i alle EU's medlemsstater bør være karakteriseret ved demokratisk kontrol, respekt for individuelle rettigheder, gennemsigtighed, integritet og ansvarlighed over for offentligheden. Derfor beklager Kommissionen dybt, hvis de retshåndhævende myndigheders intervention på nogen måde kan knyttes til en persons død.

I henhold til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab og traktaten om Den Europæiske Union har Kommissionen ingen overordnede beføjelser til at gribe ind i spørgsmål om grundlæggende rettigheder eller den daglige drift af de nationale strafferetlige systemer. Det kan den kun i tilfælde, hvor fællesskabsretten er involveret. På baggrund af de foreliggende oplysninger er det ikke muligt at fastslå en sådan forbindelse. Af denne grund er Kommissionen ikke i stand til at foretage sig noget i sagen.

Hvis de påståede ofre for politibrutalit ikke er tilfredse med det svar, de har fået af de græske domstole, og mener, at deres rettigheder er blevet krænket, kan de indgive en klage hos Europarådets Menneskerettighedsdomstol (Council of Europe, 67075 Strasbourg-Cedex, Frankrig⁽⁵¹⁾). Det gælder også den afdødes juridiske arvinger.

*
* *

⁽⁵¹⁾ <http://www.echr.coe.int/ECHR>

79. Spørgsmål af Georgios Toussas (H-0870/08)

Om: Forslag der fører til udslettelse af butiksansatte og selvstændige forretningsdrivende

Den græske regering vil afskaffe søndagen som fridag, idet den således imødekommer et massivt krav fra multinationale selskaber, der er aktive inden for detailhandel og ønsker at styrke deres dominans på markedet, idet den således udsletter de små virksomheder, især de selvstændige forretningsdrivende, der ikke kan stå sig i konkurrencen. Samtidig arbejder de multinationale giganter for en øget liberalisering af forretningernes åbningstider. Afskaffelse af søndagen som fridag sammen med den liberalisering af forretningernes åbningstider, der allerede er sket, vil føre til hæmningsløs udnyttelse af arbejdstagerne og fratage dem deres minimale fritid, sociale liv og privatliv.

Billiger Kommissionen disse forslag om udvidelse af forretningernes åbningstider og afskaffelse af arbejdstagernes hævdevundne ret til at holde fri om søndagen? Mener Kommissionen ikke, at disse tiltag vil styrke de multinationale selskabers dominans på markedet og føre tusinder af arbejdstagere ud i elendighed, gøre det af med de selvstændige forretningsdrivende og medføre lukning af tusindvis af små virksomheder?

Svar

(EN) Kommissionen minder om, at arbejdstidsdirektivet⁽⁵²⁾ garanterer retten til en ugentlig minimumshvileperiode for alle arbejdstagere⁽⁵³⁾ i Fællesskabet. I henhold til direktivet skal alle medlemsstater sikre, at hver arbejdstager inden for hver periode på syv dage har ret til en uafbrudt hvileperiode på mindst 24 timer.

Men Fællesskabets arbejdsret foreskriver ikke, at den ugentlige minimumshvileperiode skal ligge på en søndag. Direktivet⁽⁵⁴⁾ indeholdt oprindeligt en bestemmelse, der foreskrev, at den ugentlige hvileperiode i princippet skulle omfatte søndagen. Med sin kendelse i sag C-84/94⁽⁵⁵⁾ annullerede EF-Domstolen imidlertid denne bestemmelse. Den påpegede, at arbejdstidsdirektivet var indført som et sikkerheds- og sundhedsdirektiv, og gjorde gældende, at Rådet havde overskredet sine beføjelser ved at medtage bestemmelsen om søndage, eftersom "Rådet ikke var i stand til at forklare, hvorfor søndagen som ugentlig hviledag skulle have en nærmere tilknytning til arbejdstagernes sundhed og sikkerhed end en hvilken som helst anden dag i ugen."

Dette forhindrer ikke medlemsstaterne fra at lovgive på området. I praksis foreskriver mange medlemsstaters⁽⁵⁶⁾ nationale lovgivninger, at den ugentlige hvileperiode i princippet skal ligge på en søndag, selv om der kan gives undtagelser fra dette princip.

Hvad angår detailsektoren, kan små, uafhængigt ejede butikker allerede holde åbent på søndage, som det ærede medlem også antyder i sit spørgsmål. I det omfang, der findes restriktioner for søndagsåbent i denne sektor, gælder de altså kun for supermarkeder og større butikker. Desuden tilbydes der undtagelser til sådanne butikker, især i tilfælde, hvor de ligger i turistområder. Kommissionen har ingen beviser på, at søndagsåbent fører til lukning af små, uafhængige butikker. Faktisk ville den anfægte påstanden om, at sådanne butikkers eneste chance for at konkurrere er at have mulighed for at holde åbent om søndagen, hvor deres større konkurrenter er lukket, eftersom det ville indebære, at små butikker grundlæggende er ineffektive og dermed ikke i forbrugerens interesse, hvilket Kommissionen ville bestride. Kommissionen vil tage sagen op igen i sin meddelelse om kontrol med detailmarkedet, der efter planen skal vedtages i november 2009.

*

* *

(52) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EUT L 299, 18.11.2003.

(53) Selvstændige er ikke omfattet af arbejdstidsdirektivet.

(54) Rådets direktiv 93/104/EF af 23. november 1993 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EFT L 307, 13.12.93. Dette direktiv blev kodificeret og erstattet af direktiv 2003/88/EF.

(55) Dom af 12.11.1996, sag C-84/94 Det Forenede Kongerige mod Rådet, Sml. I, s. 5755, præmis 37.

(56) F.eks. Belgien, Bulgarien, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Tyskland, Grækenland, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Slovakiet, Spanien og Det Forenede Kongerige.

80. Spørgsmål af Proinsias De Rossa (H-0871/08)

Om: Lufthavnsskat

Mener Kommissionen, at den lufthavnsskat, som den irske regering har indført i sit budget fra oktober 2008, dvs. en afgift på 2 EUR for alle flyrejser på under 300 kilometer og en afgift på 10 EUR for flyrejser på over 300 kilometer, er forenelig med bestemmelserne i EU-traktaten? Har Kommissionen taget spørgsmålet om disse nye afgifter op over for de irske myndigheder, og hvordan har de i så fald reageret? Hvilke foranstaltninger vil Kommissionen træffe, hvis den når frem til, at disse afgifter er uforenelige med EU's traktater?

Svar

(EN) Kommissionen vil kontakte de irske myndigheder for at udbede sig flere oplysninger om afgiften på lufttrafik.

Ud fra de oplysninger, Kommissionen ligger inde med, er det dens indtryk, at denne afgift pålægges passagerer, der rejser fra en lufthavn i Irland. Desuden skelner afgiften mellem kortere og længere flyvninger ud fra et kriterium om afstand. Det højere afgiftsniveau på 10 EUR pålægges passagerer, der afrejser på flyvninger, som er længere end 300 kilometer, mens 2 EUR pålægges passagerer på flyvninger, der er kortere end 300 kilometer.

Hvorvidt Kommissionen foretager sig yderligere vil afhænge af dens vurdering af svaret fra de irske myndigheder samt af, om der er aspekter ved afgiften, der kan være i strid med fællesskabsretten.

*
* *

82. Spørgsmål af Laima Liucija Andrikiienė (H-0876/08)

Om: Østeuropas situation og perspektiver i finanskrisen

Beslutningstagerne i EU er meget bekymrede over Østeuropas alvorlige situation i lyset af finanskrisen. Ledere fra østeuropæiske lande mener, at deres økonomier er mere udsatte end økonomierne i de vestlige partnerlande. Hvilke væsentlige trusler indebærer denne finanskrisen efter Kommissionens opfattelse for de østeuropæiske lande og navnlig de baltiske lande? Hvordan tegner perspektiverne sig for de østeuropæiske lande og navnlig de baltiske lande i de kommende år (2009-2010) og på længere sigt efter Kommissionens opfattelse? Kan Kommissionen videreudvikle de tanker, den fremlægger i sin meddelelse "From financial crisis to recovery" ("Fra finanskrisen til genopretning"), og derved navnlig tage hensyn til situationen i de østeuropæiske lande?

Svar

(EN) Kommissionens opfattelse af udsigterne for de østeuropæiske lande og de baltiske stater i perioden 2009-2010 er beskrevet i dens tjenestegrenes prognose fra efteråret, der blev offentliggjort den 3. november. Prognosen er baseret på forudsætningen om, at finansmarkederne kun gradvist vil blive genoprettet i de kommende måneder, og at krisens negative indvirkning på finanssektorens og økonomien i almindelighed vil fortsætte i perioden 2009-2010.

Central- og østeuropæiske økonomier er naturligvis påvirket af følgerne af den globale finansielle uro. Men de centraleuropæiske økonomier forventes i gennemsnit at præstere gunstigere vækstrater end EU-15 i 2009 og 2010, mens de baltiske stater forventes at skulle igennem en kraftig vending af de høje vækstrater, de har oplevet i de foregående år. Det er resultatet af en nødvendig korrektion – efter en periode med betydelig overophedning – som yderligere forstærkes af de negative konsekvenser af den globale finanskrisen.

Højkonjunktoren i de baltiske stater var knyttet til en betydelig tilstrømning af finansiering, både i form af direkte udenlandske investeringer (FDI) og andre former for midler. En stor del af denne finansiering blev kanaliseret til den ikke-konkurrenceudsatte sektor. På budgetområdet blev den ekstra indtjening som følge af højkonjunktoren i det store hele ledt hen imod højere forbrug i en situation, hvor der på den anden side skulle have været ført en strammere finanspolitik, hvilket også ville have sendt hensigtsmæssige signaler til markedsdeltagerne. Erhvervslivets tillid og forbrugertiliden er nu faldet til de laveste niveauer i 10 år, mens myndighederne kun har begrænset finanspolitisk spillerum til at modvirke nedturens negative virkninger.

Kommissionen har udsendt et indledende bidrag til den igangværende debat om, hvordan man bedst tackler den aktuelle krise og dens følger, i form af meddelelsen "Overvindelse af den finansielle krise: et europæisk handlingsgrundlag," der blev offentliggjort den 29. oktober. Den 26. november vil Kommissionen fremlægge

et forslag om en mere detaljeret EU-plan for overvindelse af krisen inden for rammerne af Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse. Planen vil samle en række målrettede, kortsigtede initiativer, der har til formål at imødegå de negative virkninger for økonomien generelt, og tilpasse Lissabonstrategiens mellemlange og langsigtede foranstaltninger til at håndtere krisen. Med denne plan som udgangspunkt vil der i december blive foreslået landespecifikke foranstaltninger, der er skræddersyet til hvert lands situation.

*
* *

83. Spørgsmål af Ona Juknevičienė (H-0877/08)

Om: Overensstemmelse mellem loven om kernekraftværker med direktiv 2003/54/EF

De ændringer, der blev vedtaget den 1. februar 2008 til den litauiske lov om kernekraftværker, har gjort det muligt at oprette et nyt energiholdingselskab "Lithuanian Electricity Organisation" (LEO). LEO vil være ansvarlig for landets elproduktion, -transmission og -distributionsnet.

Kommissionen har anmodet den litauiske regering om at fremlægge detaljerede oplysninger om de forskellige aspekter af oprettelsen af LEO. Har Kommissionen krævet, at den litauiske regering bringer bestemmelserne i loven om kernekraftværker i overensstemmelse med direktiv 2003/54/EF⁽⁵⁷⁾, og har den fastsat en tidsramme for denne proces? I benægtende fald, hvorfor ikke?

Har Kommissionen gennemført sin analyse af privatiseringen og nationaliseringen af aktieselskabet VST? I bekræftende fald, hvornår vil Kommissionens konklusioner da være til rådighed?

Hvornår vil Kommissionen besvare den klage, jeg indgav til Generaldirektoratet for Konkurrence den 6. juni 2008 vedrørende den mulige tildeling af ulovlig statsstøtte (sag CP 148/2008) i forbindelse med oprettelsen af LEO?

Svar

(EN) Efter at have modtaget en klage over mulige overtrædelser af traktatens bestemmelser om statsstøtte har Kommissionen i overensstemmelse med sine procedureregler forelagt klagen for den pågældende medlemsstat til udtalelse og samtidig stillet en række spørgsmål i sagen. Kommissionen er således i gang med den indledende fase af statsstøtteundersøgelsen vedrørende de forhold, hvorunder det nye energiholdingselskab "Lithuanian Electricity Organisation" (LEO) er blevet stiftet.

Enhver national foranstaltning, der gennemfører bestemmelser fra direktiv 2003/54/EF⁽⁵⁸⁾, skal meddeles Kommissionen. I denne specifikke sag er den relevante bestemmelse i direktiv 2003/54/EF artikel 6 om bevillingsproceduren med henblik på ny kapacitet. Bestemmelser i elektricitetsdirektivets artikel 6 gennemføres i den nationale lovgivning af den litauiske lov om elektricitet af 20. juli 2000, nr. VIII – 1881 pr. 10. juli 2004, paragraf 14 i dette tilfælde. Litauen har ikke givet meddelelse om andre nationale foranstaltninger, der kunne ændre gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 6 i direktiv 2003/54. Kommissionen er dog opmærksom på den nye lov om kernekraftværker af 1. februar 2008, nr. X – 1231 og er i øjeblikket ved at vurdere dens overholdelse af eksisterende energilovgivning.

Kommissionen har endnu ikke færdiggjort sin analyse af privatiseringen og nationaliseringen af aktieselskabet VST, en sag, som indgår i nedenstående klage over statsstøtte.

Hvad angår den klage over statsstøtte, som det ærede medlem indgav den 6. juni 2008 vedrørende den mulige tildeling af ulovlig statsstøtte i forbindelse med oprettelsen af LEO-koncernen, modtog Kommissionen yderligere oplysninger fra de litauiske myndigheder ultimo oktober 2008. Disse oplysninger er sammen med det materiale, som de litauiske myndigheder fremsendte i anden halvdel af september 2008 som svar på Kommissionens forelæggelse af klagen, i øjeblikket under behandling.

Som led i sin analyse skal Kommissionen fastslå, om den nu har alle de oplysninger til rådighed, der er nødvendige for at kunne træffe en afgørelse om klagen. Hvis ikke, vil der blive stillet yderligere spørgsmål til den pågældende medlemsstat.

⁽⁵⁷⁾ EUT L 176 af 15.7.2003, s. 37.

⁽⁵⁸⁾ EUT L 176 af 15.7.2003.

Efter at have gennemført analysen af de modtagne oplysninger vil Kommissionen træffe beslutning om næste trin i proceduren og derefter informere klageren herom.

*
* *

84. Spørgsmål af Jan Mulder (H-0878/08)

Om: Procedure for godkendelse af GMO'er og nultolerancepolitik samt de økonomiske følger heraf

Under kommissionskollegiets debat om GMO'er den 7. maj 2008 fastsloges det, at der snarest muligt og senest inden sommeren 2008 måtte findes en teknisk løsning på problemet med lave forekomster af ikke godkendte GMO'er. I oktober foreslog kommissær Androulla Vassiliou og tjenestemænd fra GD SANCO imidlertid, at en fremskyndelse af proceduren for godkendelse af nye GMO'er ville være en mere praktisk måde at gribe problemet med asynkrone godkendelser an på i stedet for at tage nultolerancelovgivningen op igen.

Hvorledes harmonerer kommissær Androulla Vassiliou's forslag med den opgave med at finde en teknisk løsning, som hun blev pålagt under kommissionskollegiets debat den 7. maj 2008?

Hvor hurtig vil den fremskyndede procedure for godkendelse af nye GMO'er blive? Kan Kommissionen garantere, at den planlagte fremskyndede godkendelsesprocedure for nye GMO'er vil forhindre en yderligere forværring i den økonomiske situation for EU's husdyrbrugere som følge af forsinkelser med godkendelsen af nye GMO'er i EU?

Svar

(EN) Kommissionen er opmærksom på de økonomiske følger af den mulige forekomst af ikkegodkendte gmo'er i importerede foderstoffer.

Derfor pålagde kollegiet i maj Kommissionens tjenestegrene at finde en teknisk løsning på problemet med lave forekomster af uautoriserede gmo'er.

I perioden efter kollegiets drøftelse har Kommissionens tjenestegrene investeret i en intensiv og konstruktiv analyse af situationen. Målet var og er fortsat ganske klart: At afdække kendsgerningerne og finde en tilgang, der på samme tid ville sikre indkøbsmuligheder for foder og respektere den nultolerance over for uautoriserede gmo'er, der er udstukket i EU's lovgivning.

Der er en række tekniske og juridiske elementer, der skal overvejes, før der udformes en teknisk foranstaltning, der kan opfylde disse betingelser. Kommissionens tjenestegrene forventes snarest at afslutte deres tekniske arbejde, hvilket ville gøre det muligt for Kommissionen at fremlægge en tekst.

Erfaringen viser især, at den kombinerede virkning af asynkrone godkendelser og divergerende metoder til at kontrollere for forekomster af ikkegodkendte gm-produkter medfører et klima af usikkerhed blandt erhvervsdrivende i EU og dermed muligvis handelsforstyrrelser. En teknisk foranstaltning til harmonisering af kontrolmetoderne kunne løse problemet med spor af endnu ikke godkendte gmo'er og dermed reducere virkningen af asynkrone godkendelser af import af foderstoffer i de indledende faser af kommercialiseringen af nye gm-produkter i tredjelande. Det ville ikke omfatte den mulige forurening som følge af udbredt kommerciel dyrkning af et gm-produkt, der endnu ikke er godkendt i EU.

Blandt nøgelfaktorerne er forskellene i varigheden af procedurerne for godkendelse af gmo'er i tredjelande og EU kombineret med manglen på passende adskillelsesmekanismer i eksporterende lande og frøbranchens globale markedsføringsstrategier.

Man skal heller ikke glemme kommissionens indsats for (hurtigt) at behandle godkendelser af gm-produkter (såsom GA21-majs og sojabønnerne Liberty Link og Roundup Ready2), der allerede er godkendt i tredjelande for at undgå handelsforstyrrelser for EU's foderstofindustri og husdyrbrugere.

Endvidere har drøftelser med Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) allerede muliggjort effektivitetsforøgelser i varigheden af godkendelsesproceduren uden at gå på kompromis med kvaliteten af EFSA's videnskabelige vurderinger. Forkortelsen af den indledende fase af fuldstændighedskontrollen, der indgår i EFSA's vurdering, er et godt eksempel. Den fremtidige godkendelse ved en kommissionsforordning med retningslinjer for kravene til videnskabelig vurdering af gm-sager vil yderligere bidrage til at forkorte behandlingstiden for godkendelser. Denne forordning vil i detaljer beskrive, hvad der forventes af

biotekansøgerne for at bevise, at deres produkter respekterer vores høje standarder for fødevarsikkerhed, og dermed forbedre kvaliteten af ansøgninger, hvilket vil fremme vurderingsprocessen.

*

* *